

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · període intermedi · número 489 · dimarts 1 d'agost de 2017

TAULA DE CONTINGUT

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

Llei del canvi climàtic

200-00001/11

Aprovació

5

Llei de comerç, serveis i fires

200-00022/11

Aprovació

41

Llei del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat

202-00039/11

Aprovació

88

1.10. Acords i resolucions

Resolució 774/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'elaboració d'un estudi epidemiològic dels efectes de les emissions radiotòxiques derivades del funcionament de les centrals nuclears

250-00887/11

Adopció

145

Resolució 775/XI del Parlament de Catalunya, sobre els treballadors de la Corporació Sanitària Parc Taulí

250-00949/11

Adopció

146

Resolució 776/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'eliminació de les subjeccions mecàniques en l'àmbit assistencial

250-00951/11

Adopció

146

Resolució 777/XI del Parlament de Catalunya, sobre la transparència de les direccions per objectius en l'àmbit sanitari

250-00952/11

Adopció

147

Resolució 778/XI del Parlament de Catalunya, sobre la resposta a la violència contra els treballadors sanitaris

250-00953/11

Adopció

148

Resolució 779/XI del Parlament de Catalunya, sobre la implantació del programa de cribratge del càncer colorectal

250-00957/11

Adopció

148

Resolució 780/XI del Parlament de Catalunya, sobre la situació de la cirurgia plàstica

250-00966/11

Adopció

149

Resolució 781/XI del Parlament de Catalunya, sobre la lluita contra la malaltia de Parkinson

250-00977/11

Adopció

149

Resolució 782/XI del Parlament de Catalunya, sobre el garantiment de les revisions ginecològiques i obstètriques a les dones amb mobilitat reduïda 250-01046/11 Adopció	150
---	-----

1.15. Mocions

Moció 150/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'habitatge 302-00174/11 Aprovació	150
---	-----

Moció 151/XI del Parlament de Catalunya, sobre la islamofòbia 302-00176/11 Aprovació	151
--	-----

Moció 152/XI del Parlament de Catalunya, sobre els abusos sexuals i la salut 302-00175/11 Aprovació	153
---	-----

Moció 153/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'acció exterior 302-00179/11 Aprovació	155
--	-----

1.40. Acords amb relació a les institucions de la Unió Europea

1.40.03. Coneixements de les propostes

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell relatiu a l'Agència Europea per a la Gestió Operativa de Sistemes Informàtics de Gran Magnitud a l'Espai de Llibertat, Seguretat i Justícia, i pel qual es modifiquen el Reglament (CE) 1987/2006 i la Decisió 2007/533/JAI del Consell i es deroga el Reglament 1077/2011 295-00172/11 Coneixement de la proposta	156
--	-----

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual s'estableix un sistema centralitzat per a la identificació dels estats membres que tenen informació sobre condemnes de nacionals de tercers països i apàtrides a fi de complementar i sostenir el Sistema Europeu d'Informació d'Antecedents Penals (sistema ECRIS-TCN), i pel qual es modifica el Reglament (UE) 1077/2011 295-00173/11 Coneixement de la proposta	156
--	-----

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política fiscal i la protecció de dades 302-00177/11 Rebuig	157
--	-----

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'acció del Govern de l'onzena legislatura 302-00178/11 Rebuig	157
--	-----

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de creació de l'Agència Catalana de Protecció Social 202-00034/11 Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries	158
---	-----

Proposició de llei del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat de Catalunya 202-00039/11 Tramitació de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell de Garanties Estatutàries	158
---	-----

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la presència d'animals de companyia en el transport públic

250-01073/11

Esmenes presentades

158

Proposta de resolució sobre la preservació del litoral del Maresme

250-01080/11

Esmenes presentades

159

Proposta de resolució sobre l'accés dels joves a l'habitatge de lloguer

250-01083/11

Esmenes presentades

159

Proposta de resolució sobre les alternatives de tinença d'habitatge i d'accés a l'habitatge per a joves

250-01084/11

Esmenes presentades

160

Proposta de resolució sobre l'Agència de l'Habitatge de Catalunya i l'accés dels joves a l'habitatge de lloguer

250-01085/11

Esmenes presentades

160

Proposta de resolució sobre la signatura d'un memoràndum d'entesa amb la Secretaria General Iberoamericana per a impulsar la mobilitat d'estudiants i professors d'universitats i de centres de recerca iberoamericans

250-01087/11

Esmenes presentades

161

Proposta de resolució sobre un ús racional dels polígons industrials, d'activitat econòmica i logístics

250-01089/11

Esmenes presentades

162

4. Informació

4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

Presentació: GP SOC, GP CSP

163

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

Llei del canvi climàtic

200-00001/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 40, 27.07.2017, DSPC-P 77

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 27 de juliol de 2017, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat referent al Projecte de llei del canvi climàtic (tram. 200-00001/11) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 121 i 122 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

Llei del canvi climàtic

Preàmbul

I

El Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic (IPCC, per les sigles en anglès) ha publicat cinc informes que evidencien els canvis en el clima i llur correlació directa amb l'activitat humana. L'últim informe conclou que el canvi climàtic i la seva manifestació més visible, l'escalfament global, ja inqüestionable, és fonamentalment antròpic, amb un nivell de probabilitat superior al 95%, i està causat, essencialment, per les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (GEH) provocades per l'ús de combustibles fòssils i el canvi en els usos del sòl.

El canvi climàtic i els impactes que en deriven són el repte de caràcter global més important que les societats humanes han afrontat mai. Encarar aquest repte exigeix una transformació profunda dels actuals models energètics i productius i un compromís mundial al més alt nivell. L'escalfament global no és exclusivament un problema ambiental. Incideix en molts d'àmbits i esdevé una qüestió cabdal que afecta la biodiversitat, el model econòmic, la mobilitat, el comerç, la sobirania alimentària, l'accés a l'aigua i als recursos naturals, les infraestructures i la salut. Per aquest motiu influirà cada vegada més en les polítiques mundials, nacionals i locals. L'alteració de les variables climàtiques –temperatura, precipitació, humitat, velocitat del vent i temperatura de l'aigua de la mar, entre d'altres– i l'augment en la freqüència i intensitat dels fenòmens meteorològics extrems –sequeres, inundacions, onades de calor– ja comporten un risc per als ecosistemes, per a la preservació de la biodiversitat i per a les persones.

De fet, diferents centres de recerca internacionals han assenyalat que des del 2013 les concentracions de diòxid de carboni (CO₂) a l'atmosfera han excedit la xifra de 400 parts per milió, un llindar que no s'havia assolit en més de 800.000 anys, segons demostren les dades obtingudes de les bombolles d'aire dels testimonis de gel, i que no tornaran a baixar d'aquest llindar en dècades, encara que hom aturi sobtadament tota emissió de gasos amb efecte d'hivernacle. Els danys i les pèrdues derivats de fenòmens naturals han passat dels 50.000 milions de dòlars en la dècada dels vuitanta als més de 200.000 milions de dòlars en la darrera dècada, dels quals tres quartes parts són conseqüència de fenòmens meteorològics extrems.

Així, cadascuna de les tres últimes dècades ha estat més càlida que l'anterior, i la corresponent al 2001-2010 ha estat la més càlida registrada des que es van començar a prendre mesures instrumentals en l'època moderna i de manera global, cap al

1850. S'estima que la temperatura mitjana anual mundial a la superfície de la Terra i dels oceans durant la dècada 2001-2010 ha estat de 14,47°C, és a dir, +0,47°C respecte a la mitjana mundial del període 1961-1990 (14,0°C) i +0,21°C per damunt de la dècada anterior (1991-2000). A més, del 2014 al 2016, s'ha batut de manera consecutiva el rècord d'any més càlid des que es tenen registres. Tots els anys del darrer decenni, excepte el 2008, s'han comptat entre els deu anys més càlids dels que es té registre. L'any més càlid que s'ha registrat mai a nivell global ha estat el 2016.

Aquest escalfament ha estat acompanyat per una ràpida disminució del gel marí de l'Àrtic i una acceleració de la pèrdua de la massa neta de les masses de gel continental de l'Antàrtida i Groenlàndia, i també de les altres glaceres del món. Han estat especialment preocupants, durant tot el 2016, les temperatures anormalment altes a tot el cercle polar àrtic. Com a resultat de la fosa generalitzada del gel continental i de l'augment de volum estèric per l'augment de la temperatura de l'aigua de la mar, la mitjana mundial del nivell de la mar ha augmentat a raó d'uns 3 mil·límetres per any, aproximadament el doble de la tendència observada durant el segle xx (1,6 mil·límetres per any). El nivell mitjà mundial de la mar és uns 20 centímetres més alt que el 1880, cosa que posa en perill màxim països formats per illes, al Pacífic, que a més són els que menys contribueixen a crear el problema. A Catalunya, com a la resta del món, també s'ha produït un augment de la temperatura mitjana anual (0,23°C per dècada en el període 1950-2014), una reducció de les precipitacions a l'estiu (5% per dècada) i un increment contrastat de la temperatura superficial de la mar (0,3°C per dècada en el període 1974-2014). A més, l'estratègia d'adaptació als impactes del canvi climàtic aprovada per la Comissió Europea el 2013 identifica tota la conca mediterrània com una de les zones d'Europa més vulnerables al canvi climàtic, amb les sequeres i la baixa productivitat dels conreus com els problemes més greus que haurà d'afrontar la regió, segons els científics.

II

El primer reconeixement internacional del problema del canvi climàtic i de la necessitat d'actuar es produí el 1992 en aprovar-se la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, que va permetre, el 1997, la signatura del Protocol de Kyoto, amb la finalitat de limitar el creixement i aconseguir una estabilització de les concentracions de gasos amb efecte d'hivernacle a l'atmosfera. Les successives conferències de les parts (COP, per les sigles en anglès) que se celebren anualment en diverses ciutats del món fan el seguiment de l'acompliment del Protocol i, alhora, estableixen les línies d'actuació que han de guiar les polítiques públiques per aconseguir reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (mitigació) i, a la vegada, preveure estratègies en les zones més vulnerables als impactes del canvi climàtic (adaptació). La manca total d'èxit del Protocol de Kyoto –les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle han augmentat globalment any rere any des que va entrar en vigor– i la cada vegada més propera irreversibilitat del problema van alarmar les Nacions Unides. Com a conseqüència, en la COP 21 (2015) es va signar l'Acord de París, que va entrar en vigor al novembre del 2016. Per primer cop, totes les potències mundials, els Estats Units i la Xina inclosos, s'havien posat d'acord a afrontar el canvi climàtic conjuntament. Aquest fet no s'havia donat mai, ni en el Protocol de Kyoto.

L'Acord de París neix de l'objectiu primordial d'evitar sobrepassar, sota cap concepte, els 2°C de temperatura global del planeta respecte a l'època preindustrial. A més, l'Acord recomana un esforç addicional per no superar els 1,5°C. El que es desprèn de l'informe és que la capacitat per a no superar els 2°C depèn de dos factors: el moment en què s'apliquin mesures reals i efectives de mitigació profunda i sostinguda en el temps i la necessitat d'un desenvolupament ràpid de noves tecnologies per a enterrar carboni de l'atmosfera.

El marc que crea l'Acord de París, amb poques mesures concretes, dona llibertat als estats signants per a aplicar les mesures de mitigació i adaptació que considerin adequades, sempre que vagin encaminades a assolir els objectius generals marcats. És important de remarcar la clau solidària en el context de l'Acord de París. Queda clar que les regions més riques del planeta han de dur a terme els esforços més grans, atès que han estat els grans causants del canvi climàtic, especialment durant les últimes tres dècades. No obstant això, les pitjors conseqüències les estant patint zones del planeta sense prou recursos per a lluitar contra els terribles efectes causats per una acceleració en l'increment d'emissions.

Dins d'aquest marc internacional, la Unió Europea ha assumit, històricament, el paper de lideratge en les polítiques sobre eficiència energètica i canvi climàtic. Cal destacar el que es coneix com a Paquet legislatiu d'energia i clima 2013-2020. Es tracta d'un conjunt de directives que marquen com a objectius incrementar l'ús de les energies renovables fins a un 20% del consum brut d'energia final, reduir un 20% el consum d'energia primària gràcies a un increment de l'eficiència energètica i reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle un 20% en l'horitzó del 2020 amb relació al 1990. Així mateix, s'ha creat i regulat un mercat europeu de comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle.

La creació d'aquest mercat de comerç de drets d'emissió ha comportat l'aplicació dels instruments del mercat al servei de la reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle. Tot i les bones intencions inicials, aquest mercat d'emissions no ha resultat prou efectiu. Les emissions incloses en aquest mecanisme són aproximadament la meitat de les emissions de la Unió Europea. La resta d'emissions correspon als anomenats *sectors difusos*. Per a fer front a aquestes emissions, la Unió Europea va establir un sistema de repartiment de càrregues entre els països mitjançant la Decisió 406/2009/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 23 d'abril, sobre l'esforç dels estats membres per a reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle amb la finalitat de complir els compromisos adquirits per la Comunitat fins al 2020. Aquesta decisió pren com a any de referència el 2005, l'any en què va entrar en vigor el mercat de drets d'emissió i, per tant, el primer any en què es produïa la diferenciació entre emissions sotmeses al comerç de drets d'emissió i emissions dels sectors difusos. L'objectiu fixat per a les emissions difuses a l'Estat espanyol va ésser d'una reducció el 2020 d'un 10% respecte als nivells del 2005. Atès que aquestes emissions corresponen a sectors com el transport, l'habitatge, els residus, l'agricultura i la ramaderia o els gasos fluorats, s'han d'establir objectius territorialitzats que facilitin una veritable governança multinivell i molt més ambiciosos si de veritat s'afronta el problema de manera conseqüent amb la seva immensa gravetat. Aquesta territorialització d'objectius, que Catalunya està disposada a assumir, necessitaria també l'establiment dels recursos econòmics adequats, de la mateixa manera que la Unió Europea va posar en mans dels estats els recursos econòmics procedents de la generalització del mecanisme de la subhasta en la tercera fase del mercat de comerç de drets d'emissió (2013-2020), o d'altres recursos econòmics que es puguin generar en aplicació d'una reforma de la fiscalitat i que gravin determinats usos que tenen un fort impacte en les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

L'objectiu establert en l'àmbit de la Unió Europea per al 2020 no és, però, un punt d'arribada, sinó una primera etapa en el camí de reducció de les emissions. En aquest sentit, el Consell Europeu, a l'octubre del 2009, va reconèixer, fent seves les recomanacions del Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic, que en l'horitzó del 2050 Europa i el conjunt d'economies desenvolupades haurien de situar aquesta reducció en el nivell d'un 80-95% per sota dels valors del 1990, si es vol limitar l'increment de la temperatura mitjana a 2°C respecte a l'època preindustrial, però si, com recomana l'Acord de París, l'objectiu de la societat catalana és ajudar a limitar l'escalfament del planeta a un màxim d'1,5°C, els objectius encara han d'ésser més ambiciosos, i s'ha d'arribar a una neutralitat en les emissions de gasos

amb efecte d'hivernacle abans del 2050. Aquesta mirada a mitjà termini implica l'establiment d'un full de ruta que estableixi els objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle per al període 2020-2050, que han de fer possible a partir d'aquesta data un escenari neutre en carboni, és a dir, un equilibri entre les emissions antropogèniques de gasos amb efecte d'hivernacle i la capacitat d'embornal mitjançant mecanismes naturals o antropogènics.

Catalunya ja fa temps que treballa per reduir les seves emissions. De fet, el 2005 va iniciar un camí de reducció d'emissions que l'han situada dins el marc de compliment dels compromisos de Kyoto. Avançar encara més significa també avançar vers l'establiment de mecanismes que permetin accedir a fonts de finançament i que, alhora, comportin una reducció en les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle. Per això, aquesta llei presenta, per primera vegada a Catalunya, un impost sobre les emissions directes de gasos amb efecte d'hivernacle per a les activitats econòmiques més contaminants. Diferents estudis apunten que una imposició directa de les emissions pot ésser un mètode efectiu per a reduir emissions, tal com l'experiència d'alguns països, especialment els nòrdics, demostra. La recaptació d'aquest impost, perquè sigui realment útil, s'ha de destinar a subvencionar el desenvolupament de les energies renovables i a altres projectes sostenibles.

III

Els compromisos en mitigació i adaptació s'han establert sempre en l'àmbit dels estats, en una construcció de dalt cap avall (*top-down*). Ara bé, durant els darrers anys, tal com han reconegut les Nacions Unides, el paper dels governs nacionals, regionals i locals ha estat cabdal en l'èxit de la política climàtica. Així, la construcció de baix cap amunt (*bottom-up*) es basa en el nivell competencial, de responsabilitat i d'intervenció dels ens que en llenguatge de les Nacions Unides s'anomenen *subnations*. Aquest és el cas actual de Catalunya, amb àmplies competències i, per tant, amb una gran capacitat per a incidir tant en el nivell d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, molt especialment en les emissions difuses, com en les mesures d'adaptació als impactes sobre els diversos territoris, els sistemes físics i els sectors socioeconòmics més vulnerables al canvi climàtic.

Cal disposar, en coherència amb el paràgraf anterior, d'un marc legal propi adaptat a la realitat política, social, econòmica, ambiental i cultural de Catalunya que permeti d'aclarir i desenvolupar plenament tots els aspectes que en matèria de política climàtica han de guiar les accions de les institucions i de la societat catalanes per a dotar de més solidesa llur actuació.

Amb relació al títol competencial, aquesta llei és una norma substancialment ambiental. El seu objecte i les seves finalitats li atorguen ineludiblement aquest caràcter. La competència sobre la protecció del medi ambient es configura com una competència compartida, en la qual correspon a l'Estat espanyol la determinació de la normativa bàsica (article 149.1.23 de la Constitució). Aquesta normativa bàsica, però, no pot tenir una extensió tal que impedeixi a la Generalitat l'establiment de polítiques pròpies en aquest àmbit o que buidi de contingut la competència autonòmica, principi que ha estat sancionat reiteradament pel Tribunal Constitucional i que recull l'article 111 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Aquest principi delimita l'abast del que s'ha d'entendre per normativa bàsica. L'article 144.1.i de l'Estatut atribueix també a la Generalitat la competència en matèria de regulació del règim d'autorització i seguiment de l'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle i l'article 144.5 del mateix cos legal li atribueix la competència per a l'establiment d'un servei meteorològic propi, competència que comprèn el subministrament d'informació meteorològica i climàtica, incloent-hi el pronòstic, el control i el seguiment de les situacions meteorològiques de risc, i també la recerca en aquests àmbits i l'elaboració de la cartografia climàtica.

Tanmateix, no es pot desconèixer que, pel caràcter complex i transversal del canvi climàtic, aquesta llei incideix també en altres àmbits sectorials, atès que, per a assolir la voluntat expressada de contribuir a una societat sostenible, neutra en emissions i millor adaptada als impactes del canvi climàtic, cal una actuació dels diversos sectors econòmics i sobre els sistemes naturals, sia com a subjectes actius per a la reducció de les emissions o per a minimitzar els efectes que el canvi climàtic pot produir en aquests sectors i sistemes.

Aquest caràcter transversal, reconegut expressament per l'article 46.3 de l'Estatut, determina que l'acció dels poders públics per a fer front al canvi climàtic s'ha de desenvolupar per mitjà d'altres títols competencials que alludeixen a matèries que es poden veure afectades per la lluita contra el canvi climàtic. Àrees i àmbits com l'agricultura, la ramaderia, la pesca, el marisqueig, els recursos hídrics, l'energia, l'habitatge, l'urbanisme, la mobilitat, la salut, el turisme, els sectors industrials, les infraestructures, la gestió forestal o la protecció civil es veuran afectats d'una manera o altra. Així mateix, el desenvolupament de les polítiques sectorials en cadascun d'aquests àmbits té impacte sobre la intensificació o mitigació del canvi climàtic.

En efecte, són diversos els preceptes de l'Estatut que atorguen a la Generalitat la competència exclusiva en l'exercici dels dos principals eixos d'actuació envers el canvi climàtic: la mitigació i l'adaptació. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'agricultura, ramaderia i gestió forestal; gestió del cicle de l'aigua; caça i pesca marítima i recreativa; emergències i protecció civil; habitatge; infraestructures del transport –i, per tant, la competència exclusiva sobre ports, aeroports i heliports que no siguin d'interès general–; transports terrestres, de viatgers i de mercaderies per carretera, ferrocarril i cable, transport marítim i fluvial; espais naturals; ordenació del territori i del paisatge, del litoral i de l'urbanisme; recerca, desenvolupament i innovació tecnològica; salut, i turisme.

L'article 133 de l'Estatut atorga a la Generalitat la competència compartida en matèria d'energia, competència que inclou, en tot cas, el foment i la gestió de les energies renovables i de l'eficiència energètica. A aquests efectes cal destacar la importància de l'energia en el conjunt d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle a Catalunya. Així, segons dades del 2012, el conjunt del cicle energètic (producció, transformació, transport, distribució i consum d'energia) representa el 76% de les emissions totals de gasos amb efecte d'hivernacle i el 93% de les emissions de diòxid de carboni. Aquestes dades mostren que, per a abordar la lluita contra les causes del canvi climàtic, són clau les polítiques energètiques de generació, distribució i models de consum.

Per consegüent, cal una veritable transició per a assolir un nou model energètic no dependent dels combustibles fòssils, fent màxima la utilització de les fonts d'energia renovables autòctones, amb l'objectiu d'aconseguir un model energètic cent per cent renovable a llarg termini, amb l'horitzó del 2050.

IV

La lluita contra el canvi climàtic és un gran repte en què la contribució dels governs nacionals i locals és fonamental en tant que moltes de les polítiques a desenvolupar per aquestes institucions de govern incideixen en els processos que alteren la composició de l'atmosfera i la capacitat d'adaptació als impactes.

L'aprovació d'aquesta llei ha de permetre reforçar el posicionament internacional i el lideratge que fins ara ha mantingut Catalunya en els fòrums internacionals, en situar-se com una nació capdavantera no només per l'assistència de manera ininterrompuda a les cimeres mundials de les Conferències de les Parts de la Convenció marc de les Nacions Unides d'ençà del 2003, sinó també per la feina feta en el camp de l'acció climàtica. Així, el 2005, la Generalitat i l'Institut d'Estudis Catalans publicaren el «Primer informe sobre el canvi climàtic a Catalunya», informe que s'actualitzà i amplià al desembre del 2010. Al desembre del 2006, mitjançant el

Decret 573/2006, del 19 de desembre, de reestructuració parcial del Departament de Medi Ambient i Habitatge, es creà l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic, que ha anat construint un conjunt d'instruments de planificació sectorial, plans, estratègies i programes, aprovats mitjançant diversos acords del Govern, que, si bé no tenen el caràcter de normes jurídicament vinculants, s'articulen com a eixos estratègics de la política catalana envers el canvi climàtic. En l'àmbit del Govern és la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic qui coordina i supervisa les polítiques climàtiques.

Entre aquestes polítiques cal esmentar el Pla marc de mitigació del canvi climàtic a Catalunya (2008-2012), aprovat la tardor del 2008; el Pla de l'energia i canvi climàtic de Catalunya (Pecacc, 2012-2020), elaborat pel Departament d'Empresa i Ocupació, mitjançant l'Institut Català d'Energia, i el Departament de Territori i Sostenibilitat, i aprovat a l'octubre del 2012; l'Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic, horitzó 2013-2020 (Escacc), aprovada al novembre del 2012 i revisada al març del 2017; el Programa d'acords voluntaris i la incorporació del vector canvi climàtic en l'avaluació ambiental del planejament urbanístic per tal de complir el que estableix la Llei 6/2009, del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes. Altres mesures d'acció climàtica han estat la creació de centres de recerca, el desenvolupament i la participació de molts municipis en la iniciativa europea del Pacte d'alcaldes i alcaldesses, la participació en l'Observatori Pirinenc del Canvi Climàtic i l'Estratègia d'implantació del vehicle elèctric a Catalunya (Ivecat) per al període 2010-2015.

Aquesta llei també incideix en aspectes relatius a les administracions locals, cabdals per a aconseguir que l'aplicació de les polítiques en matèria de canvi climàtic sigui efectiva. Així, els governs locals, d'acord amb l'article 84.2 de l'Estatut, tenen competències pròpies en l'àmbit de les polítiques tant de mitigació com d'adaptació al canvi climàtic, i concretament, sobre les matèries següents: l'ordenació i la gestió del territori, l'urbanisme i la disciplina urbanística, la conservació i el manteniment dels béns de domini públic local, la protecció civil i la prevenció d'incendis, la formulació i la gestió de polítiques per a la protecció del medi ambient i el desenvolupament sostenible, i la regulació, gestió i vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges, als rius, als llacs i a la muntanya, entre d'altres.

La voluntat dels ens locals de contribució activa a la recerca de solucions als reptes del canvi climàtic, tant pel que fa a la mitigació d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle com pel que fa a l'adaptació als impactes, ha quedat ben palesa amb llur participació en les iniciatives europees del Pacte d'alcaldes i alcaldesses i «Alcaldes i alcaldesses per l'adaptació», unes iniciatives que comporten l'assumpció del compromís amb els objectius establerts per la Unió Europea a nivell local. En aquest sentit, cal destacar el treball de l'Observatori Metropolità del Canvi Climàtic (Metroobs). En aquest context, aquesta llei vol contribuir a superar les dificultats pròpies de coordinació i possibilitar que les administracions nacional i local, i també els diversos sectors socioeconòmics, siguin coherents en llurs planificacions sectorials amb els objectius de reducció de gasos amb efecte d'hivernacle i d'adaptació als impactes del canvi climàtic. La integració de l'acció climàtica en les planificacions i programacions sectorials mitjançant aquesta llei ha de permetre que aquest marc normatiu sigui un mitjà adequat per a transformar el model energètic i econòmic en un model neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, més sostenible, més eficient amb l'ús dels recursos i més cohesionat econòmicament, socialment i territorialment.

V

Amb aquesta llei es persegueixen, bàsicament, cinc finalitats. En primer lloc, aconseguir que Catalunya redueixi tant les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle com la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, afavorir la transició cap

a un model neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i, alhora, transformar el model de producció i accés als recursos naturals i energètics. En segon lloc, reforçar i ampliar les estratègies i els plans que s'han elaborat durant els darrers anys en l'àmbit del canvi climàtic. En tercer lloc, promoure i garantir la coordinació de tots els instruments de planificació sectorial relacionats amb el canvi climàtic i la coordinació de totes les administracions públiques catalanes, i també fomentar la participació de la ciutadania, dels agents socials i dels agents econòmics. En quart lloc, esdevenir un país capdavanter en la investigació i aplicació de noves tecnologies que contribueixin a la mitigació, i també a reduir la dependència energètica de Catalunya de recursos energètics externs, a la descarbonització i a la desnuclearització. Finalment, fer visible el paper de Catalunya al món, tant en els projectes de cooperació com en la participació en els fòrums globals de debat sobre el canvi climàtic.

Capítol preliminar. Disposicions generals

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és la regulació de les mesures encaminades a la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic, la definició del model de governança de l'Administració pública amb relació al canvi climàtic i l'establiment d'impostos com a instrument per a actuar contra el canvi climàtic.

Article 2. Finalitats

1. Aquesta llei té com a finalitats reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, afavorir la transició cap a una economia neutra en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, competitiva, innovadora i eficient en l'ús de recursos.

2. A més de les finalitats a què fa referència l'apartat 1, són finalitats específiques d'aquesta llei:

a) Contribuir a la transició cap a una societat en què el consum de combustibles fòssils tendeixi a ésser nul, amb un sistema energètic descentralitzat i amb energies cent per cent renovables, fonamentalment de proximitat, amb l'objectiu d'aconseguir un model econòmic i energètic no dependent dels combustibles fòssils ni nuclears el 2050.

b) Reduir la vulnerabilitat de la població, dels sectors socioeconòmics i dels ecosistemes terrestres i marins davant els impactes adversos del canvi climàtic, i també crear i reforçar les capacitats nacionals de resposta a aquests impactes.

c) Adaptar els sectors productius i incorporar l'anàlisi de la resiliència al canvi climàtic en la planificació del territori, les activitats, les infraestructures i les edificacions.

d) Fomentar l'educació, la recerca, el desenvolupament i la transferència de tecnologia, i difondre el coneixement en matèria d'adaptació i mitigació del canvi climàtic.

e) Establir mecanismes que proveeixin informació objectiva i avaluable sobre tots els aspectes relacionats amb el canvi climàtic, la seva evolució temporal i els seus impactes.

f) Promoure la participació ciutadana i la dels agents econòmics i socials en l'elaboració i avaluació de les polítiques climàtiques.

g) Fixar els instruments de seguiment de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de Catalunya i per als diversos sectors, productes i serveis, durant tot llur cicle de vida.

h) Definir els objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de Catalunya, establir els corresponents pressupostos de carboni globals i desagregats a nivell sectorial prenent com a base llur potencial de reducció.

i) Impulsar el compliment dels compromisos internacionals envers el canvi climàtic que vinculen la Generalitat i la quota alíquota corresponent dels tractats internacionals subscrits per l'Estat espanyol, d'acord amb els criteris de repartiment d'esforços que tinguin establerts.

3. La responsabilitat en l'assoliment de les finalitats d'aquesta llei és compartida pel Govern, els ens locals, els sectors productius, els agents polítics, socials i econòmics, i els ciutadans en general.

4. El Govern, en els àmbits amb incidència de competències d'altres administracions públiques, ha de vetllar perquè el desenvolupament sigui coherent amb les finalitats d'aquesta llei, mitjançant l'aplicació dels mecanismes de col·laboració adequats.

Article 3. Principis d'actuació

1. Són principis d'actuació de l'Administració pública per a assolir els objectius d'aquesta llei els principis de deguda avaluació, càlcul objectiu i eficàcia.

2. El principi de deguda avaluació comporta el deure dels poders públics d'avaluar contínuament i periòdicament l'impacte ambiental de qualsevol política pública vigent o prospectiva per tal que el seu resultat s'hagi de tenir en compte en la presa de decisions respecte a la política concreta.

3. El principi de càlcul objectiu comporta el foment de la posada en pràctica de mecanismes de càlcul objectiu, conformement a criteris nacionals i internacionals acceptats, de l'impacte ambiental de l'actuació humana en un determinat sector.

4. El principi d'eficàcia comporta el deure d'adoptar les decisions jurídiques i polítiques més eficients disponibles en cada moment per a assolir els objectius.

5. Els principis de deguda avaluació, càlcul objectiu i eficàcia s'han de tenir en compte amb caràcter general i en els àmbits de l'agricultura i ramaderia, l'aigua, la biodiversitat, els boscos i la gestió forestal, l'energia, la indústria, els serveis i el comerç, la pesca, les infraestructures, els residus, la salut, els transports i la mobilitat, el turisme, les universitats i la recerca, i l'urbanisme i l'habitatge.

Article 4. Definicions

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) *Adaptació*: capacitat d'ajust dels sistemes naturals o humans al canvi climàtic i als seus impactes per a moderar-ne els danys o aprofitar-ne les oportunitats.

b) *Any base*: any que, si no s'especifica el contrari, serveix de referència per al càlcul dels objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle en el context del Protocol de Kyoto, que va entrar en vigor el 2005. Es considera com a any base el 1990.

c) *Canvi climàtic*: canvi en el clima atribuït directament o indirectament a l'activitat humana, que altera la composició de l'atmosfera mundial i que se suma a la variabilitat natural del clima observada durant períodes comparables.

d) *Economia circular*: economia que promou l'eficiència en l'ús dels recursos per a assolir un alt nivell de sostenibilitat, per mitjà de l'ecodisseny, la prevenció i la minimització de la generació de residus, la reutilització, la reparació, la remanufacturació i el reciclatge dels materials i productes, enfront de la utilització de matèries primeres verges.

e) *Edifici de consum energètic gairebé nul*: edifici amb un nivell d'eficiència energètica molt elevat, calculada d'acord amb la metodologia que estableix l'annex I de la Directiva 2010/31/UE del Parlament Europeu i del Consell, del 19 de maig, relativa a l'eficiència energètica dels edificis. La quantitat gairebé nul·la o molt baixa de l'energia requerida ha d'estar àmpliament coberta per energia procedent de fonts renovables, inclosa l'energia produïda *in situ* o en l'entorn de l'edifici.

f) *Embornal*: reservori que absorbeix o emmagatzema carboni com a part del cicle natural del carboni. Els embornals més comuns són l'oceà, l'atmosfera, el sòl, els boscos i la vegetació.

g) *Emissions indirectes*: emissions de gasos amb efecte d'hivernacle que són conseqüència de les activitats de l'organització, però procedeixen de fonts que són propietat d'altres organitzacions o estan controlades per altres organitzacions. S'exclouen de l'àmbit de les emissions indirectes les emissions que són conseqüència del consum d'energia elèctrica.

h) *Escenari climàtic*: representació versemblant i simplificada del clima futur.

i) *Gasos amb efecte d'hivernacle (GEH)*: components gasosos de l'atmosfera, tant naturals com d'origen antropogènic, que absorbeixen i reemetten radiació infraroja. Són els regulats per la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic.

j) *Gran rehabilitació*: conjunt d'obres que consisteixen en l'enderrocament d'un edifici salvant-ne únicament les façanes o en una actuació global que afecta l'estructura o l'ús general de l'edifici o l'habitatge rehabilitat.

k) *Indicador de canvi climàtic*: expressió de l'evolució d'una variable relacionada amb l'avaluació de les polítiques de canvi climàtic, com les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle a Catalunya, el balanç energètic de Catalunya, el nombre de viatges fets a Catalunya i el mode de transport, les dades sobre la disponibilitat d'aigua o l'estrès hídric de Catalunya.

l) *Mitigació*: intervenció antropogènica que té per objectiu reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle o millorar els embornals.

m) *Pressupostos de carboni*: quota d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle assignada a una entitat, una organització o un territori durant un determinat període.

n) *Projecció climàtica*: pronòstic del clima, resultat d'obtenir una estimació de l'evolució real del clima en el futur, per exemple a escales de temps estacionals, interanuals o més prolongades. Atès que l'evolució del sistema climàtic pot ésser molt sensible a les condicions inicials, aquestes prediccions solen ésser probabilístiques.

o) *Recurs energètic*: substància de la qual hom pot obtenir energia per mitjà de diversos processos.

p) *Resiliència*: capacitat d'un sistema humà o natural per a anticipar o absorbir els efectes d'un esdeveniment climàtic advers d'una manera oportuna i eficient, per a adaptar-s'hi o per a recuperar-se'n.

q) *Vulnerabilitat*: grau en què un sistema és susceptible o incapaç d'afrontar els efectes adversos del canvi climàtic, incloent-hi la variabilitat i els extrems climàtics. El grau de vulnerabilitat depèn del caràcter, la magnitud i la rapidesa de les variacions climàtiques i de les fluctuacions a què està exposat un sistema o sector, i també de la seva sensibilitat i capacitat d'adaptació.

Capítol I. Mitigació del canvi climàtic

Article 5. Objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle

1. El Govern ha de presentar al Parlament els objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i dels contaminants de l'aire per als períodes de compliment que estableixin la Unió Europea i l'Organització Mundial de la Salut per tal que el Parlament, si escau, els aprovi. Aquests objectius s'han de revisar cada cinc anys. Només es poden modificar abans de la dita revisió si es tenen nous coneixements que poden alterar substancialment els paràmetres de les bases per a la presa de decisions.

2. L'objectiu per a cada període de compliment es fixa prenent com a referència la reducció acordada per al conjunt de la Unió Europea i els criteris de repartiment d'esforços que la Unió Europea fixa per als estats membres, incorporant-hi sempre les actualitzacions que la Conferència de les Parts (COP) de la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic estableixi.

Article 6. Marc estratègic de referència de mitigació

1. El Govern ha d'aprovar el Marc estratègic de referència de mitigació, en el termini d'un any a comptar de la data de publicació d'aquesta llei, a proposta de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic i amb la participació dels ens locals i els altres actors implicats. Aquest marc estratègic té una validesa de cinc anys. El Govern ha de presentar al Parlament informes anuals sobre el seu compliment.

2. El Marc estratègic de referència de mitigació és l'instrument que recull els objectius d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i dels contaminants de l'aire per als períodes considerats, i també una proposta de les mesures necessàries per a assolir-los de manera planificada i establint indicadors quantitius anuals de l'impacte de les accions. Aquest marc estratègic, detallat sectorialment, és de compliment obligatori per als actors implicats.

Article 7. Pressupostos de carboni

1. Els pressupostos de carboni, com a mecanisme de planificació i seguiment per a la integració dels objectius d'aquesta llei en les polítiques sectorials, s'han de concretar d'acord amb l'article 5. S'estableixen per períodes de cinc anys i s'aproven amb una antelació de deu anys.

2. Correspon al Parlament d'aprovar els pressupostos de carboni, a proposta del Govern, prenent com a base les recomanacions del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic i presentant-los prèviament a la Taula Social del Canvi Climàtic.

3. Els pressupostos de carboni, a més de la quantitat total d'emissions permeses per al conjunt de Catalunya, han d'indicar quina part correspon als sectors coberts per un sistema de comerç de drets d'emissió, en conjunt, i quina part correspon a sectors no coberts per aquest sistema, també en conjunt.

4. Per a establir cada pressupost de carboni, s'han de tenir en compte, entre altres factors, el coneixement científic, els impactes sobre els diferents sectors i els potencials de reducció de cada un, les circumstàncies econòmiques i socials, la competitivitat, la política energètica, els escenaris d'emissions i els nous tractats internacionals.

Article 8. Inventari d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO₂ de Catalunya

1. El departament competent en matèria de medi ambient, per a fer el seguiment de les emissions i la planificació de les polítiques, ha d'elaborar l'Inventari d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO₂ de Catalunya. Aquest inventari recull les emissions a l'atmosfera de substàncies procedents tant de fonts naturals com antropogèniques que poden incidir en la salut de les persones, en la degradació de materials, en els éssers vius i en el funcionament dels ecosistemes, d'acord amb la llista de contaminants de l'annex I.

2. Les emissions dels gasos amb efecte d'hivernacle inclosos a l'Inventari d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO₂ de Catalunya i l'evolució de la capacitat de captació del diòxid de carboni dels embornals constitueixen l'Inventari d'emissions de GEH de Catalunya, que s'ha d'elaborar d'acord amb els criteris definits per la Unió Europea i pel Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic.

3. Els inventaris d'emissions s'han d'actualitzar anualment i han d'estar disponibles al portal institucional de la Generalitat.

4. El departament competent en matèria de medi ambient ha d'elaborar, amb una periodicitat no superior a cinc anys, la petjada de carboni de Catalunya, en què, a més de les emissions estimades d'acord amb els inventaris a què fa referència l'apartat 2, s'han de tenir en compte les importacions i exportacions.

Capítol II. Adaptació al canvi climàtic

Article 9. Objectius

Els objectius que cal assolir amb relació a l'adaptació al canvi climàtic es corresponen amb les finalitats a què fan referència les lletres *b* i *c* de l'article 2.2.

Article 10. Marc estratègic de referència d'adaptació

1. El departament competent en matèria de canvi climàtic ha d'elaborar, conjuntament amb els altres departaments i amb la participació dels actors implicats, amb la presentació prèvia a la Taula Social del Canvi Climàtic, el marc estratègic de referència d'adaptació, que ha de recollir:

- a) L'avaluació dels impactes, d'acord amb l'estat del coneixement.
- b) La identificació dels sistemes naturals, dels territoris i dels sectors socioeconòmics més vulnerables.
- c) Una proposta de les mesures d'adaptació necessàries per a reduir la vulnerabilitat.

2. El Govern aprova el Marc estratègic de referència d'adaptació al canvi climàtic a proposta de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic, tenint en compte els informes sobre el canvi climàtic a Catalunya.

3. Els departaments de la Generalitat, en els àmbits que són objecte d'atenció en aquesta llei, han d'integrar en llur planificació i programació sectorials, amb la participació dels ens locals i els altres actors implicats, els objectius referents a la reducció de la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic que recull el Marc estratègic de referència d'adaptació.

Article 11. Instruments de planificació i programació

1. Amb la finalitat de reduir la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, els instruments de planificació i programació sectorials han de tenir en compte:

- a) L'avaluació sistemàtica dels impactes observats i previstos del canvi climàtic sobre els sectors socioeconòmics, els sistemes productius, els sistemes naturals i els territoris més vulnerables.
- b) El coneixement disponible en matèria de projeccions climàtiques a Catalunya per a diversos horitzons temporals.
- c) L'establiment de les mesures de resposta viables econòmicament, socialment i ambientalment que han d'adoptar les institucions públiques i els agents privats amb l'objectiu d'adaptar-se als impactes del canvi climàtic.
- d) Un sistema de seguiment dels efectes de la planificació en matèria d'adaptació.

2. Els nous plans i projectes han d'incloure en l'informe d'impacte ambiental una avaluació d'adaptació als efectes del canvi climàtic d'acord amb els escenaris més probables previstos en els informes del Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic.

Article 12. Projeccions climàtiques

1. El Servei Meteorològic de Catalunya ha d'elaborar i revisar les projeccions climàtiques de Catalunya. Les projeccions s'han de basar en els escenaris establerts pel Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic, comparant els resultats segons diversos escenaris. Aquestes projeccions són la base del coneixement en aquest àmbit per al desenvolupament del marc estratègic de referència d'adaptació i de les planificacions sectorials respectives.

2. El Servei Meteorològic de Catalunya ha de proporcionar informació al públic, periòdicament, sobre:

- a) L'estat del clima a Catalunya, que inclou l'avaluació de l'evolució del clima passat.
- b) Les projeccions climàtiques i els canvis esperables en les variables meteorològiques de temperatura, precipitació, humitat relativa i velocitat del vent, entre d'altres.

c) L'anàlisi tècnica comparativa respecte als resultats de projeccions anteriors, tant pel que fa als valors observats com als projectats.

Capítol III. Polítiques sectorials

Article 13. Reducció de la vulnerabilitat al canvi climàtic i reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle

1. S'han d'integrar en la planificació, l'execució i el control de les polítiques sectorials del Govern les mesures adequades per a reduir la vulnerabilitat al canvi climàtic d'acord amb el que estableix aquest capítol.

2. D'acord amb l'apartat 1, el departament competent en matèria de protecció civil ha d'incloure en els plans d'emergència i de protecció civil vigents les modificacions que escaiguin com a conseqüència de l'increment de la intensitat i la freqüència dels fenòmens meteorològics extrems.

3. A més del que estableix l'apartat 1, s'han d'integrar també, en els sectors susceptibles de generar emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, mesures per a reduir aquestes emissions.

4. El Govern pot adoptar mesures addicionals a les que estableix aquesta llei en els seus instruments de planificació, per tal de garantir el compliment dels objectius de mitigació i d'adaptació que estableixen els articles 5 i 9.

Article 14. Agricultura i ramaderia

1. Les mesures que s'adoptin en matèria d'agricultura i ramaderia han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat, les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, el malbaratament alimentari i el consum de recursos, i concretament han d'anar encaminades a:

a) El foment prioritari de les mesures adreçades a la intensificació de les modernitzacions de regadius que comportin un aprofitament de l'aigua millor i més racional, amb la màxima eficiència energètica.

b) La valorització d'espècies o varietats pròpies, principalment autòctones, que tinguin més capacitat per a adaptar-se a les noves condicions climàtiques d'acord amb treballs genètics i ecofisiològics.

c) La utilització progressiva de fertilitzants d'origen orgànic en substitució dels fertilitzants de síntesi química.

d) L'adequació de la dimensió de la cabanya ramadera a la capacitat de càrrega ambiental del territori i la minimització de les emissions derivades de les dejeccions ramaderes per mitjà dels diferents tipus de gestió, incloent-hi l'obtenció d'energia i d'adobs orgànics d'alt rendiment.

e) La promoció dels productes agroramaders ecològics i de proximitat per mitjà de les eines de suport que té el Govern per a aconseguir una agricultura i una ramaderia que puguin desenvolupar varietats locals adaptades a les noves condicions climàtiques, i per a avançar cap a un model de sobirania alimentària de qualitat altament eficient.

f) L'elaboració d'un mapa de vulnerabilitats dels conreus i les espècies animals d'interès productiu més susceptibles de patir els impactes climàtics previstos.

g) El foment dels sistemes de conreu mínim, la ramaderia extensiva i la pastura, inclosa la pastura del sotabosc, i les pràctiques agrícoles que n'incrementin la capacitat d'embornal.

h) L'establiment de mesures que evitin la degradació dels sòls i facilitin l'emmagatzematge de carboni als sòls per mitjà d'una millora de la gestió de la matèria orgànica, les cobertes vegetals i el conreu de conservació.

i) El foment del canvi en la maquinària agrícola, de manera que incorpori noves tecnologies d'estalvi energètic i menys contaminants que redueixin les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

2. Per a reduir la vulnerabilitat i les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle del sistema agrari, s'ha de:

a) Incorporar a la planificació del reg agrícola els impactes observats i projectats del canvi climàtic a Catalunya, amb una atenció especial al risc d'una garantia insuficient en la disponibilitat d'aigua per a reg i per a la ramaderia d'acord amb la planificació hidrològica.

b) Crear un model per a convertir les granges en illes productores d'energia per a l'autoconsum i per a la comunitat més propera, garantir-ne el proveïment a tot el territori, garantir nous interessos al sector primari i crear un instrument que permeti al consumidor conèixer la petjada de carboni i hídrica generada per la producció d'un aliment.

Article 15. Pesca i aqüicultura

1. Les mesures que s'adoptin en matèria de pesca i aqüicultura han d'anar encaminades a reduir-ne la vulnerabilitat als impactes lligats al canvi climàtic, a augmentar-ne la resiliència i a reduir progressivament les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle d'aquestes activitats, i concretament han d'anar encaminades a:

a) El foment prioritari de les mesures adreçades a l'adaptació de la pesca i l'aqüicultura als impactes del canvi climàtic, a la maximització de l'eficiència energètica del sector i a la reducció progressiva de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

b) La valorització d'espècies i varietats pròpies o foranes adaptades a les noves condicions ambientals.

c) La promoció dels productes de proximitat per mitjà de les eines de suport que té el Govern per a aconseguir una pesca i una aqüicultura sostenibles i de qualitat, altament eficient en el consum de recursos.

d) L'establiment d'objectius per a reduir emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i contaminants atmosfèrics, promovent la transició cap a les energies no contaminants.

e) El restabliment, la conservació i la gestió de manera sostenible dels ecosistemes marins i litorals per a frenar els efectes del canvi climàtic, i també les actuacions per a evitar la destrucció, la sobreexplotació, la contaminació d'hàbitats i les altres pressions antropogèniques.

f) El foment de les modalitats de pesca de baix impacte ambiental.

g) L'ampliació de la sensibilització i la conscienciació ciutadana per a millorar la comprensió pública sobre l'estat de la mar i els impactes que pateix.

2. Per a reduir la vulnerabilitat als impactes lligats al canvi climàtic, augmentar la resiliència i reduir progressivament les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle d'aquestes activitats, s'ha de:

a) Incorporar a la planificació els impactes observats i projectats del canvi climàtic a Catalunya, amb una atenció especial al risc d'una intensificació dels fenòmens meteorològics extrems, l'augment de la temperatura de la mar i l'acidificació dels ecosistemes marins.

b) Establir i gestionar eficaçment una xarxa d'àrees marines protegides per tal d'aturar la pèrdua de biodiversitat i millorar la resiliència dels ecosistemes marins.

Article 16. Aigua

1. Les mesures que s'adoptin en matèria d'aigua han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat del sistema hídric, i concretament a:

a) La recuperació i la conservació en bon estat de les aigües continentals i, en el cas de les subterrànies, com a reserva estratègica per als períodes de sequera i els efectes del canvi climàtic.

b) L'aplicació de mesures en l'àmbit econòmic per a la restauració progressiva i integral dels ecosistemes i per a la gestió del cicle de l'aigua.

c) La derivació amb caràcter prioritari dels recursos hídrics aconseguits amb millores d'estalvi i eficiència cap a l'assoliment dels objectius de qualitat dels ecosistemes aquàtics i, en cas de sequera extrema, cap a l'abastament urbà.

d) L'avaluació de la vulnerabilitat en les diverses masses d'aigua continentals i costaneres a partir de la diagnosi del document d'impactes i pressions dels successius plans de gestió hidrològica i les mesures d'adaptació necessàries.

2. Per a reduir la vulnerabilitat del sistema hídric, s'han de implantar cabals de manteniment en els cursos fluvials de les conques internes de Catalunya, segons el que estableix la planificació hidrològica, i revisar-los successivament en funció de l'evolució de les variables climàtiques, amb garanties suficients per tal que l'estat ecològic de les masses d'aigua afectades no pateixi un deteriorament irreversible. En el cas de les conques de caràcter intercomunitari, les mesures s'han d'aplicar en els termes que s'acordin amb els òrgans de conca corresponents.

3. La interconnexió de les xarxes d'abastament com a mesura que atorga seguretat al sistema d'abastament d'aigua potable només s'ha de fer en casos excepcionals, i sempre que no comporti una interconnexió de conques hídriques que pugui donar lloc a transvasaments permanents entre conques. Aquesta interconnexió no ha d'implantar una captació d'aigües que faci minvar de manera important el cabal ecològic d'aigües avall del punt de captació.

4. El subministrament en alta en tot el territori de Catalunya ha de tenir caràcter públic.

Article 17. Biodiversitat

1. Les mesures que s'adoptin en matèria de biodiversitat han d'anar encaminades a preservar la biodiversitat i reduir-ne la vulnerabilitat, i concretament han d'anar encaminades a:

a) L'avaluació dels impactes del canvi climàtic en les mesures de planificació i de gestió dels espais naturals per a garantir-hi la conservació de la biodiversitat.

b) La preservació de la permeabilitat ecològica i la no fragmentació dels hàbitats i dels sistemes naturals, i el garantiment, en la planificació amb incidència territorial, de la connectivitat entre aquests hàbitats i sistemes naturals.

c) La preservació del medi natural i la biodiversitat com un element estructural de la política ambiental.

d) La necessitat d'evitar la proliferació en el medi natural d'espècies al·lòctones invasores que puguin representar un risc per a la diversitat i el funcionament dels ecosistemes autòctons.

2. El Govern ha de fer un inventari dels hàbitats prioritaris i impulsar polítiques de conservació de les praderies de fanerògames marines i dels altres hàbitats amb capacitat d'embornal.

3. El Govern ha de revisar els plans de gestió dels espais naturals protegits tenint en compte el canvi climàtic.

4. S'ha d'establir una xarxa de reserves forestals destinades a la lliure dinàmica natural que sigui representativa del conjunt i la diversitat dels ecosistemes forestals de Catalunya, centrada prioritàriament en boscos madurs i d'alt valor natural.

Article 18. Boscos i gestió forestal

Les mesures que s'adoptin en matèria de boscos i gestió forestal han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat del sistema forestal i a optimitzar-ne la capacitat d'actuar com a embornal i com a font d'energies renovables i materials de construcció sostenibles, i concretament han d'anar encaminades a:

a) Definir i promoure una gestió forestal que augmenti la resistència i resiliència de les masses forestals als impactes del canvi climàtic.

b) Avaluar els riscos del canvi climàtic i gestionar-los.

c) Afavorir una gestió forestal que permeti de reduir el risc d'incendis forestals, aprofitar la biomassa forestal i recuperar els mosaics agroforestals i de pastures, a

partir d'espècies locals més adaptades fisiològicament a les condicions climàtiques, i promoure els recursos forestals, tant els fusters com els no fusters.

d) L'execució de mesures de gestió forestal activa adreçades a:

1r. La conservació de la biodiversitat i el millorament de la vitalitat dels ecosistemes forestals, llur capacitat d'adaptació als recursos hídrics disponibles i llur funció reguladora del cicle hidrològic i de protecció contra l'erosió i altres efectes adversos de les pluges intenses.

2n. El subministrament sostenible de biomassa forestal per a substituir combustibles fòssils en la producció tèrmica.

3r. La producció de fusta estructural de proximitat i altres productes fusters amb més capacitat com a embornals.

e) La necessitat de coordinar les polítiques forestals i d'aigua, i l'establiment de mesures que permetin un sistema de gestió dels boscos que tingui en compte la regulació hídrica i permeti de fer una gestió sostenible tant dels boscos com dels recursos hídrics.

Article 19. Energia

1. Les mesures que s'adoptin en matèria d'energia han d'anar encaminades a la transició energètica cap a un model cent per cent renovable, desnuclearitzat i descarbonitzat, neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, que redueixi la vulnerabilitat del sistema energètic català i garanteixi el dret a l'accés a l'energia com a bé comú, i concretament han d'anar encaminades a:

a) Impulsar polítiques d'estalvi i eficiència energètics, amb l'objectiu de reduir el consum final d'energia almenys un 2% anual per a arribar com a mínim al 27% l'any 2030, excloent-ne els usos no energètics.

b) Promoure les energies renovables, que s'han de desenvolupar, sempre que sigui possible, aprofitant espais ja alterats per l'activitat humana, i minimitzar així l'ocupació innecessària del territori.

c) Impulsar un model energètic en què el consum de combustibles fòssils tendeixi a ésser nul, per tal que el 2030 es pugui assolir el 50% de participació de les energies renovables en el sistema elèctric català per a poder arribar al 100% de renovables el 2050.

d) L'adopció de mesures de caràcter normatiu que afavoreixin l'autoconsum energètic a partir d'energies renovables i la participació d'actors locals en la producció i distribució d'energia renovable.

e) El foment de la generació d'energia distribuïda i noves opcions en distribució i contractació de subministraments, i la implantació de xarxes de distribució d'energia intel·ligents i xarxes tancades.

f) La promoció de la creació d'un clúster de recerca i producció en energies renovables a partir dels centres de recerca en energies renovables presents a Catalunya.

2. Per a la transició energètica cap a un model cent per cent renovable, desnuclearitzat i descarbonitzat, neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, s'ha de:

a) Establir un pla de transició per al tancament, no més enllà del 2027, de les centrals nuclears, vetllant per la preservació dels llocs de treball directes que generen en el territori.

b) Dissenyar un sistema de tarifes que penalitzin el sobreconsum.

3. L'Institut Català d'Energia ha d'impulsar i realitzar, en col·laboració amb els departaments de la Generalitat, els programes i les actuacions necessaris en matèria d'energies renovables i d'estalvi i eficiència energètics per a assolir els objectius que estableix aquesta llei. L'Institut ha d'actuar com a impulsor de les actuacions en aquest àmbit de les administracions locals amb competències energètiques i ha de preparar les estructures conceptuals i tecnològiques necessàries per a transformar-se en una agència catalana de l'energia amb capacitat de governança, regulació i control sobre el Pacte nacional per a la transició energètica a Catalunya.

4. El Govern no ha de concedir permisos d'exploració per a l'obtenció de gas i petroli d'esquist per fracturació hidràulica horitzontal (*fracking*), incloent-hi la relacionada amb l'obtenció de gas metà de capes de carbó amb utilització de fracturació induïda.

5. El Govern ha d'adoptar les propostes normatives pertinents, una vegada acordat el Pacte nacional per a la transició energètica a Catalunya, amb relació a l'autoconsum d'electricitat solar fotovoltaica, per a afavorir la implantació de les tecnologies de generació elèctrica distribuïda als edificis, amb una gestió activa de la demanda i producció d'energia elèctrica i amb el suport de les tecnologies d'emmagatzematge d'energia, per a reduir els consums energètics, maximitzar les capacitats del sistema elèctric i millorar-ne la sostenibilitat ambiental i econòmica global. Així mateix, el Govern ha de modificar la legislació per tal d'agilitar la tramitació de la implantació de parcs eòlics.

6. La planificació energètica ha d'incorporar els objectius de reducció d'emissions que estableix aquesta llei. Els plans d'energia i de mitigació del canvi climàtic s'han d'elaborar de manera integrada.

Article 20. Indústria, serveis i comerç

1. Les empreses amb centres de treball a Catalunya que tinguin més de 250 treballadors i que es vulguin acollir als ajuts, les bonificacions i els beneficis fiscals relatius a actuacions i projectes de naturalesa ambiental, energètica o d'innovació per a una transició cap a una economia neutra en carboni establerts o gestionats per l'Administració de la Generalitat han d'acreditar que han fet:

a) L'anàlisi de llur vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, d'acord amb el marc estratègic de referència que defineix l'article 10 i, si escau, un calendari de mesures d'adaptació i l'establiment d'un mecanisme de seguiment.

b) L'inventari de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle del conjunt de llurs centres a Catalunya i les actuacions que duen a terme per a reduir-les. Les dades de l'inventari han d'estar validades per una entitat de certificació independent degudament habilitada. En el cas de centres amb instal·lacions incloses en el règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea, s'entenen vàlides als efectes d'aquesta llei les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle fetes a l'empara dels sistemes respectius.

2. El Govern ha de vetllar perquè els ajuts, les bonificacions i els beneficis fiscals relatius a actuacions i projectes de naturalesa ambiental, energètica o d'innovació per a una transició cap a una economia neutra en carboni a què es puguin acollir les empreses amb centres de treball a Catalunya que tinguin menys de 250 treballadors incloguin criteris de selecció positiva quan puguin demostrar que han adoptat les mesures a què fa referència l'apartat 1.

3. S'han d'impulsar les modificacions legislatives necessàries amb relació a la promoció de l'ecodisseny i a la lluita contra l'obsolescència programada, d'acord amb les directrius de la Unió Europea.

4. En el cas de les activitats que inclou l'annex I.1 de la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, entre els criteris per a sotmetre a intervenció administrativa les modificacions substancials de les activitats ja autoritzades, també s'han de tenir en compte les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, mesurades com a tones equivalents de diòxid de carboni.

5. Els establiments comercials que superen els cinc-cents metres quadrats de superfície de venda han de fer servir un percentatge mínim, que s'ha d'establir per reglament, del consum final d'energia elèctrica procedent de fonts renovables.

Article 21. Infraestructures

1. Els gestors de les infraestructures de ports, aeroports, transport terrestre, energia, residus i aigua de Catalunya que es vulguin acollir als ajuts, les bonificacions i els beneficis fiscals relatius a actuacions i projectes de naturalesa ambiental, ener-

gètica, d'innovació o per a una transició cap a una economia baixa en carboni establerts o gestionats per l'Administració de la Generalitat han d'acreditar que han fet:

a) L'anàlisi de llur vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, d'acord amb el marc estratègic de referència que defineix l'article 10, la incorporació de mesures que millorin llur resiliència al canvi climàtic i, si escau, un calendari de mesures d'adaptació i l'establiment d'un mecanisme de seguiment.

b) L'inventari de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle del conjunt de llurs centres a Catalunya i les actuacions que duen a terme per a reduir-les. Les dades de l'inventari han d'estar validades per una entitat de certificació independent degudament habilitada. En el cas de centres amb activitats incloses en el règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea o en un programa voluntari que inclogui el càlcul i la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i l'accés públic a aquesta informació, la validació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle feta a l'empara de llurs sistemes és vàlida als efectes d'aquest article.

2. Els promotors de la planificació i dels projectes constructius de noves infraestructures de ports, aeroports, transport, energia, residus i aigua que es desenvolupin a Catalunya han d'incorporar, en el marc de l'avaluació ambiental de plans i projectes:

a) La definició d'objectius de reducció d'emissions, l'anàlisi de llur vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic i l'establiment d'un mecanisme de seguiment. Aquesta anàlisi ha d'avaluar, pel cap baix, l'impacte sobre la nova infraestructura de fenòmens meteorològics extrems i de la manca de subministraments, i el sistema de monitoratge de les mesures.

b) L'avaluació de llur contribució a les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, inclòs llur impacte sobre la capacitat d'embornal del territori afectat, tant en la fase de construcció com en la d'explotació i desmantellament o finalització. Aquesta avaluació ha de recollir, per a cada una de les alternatives, una estimació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

3. El departament competent en matèria de medi ambient ha de crear una àrea de control d'emissions en les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, per tal de controlar l'entrada dels vaixells que utilitzin combustibles fòssils altament contaminants i no tinguin instal·lats sistemes de filtres de partícules i catalitzadors d'òxids de nitrogen.

4. El departament competent en matèria de medi ambient ha de desenvolupar un pla d'electrificació progressiva dels principals ports per tal de facilitar la connexió a la xarxa elèctrica local dels vaixells amarrats.

Article 22. Residus

Les mesures que s'adoptin en matèria de residus han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat de la població i les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, prioritzant l'estratègia de residu zero a fi d'estalviar material i de reduir-ne el processament, especialment en la reducció i penalització dels productes envasats amb un ús intensiu de combustibles fòssils, i concretament han d'anar encaminades a:

a) L'avaluació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle derivades de la gestió dels residus. S'ha de fer un seguiment anual de les reduccions d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle degudes al millorament en la gestió de residus.

b) L'aplicació de la jerarquia següent pel que fa a les opcions de gestió de residus: la prevenció, la preparació per a la reutilització, el reciclatge, la valorització energètica o qualsevol altre tipus de valorització i, finalment, l'eliminació.

c) El foment de la recollida selectiva, especialment de la matèria orgànica, per a evitar-ne la deposició en abocadors.

d) La incorporació de mesures de reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle dels abocadors i l'ús de combustible procedent de residus.

e) La substitució de matèries primeres per subproductes o materials procedents de la valorització de residus per a afavorir la creació d'una economia circular.

Article 23. Salut

1. Les mesures que s'adoptin en matèria de salut han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat de la població, i concretament han d'anar encaminades a:

a) La identificació i l'avaluació dels efectes del canvi climàtic sobre la salut de les persones.

b) L'adopció i l'aplicació de mesures de prevenció davant dels efectes del canvi climàtic que puguin resultar adversos per a la salut de les persones, incloent-hi les mesures relatives a les malalties transmeses per vectors, a la qualitat de l'aigua i de l'aire i a la protecció davant de les onades de calor, i també de mesures en l'àmbit alimentari, davant de qualsevol efecte del canvi climàtic que pugui afectar la innocuïtat dels aliments.

c) La difusió dels riscos per a la salut derivats dels efectes del canvi climàtic.

2. El Govern ha d'elaborar i aprovar plans especials de protecció per als grups de risc més vulnerables.

3. El Govern ha de complir els nivells d'emissions contaminants recomanats per l'Organització Mundial de la Salut en els seus informes periòdics.

Article 24. Transports i mobilitat

1. Les mesures que s'adoptin en matèria de transports i mobilitat han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat i les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, per a avançar cap a un model de transport públic, col·lectiu i intermodal que no es basi en la tinença de vehicle privat i que fomenti l'ús generalitzat del transport públic i altres formes de transport sostenible sense emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, i concretament han d'anar encaminades a:

a) La racionalització de la demanda de mobilitat i transport privat tant de mercaderies com de persones per a optimitzar el conjunt de la xarxa d'infraestructures de transport públic mitjançant l'adopció d'instruments de gestió, informació i foment del transport públic.

b) L'impuls del millorament en l'eficiència energètica del parc de vehicles i de la diversificació energètica mitjançant incentius econòmics i administratius tant als productors com als consumidors, evitant de transvasar les emissions cap a altres contaminants amb impactes locals.

c) La creació de les condicions tècniques i de gestió que facilitin la integració i la intermodalitat dels diversos modes de transport, potenciant els modes amb una menor intensitat en l'ús de combustibles fòssils.

d) El foment de la gratuïtat de les zones d'aparcament per als vehicles que utilitzen energies renovables fins que aquests no siguin el 80% del total del parc mòbil.

2. S'ha de garantir que les infraestructures elèctriques tinguin suficient capacitat per a atendre la demanda addicional d'electricitat que comportarà la transició cap al vehicle elèctric i que s'adeqüin a la mobilitat elèctrica i a l'electrificació del transport. El departament competent en matèria d'energia ha d'incorporar com a objectius al pla de desplegament de la infraestructura de recàrrega del vehicle elèctric a Catalunya que el 100% de la flota pública de la Generalitat sigui elèctrica el 2030 i que el 30% de renovació del parc de vehicles sigui elèctric el 2025.

3. El Govern ha de promoure les mesures necessàries en el sector de l'automoció perquè els vehicles motoritzats nous no siguin de combustió interna fòssil a partir del 2030 i perquè el sector de l'automoció passi d'un model exclusiu de cavalls fiscals a un d'emissions contaminants.

4. S'ha de reduir en un 50% la dependència dels combustibles fòssils, especialment dels derivats del petroli en l'àmbit del transport rodat i dels ports de mercaderies i esportius en l'horitzó de l'any 2040.

Article 25. Turisme

1. Les mesures que s'adoptin en matèria de turisme han d'anar encaminades a un canvi cap a un model més sostenible, menys consumidor de recursos i respectuós amb el territori i a reduir la vulnerabilitat i les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, i concretament han d'anar encaminades a:

- a) El foment d'un model turístic que avalui les noves situacions, tant les oportunitats com les amenaces, derivades dels impactes del canvi climàtic.
- b) El tractament integral de la sostenibilitat del sector turístic, incloent-hi els recursos, productes i destinacions.
- c) La sensibilització i informació tant dels treballadors del sector com dels turistes sobre l'ús sostenible dels recursos.

2. Entre els criteris de valoració per al finançament de projectes per al foment del turisme en el marc del Fons per al foment del turisme, creat per l'article 115 de la Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics, o de qualsevol altre que el substitueixi, és un criteri de selecció positiu el fet que els beneficiaris tinguin una planificació que inclogui les mesures a què fa referència l'apartat 1.

3. El Govern, amb l'objectiu de reduir la vulnerabilitat davant de fenòmens meteorològics extrems i en el marc dels instruments de col·laboració, ha d'instar els municipis que tinguin la consideració de turístics a disposar, en el marc de llurs competències, d'una planificació que incorpori una avaluació de les mesures específiques per a garantir els serveis bàsics municipals en època de màxima afluència turística i els ha de donar suport. Aquests serveis bàsics inclouen l'abastament d'aigua potable, el subministrament d'energia, la gestió de residus, el transport, la depuració d'aigües residuals urbanes i l'atenció primària de salut.

Article 26. Formació professional, universitats i recerca

1. Sens perjudici del respecte al principi d'autonomia universitària, les mesures que s'adoptin en matèria d'universitats i recerca han d'anar encaminades a contribuir a l'impuls del coneixement sobre el canvi climàtic i la consolidació de les bones pràctiques en aquest àmbit, i concretament han d'anar encaminades a:

- a) La promoció d'estudis universitaris especialitzats en els àmbits que són objecte de protecció d'aquesta llei.
- b) L'impuls de pràctiques universitàries en centres nacionals i internacionals que acompleixin activitats d'estudi, recerca o anàlisi amb relació al clima, els efectes del canvi climàtic sobre els ecosistemes terrestres i marins, l'eficiència energètica, les energies renovables, la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic i els instruments econòmics amb incidència directa o indirecta sobre el canvi climàtic.
- c) L'oferta de formació continuada, presencial i no presencial, adreçada a tots els professionals amb incidència educativa, en tots els àmbits que són objecte de protecció d'aquesta llei.

2. Les mesures que s'adoptin en matèria de recerca universitària, sens perjudici de l'autonomia de cada centre, han d'anar encaminades a contribuir a l'impuls del coneixement sobre el canvi climàtic i la consolidació de les bones pràctiques en aquest àmbit, i concretament han d'anar encaminades a:

- a) La generació de projectes de recerca en les convocatòries anuals directament dependents de la Generalitat, amb l'objectiu de millorar el coneixement i la tecnologia amb relació al canvi climàtic i la seva mitigació i de millorar l'adaptabilitat de la societat catalana i els seus sectors productius, i també la creació i consolidació de grups de recerca, centres d'alt nivell i empreses derivades (*spin-off*) resultants dels avenços en el coneixement.
- b) La potenciació de les accions de mecenatge i d'atracció de capital privat, nacional i internacional, i d'àngels inversors en recerca, desenvolupament i innovació (R+D+I), assegurant el finançament públic.

c) L'establiment d'un programa de recerca interdepartamental que vetlli per la coordinació de la recerca pública que es faci a Catalunya i que promogui l'increment dels vincles amb els centres i instituts internacionals capdavanters.

d) La creació d'iniciatives i patents i l'explotació dels resultats de la recerca.

3. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats i els Centres de Recerca de Catalunya (Cerca) han d'impulsar i reforçar les relacions entre les universitats, els Cerca i l'empresa i entre les universitats, els Cerca i els ens locals mitjançant la creació d'espais de trobada, físics i virtuals, i d'un teixit d'agents que l'afavoreixin, per tal de facilitar l'accés al coneixement acadèmic, tècnic i de la recerca en aquests àmbits.

4. Les mesures que s'adoptin en matèria de formació professional han d'anar encaminades a contribuir a l'impuls del coneixement sobre el canvi climàtic i la consolidació de les bones pràctiques en aquest àmbit, i concretament han d'anar encaminades a la formació de professionals tècnics sobre els aspectes rellevants de la transició energètica, la mobilitat, la construcció sostenible i el canvi climàtic.

5. S'ha de crear una línia de recerca dedicada a la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic, i a la promoció de campanyes informatives de conscienciació.

Article 27. Urbanisme i habitatge

1. Les mesures que s'adoptin en matèria d'urbanisme i habitatge han d'anar encaminades a un canvi de model urbanístic que prioritzi la rehabilitació del parc d'habitatges i els edificis de consum energètic gairebé nul i a reduir la vulnerabilitat i les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, i concretament han d'anar encaminades a:

a) L'adaptació de la normativa urbanística i energètica per tal que les noves àrees residencials siguin el màxim d'autosuficients energèticament i es dissenyin d'acord amb la jerarquia de criteris següent: reduir la demanda energètica, ésser eficients en el disseny dels sistemes que cobreixen la demanda energètica, aprofitar els recursos energètics locals, promoure l'ús de materials de construcció de baix impacte ambiental i compensar les emissions de diòxid de carboni derivat de l'impacte energètic dels edificis amb parcs de generació a partir de fonts renovables.

b) El foment de l'ús d'energia provinent de fonts renovables en el sector de l'edificació, prioritzant les que no generen un transvasament cap a altres contaminants amb impactes locals.

c) L'adaptació de la normativa urbanística i ambiental per tal que tant les figures de nous planejaments urbanístics i llurs modificacions i revisions com el planejament territorial incorporin una anàlisi quantitativa i una valoració descriptiva de l'impacte sobre les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i dels impactes del canvi climàtic sobre el nou planejament, i també mesures per a mitigar-lo i adaptar-s'hi. Aquesta anàlisi ha d'incloure les emissions vinculades a la mobilitat generada, als consums energètics del cicle de l'aigua i dels residus, i als consums energètics dels usos residencials i terciaris.

d) La selecció i classificació d'espais ja urbanitzats o ocupats per infraestructures i serveis amb potencialitats per a situar o compartir superfícies per a captar energies renovables.

2. El Govern i les administracions locals han de promoure:

a) L'ús, per part dels professionals del disseny, projecció i construcció de zones residencials, de fonts d'energia renovable per a la calefacció, la refrigeració i l'aigua calenta sanitària, i de solucions constructives, tant estructurals com de tancaments altament eficients energèticament.

b) La construcció amb criteris bioclimàtics amb l'objectiu que el 2020 els nous edificis construïts siguin de consum energètic gairebé nul.

c) L'impuls de polítiques actives que fomentin la rehabilitació energètica del parc d'habitatges i el millorament de l'estalvi i l'eficiència energètics. L'Estratègia ca-

talana per a la renovació energètica dels edificis ha de prioritzar l'accessibilitat i l'eficiència energètica d'edificis i habitatges amb aprofitament d'energia renovable, i ha de cobrir la necessitat d'actuació sobre un mínim de cinquanta mil habitatges anuals.

d) La presa en consideració, per part dels municipis, en llur planejament urbanístic, de les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut sobre la superfície de verd urbà per habitant.

e) La reserva de punts de càrrega de vehicles elèctrics en els centres de treball i edificis públics.

f) El desenvolupament de models compactes d'ocupació del territori i uns usos més eficients i intensius dels terrenys urbanitzats en els ordenaments territorial i urbanístic.

g) El garantiment, en els nous desenvolupaments urbanístics, de la provisió energètica amb fonts d'energia cent per cent renovables, sia per connexió a la xarxa de consum sia facilitant l'autoconsum o, si escau, construint xarxes tancades.

Capítol IV. L'Administració en matèria de canvi climàtic

Article 28. El Govern

1. Correspon al Govern la planificació de les polítiques climàtiques que ha d'incloure la mitigació de gasos amb efecte d'hivernacle de tots els sectors generadors i l'adaptació als impactes del canvi climàtic sobre els sistemes naturals, els sectors socioeconòmics i els territoris. La dita planificació ha d'establir els objectius i les mesures genèriques, que han d'incloure, necessàriament i pel cap baix, les que estableix el capítol tercer.

2. El Govern ha d'establir periòdicament objectius relatius al percentatge mínim de consum d'energia d'origen renovable en les instal·lacions públiques que siguin propietat de la Generalitat i de les entitats del seu sector públic i en aquelles en què figurin com a arrendataris, sempre que les condicions contractuals permetin el compliment d'aquests objectius i llur gestió sigui competència dels departaments de la Generalitat i de les entitats del seu sector públic.

3. Els contractes d'arrendament que subscriguin la Generalitat i les entitats del seu sector públic han d'incorporar les obligacions que estableix aquest article.

4. El Govern, en el marc dels instruments de col·laboració existents, ha de facilitar a les administracions locals, les universitats i els centres de recerca la posada en pràctica de mesures equivalents a les que estableix aquest article en llurs infraestructures, equipaments i serveis.

Article 29. Els departaments de la Generalitat

1. Els departaments de la Generalitat i els organismes que en depenen han de:

a) Disposar d'un inventari de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle generats pels immobles, les instal·lacions i els serveis que presten.

b) Fer una auditoria energètica dels edificis públics que siguin propietat de la Generalitat i d'aquells en què la Generalitat sigui arrendatària i les condicions contractuals ho permetin, i també de llurs processos de treball, i promoure-hi l'autoconsum.

c) Establir un objectiu de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i un programa d'actuació que tingui en compte les directrius que a aquests efectes hagin establert els departaments competents en matèria d'energia i habitatge, en tot allò relatiu a energies renovables i a estalvi i eficiència energètics.

d) Incloure en tots els procediments de contractació pública en què resulti adequat a llur objecte especificacions tècniques i criteris d'adjudicació específics relatius a l'ús eficient de recursos i a la minimització de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle. La quantificació de l'ús de recursos i d'emissions de gasos s'ha d'incloure en el càlcul del cost d'inversió, d'explotació i de manteniment de l'objecte del contracte.

e) Elaborar i fer públic un informe sobre el grau d'assoliment dels objectius i de les mesures correctores que es proposin en cas de desviació. Aquest informe ha de tenir una periodicitat anual i el contingut mínim que especifica l'annex II. El departament o organisme que ja tingui establert un sistema d'informació o declaració ambiental hi pot integrar el contingut que especifica l'annex II en aquest altre sistema.

2. Els programes de reducció i els informes anuals a què fa referència l'apartat 1 són aprovats pels secretaris generals o pels òrgans de direcció dels diversos organismes i han d'ésser públics. Els programes han de preveure un procés regular de revisió que pot incloure la modificació dels objectius establerts. En qualsevol cas, s'han de detallar els motius que fan necessària aquesta modificació dels objectius, que ha d'ésser aprovada pels dits òrgans.

Article 30. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic

1. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic, òrgan col·legiat adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic, coordina la planificació de les polítiques climàtiques i fa el seguiment del seu acompliment.

2. Són funcions de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic les següents:

a) Elevar al Govern propostes relatives a la mitigació d'emissions i a l'adaptació als impactes del canvi climàtic.

b) Aprovar les propostes dels marcs estratègics de mitigació i adaptació.

c) Coordinar l'actuació dels departaments de la Generalitat en l'àmbit de la lluita contra el canvi climàtic.

d) Fer el seguiment i l'avaluació de les polítiques climàtiques i dels plans d'acció sectorials amb relació als aspectes rellevants per a assolir les finalitats d'aquesta llei.

e) Establir les prioritats d'actuació del Fons Climàtic, atenent la disponibilitat econòmica, la planificació sectorial i l'anàlisi cost-eficiència.

3. La composició i el règim de funcionament de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic s'han de determinar per reglament.

4. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic ha d'avaluar la política d'ajuts de la Generalitat als sectors o sistemes inclosos en aquesta llei i la seva adequació als objectius d'aquesta llei.

Article 31. La Taula Social del Canvi Climàtic

1. La Taula Social del Canvi Climàtic és un òrgan col·legiat adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic que canalitza la participació, la informació i la consulta a les entitats i organitzacions més representatives del teixit social, econòmic i ambiental de Catalunya sobre les polítiques climàtiques.

2. Corresponen a la Taula Social del Canvi Climàtic les funcions següents:

a) La formulació de propostes d'actuació en matèria de polítiques climàtiques.

b) L'anàlisi i la formulació de propostes sobre la planificació climàtica, sobre les actualitzacions i revisions de la dita planificació, sobre els marcs estratègics de mitigació i adaptació i en matèria de pressupostos de carboni.

c) La formulació de propostes a la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic i qualsevol altra funció consultiva que li sigui encomanada.

3. La composició i el règim de funcionament de la Taula Social del Canvi Climàtic s'han de determinar per reglament. Aquest reglament ha de garantir que en la composició de la Taula hi hagi membres escollits d'entre les entitats i les associacions més representatives dels àmbits de l'Administració local, de la recerca, empresarial, professional, veïnal, sindical, ambiental i econòmic de Catalunya.

Article 32. El Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic

1. El Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic és un òrgan col·legiat, adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic i dotat d'autonomia funcional, que actua amb total independència de funcionament en l'acompliment de la seva

tasca. El Comitè presenta al Govern i al Parlament les propostes dels pressupostos de carboni per als diferents períodes temporals i en fa el seguiment i l'avaluació.

2. El Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic està format per set membres, nomenats pel Parlament, per majoria de tres cinquenes parts, entre experts acadèmics o professionals de reconegut prestigi en àmbits rellevants per a les funcions del Comitè.

3. Els membres del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic es designen per sis anys. El Comitè es renova per terceres parts cada dos anys.

4. El departament competent en matèria de canvi climàtic ha de facilitar al Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic els mitjans necessaris per a complir la seva tasca i actuar com a secretaria tècnica i administrativa.

5. Els membres del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic han d'elegir d'entre ells el president i el secretari, d'acord amb el que estableix l'article 16 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

6. El funcionament del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic es regeix per les seves normes internes. El Comitè ha d'aprovar les normes de funcionament intern d'acord amb el que estableix la Llei de l'Estat 40/2015, de l'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

7. El Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic ha de presentar anualment al Parlament un informe sobre el grau de compliment dels pressupostos de carboni. El Govern ha de tenir en compte les recomanacions del Comitè i les ha d'incorporar a les seves polítiques. En els casos en què no s'hi puguin incorporar, n'ha de justificar els motius i n'ha d'informar el Parlament.

8. Els informes i les avaluacions del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic han d'estar a disposició dels ciutadans en el portal web institucional de la Generalitat.

Article 33. Participació de l'Administració local en les polítiques climàtiques

1. El Govern ha de fomentar, mitjançant els mecanismes i òrgans de col·laboració i cooperació existents, la participació dels ens locals tant en la planificació de les polítiques climàtiques com en els plans d'acció sectorial de cada departament en els aspectes rellevants per al compliment dels objectius d'aquesta llei.

2. El Govern ha de promoure que els municipis que no tinguin la consideració de turístics, sia de forma individual o agrupada, integrin en la planificació local tant la mitigació dels gasos amb efecte d'hivernacle com l'adaptació als impactes del canvi climàtic, atenent les singularitats organitzatives de l'Administració local i l'estructura socioeconòmica dels territoris, per a la qual cosa els ha de donar assistència.

3. Els plans municipals de lluita contra el canvi climàtic es poden finançar amb el Fons Climàtic si els municipis apliquen polítiques fiscals que incentivin les bones pràctiques, afavorint la mitigació i disminuint la vulnerabilitat, i desincentivin les males pràctiques.

4. El Govern ha de promoure la creació d'oficines municipals o comarcals de transició energètica, que han de tenir com a objectiu informar la ciutadania i els mateixos ens locals, i també facilitar les eines per a fomentar-la.

Article 34. Planificació general, compensació territorial, simplificació i racionalització administratives i finançament dels projectes

1. Es faculta el Govern per a declarar com a obres d'interès públic, a proposta del departament competent en matèria d'energia, les infraestructures d'energies renovables que responguin a una planificació general en matèria d'energia i que tinguin el consens territorial.

2. En la determinació de les compensacions per als territoris que acullen les infraestructures a què fa referència l'apartat 1, a més del municipi que les acull, cal tenir presents els territoris confrontants o pròxims, atenent llur grau d'afectació i

de vulnerabilitat. Als efectes d'aquest article, en el concepte d'infraestructura s'inclouen els elements necessaris no tan sols per a produir l'energia, sinó també per a evacuar-la i distribuir-la.

3. En els procediments d'avaluació ambiental de plans, programes i projectes que es desenvolupin a Catalunya, s'han de valorar les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle que llur execució i gestió puguin produir, i també la vulnerabilitat davant dels impactes del canvi climàtic. Els departaments competents en matèria de canvi climàtic i avaluació ambiental han d'establir per reglament uns mètodes que facilitin el càlcul de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i l'anàlisi de la vulnerabilitat.

4. El Govern ha d'elaborar i aplicar una estratègia de simplificació de la tramitació administrativa i d'incentius fiscals a les actuacions privades més adequades per a combatre el canvi climàtic, potenciant els mitjans telemàtics.

5. El Govern ha d'impulsar i facilitar, per mitjà de l'Institut Català de Finances, l'accés al finançament per a contribuir al desenvolupament de projectes adreçats al compliment dels objectius d'aquesta llei, com a complement del sector financer privat.

Article 35. Contractació verda

En el règim de contractació de tot el sector públic de Catalunya, s'han d'establir criteris objectius que, en el marc dels principis de llibertat d'accés, transparència, igualtat, objectivitat i eficiència, promoguin la contractació verda.

Article 36. Col·laboració i cooperació internacionals

1. El Govern ha de mantenir i potenciar el seu compromís i la seva activitat d'abast internacional en els àmbits següents, entre d'altres:

- a) Les cimeres mundials sobre canvi climàtic de les Nacions Unides.
- b) Els debats en el marc de la Unió Europea sobre les polítiques climàtiques.
- c) Les xarxes i els altres espais de col·laboració amb altres territoris per a l'intercanvi d'informació i coneixement i per al desenvolupament de projectes conjunts de mitigació i adaptació.
- d) El suport al món local, amb l'objectiu que mantingui el seu compromís amb les iniciatives europees i internacionals en aquest àmbit.

2. Les administracions públiques de Catalunya, en exercici de llurs competències i funcions en matèria de canvi climàtic, han de contribuir a assolir els objectius establerts per les Nacions Unides en cooperació al desenvolupament. La contribució ha d'incloure actuacions de mitigació i d'adaptació al canvi climàtic en col·laboració amb els agents públics i privats.

3. El Govern, en la seva cooperació amb regions en vies de desenvolupament i en altres actuacions en matèria d'acció exterior, ha de vetllar per no incrementar la vulnerabilitat d'aquestes regions davant els impactes del canvi climàtic i ha de contribuir a llur desenvolupament d'una manera sostenible i neutra en emissions de carboni.

Capítol V. Fiscalitat ambiental

Secció primera. Consideracions generals

Article 37. Objectiu de la fiscalitat ambiental

Les administracions públiques de Catalunya han de gravar les actuacions que fan augmentar la vulnerabilitat o incrementen les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i han d'incentivar fiscalment les actuacions que afavoreixen l'adaptació al canvi climàtic o la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle quan sigui possible tècnicament i econòmicament.

Article 38. Coordinació entre administracions

El Govern, en el marc dels instruments de col·laboració existents, ha de fomentar que els ens locals, en l'àmbit de llurs competències, per mitjà d'una política fiscal

d'acord amb l'objectiu a què fa referència l'article 33.3, incentivin en el sector privat les següents actuacions, que contribueixen a fer efectives les polítiques de mitigació i adaptació al canvi climàtic:

- a) El foment de les energies renovables i de la generació distribuïda.
- b) La descentralització de xarxes i l'autoconsum energètic.
- c) Els habitatges energèticament eficients.
- d) La mobilitat sostenible.
- e) L'estalvi d'aigua.
- f) Les actuacions per a millorar la biodiversitat o per a evitar-ne la pèrdua.
- g) La reducció d'impactes sobre la salut.
- h) Els equipaments més eficients.
- i) La modificació dels processos de producció per a reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i altres agents contaminants.
- j) La gestió forestal sostenible.
- k) La prevenció en la generació de residus i llur valorització.
- l) La pesca, l'aqüicultura i el marisqueig sostenibles.
- m) L'adaptació i la reducció de la vulnerabilitat dels diferents sectors econòmics i sistemes naturals.

Article 39. Creació d'impostos ambientals

1. A més de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica, creat per la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni, es creen els impostos següents:

- a) Impost sobre les activitats econòmiques que generen diòxid de carboni.
- b) Impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells.

2. Els tres impostos a què fa referència l'apartat 1 tenen caràcter finalista. En el cas de l'impost sobre les activitats econòmiques que generen diòxid de carboni i de l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells, el 100% de llur recaptació s'ha de destinar a nodrir el Fons Climàtic.

3. S'eliminen les bonificacions, les devolucions i les altres mesures similars sobre l'adquisició i el consum de recursos energètics d'origen fòssil i derivats. S'exclouen d'aquesta eliminació els ajuts a l'adquisició i el consum de recursos energètics d'origen fòssil per a la maquinària del sector primari, mentre no hi hagi una font d'energia alternativa viable.

Secció segona. Impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica

Article 40. Objecte i naturalesa

1. L'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica té per objecte gravar les emissions de diòxid de carboni que produeixen aquests vehicles i que incideixen en l'increment de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

2. Aquest tribut té caràcter finalista i ha de nodrir a parts iguals el Fons Climàtic i el Fons de Patrimoni Natural.

Article 41. Fet imposable

1. Constitueixen el fet imposable de l'impost les emissions de diòxid de carboni dels vehicles aptes per a circular per les vies públiques inclosos dins les categories següents:

a) Turismes de la categoria M1: vehicles de motor de com a mínim quatre rodes, dissenyats i fabricats per al transport de persones, de fins a un màxim de vuit seients.

b) Comercials lleugers de la categoria N1: vehicles destinats al transport de mercaderies amb una massa màxima admissible no superior o igual a 3,5 tones.

c) Motocicletes: vehicles de motor de com a mínim dues rodes, dissenyats i fabricats per al transport de persones.

2. A l'efecte d'aquest impost, es consideren aptes per a circular per les vies públiques els vehicles següents:

a) Els vehicles a què fa referència l'apartat 1 matriculats en els registres públics corresponents, mentre no n'hagin estat donats de baixa.

b) Els vehicles proveïts de permisos temporals i els vehicles de matrícula turística.

3. No estan subjectes a l'impost els vehicles que, havent estat donats de baixa en els registres per l'antiguitat del model, puguin ésser autoritzats a circular excepcionalment en ocasió d'exhibicions, certàmens o curses limitades a vehicles d'aquesta naturalesa.

Article 42. Subjecte passiu

Són subjectes passius de l'impost:

a) Les persones físiques titulars del vehicle residents a Catalunya.

b) Les persones jurídiques, i també les entitats mancades de personalitat jurídica que constitueixin una unitat econòmica o un patrimoni susceptibles d'imposició definides com a obligats tributaris per la normativa tributària general, que siguin titulars del vehicle i que tinguin la residència a Catalunya, o hi tinguin un establiment, una sucursal o una oficina, en els termes que siguin establerts per reglament.

Article 43. Exempcions

1. Resten exempts de l'impost:

a) Els vehicles oficials de l'Estat, de les comunitats autònomes i dels ens locals adscrits a la defensa de l'Estat o a la seguretat ciutadana.

b) Els vehicles de representacions diplomàtiques, oficines consulars, agents diplomàtics i funcionaris consulars de carrera acreditats que siguin ciutadans dels països respectius, sempre que duguin la pertinent identificació externa i a condició que hi hagi reciprocitat en l'extensió i el grau.

c) Els vehicles dels organismes internacionals amb seu o oficina a Catalunya, i de llurs funcionaris o membres amb estatut diplomàtic.

d) Els vehicles que correspongui per l'aplicació de disposicions contingudes en tractats o convenis internacionals.

e) Les ambulàncies i els altres vehicles destinats directament a l'assistència sanitària o al trasllat de ferits o malalts.

f) Els vehicles per a persones amb mobilitat reduïda a què es refereix la lletra A de l'annex II del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, del 23 de desembre, amb el benentès que els subjectes beneficiaris d'aquesta exempció no en poden gaudir per a més d'un vehicle simultàniament.

Article 44. Quota tributària

1. La quota tributària s'obté d'aplicar la tarifa que correspongui a les emissions oficials de diòxid de carboni per quilòmetre del vehicle, d'acord amb les taules següents:

a) Turismes de la categoria M1

Emissions oficials de diòxid de carboni	Tipus marginal (€/g CO ₂ /km)
Fins a 95 g/km	0,00
Més de 95 g/km i fins a 120 g/km	0,70
Més de 120 g/km i fins a 140 g/km	0,85

Emissions oficials de diòxid de carboni	Tipus marginal (€/g CO ₂ /km)
Més de 140 g/km i fins a 160 g/km	1,00
Més de 160 g/km i fins a 200 g/km	1,20
Més de 200 g/km	1,40

b) Comercials lleugers de la categoria N1

Emissions oficials de diòxid de carboni	Tipus marginal (€/g CO ₂ /km)
Fins a 140 g/km	0,00
Més de 140 g/km	0,70

c) Motocicletes

Emissions oficials de diòxid de carboni	Tipus marginal (€/g CO ₂ /km)
Fins a 75 g/km	0,00
Més de 75 g/km i fins a 100 g/km	0,70
Més de 100 g/km i fins a 120 g/km	0,85
Més de 120 g/km i fins a 140 g/km	1,00
Més de 140 g/km	1,20

2. Les emissions oficials de diòxid de carboni s'acrediten per mitjà d'un certificat expedit a aquest efecte pel fabricant o l'importador del vehicle, llevat que aquestes emissions constin en la targeta d'inspecció tècnica o en qualsevol altre document de caràcter oficial.

Article 45. Bonificacions

Els vehicles que tenen la consideració de vehicles històrics gaudeixen de la bonificació del 100% de la quota. Per a gaudir d'aquesta bonificació, cal acreditar, per mitjà de la targeta d'inspecció tècnica del vehicle, que ha estat matriculat amb la qualificació d'històric.

Article 46. Període impositiu i meritació

1. El període impositiu coincideix amb l'any natural, sens perjudici del que estableix l'apartat 2.

2. El període impositiu és inferior a l'any natural en els supòsits següents:

- a) Primera adquisició del vehicle en una data posterior a l'1 de gener.
- b) Baixa definitiva del vehicle o baixa temporal per robatori.

3. L'impost es merita el primer dia del període impositiu, llevat del supòsit de la lletra b de l'apartat 2, que es merita el dia en què es produeix la baixa.

4. L'import de la quota es prorratejarà per dies en els casos de primera adquisició del vehicle o de baixa definitiva o temporal.

5. En el supòsit de segona o ulterior transmissió del vehicle, està obligat a satisfer l'impost referit a tot el període impositiu qui en sigui titular en data de l'1 de gener, sens perjudici dels pactes privats que hi hagi entre les parts.

Article 47. Padró, pagament i supòsits d'autoliquidació

1. Sens perjudici del que disposa l'apartat 4, l'impost es gestiona mitjançant padró i és elaborat i aprovat per l'Agència Tributària de Catalunya a partir de les dades de què disposa, amb l'anunci previ en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. El padró s'ha d'exposar a la seu electrònica de l'Agència Tributària de Catalunya.

2. S'ha d'establir per reglament el procediment per a la modificació de les dades contingudes en el padró a què fa referència l'apartat 1.

3. El pagament de l'impost s'efectua mitjançant rebut, en els termes i amb les condicions que s'estableixin per reglament.

4. En els casos de primera adquisició i d'alta posterior a la baixa temporal del vehicle, l'impost s'exigeix en règim d'autoliquidació. El contribuent està obligat a presentar l'autoliquidació de l'impost i efectuar-ne l'ingrés corresponent en el termi-

ni que s'estableixi per reglament. El model d'autoliquidació s'ha d'aprovar per ordre del conseller del departament competent en matèria d'hisenda.

Article 48. Gestió, recaptació i inspecció

La gestió, la recaptació i la inspecció de l'impost corresponen a l'Agència Tributària de Catalunya, d'acord amb el que disposa la Llei 7/2007, del 17 de juliol, de l'Agència Tributària de Catalunya, sens perjudici de la col·laboració amb els òrgans d'inspecció sectorialment competents.

Article 49. Infraccions i sancions

El règim d'infraccions i sancions en matèria de l'impost és el vigent per als tributs propis de la Generalitat.

Article 50. Recursos i reclamacions

Els actes de gestió, d'inspecció i de recaptació dictats en l'àmbit de l'impost poden ésser objecte de reclamació economicoadministrativa davant la Junta de Finances, sens perjudici de la interposició prèvia, amb caràcter potestatiu, del recurs de reposició davant l'òrgan que ha dictat l'acte impugnat.

Capítol VI. Altres instruments per al compliment dels objectius de la Llei

Article 51. Fons Climàtic

1. El Fons Climàtic és un fons de caràcter públic, sense personalitat jurídica, adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic, i que té com a objectiu esdevenir un instrument necessari per a l'execució de polítiques i accions de mitigació i adaptació al canvi climàtic.

2. El Fons Climàtic pot impulsar les actuacions següents, entre d'altres:

- a) El foment de les energies renovables i de l'eficiència energètica.
- b) La descentralització de xarxes i l'autoconsum energètic.
- c) Els habitatges energèticament eficients.
- d) La mobilitat sostenible.
- e) L'eficiència i l'estalvi d'aigua.
- f) La conservació de la biodiversitat i la lluita contra la pèrdua d'aquesta.
- g) La reducció d'impactes sobre la salut i la sanitat animal i vegetal.
- h) La garantia de protecció de la població davant de l'increment del risc de fenòmens meteorològics extrems.
 - i) Els equipaments més eficients.
 - j) La modificació dels processos de producció per a reduir les emissions contaminants.
 - k) La gestió forestal sostenible.
 - l) La recerca i la innovació en l'àmbit del canvi climàtic.
 - m) La sensibilització, informació i educació sobre el canvi climàtic.
 - n) La transformació del model agroindustrial en un nou model que garanteixi la sobirania alimentària.
 - o) La reducció de gasos amb efecte d'hivernacle en el sector agrari.
 - p) L'adaptació i la reducció de la vulnerabilitat dels sectors econòmics i dels sistemes naturals.

q) Qualsevol altra que sigui necessària per a complir els objectius d'aquesta llei.

3. El Fons Climàtic es finança amb els recursos econòmics següents:

a) Els ingressos procedents dels instruments que estableix el capítol cinquè. En tot cas, s'han de destinar al Fons Climàtic el 50% dels ingressos obtinguts de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.

b) Els ingressos procedents de la participació en sistemes de comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle de la Unió Europea, o d'altres instruments de fiscalitat climàtica d'àmbit estatal.

c) La part dels ingressos de les assignacions tributàries de l'impost sobre la renda de les persones físiques per a finalitats d'interès social que corresponguin a la Generalitat i que aquesta destini a la protecció del medi.

d) Qualsevol altra font de recursos econòmics que el Govern consideri adequada.

4. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic estableix les prioritats d'actuació i el repartiment corresponent atenent les disponibilitats econòmiques del Fons Climàtic, la planificació sectorial i l'anàlisi cost-eficiència.

Article 52. Règim de comerç de drets d'emissió

1. Correspon al departament competent en matèria de canvi climàtic l'autorització, la supervisió, el control i el seguiment a Catalunya de totes les activitats incloses en el règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea, transitòriament fins que s'adopti un nou instrument més eficaç de lluita contra el canvi climàtic.

2. El Govern ha d'establir els mecanismes administratius i de suport necessaris per a facilitar als qui compleixen activitats incloses en el règim de comerç de drets d'emissió situades a Catalunya el compliment dels requisits que estableix la normativa en aquesta matèria.

3. El Govern ha d'establir per reglament els mecanismes d'habilitació, acreditació de verificadors i certificació de persones físiques que puguin complir les tasques de verificació, d'acord amb la normativa europea, i també la supervisió de llurs actuacions.

Article 53. Transferència de coneixement

1. Les delegacions exteriors de l'Administració de la Generalitat han d'incentivar i facilitar l'accés als mercats internacionals d'empreses i serveis catalans que ofereixin tecnologies per a la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i per a l'adaptació als impactes del canvi climàtic.

2. El Govern ha de crear una plataforma digital que inclogui, entre altres qüestions, els avenços científics en matèria de canvi climàtic i les experiències internacionals reeixides en polítiques de mitigació i adaptació, i ha de posar a l'abast la transferència del coneixement que aquests avenços i experiències comportin per als ciutadans i els agents socioeconòmics.

3. Els departaments competents en els àmbits objecte d'aquesta llei han d'establir les vies de col·laboració adequades amb els centres que facin recerca, desenvolupament i innovació en matèria de canvi climàtic a Catalunya.

Article 54. Participació pública en plans i programes i accés a la informació ambiental

1. El Govern ha de facilitar la informació adequada i fomentar la participació dels ciutadans en totes les polítiques climàtiques per mitjà de la Taula Social del Canvi Climàtic o d'un procés descentralitzat a tot el territori.

2. Les autoritats públiques han de vetllar perquè els indicadors dels pressupostos de carboni s'actualitzin, es publiquin i es posin a disposició dels ciutadans, a fi de recollir les observacions pertinents.

3. El Govern, els ajuntaments i els consells comarcals han d'establir els mitjans tècnics telemàtics i accessibles per a informar els ciutadans de les iniciatives i actuacions públiques en matèria climàtica. Així mateix, els plans i programes sectorials el contingut dels quals sigui rellevant pel que fa al canvi climàtic han d'estar a disposició dels ciutadans a les diverses seus dels departaments de la Generalitat i de les administracions locals i supralocals.

Article 55. Difusió del coneixement i sensibilització

1. El Govern, conjuntament amb altres institucions de l'àmbit de la recerca i la ciència, ha d'elaborar periòdicament un informe sobre l'estat del coneixement en matèria de canvi climàtic a Catalunya.

2. La Generalitat ha de promoure campanyes informatives i formatives entre la ciutadania, les empreses i els treballadors amb la finalitat de fer conèixer els darrers avenços científics sobre el canvi climàtic i sobre les polítiques públiques per a mitigar-lo i adaptar-s'hi.

3. El Govern, per mitjà dels departaments competents en matèria d'ensenyament, energia i canvi climàtic, ha d'impulsar la sensibilització envers les qüestions ambientals en l'educació primària, la secundària, els cicles formatius i els ensenyaments superiors, i també en els programes de formació inicial i permanent del professorat.

Article 56. Avaluació de la petjada de carboni de productes

1. El Govern ha d'establir les bases per a un sistema d'avaluació de la petjada de carboni de productes. Aquest sistema s'ha de desenvolupar per reglament, perquè els consumidors puguin decidir llur consum coneixent les emissions que ha generat la producció i el transport d'un determinat bé.

2. Els productes a què fa referència l'annex III han d'incorporar una avaluació de la petjada de carboni visible en l'etiquetatge i l'embalatge. Els resultats de la petjada han d'ésser llegibles i fàcilment visibles i han d'ocupar un mínim del 10% de la superfície de l'etiquetatge.

3. El departament competent en matèria de canvi climàtic ha de d'establir per reglament els detalls de la metodologia de càlcul de la petjada de carboni i el departament competent en matèria de consum ha d'establir per reglament les condicions que ha de complir l'etiquetatge per a recollir la petjada de carboni, d'acord amb el període que fixa la disposició addicional sisena.

4. La fórmula bàsica en què s'ha de basar l'etiquetatge dels productes que inclou l'annex III és la següent: kg de CO₂ equivalent / kg de producte.

Disposicions addicionals

Primera. Objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle

1. L'objectiu de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle per a l'any 2030 és del 40% respecte a l'any base (1990), del 65% per al 2040 i del 100% per al 2050.

2. L'objectiu de reducció dels òxids de nitrogen per a l'any 2020 és del 35%, i el de reducció de les partícules en suspensió de menys de 10 micres, del 30%.

3. Els objectius de reducció de gasos amb efecte d'hivernacle per a les energies renovables en la producció energètica i per a l'eficiència energètica són del 100% amb l'horitzó d'un model neutre en emissions de carboni per al 2050.

4. El departament competent en matèria de medi ambient ha d'establir objectius concrets, sectorials, de regulació vinculant i amb indicadors anuals per a períodes de cinc anys, tenint en compte els sectors que tenen més potencial de reducció d'emissions amb menors costos econòmics i basant-se en la seva política de transició energètica, amb la redacció del corresponent pla de transició energètica, i en el que estableix aquesta llei.

Segona. Mitigació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle en l'àmbit de l'energia

El Govern ha d'impulsar l'aprovació d'un pacte nacional per a la transició energètica de Catalunya. Aquest pacte, juntament amb el Pla de l'energia i canvi climàtic de Catalunya (2012-2020), i els documents que se'n derivin són els elements de planificació de les polítiques de mitigació en l'àmbit energètic.

Tercera. Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic amb l'horitzó 2013-2020

L'Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic amb l'horitzó 2013-2020 (Es-cacc), aprovada per un acord del Govern del 13 de novembre de 2012, és, amb les modificacions pertinents derivades dels acords internacionals que es vagin produint, d'acord amb els articles 10.1, 28.1 i 28.2, l'element de planificació de les polítiques d'adaptació a partir del qual els departaments de la Generalitat, en l'àmbit de les competències respectives, han de desenvolupar els plans d'acció sectorials corresponents d'acord amb l'article 10.3.

Quarta. Consum d'energia procedent de fonts renovables a les instal·lacions públiques

1. En aplicació de l'article 28.2, el 2020 un mínim del 70% del consum d'energia elèctrica total del conjunt dels departaments de la Generalitat i els organismes que en depenen ha de procedir de fonts renovables. El 2030 n'ha de procedir el 100%.

2. En aplicació de l'article 28.2, el 2020 un mínim del 20% del consum energètic total del conjunt de les instal·lacions públiques de gestió de residus, de sanejament d'aigües residuals urbanes i de potabilització d'aigua la gestió de les quals és competència dels departaments de la Generalitat o dels organismes que en depenen ha de procedir de fonts pròpies d'origen renovable.

Cinquena. Pla d'estalvi i eficiència energètics als edificis i equipaments de la Generalitat

1. El Govern ha d'elaborar cada cinc anys un pla d'estalvi i eficiència energètics per als seus edificis i equipaments. Aquest pla ha d'incloure els elements i criteris establerts pel departament competent en matèria d'energia i les mesures de coordinació, impuls i desenvolupament necessàries per a complir el que estableix l'article 29.1.c. Així mateix, el pla ha d'incorporar un objectiu en matèria de consum d'energies renovables, tenint en compte el que estableix la disposició addicional quarta.

2. L'Administració de la Generalitat ha de complir el 3% anual de renovació energètica dels edificis públics que la Directiva 2012/27/UE del Parlament Europeu i del Consell, relativa a l'eficiència energètica, estableix per a les administracions centrals dels estats membres.

Sisena. Termini per a la implantació de la petjada de carboni de productes

1. Els productes a què fa referència l'annex III.1 s'han de comercialitzar d'acord amb el que estableix l'article 56 a partir de l'1 de gener de 2020.

2. Els productes a què fa referència l'annex III.2 s'han de comercialitzar d'acord amb el que estableix l'article 56 a partir de l'1 de gener de 2021.

Setena. Declaració de la Mediterrània com a zona lliure de prospeccions i activitats d'extracció i explotació d'hidrocarburs

El Govern ha d'adoptar les mesures necessàries i fer les actuacions pertinents davant els organismes competents per a declarar la Mediterrània zona lliure de prospeccions i activitats d'extracció i explotació d'hidrocarburs.

Disposicions transitòries

Primera. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic

Mentre no es desplegui per reglament la composició, el funcionament, el règim de les convocatòries, la creació de grups de treball i la constitució de l'òrgan col·legiat a què fa referència l'article 30, s'aplica a aquests efectes l'Acord del Govern adoptat el 18 d'octubre de 2011 sobre la composició i les funcions de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic.

Segona. Constitució de la Taula Social del Canvi Climàtic i del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic

La Taula Social del Canvi Climàtic i el Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic s'han de constituir en el termini de sis mesos a comptar de l'aprovació d'aquesta llei.

Tercera. Sol·licituds de llicència d'edificis nous i d'edificis existents sotmesos a una gran rehabilitació

1. Les sol·licituds de llicència d'edificis nous i d'edificis existents sotmesos a una gran rehabilitació han d'incloure un disseny que compleixi els requisits corresponents a un edifici de consum d'energia gairebé nul a partir de l'1 de gener de 2020 si són de titularitat privada i a partir de l'1 de gener de 2018 si són de titularitat pública.

2. Els departaments competents en matèria d'energia i habitatge del Govern han d'establir, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els requisits que ha de complir un edifici per a ésser considerat de consum d'energia gairebé nul.

3. Els edificis existents amb valor arquitectònic o històric han d'assolir els objectius que estableix aquesta disposició mitjançant una planificació específica i un règim d'excepcionalitats.

4. El Govern ha de promoure, mitjançant incentius fiscals i ajuts, l'adopció de mesures que permetin d'obtenir la condició d'edifici amb consum d'energia gairebé nul tant als edificis nous com als edificis existents sotmesos a una gran rehabilitació.

Quarta. Sol·licitud de permís per a instal·lar punts de recàrrega per a vehicles elèctrics i accés públic a l'ús d'aquests punts

1. La instal·lació i l'activitat d'implantació de punts de recàrrega per a vehicles elèctrics està sotmesa al règim de declaració responsable.

2. Si s'installa un punt de recàrrega per a vehicles elèctrics dins l'àmbit d'una activitat que ja té llicència municipal, no cal cap nova llicència, però s'ha de fer la comunicació preceptiva del canvi no substancial a l'ajuntament.

3. Les instal·lacions que prestin el servei de càrrega ràpida i semiràpida que hagin obtingut ajuts públics han de poder ésser desbloquejades per qualsevol usuari de vehicle elèctric sense que calgui la intervenció de terceres persones.

4. Les instal·lacions que prestin el servei de càrrega ràpida i semiràpida que hagin obtingut ajuts públics estan obligades a donar accés a tots els usuaris de vehicle elèctric sense que calgui donar-se d'alta prèviament del servei.

5. Els propietaris de les instal·lacions a què fan referència els apartats 3 i 4 les han d'adaptar al que estableixen els dits apartats en el termini de sis mesos a comptar de la data de publicació d'aquesta llei.

Cinquena. Renovació dels primers membres del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic

Els primers membres del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic han de perllongar llurs funcions fins al 2025, any en què s'escau la primera renovació parcial del Comitè. Aquell any s'han de renovar dos membres, que s'han d'escollir per sorteig. El 2027 s'han de renovar dos membres més, que s'han d'escollir per sorteig entre els quatre membres del primer Comitè. El 2029 s'han de renovar els dos membres que resten del primer Comitè.

Sisena. Pressupostos de carboni

1. Els pressupostos de carboni per als períodes 2021-2025 i 2026-2030 s'han d'aprovar com a màxim el 31 de desembre de 2020.

2. El pressupost de carboni per al període 2031-2035 s'ha d'aprovar com a màxim el 31 de desembre de 2023.

Disposició derogatòria

Es deroguen totes les normes que s'oposen al que estableix aquesta llei i, específicament, les seccions primera, segona, tercera, quarta i cinquena del capítol IX («Impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica») de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

Disposicions finals

Primera. Inventari d'emissions a l'atmosfera de Catalunya

1. El Govern ha de revisar cada dos anys la llista de contaminants de l'annex I. La primera revisió s'ha de fer en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

2. S'habilita el Govern per a revisar, en qualsevol moment, la llista de contaminants de l'annex I en cas que calgui adaptar-la al que estableixen les directrius europees i internacionals en matèria de canvi climàtic.

Segona. Integració dels objectius d'aquesta llei als plans i programes sectorials

D'acord amb els articles 6.1, 10.2 i 28.1, els departaments de la Generalitat, en un termini de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, han d'adaptar llur planificació i programació sectorials als objectius indicats en matèria de reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i de vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic.

Tercera. Mètode de càlcul dels inventaris i habilitació de les entitats de certificació

En el termini d'un any a comptar de l'aprovació d'aquesta llei, el departament competent en matèria de canvi climàtic ha d'establir el mètode de càlcul dels inventaris i ha de concretar l'habilitació de les entitats de certificació i el calendari d'aplicació en tots els aspectes a què fan referència els articles 20, 21 i 29.1 i que calguin per a aplicar-los correctament. Així mateix, basant-se en el coneixement existent en matèria de vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic i al volum de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, ha d'establir l'abast concret de les infraestructures afectades i de les possibles excepcions.

Quarta. Inventari d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle als departaments de la Generalitat i als organismes que en depenen

En aplicació de l'article 29.1, els departaments de la Generalitat i els organismes que en depenen han de disposar, en el termini d'un any a comptar de l'aprovació d'aquesta llei, d'un inventari de llurs emissions directes de gasos amb efecte d'hivernacle derivades del consum de combustibles fòssils, de gasos fluorats i del consum d'electricitat. En el termini de dos anys a comptar de l'aprovació d'aquesta llei, els departaments de la Generalitat i els organismes que en depenen han d'incorporar al dit inventari les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle indirectes que siguin rellevants per a llur organització.

Cinquena. Fons Climàtic

El Govern, en el termini d'un any a comptar de l'aprovació d'aquesta llei, ha d'establir per reglament el funcionament del Fons Climàtic, que, transitòriament, fins que no estiguin desenvolupats els instruments de fiscalitat ambiental, ha d'incorporar els ingressos obtinguts de la subhasta de drets d'emissió del règim de comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle que s'acordin amb l'Estat i una partida pressupostària ordinària per a la lluita contra el canvi climàtic.

Sisena. Desenvolupament d'estratègies específiques en matèria d'energia

D'acord amb l'article 19, el departament competent en matèria d'energia ha de desenvolupar, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, les estratègies específiques següents:

a) El desenvolupament d'un marc normatiu que afavoreixi l'autoconsum energètic a partir d'energies renovables.

b) El foment de la generació d'energia distribuïda i la implantació de xarxes de distribució d'energia intel·ligents.

c) La promoció del model contractual de rendiment energètic amb garantia d'estalvi com a forma prioritària de col·laboració pública i privada per a la renovació energètica d'edificis i equipaments públics.

d) El desenvolupament i impuls d'una estratègia catalana d'infraestructures de recàrrega de vehicle elèctric que permeti desplegar punts de recàrrega vinculats als habitatges i llocs de feina i aprofundir en la formació dels instal·ladors, dels administradors de finques i dels promotors d'edificis.

e) La planificació i el desplegament de la xarxa ràpida estratègica per a garantir la cobertura de subministrament en desplaçaments interurbans amb distàncies màximes de 150 quilòmetres o les que es determinin a mesura que avanci la tecnologia d'emmagatzematge elèctric.

Setena. Garantia d'accés als recursos bàsics d'energia i aigua

1. El Govern i, si escau, els ens locals, en l'àmbit de les competències respectives, amb l'objectiu de garantir l'accés universal de tota la població a un consum mínim vital de determinats recursos bàsics, han d'impulsar els mecanismes prestacionals necessaris per a garantir-lo en el cas de subministraments d'energia elèctrica, combustibles no carburants i aigua.

2. D'acord amb l'apartat 1, s'han de dissenyar els mecanismes prestacionals necessaris per a assegurar el mínim vital en els subministraments d'energia elèctrica, combustibles no carburants i aigua per a la població en situació de pobresa i risc d'exclusió social.

3. Els departaments competents en matèria de benestar social, energia i aigua i, si escau, els ens locals han de definir les condicions i la metodologia que permetin d'establir el consum mínim d'energia i aigua necessaris per a assegurar la cobertura del mínim vital per a la població en situació de pobresa i risc d'exclusió social.

Vuitena. Projecte de llei de prevenció dels residus i d'ús eficient dels recursos

El Govern ha de presentar al Parlament, en el termini de dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, un projecte de llei de prevenció dels residus i d'ús eficient dels recursos, com a llei marc que empari els canvis legislatius necessaris per a avançar cap a una economia circular, baixa en carboni i basada en la sostenibilitat, la producció neta, la responsabilitat ampliada del productor i el residu zero.

Novena. Elaboració d'un projecte de llei de foment de l'agricultura i la ramaderia sostenibles

El Govern ha d'elaborar un projecte de llei de foment de l'agricultura i la ramaderia sostenibles.

Desena. Elaboració d'un projecte de llei de biodiversitat, patrimoni natural i connectivitat biològica

El Govern ha d'elaborar un projecte de llei de biodiversitat, patrimoni natural i connectivitat biològica.

Onzena. Elaboració del projecte de llei de l'impost sobre les activitats econòmiques que generen gasos amb efecte d'hivernacle

1. El Govern ha de presentar al Parlament el projecte de llei de l'impost sobre les activitats econòmiques que generen gasos amb efecte d'hivernacle, de manera que el Parlament pugui aprovar la llei corresponent i l'impost pugui entrar en vigor el 2019. En tot cas, el Govern n'ha d'aprovar l'avantprojecte abans de l'1 de desembre de 2017 i n'ha de donar compte a la comissió del Parlament competent en matèria de medi ambient.

2. El projecte de llei de l'impost sobre les activitats econòmiques que generen gasos amb efecte d'hivernacle ha de tenir en compte, en tot cas, els aspectes següents:

a) L'impost ha de gravar les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de les activitats econòmiques.

b) Els ingressos derivats de l'impost s'han de destinar a la dotació del Fons Climàtic.

c) El fet imposable de l'impost són les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de les activitats econòmiques produïdes durant llur funcionament normal, anormal i excepcional.

d) Les activitats econòmiques a les quals s'ha d'aplicar l'impost són totes les activitats amb instal·lacions subjectes a la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 13 d'octubre, i també les activitats que inclou l'annex I.1 de la Llei 20/2009, encara que no tinguin instal·lacions subjectes a la Directiva 2003/87/CE.

e) La quota s'ha de determinar en funció de la base imposable i del tipus impositiu, el qual ha de tenir caràcter progressiu en funció del volum de les emissions. Per a determinar el tipus impositiu, s'han de tenir en compte les càrregues fiscals directes i indirectes que incideixen en el preu total de les emissions de CO₂ eq, de manera que aquest se situï en un valor estimat mitjà d'uns 10 €/ tCO₂ eq, que ha d'augmentar biennalment fins a assolir un valor d'uns 30 €/ tCO₂ eq el 2025. Aquesta progressió temporal ha de tenir en compte els resultats de l'avaluació dels pressupostos de carboni. També s'han de tenir en compte els costos fixos derivats del seguiment, la notificació i la verificació (MRV, en anglès) en el cas de les instal·lacions que són dins el mercat de comerç de drets d'emissió.

f) El càlcul de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle s'ha de determinar a partir de l'equivalència en incidència climàtica de les emissions directes netes de diòxid de carboni, metà i òxid nítrics produïdes per l'activitat i derivades del consum de combustibles fòssils, de llur procés productiu i de la gestió de dejeccions ramaderes duta a terme dins l'explotació, si s'escau. Les metodologies de càlcul s'han de basar en procediments internacionalment validats.

Dotzena. Elaboració del projecte de llei de l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells

1. El Govern ha de presentar al Parlament el projecte de llei de l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells, de manera que el Parlament pugui aprovar la llei corresponent i l'impost pugui entrar en vigor el 2019. En tot cas, el Govern n'ha d'aprovar l'avantprojecte abans de l'1 de desembre de 2017 i n'ha de donar compte a la comissió del Parlament competent en matèria de medi ambient.

2. El projecte de llei de l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells ha de tenir en compte, en tot cas, els aspectes següents:

a) L'impost ha de gravar les emissions d'òxids de nitrogen (NOx) durant les maniobres d'atrancament i durant l'estada del vaixell al moll.

b) Els ingressos derivats de l'impost s'han de destinar a la dotació del Fons Climàtic.

c) La base imposable són els quilograms d'òxids de nitrogen emesos pel vaixell durant les maniobres i durant la seva estada al port. Les emissions d'òxids de nitrogen s'han de calcular amb la metodologia establerta per la Unió Europea a través

de l'Agència Europea de Medi Ambient i utilitzant els factors d'emissió aprovats per aquesta.

d) La quota s'ha de determinar en funció de la base imposable i del tipus impositiu, que s'ha de situar en un valor estimat de 1.000 € / tNOx.

Tretzena. Modificació de les disposicions addicionals 9 i 10 de la Llei 4/2017, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017

1. Es modifica la disposició addicional 9 de la Llei 4/2017, del 28 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017, que resta redactada de la manera següent:

«Disposició addicional 9. Fons Climàtic

»1. Es crea el Fons Climàtic, dins la secció «Despeses de diversos departaments (DD01)».

»2. El Fons Climàtic té l'objectiu d'impulsar actuacions relacionades amb la lluita contra el canvi climàtic.

»3. El Fons Climàtic s'ha de dotar, com a mínim, amb el 50% dels ingressos obtinguts de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.»

2. Es modifica l'apartat 3 de la disposició addicional 10 de la Llei 4/2017, que resta redactat de la manera següent:

«3. El Fons del Patrimoni Natural s'ha de dotar, com a mínim, amb el 50% dels ingressos obtinguts de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.»

Annex I. Llista de contaminants a l'atmosfera inclosos en l'Inventari d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO₂ de Catalunya (article 8.1)

a) Acidificadors, precursors d'ozó i gasos amb efecte d'hivernacle:

SOx: Òxids de sofre (SO₂ i SO₃).

NOx: Òxids de nitrogen (NO i NO₂).

COVNM: Compostos orgànics volàtils no metàncics (se n'exclouen els clorofluorocarburs).

CH₄: Metà.

CO: Monòxid de carboni.

CO₂: Diòxid de carboni.

N₂O: Òxid nitrós.

NH₃: Amoníac.

SF₆: Hexafluorur de sofre.

HFC: Hidrofluorocarburs.

PFC: Perfluorocarburs.

b) Metalls pesants:

Arsènic (As), cadmi (Cd), crom (Cr), coure (Cu), mercuri (Hg), níquel (Ni), plom (Pb), seleni (Se), zinc (Zn) i llurs compostos sòlids i gasosos.

c) Partícules:

PM^{2,5}: Partícules de diàmetre aerodinàmic inferior a 2,5 micres.

PM10: Partícules de diàmetre aerodinàmic inferior a 10 micres.

PST: Partícules en suspensió totals.

d) Contaminants orgànics persistents (COP):

HCH: Hexaclorociclohexà.

PCP: Pentaclorofenol.

HCB: Hexaclorobenzè.

TCM: Tetraclorometà.

TRI: Tricloroetilè.

PER: Percloroetilè.

TCB: Triclorobenzè.

TCE: Tricloroetà.
DIOX: Dioxines i furans.
HAP: Hidrocarburs aromàtics policíclics.
PCB: Policlorobifenils.

Annex II. Contingut mínim de l'informe sobre el grau d'assoliment dels objectius i de les mesures correctores a què fa referència l'article 29.1.e

- a) Inventari d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.
- b) Mesures d'estalvi i eficiència energètics i en l'ús de l'aigua en edificis.
- c) Mesures de reducció de la generació de residus i de millorament de la gestió de residus.
- d) Grau d'eficiència energètica dels edificis i les instal·lacions.
- e) Mesures d'implantació d'energies renovables.
- f) Mesures de foment del transport col·lectiu.
- g) Mesures per a la introducció de vehicles amb baixes emissions de diòxid de carboni.
- h) Actuacions en matèria d'ambientalització de la contractació pública, amb una incidència especial en els grups de productes definits com a prioritaris per la Unió Europea i en els que estableixen les guies d'ambientalització de la Generalitat.

Annex III. Productes sotmesos a avaluació de la petjada de carboni

Els productes sotmesos a avaluació de la petjada de carboni segons el que estableix l'article 56 són:

- a) Productes i materials per a la construcció comercialitzats a Catalunya.
- b) Productes industrials finals comercialitzats a Catalunya.

Palau del Parlament, 27 de juliol de 2017

La secretària primera, Anna Simó i Castelló; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

Llei de comerç, serveis i fires

200-00022/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 40, 27.07.2017, DSPC-P 77

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 27 de juliol de 2017, ha debatut el Dictamen de la Comissió d'Empresa i Coneixement referent al Projecte de Llei de comerç, serveis i fires (tram. 200-00022/11) i les esmenes i els vots particulars reservats pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 121 i 122 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

Llei de comerç, serveis i fires

Preàmbul

I

L'activitat comercial ha estat un factor determinant en la configuració dels pobles i ciutats de Catalunya, i el seu emplaçament ha acabat incidint en l'ordenació física del territori. L'exercici i la implantació de l'activitat comercial han estat condicionats, històricament, per criteris d'ordenació pensats per a satisfer les necessitats de proveïment de la població, però també per a protegir l'entorn urbà, el dinamisme i la cohesió social. El desenvolupament de pobles i ciutats s'ha dut a terme, majoritàriament, d'una manera compacta i socialment cohesionada, afavorint l'autosufici-

ència, evitant desplaçaments innecessaris i permetent de satisfer les necessitats de consum d'una manera sostenible, combinant d'una manera harmònica i integrada l'ús residencial amb les activitats comercials i de prestació de serveis. Tanmateix, en els darrers anys, s'ha permès la instal·lació de centres comercials fora dels centres de les ciutats, la qual cosa ha generat un model dual que cal equilibrar per a no generar greuges amb el comerç mediterrani i de proximitat que tan important és amb relació a la cohesió i la convivència a les ciutats.

Aquesta convivència entre l'activitat comercial, la prestació de serveis i l'ús residencial del sòl, que s'ha esdevingut d'una manera espontània bàsicament en les poblacions mediterrànies del sud d'Europa, actualment és considerada la millor opció per als ciutadans, atès que permet d'adoptar criteris de gestió urbana sostenible en què el sòl és tractat com un recurs limitat que s'ha d'explotar de la manera més eficient possible per a estalviar recursos i evitar efectes nocius indesitjables per al medi ambient.

Aquesta realitat, que afavoreix la compacitat dels pobles i ciutats, és precisament la que plantegen, defensen i adopten els representants dels diferents estats de la Unió Europea en l'Estratègia territorial europea per a un desenvolupament equilibrat i sostenible, que ja reconeix la necessitat d'exercir un control sobre l'expansió territorial urbana indiscriminada per a poder garantir el creixement sostenible de les ciutats en un futur.

El conjunt de la normativa en matèria de comerç a Catalunya és fruit d'aquest model, que evidencia i posa en relleu la íntima relació existent entre la implantació i l'exercici de l'activitat comercial o de prestació de determinats serveis i la mobilitat i la planificació urbanística sostenibles, però que no ha estat suficient per a evitar la dispersió d'una part important dels establiments de gran superfície fora dels nuclis urbans. Aquesta normativa s'ha anat elaborant en virtut dels títols competencials reconeguts primer per l'article 12.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya del 1978 i després per l'article 121 de l'Estatut del 2006, interpretats d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional i desplegats en sintonia amb el marc establert per l'exhaustiu cos normatiu de la Unió Europea, que, de manera directa o indirecta, té incidència en la regulació d'aquesta activitat tan transcendent des del punt de vista econòmic, social, mediambiental i de protecció de l'entorn urbà.

Aquesta llei de comerç, serveis i fires i el Decret llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, són la base de l'ordenació comercial a Catalunya. El concepte de «trama urbana consolidada», regulat pel Decret llei, impulsa un model d'urbanisme comercial basat en l'ocupació i la utilització racional del territori, que permet un desenvolupament sostenible i evita la dispersió per a reduir la mobilitat i evitar desplaçaments innecessaris que incrementen la contaminació atmosfèrica, provocada tant pel trànsit inherent a la implantació d'un determinat tipus d'establiments comercials com per la congestió de les infraestructures públiques. En aquest sentit, cal destacar la incidència de la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea del 24 de març de 2011, que considera que la localització dels equipaments comercials en la trama urbana consolidada d'un municipi és una mesura adequada, que té una justificació motivada i proporcionada en l'existència de raons imperioses d'interès general, com la protecció del medi ambient i de l'entorn urbà, l'ordenació del territori, la mobilitat i la conservació del patrimoni historicoartístic, entre d'altres. Per aquest motiu, s'ha de moderar el consum del sòl, promoure'n la utilització racional i fomentar, directament o indirectament, la utilització eficient de les àrees urbanes i, si escau, la renovació i la rehabilitació dels teixits urbans, de manera que la demanda de més espai per a l'habitatge i les activitats econòmiques correspongui només a la part que no pugui tenir cabuda en les àrees urbanes existents. Convé fer notar que no solament s'explota el sòl que ocupa l'espai construït, sinó que el creixement discontinu de la trama urbana també fragmenta el sòl i genera espais lliures fortament devaluats, d'escàs valor ecològic, productiu i paisatgístic.

En els darrers anys de la crisi econòmica iniciada l'any 2008, el sector comercial n'ha patit molt els efectes: milers d'establiments han tancat i s'ha destruït un gran nombre de llocs de treball. A aquesta greu situació se sumen altres elements que plantegen importants reptes per al sector: els nous hàbits de consum, la venda en línia, els nous formats comercials o el turisme de compres. Actualment, pren protagonisme l'experiència de la compra com l'element clau a tenir en compte a l'hora d'oferir productes o serveis i de consumir. L'experiència se centra en la persona i aquesta realitat comporta reptes que cal abordar d'una manera valenta i que afecten clarament la formació dels professionals i la innovació.

II

La dispersió del conjunt de disposicions vigents que regulen l'activitat comercial, l'antiguitat d'algunes d'aquestes disposicions, i també la materialització de noves iniciatives econòmiques i empresarials en l'àmbit de la distribució comercial i la prestació de serveis aconsellen de remodelar i compilar en dos textos normatius –aquesta llei i la llei d'equipaments comercials– tota la legislació vigent, mantenint els trets fonamentals del nostre model comercial mediterrani –concentració, diversitat i singularitat–, en plena sintonia amb les declaracions programàtiques de la Unió Europea en matèria d'urbanisme comercial, i d'acord amb el conjunt de raons imperioses d'interès general que les sustenten, sense perdre de vista la necessària simplificació que ha d'inspirar l'accés i l'exercici de qualsevol activitat econòmica.

Dins d'aquest context de model comercial, aquesta Llei de comerç, serveis i fires, que representa la consolidació d'un marc normatiu orientat a la preservació de les bones pràctiques comercials al servei d'una competència lliure i lleial, compleix sis objectius principals.

El primer objectiu de la Llei és compilar en un sol text la legislació vigent en matèria de comerç i fires que actualment es troba dispersa: la regulació general del comerç interior, els horaris comercials i les activitats firals.

La Llei reuneix en un sol text les disposicions del text refós sobre comerç interior dels preceptes de la Llei 1/1983, del 18 de febrer, i de la Llei 23/1991, del 29 de novembre, aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, del 9 de març; les de la Llei 8/2004, del 23 de desembre, d'horaris comercials; les de la Llei 8/1994, del 25 de maig, d'activitats firals, i les disposicions de la Llei 3/2014, del 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció.

També és objecte d'aquesta compilació la Llei 1/1990, del 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris, que manté la seva vigència en l'àmbit del comerç, atès que estableix determinades infraccions i s'aplica supletòriament en els àmbits regulats pel text refós sobre comerç interior, aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, del 9 de març, i per la Llei 3/2014, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció, i que, fins al moment de l'entrada en vigor de la present llei, ha estat la disposició que ha donat suport legal als procediments sancionadors incoats per incompliment del Decret llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials.

La integració d'aquestes normes essencials en un sol text legal ha de contribuir a reforçar la seguretat jurídica dels operadors comercials i dels operadors dedicats a la prestació de serveis, i a evitar també les discordances i les contradiccions pròpies de la dispersió de textos aprovats i modificats en moments i situacions molt diferents.

Aquesta compilació normativa s'ha dut a terme en virtut de les competències exclusives que els articles 121, 123 i 139 de l'Estatut reconeixen a la Generalitat en comerç i fires, defensa dels drets dels consumidors i els usuaris, i artesanian. En aquest mateix sentit, la norma regula la competència que les administracions locals tenen en virtut de l'article 84.2 de l'Estatut, que reconeix competències locals en matèria de comerç, concretament la regulació de l'establiment d'autoritzacions i promocions

de tot tipus d'activitats econòmiques, especialment les de caràcter comercial, artesanal, turístic i de foment de l'ocupació.

La Llei estableix els aspectes estructurals que vertebraren el conjunt del comerç d'acord amb el model propi de Catalunya, que es correspon amb el que impulsa la Unió Europea, de manera que la major part dels apartats són aplicables directament, llevat dels que necessiten un desplegament per reglament quan així ho indica. Per tant, el fet que la Llei relegui a l'àmbit reglamentari els aspectes més conjunturals o que depenen de situacions que poden variar fàcilment en espais breus de temps n'ha de poder facilitar l'estabilitat i el perllongament de la vigència, i garantir, per tant, la seguretat jurídica i l'assentament de bones pràctiques comercials que facilitin la lliure i lleial competència.

El segon objectiu de la Llei és millorar la regulació normativa ja existent mitjançant l'actualització, la sistematització i l'aclariment de conceptes, tenint en compte l'evolució que ha experimentat l'activitat comercial durant els darrers anys i la que es preveu que pugui experimentar en un futur immediat, i també incorporar les demandes del sector de la distribució comercial pel que fa referència a les necessitats d'ordenació per a garantir la lleial competència com a eix a l'entorn del qual ha de quedar sotmès el lliure exercici de l'activitat.

La compilació de la normativa vigent ha requerit una tasca de revisió de la regulació existent que necessàriament ha comportat una adaptació a les noves realitats en què es desenvolupa tant l'activitat comercial com la prestació de serveis. El procés de compilació ha requerit també la sistematització del conjunt de disposicions que incideixen en l'accés i l'exercici de l'activitat comercial, amb el corresponent aclariment dels diferents conceptes que formen part de les matèries que hi són inherents. Aquest aclariment dimana de l'experiència assolida en l'aplicació de les diferents normes, de la jurisprudència procedent de les diferents instàncies jurisdiccionals i en alguns casos dels convenis i acords subscrits amb el Govern de l'Estat per a l'aplicació de determinades regulacions. En concret es dibuixen amb més precisió els límits que conformen l'àmbit d'aplicació de la normativa de comerç, es configuren i s'aclareixen determinats aspectes que afecten la venda no sedentària, es fixa la línia divisòria entre promocions amb finalitat incentivadora i finalitat extintiva, s'estableixen els criteris que defineixen el trencament d'estocs, i també els criteris d'aplicació del control sobre la prohibició de la venda a pèrdua.

En aquest sentit, cal remarcar que s'han actualitzat determinats aspectes de la regulació vigent per a adaptar-los a les noves necessitats d'ordenació del sector, com és el cas de les condicions d'accés, exercici i cessament de l'activitat comercial; la introducció d'elements destinats a la professionalització dels que exerceixen l'activitat comercial; la previsió de la utilització de mecanismes polivalents que permetin disposar d'un cens feient del teixit comercial de Catalunya, de manera que pugui formar part de la base d'actuació de l'Administració pública; les vendes en rebaixes; la delimitació del concepte de venda de saldos, i també, entre altres aspectes, la definició del perfil dels establiments especialitzats en la venda d'excedents, coneguts com a *outlet*.

Així mateix, aquesta llei reordena i estructura els diferents apartats per a facilitar-ne la comprensió i l'aplicació, amb aspectes com la inclusió de disposicions específiques per a la definició de conceptes; la reordenació dels apartats relatius a activitats de promoció, englobant-les en dos apartats en funció de la seva finalitat –extintiva o incentivadora–, o la introducció d'un nou títol que relaciona les principals pràctiques prohibides o restriccions en l'activitat comercial i la prestació de serveis per la manifesta deslleialtat que comporten envers els competidors.

En conseqüència, doncs, el text d'aquesta llei conforma un marc legal que vol ésser prou flexible per a donar resposta als canvis constants que experimenta el sector del comerç i de les fires, perquè estableix uns paràmetres generals que, d'una manera ordenada i estructurada, han de permetre disposar d'una eina estable per a

tots els operadors, sens perjudici del desplegament reglamentari que calgui en cada cas i en cada circumstància.

El tercer objectiu de la Llei és simplificar la regulació i reduir algunes de les càrregues administratives encara existents d'acord amb els paràmetres establerts per la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, del 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, i amb les disposicions que l'han transposat a l'ordenament jurídic intern.

La simplificació de la regulació es tradueix en un marc normatiu que permet d'ampliar les possibilitats i la capacitat de decisió dels empresaris del comerç sobre aspectes que fins ara es trobaven regulats d'una manera més acotada. Aquesta flexibilitat es concreta, per exemple, en mesures com ara deixar a criteri de cada comerciant la determinació per a dur a terme qualsevol dels diferents tipus de promoció; delimitar i diferenciar l'activitat estrictament firal de les activitats comercials; eliminar el concepte difós i obsolet d'*exposició*; donar cobertura jurídica i, per tant, seguretat a les vendes promocionals amb finalitat incentivadora, o eliminar aspectes formals del marc normatiu en prendre com a referència el contingut efectiu de l'activitat que realment es duu a terme per a valorar l'adequació a la llei d'una determinada activitat comercial, que és un criteri més adequat en un sistema de control *ex post*.

En la línia de la reducció de les càrregues administratives, cal destacar que aquesta llei elimina determinats règims d'intervenció administrativa amb la supressió de determinades comunicacions prèvies preceptives per a la realització d'algunes activitats comercials promocionals, com ara saldos i liquidacions.

El quart objectiu de la Llei és incloure els serveis en l'àmbit normatiu de l'activitat comercial, llevat dels que es troben reservats a professions que requereixen una col·legiació obligatòria o les activitats de serveis bancaris, de crèdit, d'assegurances i altres de naturalesa anàloga, que n'estan formalment exclosos.

D'aquesta manera, es confereix seguretat jurídica a determinats serveis que *de facto* o per inèrcia ja es troben, a la pràctica, assimilats a l'activitat comercial; és el cas dels que es duen a terme des dels àmbits municipals, com ara bugaderies, tintoreries, perruqueries, locutoris, bars i restaurants, videoclubs, cabines d'estètica o solàriums, entre d'altres.

Tanmateix, aquesta incorporació dels serveis en l'àmbit normatiu de l'activitat comercial no és completa. Així, els apartats de la Llei especifiquen, en cada cas, si un servei està sotmès a la regulació de l'ordenació comercial corresponent o no ho està, en funció del nivell d'assimilació pràctica, tot i mantenir unes característiques diferenciades i una autonomia pròpia amb relació a l'activitat de compravenda de productes, llevat de quan es tracta d'una prestació complementària a l'activitat estrictament comercial.

El cinquè objectiu de la Llei és regular aspectes i facilitar el desenvolupament d'instruments destinats a fomentar la professionalització del sector de l'activitat que s'exerceixi.

La Llei introdueix elements que preveuen la possibilitat d'utilitzar mecanismes per a professionalitzar i posar en valor l'exercici de l'activitat comercial, la prestació de serveis, l'artesania i l'organització d'activitats firals. Així mateix, disposa que l'exercici de l'activitat necessàriament requereixi uns coneixements mínims sobre la normativa aplicable, en concordança amb el lloc que ocupa la persona en l'empresa o pel que fa a la utilització de les llengües oficials a Catalunya en l'atenció al públic, i que la implantació d'aquests coneixements mínims, indispensables per al bon exercici de l'activitat, siguin impulsats només mitjançant mesures de caràcter incentivador per l'empresari.

El sisè objectiu de la Llei és l'establiment de principis i criteris que permetin d'avançar en el manteniment i la protecció de la funció de cohesió social i dinamització cultural del comerç de proximitat, en la integració de les noves formes de

comerç, com el comerç electrònic, i els nous valors que s'hi poden incorporar, com el de l'economia circular, i també en el millorament de les condicions de la contractació en el sector i en la conciliació familiar.

El desplegament d'aquests principis i criteris requereix necessàriament la implicació i l'impuls de les administracions locals en l'ús de llurs competències per a fer polítiques públiques participades, compartides i territorialitzades que permetin d'aprofundir en aspectes com la reforma i la modernització de les estructures comercials, les aliances necessàries entre les diferents formes de comerç, la participació dels agents socials que intervenen en aquest sector de la vida econòmica, la defensa dels consumidors, i el respecte a la legislació europea, estatal i autonòmica en matèria d'igualtat de gènere, que obliga a la transversalització d'aquest principi en totes les àrees d'intervenció de les polítiques públiques, incloses les relacionades amb la regulació del comerç. Així com en l'aplicació d'una política pública sobre el comerç que sigui especialment favorable a la participació dels grups socioeconòmics implicats en el sector i que faci efectius els principis estatutaris de participació ciutadana, defensa dels interessos dels consumidors i audiència de les organitzacions de consumidors en la gestió dels interessos públics que els afecten directament. I en l'aplicació general dels criteris de cohesió i equilibri territorial, defensa de la ciutat compacta, proximitat i fàcil accés de l'oferta comercial per als consumidors, l'adequació de la xarxa viària i la connexió amb xarxes de transport públic, entre d'altres, per a la qual cosa aquesta llei determina el contingut mínim de la planificació comercial i urbanística.

III

Aquesta llei s'estructura en onze títols, inclòs el títol preliminar, vuitanta-cinc articles, cinc disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, una disposició derogatòria i set disposicions finals.

El títol preliminar està dedicat als principis rectors, la finalitat, l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la Llei, i hi figura també una relació de definicions de termes i conceptes que apareixen en la resta de l'articulat. En aquest apartat s'especifiquen els elements que determinen l'abast de la llei, els principis en què es fonamenta i els objectius que es persegueixen d'acord amb el marc jurídic establert, tant a nivell autonòmic i estatal com de la Unió Europea.

El títol primer regula les condicions i les modalitats de l'activitat comercial i de la prestació de serveis. Aquest títol s'estructura en dos capítols. El primer capítol delimita els conceptes d'activitat comercial i prestació de serveis, l'accés a aquestes activitats, l'exercici i el cens d'empreses dedicades a l'activitat comercial i a la prestació de serveis, i també delimita els àmbits corresponents a l'activitat comercial minorista, a l'activitat comercial majorista i la compatibilització entre l'activitat comercial minorista i altres activitats comercials o de prestació de serveis. En el segon capítol es relacionen i desenvolupen les diferents modalitats d'exercici de l'activitat comercial i de prestació de serveis, en establiment comercial permanent, fora de l'establiment del venedor o del prestador del servei, mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga, mitjançant qualsevol de les eines que permeten la venda a distància, inclosos els serveis de la societat de la informació mitjançant màquines expenedores que permeten la venda automàtica, o la venda pel sistema de subhasta pública.

No s'estableixen regulacions específiques sobre determinades modalitats comercials o de prestació de serveis que no presenten conflictivitat o ja són regulades per la normativa sectorial pròpia.

En el títol segon es regulen les activitats de promoció, que es divideixen per la finalitat que tenen en extintives d'existències o incentivadores per a la promoció de determinats productes o establiments en el conjunt. A cadascun d'aquest dos grups

es dedica un capítol en què es detallen respectivament les fórmules subjectes a regulació, i també els corresponents elements que les defineixen.

En el títol tercer se sistematitza una relació de les restriccions a l'activitat comercial i de la prestació de serveis i es detallen les activitats no permeses i les conductes que poden atemptar contra la lliure i lleial competència. Aquest títol s'estructura en quatre capítols dedicats respectivament a les restriccions i prohibicions de caràcter general, al trencament d'estocs, a la venda a pèrdua i, a l'últim, al règim establert per al pagament a proveïdors, recollint i traslladant el contingut de les disposicions consolidades d'àmbit autonòmic i estatal, i els acords d'aplicació subscrits entre l'Estat i les comunitats autònomes, publicats en els respectius diaris oficials.

En el títol quart es troba la regulació que afecta els horaris comercials, en què es detalla l'horari comercial d'aplicació general a tot el territori, els supòsits d'exclusió de l'horari comercial general en virtut del tipus i la localització de l'establiment, i també el procediment per a determinar la qualificació de les zones turístiques com a excepció de l'horari comercial general.

El títol cinquè, relatiu a les activitats firals, es divideix en tres capítols: el primer està dedicat al concepte d'activitat firal i a la classificació i els diferents formats que pot adoptar; en el segon capítol es detalla el règim d'intervenció administrativa i els paràmetres que han de complir aquestes activitats amb relació a la seguretat i l'ordre públic, i a l'últim, en el capítol tercer, es detalla el funcionament i organització del registre censal d'activitats firals.

El títol sisè té per objecte establir els criteris de promoció i protecció de l'artesanía, a més de l'organització dels diferents tipus d'esdeveniments en què participen de manera principal artesans, tant si són de caràcter comercial com estrictament promocional.

El títol setè està dedicat als instruments de col·laboració entre els diferents nivells de l'Administració pública, i entre aquests i les entitats que representen els sectors professionals de la distribució comercial per tal de garantir i facilitar l'aplicació d'aquesta llei.

El títol vuitè està dedicat a les polítiques de foment de la competitivitat del comerç urbà, amb les quals el departament competent en matèria de comerç i els ajuntaments, en el marc de les competències pròpies, contribueixen a la millora de l'eficiència de l'activitat comercial i de la prestació de serveis, amb l'objecte de posar a l'abast del sector eines que permetin als empresaris més capacitat d'adaptació a l'entorn econòmic i potenciar la capacitat de creixement i d'internacionalització. En aquest títol es dona especial rellevància a la possibilitat de crear entitats de col·laboració pública i privada que permetin el desenvolupament de plans estratègics dissenyats per a períodes determinats en àrees urbanes prèviament delimitades. El desenvolupament de les àrees de promoció econòmica urbana, atesa la complexitat de llur regulació, es determina que es faci per mitjà d'un projecte de llei que ha de presentar el Govern.

En el títol novè es determina quins són els òrgans als quals correspon intervenir en la supervisió del compliment dels preceptes continguts en aquesta llei, i el marc jurídic en què s'ha de desenvolupar l'exercici de les competències del personal inspector competent en matèria de comerç.

En el títol desè es detalla la relació dels tipus d'infraccions, els diferents graus de sancions que comporten i les mesures accessòries aplicables en cada cas i moment. També es fa referència a les administracions públiques que poden exercir la potestat sancionadora, i les disposicions a les quals s'ha d'ajustar el procediment administratiu corresponent.

Les disposicions addicionals contenen una sèrie de preceptes complementaris en matèria d'horaris comercials, amb relació a les atribucions del departament competent en matèria de comerç, el qual, amb l'audiència prèvia del consell assessor en

matèria de comerç de la Generalitat, ha d'establir, per mitjà d'una ordre del conseller, el calendari de dies festius amb obertura comercial autoritzada.

Així mateix, es detalla l'afectació de l'import de les sancions imposades per infraccions d'aquesta llei i del Decret llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials.

D'altra banda, s'estableix que el Govern promogui, juntament amb les associacions de comerciants, la implantació d'un model d'economia circular que serveixi per a vertebrar els pobles i les ciutats, per contribuir a un nou model d'economia sostenible. I també s'estableix que el Govern promogui acords amb els ajuntaments per a afrontar la lluita contra el malbaratament d'aliments i afavorir l'aprofitament dels excedents alimentaris.

A les disposicions transitòries es regulen determinades situacions d'interinitat en matèria d'horaris comercials, concretament amb relació als municipis qualificats de turístics, als quals s'aplica un règim d'obertura comercial específic, i també per als establiments amb zones de degustació s'estableix, si s'escau, un període d'adaptació d'un any perquè compleixin els requisits que estableix aquesta llei.

A l'últim, a les disposicions finals, es modifica el Decret llei 1/2009, del 22 de desembre, pel que fa als mercats municipals, i, d'altra banda, se singularitza el règim especial del municipi de Barcelona, tenint en compte el caràcter prevalent de la seva Carta municipal.

A més, s'hi inclouen els criteris que ha de seguir el Govern per a elaborar i presentar un projecte de llei que estableixi el marc regulador de les àrees de promoció econòmica urbana, perquè aquestes àrees tinguin el finançament adequat per dur a terme llurs plans estratègics. Igualment, el Govern ha de dur a terme un programa per a establir les mesures necessàries que permetin la conciliació horària en el sector del comerç.

Finalment, s'invoquen els títols competencials, s'habilita el desplegament reglamentari, i es determina l'entrada en vigor immediata d'aquesta llei.

Títol preliminar. Disposicions generals

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació

1. L'objecte d'aquesta llei és la regulació administrativa del comerç i dels serveis en el mercat interior amb la finalitat d'ordenar-ne els aspectes bàsics i impulsar aquests sectors econòmics.

2. Aquesta llei és aplicable a les activitats comercials i a la prestació de serveis que regula, duts a terme dins l'àmbit territorial de Catalunya.

3. Aquesta llei és aplicable de manera supletòria a les activitats comercials i a la prestació de serveis que ja es troben subjectes a controls o regulacions específics.

4. Les facultats i els drets que contravinguin a les disposicions d'aquesta llei en cap cas no es poden considerar adquirits per silenci administratiu.

Article 2. Finalitats

Les finalitats d'aquesta llei són:

a) Simplificar la regulació i la reducció de càrregues administratives dels operadors, els quals s'han de regir per una lliure i lleial competència, que ha de permetre a tots els ciutadans l'accés a béns i serveis, i evitar de manera adequada les externalitats negatives de l'activitat econòmica.

b) Establir els mecanismes per a fomentar la professionalització de l'activitat comercial i la prestació de serveis.

c) Afavorir la cohesió social, ambiental, econòmica i institucional com a base d'un model d'economia circular i sostenible que permeti de recuperar tots els recursos de manera eficient, garanteixi l'aprovisionament, la diversitat de l'oferta i les condicions bàsiques per a la lliure i lleial competència, i configuri un model de po-

bles, ciutats i barris que ofereixi les mateixes possibilitats per a tots els ciutadans i tots els sectors socials.

d) Vetllar pel respecte dels drets i els interessos dels consumidors i els usuaris.

e) Promoure la igualtat d'oportunitats i la formació tècnica i professional dels comerciants i els treballadors del sector comercial, i també el respecte dels drets laborals en general, i específicament les normes en matèria de prevenció de riscos laborals.

Article 3. Principis rectors

Les activitats comercials i la prestació de serveis que regula aquesta llei es fonamenten en els principis següents:

a) El principi general de llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat, dins una lliure i lleial competència, modulada per les condicions i les restriccions excepcionals, necessàries, proporcionals i objectives, que han d'estar fonamentades en raons imperioses d'interès general.

b) Els principis d'objectivitat, claredat i transparència i mínima intervenció de les administracions públiques.

c) El foment de l'associacionisme com a mecanisme participatiu, la formació contínua i la tecnificació, i l'impuls de la creativitat per a la professionalització i la modernització del teixit comercial.

d) Els principis de cooperació, coordinació i interoperabilitat entre administracions, amb la finalitat d'assolir el màxim nivell de simplificació en els tràmits administratius mitjançant fórmules i mitjans electrònics.

e) El principi de subsidiarietat i respecte de les administracions locals públiques i llurs competències.

Article 4. Definicions

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) *Activitat comercial efímera o prestació de serveis efímera*: les activitats o els serveis que es duen a terme en un indret determinat, amb independència de llur modalitat, durant un període màxim d'un mes i sense cap periodicitat establerta.

b) *Artesania*: el conjunt d'activitats incloses en el Repertori de famílies d'oficis artesans, que es detalla en el reglament corresponent, que comporten la formació, la creació, la producció i la transformació d'objectes.

c) *Botiga a l'abast*: l'establiment comercial amb una superfície de venda igual o inferior als 500 metres quadrats, obert al públic almenys durant divuit hores al dia, que distribueix l'oferta de manera similar entre tots els grups d'articles següents: llibres, diaris i revistes; productes d'alimentació; productes de música, vídeo i multimèdia, i joguines, regals i articles diversos.

d) *Establiment comercial*: el local, la construcció, la instal·lació o l'espai, coberts o descoberts, on es desenvolupen activitats comercials o de prestació de serveis, tant si aquestes activitats es fan d'una manera continuada com si ho fan d'una manera periòdica, ocasional o efímera, i independentment que es duguin a terme amb intervenció de personal o amb mitjans automàtics. Els establiments comercials poden ésser individuals o col·lectius i es poden classificar tenint en compte la superfície, el règim de venda, l'assortiment i la relació amb altres establiments.

e) *Establiment comercial amb zona de degustació*: l'establiment dedicat essencialment a la comercialització de productes alimentaris que disposa d'una àrea dedicada a la degustació dels productes que elabora i comercialitza, d'acord amb els límits que estableix l'article 11, i que, a tots els efectes, es considera que forma part de l'activitat comercial.

f) *Establiment especialitzat*: l'establiment dedicat essencialment a la venda d'un producte o gamma de productes o a la prestació d'un servei o gamma de serveis que destina a una determinada activitat, com a mínim, el vuitanta per cent de la seva superfície de venda.

g) *Establiment especialitzat en la venda d'excedents (outlet)*: l'establiment que es dedica d'una manera exclusiva a la venda d'excedents de producció o de temporada, procedents de la pròpia empresa o aliens.

h) *Venda de mercaderies i prestació de serveis de manera no sedentària*: l'activitat comercial o la prestació de serveis que es duen a terme amb instal·lacions de tot tipus desmuntables o transportables o en vehicles botiga en espais de titularitat pública o privada.

i) *Venda de productes i prestació de serveis a distància*: l'activitat comercial, feta en el marc d'un sistema organitzat de venda o prestació de serveis a distància, sense presència física simultània del comprador del producte o adquirent dels serveis i el venedor del producte o prestador del servei, i en la qual s'utilitzen tecnologies de comerç electrònic o altres mitjans de comunicació a distància fins al moment de la celebració del contracte. També tenen aquesta consideració les vendes i les prestacions de serveis fetes a distància o en l'establiment comercial del venedor o prestador, després que hi hagi hagut un contacte personal entre venedor o prestador de serveis i comprador o adquirent, amb presència física simultània en un lloc que no sigui l'establiment comercial.

j) *Venda en subhasta pública*: l'activitat consistent a oferir, públicament i d'una manera irrevocable, la venda d'un bé a favor de qui ofereix, mitjançant un sistema de licitacions i en el termini concedit a aquest efecte, el preu més alt per sobre d'un mínim fixat inicialment o mitjançant ofertes descendents.

k) *Venda i prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques*: l'activitat comercial detallista consistent a posar a disposició del públic productes o serveis perquè aquests puguin adquirir-los directament en una màquina mitjançant el pagament de l'import corresponent i l'accionament d'un mecanisme.

l) *Venda o prestació de serveis fora d'establiment*: l'activitat comercial que es fa amb presència física simultània de venedor o prestador de serveis i comprador o adquirent del producte o servei en un lloc diferent de l'establiment del venedor o prestador del servei. S'inclouen en aquest concepte la venda domiciliària i la que es duu a terme en el lloc de treball del comprador o adquirent, en llocs d'esbarjo, en reunions i en excursions organitzades, i en altres situacions similars, encara que el venedor no disposi d'establiment comercial. No són vendes fora d'establiment comercial la venda no sedentària ni les vendes en fires i mercats.

m) *Comerç amb valor històric o establiment emblemàtic*: l'establiment comercial que ha exercit l'activitat comercial, inclosa la de caràcter artesanal, durant més de cent anys en un mateix local o indret, i que s'ha dedicat a la venda de productes artesanals, tradicionals o singulars.

Títol I. Condicions i modalitats de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

Capítol I. Activitat comercial i prestació de serveis

Article 5. Activitat comercial

1. Aquesta llei regula l'activitat comercial com a activitat empresarial, feta a l'engròs o al detall, per Internet o a distància, consistent a posar a disposició del mercat béns i, si s'escau, serveis complementaris, inclosos els supòsits en què les mercaderies són sotmeses a processos de transformació, tractament o condicionament habituals en el comerç.

2. L'activitat comercial minorista o al detall és l'activitat desenvolupada professionalment i amb ànim de lucre consistent a vendre qualsevol tipus de producte amb els serveis complementaris corresponents, si s'escau, a destinataris finals, en un establiment comercial o per mitjà de qualsevol altre canal de comercialització.

3. Els destinataris finals de l'activitat comercial minorista són les persones físiques o jurídiques que adquireixen un producte amb el corresponent servei com-

plementari, si s'escau, per al propi ús o gaudi, sense la finalitat de revendre'l ni de cedir-lo posteriorment a un tercer ni d'incorporar-lo a cap procés productiu o a l'exercici de cap altra activitat empresarial.

4. L'activitat comercial majorista o a l'engròs és l'activitat desenvolupada professionalment i amb ànim de lucre per empreses majoristes consistent a:

a) Vendre qualsevol tipus de producte amb els serveis complementaris corresponents, si s'escau, a altres comerciants.

b) Fer d'intermediaris en les condicions d'adquisició i subministrament de productes o serveis per compte o encàrrec d'altres comerciants.

5. Són serveis complementaris de l'activitat comercial els serveis, dependents d'aquesta activitat, vinculats d'una manera directa a la compravenda d'un producte i que només es presten amb l'adquisició prèvia d'aquest producte.

6. Els serveis complementaris d'una activitat comercial es consideren activitat comercial a tots els efectes.

Article 6. Prestació de serveis

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *prestació de serveis* l'activitat empresarial consistent a posar a disposició del mercat la realització de treballs que requereixen coneixements tècnics o artístics i, en alguns casos, a més, una titulació professional, i que essencialment constitueixen treballs intangibles, encara que per a realitzar-los puguin requerir la utilització o la incorporació de béns materials.

2. Aquesta llei és aplicable a la prestació de serveis quan així ho estableixin els preceptes corresponents i no estigui regulada per una normativa específica. En qualsevol cas, resten excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei:

a) Les activitats de serveis l'exercici de les quals està exclusivament reservat a les professions que requereixen col·legiació obligatòria.

b) Les activitats de serveis bancaris, de crèdit, d'assegurances i altres de naturalesa anàloga dutes a terme per entitats legalment establertes.

Article 7. Accés a l'activitat comercial i a la prestació de serveis

Per a poder accedir a l'exercici de l'activitat comercial i a la prestació de serveis les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, han de complir les condicions establertes per la normativa mercantil, aquesta llei i qualsevol altra disposició de caràcter general o sectorial.

Article 8. Exercici de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

1. Els titulars de qualsevol activitat comercial o de prestació de serveis que l'exerceixin en l'àmbit territorial de Catalunya han de garantir el compliment de la normativa en matèria fiscal, laboral, de seguretat social, sanitària, de consum, d'accessibilitat i les corresponents a qualsevol altre àmbit que sigui aplicable a l'activitat específica que desenvolupen, inclosa la normativa d'àmbit municipal, i són responsables del dit compliment.

2. Els titulars de qualsevol activitat comercial o de prestació de serveis han de garantir el compliment de les disposicions contingudes en aquesta llei i en la normativa reguladora de l'ordenació dels equipaments comercials, i són responsables del dit compliment.

3. Les persones que accedeixin a l'activitat comercial i a la prestació de serveis, àdhuc aquelles que ho facin en qualitat de treballadors assalariats, han de conèixer les condicions de l'exercici de l'activitat comercial i de la prestació de serveis a Catalunya i han d'estar en condicions de poder atendre els consumidors quan s'expressin en qualsevol de les llengües oficials a Catalunya.

4. Els preus dels productes i dels serveis que s'ofereixen han d'ésser lliurement determinats pel titular de l'activitat o de l'establiment, d'acord amb el que estableix

la legislació de defensa de la competència, llevat dels supòsits establerts per les lleis especials amb relació als preus que estan subjectes a intervenció administrativa i d'acord amb les limitacions que estableix el capítol III del títol III.

5. El preu final de venda de totes les mercaderies exposades i dels serveis oferts ha d'ésser exhibit d'una manera clara i inequívoca, i ha d'incloure els impostos, les despeses de transport, els increments derivats dels règims de finançament i altres recàrrecs que li siguin aplicables, i també tots els descomptes, que hi han de constar separatament, sens perjudici que, per reglament, es pugui dispensar d'aquesta obligació determinades mercaderies per raons objectives de seguretat per a l'establiment.

Article 9. Cens d'empreses dedicades a l'activitat comercial i a la prestació de serveis

El departament competent en matèria de comerç, juntament amb els ajuntaments, les entitats representatives del sector i les cambres de comerç, han de vetllar per la creació i el manteniment d'un cens que permeti de conèixer la realitat del comerç i dels serveis i també l'evolució de les principals magnituds que els afecten, aplicant-hi el principi de reusabilitat de la informació, sense que en cap cas comporti una càrrega per a les empreses.

Article 10. Compatibilitat entre activitat comercial minorista i altres activitats comercials o de prestació de serveis

1. Les empreses que exerceixen simultàniament l'activitat comercial minorista i la majorista o qualsevol altra activitat comercial o de prestació de serveis les han de dur a terme d'una manera diferenciada. Si aquestes activitats són compatibles perquè es duguin a terme en un mateix establiment, s'han de disposar en seccions clarament diferenciades i degudament retolades perquè el client en tingui coneixement.

2. Els establiments, individuals o col·lectius, on es duen a terme de manera simultània activitats comercials de tipus diferents o de prestació de serveis resten subjectes, a tots els efectes, al que estableixen aquesta llei i la normativa corresponent en matèria d'equipaments comercials per a l'activitat comercial minorista, sens perjudici de les condicions i obligacions exigibles per a l'exercici de cadascuna de les activitats en concret que es duguin a terme en el mateix establiment.

Article 11. Establiment comercial amb zona de degustació

1. Són zones de degustació els espais que, dins els establiments destinats essencialment a la venda de productes d'alimentació, ofereixen productes propis per a tastar.

2. Les zones de degustació són activitat comercial a tots els efectes si no superen el 33% de la superfície de venda de l'establiment ni els 30 metres quadrats. Els ajuntaments, per mitjà d'ordenances municipals, poden incrementar o reduir aquests límits fins a un 20%. Si l'establiment disposa de terrasses, la superfície d'aquestes, a l'efecte del còmput, també es considera zona de degustació.

3. Els establiments que per llur activitat estan sotmesos a la regulació específica relativa a la producció artesanal, a més dels requisits establerts pels apartats 1 i 2, poden comptar amb zones de degustació si el titular té el carnet d'artesà alimentari o mestre artesà, o bé si comercialitzen productes produïts per una empresa artesanal alimentària. En ambdós casos, els titulars han de tenir l'acreditació emesa per la Generalitat.

4. En les zones de degustació no és permès servir ni consumir begudes alcohòliques d'alta graduació.

5. No es consideren activitat comercial les zones de degustació que superen els paràmetres establerts per aquest article, les quals s'han d'ajustar a les condicions es-

tablertes per la normativa corresponent aplicable a bars, cafeteries, restaurants i la que pertoca en cada cas, inclosa la normativa municipal.

Capítol II. Modalitats de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

Article 12. Exercici de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

L'activitat comercial i la prestació de serveis es poden exercir:

- a) En un establiment.
- b) Fora de l'establiment del venedor o prestador del servei.
- c) Amb estructures o parades desmuntables o vehicles botiga.
- d) Per mitjà de sistemes en línia o per qualsevol mitjà tècnic de comunicació a distància.
- e) Amb màquines automàtiques.
- f) Per mitjà de subhasta pública.

Article 13. Condicions dels establiments

Les condicions per a l'exposició i la venda al públic de mercaderies s'han d'ajustar a les normes de seguretat, accessibilitat i salubritat que siguin aplicables en cada cas, i també a les normes estrictament necessàries que estableixin els municipis per a garantir la cohesió del paisatge urbà.

Article 14. Venda o prestació de serveis fora d'establiment i activitat comercial o prestació de serveis efímeres

1. L'activitat comercial o la prestació de serveis fora d'establiment i l'activitat comercial o la prestació de serveis efímeres es poden dur a terme de manera individual o col·lectivament, de manera agrupada o estructurada.

2. Les activitats fora d'establiment estan sotmeses tant a les condicions formals, d'informació i desistiment que estableixin les disposicions que transposin a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2011/83/UE, del Parlament Europeu i del Consell, del 25 d'octubre de 2011, sobre els drets dels consumidors, per la qual es modifiquen la Directiva 93/13/CEE i la Directiva 1999/44/CE, del Parlament Europeu i del Consell, i es deroguen la Directiva 85/577/CEE, del Consell, i la Directiva la 97/7/CE, del Parlament Europeu i del Consell, com a les determinacions d'aquesta llei en general i específicament del títol IV.

3. Per a dur a terme una activitat comercial o una prestació de serveis efímeres, el titular o bé el promotor, en el cas que es projecti dur a terme l'activitat d'una manera col·lectiva, han de presentar en cada ocasió a la finestra única empresarial, pels canals de comunicació que s'habilitin en cada moment, una declaració responsable en què manifestin que l'activitat s'adequa a la normativa vigent en matèria de comerç i en matèria de seguretat d'esdeveniments de caràcter públic, sens perjudici del compliment de les altres obligacions que estableixin les normatives sectorials corresponents o els municipis.

Article 15. Venda de mercaderies i prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga

1. La venda de mercaderies i la prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga es poden dur a terme en espais de titularitat pública o privada, d'acord amb el que estableix aquesta llei i sens perjudici de la normativa específica reguladora de la venda directa de productes agroalimentaris pels productors o agrupacions de productors agraris.

2. La venda de mercaderies i la prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga en espais de titularitat privada s'ha d'ajustar al que determinen aquesta llei i la normativa reguladora dels equipaments comercials.

3. La venda de mercaderies i la prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga en espais de titularitat pública es poden dur a terme d'acord amb les modalitats següents:

a) A l'entorn de mercats fixos, en determinats llocs annexos, mitjançant instal·lacions desmuntables.

b) En mercats de marxants en espais o vies de titularitat pública, a càrrec d'un conjunt de professionals de la venda i de la prestació de serveis de manera no sedentària, mitjançant instal·lacions desmuntables o transportables, o en vehicles botiga, dins dels perímetres i en els llocs degudament autoritzats i ordenats per l'ajuntament, de manera periòdica i preestablerta al llarg de tot l'any.

c) En mercats ocasionals, de manera esporàdica, agrupada i estructurada en indrets predeterminats, sota una regulació específica, mitjançant instal·lacions desmuntables.

d) En parades individualitzades, sense cap mena d'estructura conjunta amb altres parades, de manera singularitzada o juntament amb un grup molt reduït de parades de manera periòdica, ocasional o temporal mitjançant instal·lacions desmuntables.

e) Itinerant, en zones prèviament autoritzades i delimitades per l'ajuntament, en un espai o en diversos espais, d'acord amb unes dates del calendari comunicades prèviament a l'ajuntament o autoritzades si es tracta d'espais de titularitat pública.

4. Correspon als ajuntaments, mitjançant una ordenança municipal, autoritzar la venda i la prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga en espais de titularitat pública, sigui quina en sigui la modalitat, determinar-ne les dates i la periodicitat, delimitar el perímetre on se celebren, i el nombre total de parades, les dimensions, l'oferta i les condicions dels marxants per a accedir-hi. En el cas que un ajuntament no disposi d'ordenança municipal reguladora d'alguna de les modalitats de venda o prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga, s'entén que el municipi en qüestió no autoritza aquesta modalitat de venda en espais de titularitat pública.

5. Les autoritzacions per a l'exercici de la venda o la prestació de serveis de manera no sedentària en els mercats de marxants tenen una durada mínima de quinze anys per a permetre l'amortització de les inversions i una remuneració equitativa dels capitals invertits i prorrogables expressament per períodes idèntics. Les autoritzacions només poden ésser revocades per l'incompliment d'aquesta llei o de les ordenances municipals, i també quan l'ajuntament, per raons d'interès públic, acordi tancar el mercat o modificar-ne l'estructura. Els ajuntaments han de comunicar la finalització de l'autorització, i també les possibles pròrrogues als titulars de les autoritzacions. La revocació de les autoritzacions en cap cas no dona dret a indemnització ni a compensació de cap tipus.

6. Per a facilitar l'acreditació dels marxants, el conseller competent en matèria de comerç ha d'establir per mitjà d'una ordre els instruments per a simplificar el compliment dels requisits exigits pels ajuntaments.

7. Les autoritzacions per a la venda i la prestació de serveis de manera no sedentària en mercats de marxants:

a) Són transmissibles per les causes següents:

1a. Cessament voluntari de l'activitat professional de venda o prestació de serveis de manera no sedentària en tots els mercats, inclosa la jubilació, d'acord amb els terminis i les condicions establerts per reglament.

2a. Situacions sobrevingudes no atribuïbles a la voluntat del marxant.

3a. Cessió en favor d'un familiar de fins a segon grau.

4a. Mort del titular, en els termes i amb les limitacions que les ordenances municipals estableixin.

b) Són transmissibles d'acord amb el procediment de transmissió establert per les ordenances municipals, les ofertes de transmissió per les causes detallades en els apartats 1r i 2n de la lletra a, que han d'ésser presentades a l'ajuntament corresponent, indicant les dades de la parada i l'import sol·licitat per a la transmissió. L'ajuntament ha de traslladar aquestes ofertes, de manera prioritària, als marxants que, tot i complir els requisits per a accedir a places de característiques similars en els

mercats que se celebrin en el municipi, hagin quedat exclosos per raó de puntuació en el darrer concurs de concurrència competitiva convocat per l'ajuntament. Si hi ha diversos interessats, s'ha d'adjudicar per sorteig.

c) Si no hi ha cap marxant que compleixi els requisits adequats per a accedir a la plaça oferta, d'acord amb la lletra *b*, els ajuntaments han de convocar una oferta pública, detallant les característiques de la plaça i l'import sol·licitat per a la transmissió. Si hi ha diversos interessats que compleixen les condicions per a optar per la plaça oferta en transmissió, s'ha d'adjudicar per sorteig.

d) L'ajuntament té dret de tanteig sobre les ofertes que li siguin presentades en virtut del que estableix aquest apartat.

8. S'han d'establir per reglament les condicions mínimes comunes per a la regulació municipal de la venda no sedentària en mercats de marxants en espais de titularitat pública.

Article 16. Venda de productes i prestació de serveis per Internet o a distància

1. Les empreses que venen productes o presten serveis o idees per Internet o a distància es regeixen per llur normativa específica i supletòriament per aquesta llei.

2. Els productes comercialitzats per Internet o a distància han de complir la mateixa normativa que els és aplicable quan són adquirits en establiments comercials, i resten subjectes al règim de prohibició de la venda a pèrdua i al compliment dels terminis de pagament als proveïdors a què fa referència el títol III.

3. Les empreses que venen productes per Internet han d'oferir, en la mesura que sigui possible, als clients l'opció de recollir-los en un establiment físic de llur entorn més proper, i facilitar així els acords entre companyies o plataformes en línia i el comerç de proximitat.

4. La distribució i el transport dels productes comercialitzats per Internet o a distància s'han de fer d'una manera sostenible, amb el menor impacte mediambiental possible, i ha de garantir la seguretat de les persones que hi treballen.

5. Els ajuntaments han de regular i taxar per mitjà d'ordenances la distribució dels productes adquirits per Internet o a distància, d'acord amb llurs competències en matèria de mobilitat, sostenibilitat i seguretat en llur municipi.

6. Els ajuntaments han de promoure i regular l'emplaçament, la instal·lació i l'ús de les consignes o punts de recollida (*drop box*) per als productes comprats per Internet o a distància, d'acord amb els consells locals de comerç, si n'hi ha.

Article 17. Venda o prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques

1. Els locals destinats essencialment a la venda o a la prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques tenen la consideració d'establiments comercials a tots els efectes i han de complir la normativa aplicable als establiments comercials en general i la normativa local de caràcter general que els afecti.

2. No resten subjectes al règim general d'horaris comercials:

a) Els establiments comercials o de prestació de serveis que duen a terme la venda mitjançant màquines automàtiques amb caràcter complementari o residual i si la compravenda es pot materialitzar des de la via pública.

b) Els establiments dedicats essencialment a la prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques.

c) Els establiments de venda automàtica que es troben en edificis administratius, centres educatius, hospitals i altres equipaments susceptibles de romandre oberts en un horari més ampli que el comercial i que tenen com a finalitat configurar zones de descans i refrigeri per als usuaris i treballadors d'aquests equipaments.

3. Els ajuntaments poden acordar, per raons d'ordre públic, l'obligatorietat de tancar en horari nocturn els establiments destinats essencialment a la venda o la prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques a què fa referència l'apartat

2, amb la comunicació corresponent al departament competent en matèria de comerç.

Article 18. Venda en subhasta pública

1. La venda en subhasta pública es pot dur a terme de manera presencial o per sistema de comunicació a distància. Resten excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquest article les subhastes de títols, i també les judicials i administratives, que es regeixen per llur normativa específica.

2. L'oferta de venda en subhasta ha de contenir una descripció veraç dels béns que s'hi ofereixen i ha d'indicar si les qualitats són certes, suposades o adverades per un expert identificat.

3. Si s'ofereix la venda en subhasta d'una imitació o d'un article aparentment valuós o preciós però que en realitat no ho és, cal fer constar expressament aquesta circumstància, tant en els anuncis com en les invitacions a les licitacions.

4. Si s'ofereix la venda en subhasta d'un objecte acompanyat del nom o de les inicials d'un autor determinat o signat per ell mateix, es considera que es ven com a original d'aquest autor.

5. L'empresa subhastadora no pot iniciar la subhasta sense haver-se assegurat prèviament de la legítima procedència de tots i cadascun dels objectes que s'inclouen en l'oferta.

6. L'empresa subhastadora és la responsable del compliment de les obligacions i prohibicions que estableix aquesta llei, sens perjudici de les responsabilitats solidàries o subsidiàries de qualsevol tipus que puguin correspondre al titular del bé subhastat.

7. L'empresa subhastadora ha d'anunciar de manera adequada i suficient la relació de preus, percentatges i comissions que percep per la intermediació que exerceix.

8. La venda en subhasta pública de béns integrants del patrimoni cultural català resta subjecta als requisits i als condicionants específics establerts per la normativa sectorial reguladora del patrimoni cultural català.

Títol II. Activitats de promoció

Capítol I. Activitats de promoció amb finalitat extintiva d'existències

Article 19. Concepte i condicions

1. Les activitats de promoció de vendes amb finalitat extintiva tenen com a objectiu donar sortida als estocs i es duen a terme per alguna de les modalitats següents: la venda en rebaixes, la venda en liquidació, la venda de saldos i la venda d'excedents.

2. En cap cas no es poden fer servir denominacions que facin referència a algun tipus de venda amb finalitat extintiva si la venda anunciada no s'ajusta als paràmetres establerts per aquesta llei per a la corresponent modalitat de venda amb finalitat extintiva.

3. Independentment de la denominació o la forma que el comerciant doni a les activitats de promoció de vendes, les activitats que s'ajustin a les característiques establertes per aquesta llei per a qualsevol de les modalitats amb finalitat extintiva tenen la consideració de venda en rebaixes, venda en liquidació, venda de saldos o venda d'excedents, segons s'escaigui, i resten subjectes al compliment dels requisits corresponents.

4. Si el comerciant duu a terme, de manera simultània, activitats de promoció de vendes diferents i legalment compatibles entre si, les ha de fer en espais clarament diferenciats i degudament senyalitzats, i ha de complir les condicions pròpies de cadascuna de les activitats de promoció.

Article 20. Venda en rebaixes

1. Són vendes en rebaixes les activitats de promoció que tenen per objecte donar sortida als estocs de l'establiment mitjançant una reducció dels preus aplicats anteriorment sobre els mateixos productes.

2. Si l'activitat de venda promocional compleix les característiques pròpies de les rebaixes descrites en l'apartat 1, s'ha de fer sempre sota la denominació de «rebaixes».

3. Els productes destinats a la venda en rebaixes han d'haver estat posats a la venda amb anterioritat en el mateix establiment, durant un mes, com a mínim, immediatament abans de la data d'inici d'aquesta modalitat de venda.

4. No es poden vendre en rebaixes productes defectuosos, deteriorats o desaparellats o que pateixin una deterioració greu de llur valor comercial a causa de l'obsolescència tècnica o de la reducció objectiva de les possibilitats d'utilitzar-los.

5. No es poden destinar a la venda en rebaixes les unitats d'un producte adquirides amb aquesta finalitat.

6. Les temporades habituals per a dur a terme la venda en rebaixes són l'hivern i l'estiu, en què tradicionalment es fa aquest tipus de venda amb finalitat extintiva. Anualment, abans del 30 de setembre, el consell assessor de la Generalitat en matèria de comerç ha de recomanar les dates d'inici i de finalització de les temporades de l'any següent, atenent, en cada moment, les demandes del sector comercial.

7. La venda en rebaixes s'ha d'anunciar amb aquesta denominació i amb el detall del període durant el qual es durà a terme aquest tipus de venda.

Article 21. Venda en liquidació

1. És venda en liquidació la venda de caràcter excepcional i amb finalitat extintiva de les existències de productes de l'establiment afectat.

2. La venda en liquidació només es pot dur a terme per execució d'una decisió judicial o administrativa o en alguna de les circumstàncies següents:

a) La cessació total de l'activitat de l'empresa o el tancament d'alguns dels seus establiments.

b) El canvi de local comercial o l'execució d'obres la dimensió de les quals comporten el tancament total o parcial de l'establiment durant un mínim d'una setmana.

c) La transformació substancial de l'empresa o de l'establiment comercial que comporta un canvi de l'estructura o de l'orientació del negoci. Si el canvi d'orientació implica deixar de comercialitzar una gamma de productes, només aquests productes poden ésser objecte de liquidació.

d) L'execució d'obres alienes a l'establiment que n'afecten directament el normal funcionament si la durada, real o prevista, d'aquestes obres supera els tres mesos.

e) La liquidació que decideix fer un comerciant que es fa càrrec d'un negoci traspassat o adquirit, segons el cas, o la que decideixen fer els hereus d'un comerciant difunt.

f) En cas de força major que impossibilita l'exercici normal de l'activitat comercial.

3. Si l'activitat promocional compleix les característiques pròpies de la venda en liquidació descrites en l'apartat 2, aquesta activitat promocional s'ha de fer sempre sota la denominació de «venda en liquidació».

4. La durada màxima de la venda en liquidació és d'un any.

5. Durant els tres anys següents a la finalització d'una venda en liquidació el venedor no pot dur a terme en el mateix establiment una nova liquidació de productes similars a l'anterior, llevat que la nova venda en liquidació s'hagi de dur a terme en execució d'una decisió judicial o administrativa, o estigui motivada per una causa de força major o per cessament total en l'exercici de l'activitat.

6. Correspon al comerciant d'acreditar, a requeriment de la inspecció, la concurrència efectiva d'alguns dels supòsits que justifiquen la venda en liquidació.

7. La venda en liquidació s'ha de comunicar al departament competent en matèria de comerç amb quinze dies d'antelació a la data en què s'inicia i s'hi han de fer constar les causes que la motiven.

Article 22. Venda de saldos

1. S'ha d'identificar com a venda de saldos la venda de productes que es troben en alguna de les circumstàncies següents:

- a) Productes defectuosos, deteriorats o desaparellats, amb relació al producte original posat a la venda amb anterioritat.
- b) Productes tecnològics que pateixen una depreciació en llur valor comercial per obsolescència tècnica, perquè s'han deixat de fabricar o a causa de la reducció objectiva de les possibilitats d'utilitzar-los.

2. Els productes venuts com a saldos han d'ésser identificats de manera precisa i ostensible i s'han d'exposar clarament separats i diferenciats de la resta indicant el motiu de llur menysvaloració comercial.

3. Si els productes objecte d'una activitat promocional compleixen les característiques pròpies dels saldos detallades en l'apartat 1, aquesta activitat s'ha de dur a terme sempre sota la denominació de «venda de saldos».

Article 23. Venda d'excedents

1. La venda d'excedents de producció o de temporada, d'estocs propis o aliens, es pot dur a terme en els espais següents:

- a) En establiments de caràcter permanent, dedicats exclusivament a aquesta activitat.
- b) A les parades dels mercats de marxants.
- c) En espais degudament diferenciats i senyalitzats dins d'un establiment comercial, tenint en compte les condicions següents:

1a. La venda d'excedents en un espai d'un establiment comercial no dedicat exclusivament a la venda d'aquest tipus de producte només es pot dur a terme si els productes que s'hi ofereixen procedeixen exclusivament de l'estoc de la mateixa empresa i n'han format part durant un mínim de nou mesos, llevat que es tracti de productes defectuosos, deteriorats o desaparellats, els quals, en aquest cas, han d'estar degudament identificats com a saldos.

2a. Els espais de l'establiment comercial on es faci la venda d'excedents s'han d'identificar amb un rètol que contingui la denominació «venda d'excedents» o «*outlet*».

2. Els establiments dedicats de manera exclusiva a la venda d'excedents de producció o de temporada poden oferir, a més dels procedents de la mateixa empresa, tota mena de restes tant si provenen d'altres empreses detallistes com si provenen d'empreses majoristes o d'excedents de producció de fabricants de l'espai econòmic europeu, sempre que puguin acreditar que han format part de l'estoc d'un venedor de l'espai econòmic europeu durant un període mínim de nou mesos o que procedeixen d'excedents de producció d'un fabricant de l'espai econòmic europeu. En aquests establiments també es poden oferir saldos, que han d'estar degudament identificats, d'acord amb el que determina l'article 22.2.

3. Només els establiments de caràcter permanent dedicats exclusivament a la venda d'excedents de producció o de temporada i les parades dels mercats de marxants poden utilitzar, en el rètol exterior on figura el nom de l'establiment o la parada, la denominació «venda d'excedents» o «*outlet*». En qualsevol cas, aquestes denominacions no poden ésser emprades per cap altre establiment que no compleixi tots els requisits materials i formals establerts per a aquests tipus d'establiments i parades.

4. Els preus dels productes oferts als establiments i espais dedicats a la venda d'excedents de producció o de temporada han d'ésser inferiors al preu de venda en els circuits comercials convencionals i poden ésser reduïts successivament des del

moment que es posin a la venda, però en cap cas no poden ésser incrementats de nou.

5. Als establiments i espais dedicats a la venda d'excedents de producció o de temporada no es poden vendre productes fabricats expressament per a ésser distribuïts sota la denominació «venda d'excedents» o «outlet» o qualsevol altra de caràcter similar.

6. El departament competent en matèria de comerç ha de crear un registre d'empreses i establiments dedicats de manera exclusiva a la venda d'excedents de producció o temporada.

Capítol II. Activitats de promoció amb finalitat incentivadora

Article 24. Concepte i condicions

1. Són activitats de promoció amb finalitat incentivadora les que ofereixen productes o serveis en unes condicions més favorables de les habituals o previstes, amb l'objectiu de promoure'n o incrementar-ne la venda o de dinamitzar les vendes o la prestació de serveis en un establiment o en més d'un.

2. L'activitat de promoció amb finalitat incentivadora, per la seva naturalesa mateixa, s'ha de limitar a un nombre determinat de productes de l'establiment, o, si s'escau, de la secció corresponent, sens perjudici dels casos que estableix l'apartat 3.

3. Sens perjudici del que estableix l'apartat 2, l'activitat promocional amb finalitat incentivadora pot arribar a abastar la totalitat de productes d'un establiment en els supòsits següents:

a) En el cas d'activitats de caràcter promocional, que tinguin una periodicitat anual i una durada màxima de dos dies, sempre que aquestes activitats siguin una pràctica comuna en tots els sectors comercials o en algun d'ells i estiguin directament relacionades amb tradicions culturals, o bé es tracti d'esdeveniments promocionals incorporats de manera generalitzada als usos comercials.

b) En cas d'inauguració d'un nou establiment.

4. Amb independència de la denominació que faci servir el comerciant, tota activitat promocional que compleixi les característiques corresponents a una de les modalitats de promoció amb finalitat extintiva és considerada com a tal.

5. En els anuncis de vendes en promoció amb finalitat incentivadora se n'ha de detallar la durada, els productes que en són objecte i qualsevol condició especial inherent a la promoció.

6. Són activitats de promoció amb finalitat incentivadora, entre d'altres, les vendes i la prestació de serveis amb obsequi i les ofertes conjuntes, a què fan referència, respectivament, els articles 25 i 26.

Article 25. Vendes de mercaderies i prestació de serveis amb obsequi

1. Són vendes de mercaderies i prestació de serveis amb obsequi:

a) Les que ofereixen el lliurament d'un altre producte o servei concret sense cap increment del preu unitari del producte o servei adquirit.

b) Les que ofereixen, amb l'adquisició d'un determinat producte o servei, la participació en un sorteig o concurs que s'ha d'ajustar a la normativa que li sigui aplicable.

2. En cap cas no tenen la consideració d'obsequis els cupons, els xecs o altres documents expressats en valor dinerari que es poden deduir de l'import de futures adquisicions de productes o serveis. Aquests cupons, xecs i documents són considerats, a tots els efectes, descomptes aplicats directament sobre el producte o servei inicialment adquirit, independentment de llur efecte diferit sobre compres posteriors. Aquest mateix criteri és aplicable en el supòsit que l'aplicació efectiva del descompte estigui condicionada al fet que es produeixi una circumstància de caràcter aleatori.

Article 26. Ofertes conjuntes

1. Són ofertes conjuntes les que ofereixen de manera agrupada i com una unitat d'adquisició dues o més unitats de productes o de serveis.

2. Les ofertes conjuntes només es poden dur a terme si amb la venda o el servei concorre, com a mínim, alguna de les circumstàncies següents:

a) Si hi ha una relació funcional entre els articles o els serveis oferts conjuntament.

b) Si és una pràctica comercial habitual vendre determinats articles en quantitats superiors a un determinat nombre mínim.

c) Si la mateixa empresa ofereix simultàniament la possibilitat d'adquirir els articles o els serveis per separat i al preu habitual, d'acord amb la normativa aplicable relativa a l'activitat comercial de l'empresa i a la comercialització dels productes en qüestió.

d) Si es tracta de lots o grups d'articles o serveis presentats conjuntament per raons estètiques o per a ésser oferts com a regal.

Títol III. Restriccions a l'activitat comercial i a la prestació de serveis

Capítol I. Restriccions de caràcter general

Article 27. Restriccions de caràcter general

1. L'activitat comercial i la prestació de serveis han de complir les condicions legalment establertes per a exercir-les, tant si es duen a terme en espais de titularitat pública com si es fan en espais de titularitat privada.

2. Les entitats de qualsevol naturalesa jurídica que tinguin per finalitat el subministrament de productes o la prestació de serveis a col·lectius determinats, amb els avantatges que puguin ésser inherents, no poden oferir ni vendre aquests productes al públic en general, tenint en compte els supòsits següents:

a) Qualsevol persona que al mateix establiment i en el mateix moment de fer la compra o contractar la prestació del servei pugui demostrar la seva pertinença a algun d'aquests col·lectius es pot beneficiar dels avantatges sobre aquests productes o serveis.

b) Les cooperatives, pel que fa a la possibilitat d'operar amb terceres persones no sòcies i amb relació a la resta de disposicions d'aquest article, es regeixen pel que estableix la Llei, del 9 de juliol, de cooperatives, i la normativa sectorial aplicable a aquests tipus d'entitats.

3. Els proveïdors i els distribuïdors no poden imposar tractes discriminatoris als comerciants detallistes ni poden negar-se de manera injustificada a subministrar-los llurs productes o serveis.

Article 28. Condicions per a la venda de productes o oferiment de serveis

1. No es poden oferir ni vendre productes o serveis per mitjà de trucades o missatges telefònics, tant fixos com mòbils i amb independència del lloc des d'on es fa la trucada, o per mitjà de visites a domicili que no hagin estat acceptats pels destinataris. La persona o l'entitat responsable de la comunicació publicitària o el venedor o proveïdor del producte o servei estan obligats a acreditar aquesta acceptació.

2. S'inclouen en la limitació de l'apartat 1 l'ofertament per mitjà de visites a domicili de serveis inherents a un producte prèviament adquirit i també de modificacions i variacions d'un servei prèviament contractat.

3. Resten excloses de la limitació de l'apartat 1 les visites relacionades amb el subministrament de serveis bàsics considerats legalment com a activitats d'interès econòmic general i que tinguin per objecte, únicament, garantir als titulars o als residents l'accés a la xarxa de distribució del subministrament del servei bàsic de què

es tracti. Aquesta exclusió no és aplicable a les empreses que comercialitzen aquests serveis bàsics.

4. No es poden oferir ni vendre productes o serveis per mitjà de comunicacions publicitàries distribuïdes a bústies de particulars si aquests han manifestat llur oposició a rebre'n. Així mateix, en cada tramesa, els particulars han d'ésser informats dels mitjans, senzills i gratuïts, que han de tenir a llur disposició per a poder-se oposar a continuar rebent-ho.

5. No es poden oferir ni vendre productes o serveis per mitjà de visites als domicilis o de trucades o missatges telefònics, tant fixos com mòbils, si han estat prèviament rebutjats. A aquest efecte, s'han de crear els fitxers comuns d'exclusió en què es poden inscriure les persones que no desitgen rebre ofertes de productes o serveis per mitjà de trucades a telèfons fixos i mòbils o de visites a domicili. La creació i el manteniment d'aquests fitxers s'han d'adequar a la legislació en matèria de protecció de dades de caràcter personal. S'ha de determinar per reglament l'entitat responsable dels fitxers comuns d'exclusió.

6. No es considera venda a domicili, i per tant no està subjecte al que estableix aquest article, el repartiment de productes o la prestació de serveis sol·licitats o adquirits prèviament, mitjançant qualsevol de les modalitats de distribució comercial o de prestació de serveis. L'acreditació de la sol·licitud o de l'adquisició prèvia correspon, si s'escau, al venedor o al proveïdor del producte o servei.

Article 29. Prohibició de la venda en cadena o en piràmide

Resta prohibida l'anomenada *venda en cadena* o *en piràmide*, que consisteix a oferir productes a preus reduïts, i fins i tot gratuïts, condicionant l'oferta al fet que el consumidor aconseguixi, directament o indirectament, per al venedor o per a un tercer, un determinat volum de venda o nous clients.

Article 30. Prohibició de determinades pràctiques comercials

1. Els comerciants no poden limitar la quantitat d'articles que poden ésser adquirits pel comprador, ni establir preus més elevats o suprimir reduccions o incentius per a les compres que superin un volum determinat. Només excepcionalment, l'Administració pública competent en aquesta matèria, i sempre per motius d'interès públic, pot limitar la quantitat d'articles que poden ésser adquirits pel comprador.

2. Es prohibeix a les persones jurídiques l'exposició, l'oferiment, la intermediació o la venda de mercaderies, si llur objecte social no empara aquesta activitat, llevat que es tracti de regals el lliurament dels quals no comporti cap cost de cap tipus, de manera directa o indirecta, per al client.

3. L'activitat comercial és prohibida si l'adquirent pot fer comandes, adquirir mercaderies o contractar la prestació de serveis directament en domicilis o establiments de persones jurídiques l'objecte social de les quals no empara aquesta activitat, o per mitjà de qualsevol eina que permeti la venda a distància.

Capítol II. Obligació de vendre i trencament d'estocs

Article 31. Obligació de vendre

L'oferta pública de venda i l'exposició de productes en establiments comercials obliga el titular a vendre'ls en favor dels demandants que compleixin les condicions d'adquisició, llevat que es tracti d'articles o objectes sobre els quals s'adverteixi expressament que no es troben a la venda o que formin part de l'exposició o del decorat.

Article 32. Trencament d'estocs

1. L'oferta pública de venda d'un determinat producte o servei comporta l'obligació de subministrar-lo al preu anunciat a tots els demandants que l'hagin sol·licitat dins el termini de vigència i, si s'escau, compleixin les condicions d'adquisició. En cap cas el subministrament del producte o servei no es pot diferir més enllà dels

quinze dies següents al dia en què s'hagi formulat la sol·licitud. En resten exclosos els productes inclosos i anunciats en el marc d'una promoció de vendes amb finalitat extintiva.

2. L'oferta pública de venda d'un determinat producte o servei a un preu determinat feta per qualsevol mitja, inclosos els serveis de la societat de la informació, ha d'incorporar obligatòriament la concreció del termini de temps de vigència del preu anunciat i, si s'escau, les condicions específiques d'adquisició i el nombre d'unitats disponibles. El termini de durada de l'oferta del producte al preu anunciat en cap cas no pot ésser inferior a un dia natural, a comptar del moment de la difusió publicitària, per qualsevol medi, de la promoció.

3. L'incompliment de qualsevol de les obligacions que estableix aquest article és considerat trencament d'estocs.

Capítol III. Venda a pèrdua

Article 33. Prohibició de la venda a pèrdua

1. És prohibit fer oferiments de venda o vendes al públic amb pèrdua, d'acord amb el que estableix la Llei de l'Estat 7/1996, del 15 de gener, d'ordenació del comerç al detall.

2. La prohibició de vendre a pèrdua afecta no solament els comerciants minoristes, sinó també les entitats de qualsevol naturalesa jurídica que es dediquin al comerç majorista o a la realització d'adquisicions o a la prestació de serveis d'intermediació per a negociar les condicions d'adquisició per compte o encàrrec d'altres comerciants.

3. El preu d'adquisició per al comerciant és el que consta en la factura, un cop deduïda la part proporcional dels descomptes que hi constin, incrementat amb les quotes dels impostos indirectes que graven l'operació. En cap cas no s'han de tenir en compte per a la determinació del preu d'adquisició els elements no recollits i aplicats directament en la factura, ni tampoc les retribucions de bonificacions de qualsevol tipus que signifiquin una compensació per serveis prestats.

4. Als efectes del que estableix l'apartat 3, es consideren «serveis prestats» les prestacions el cost de les quals és inclòs en el preu establert pel proveïdor pel fet que són serveis prestats a compte i càrrec seu i que han d'ésser objecte d'una compensació pel fet d'haver convingut el comerciant el compromís que es fessin d'acord amb uns pactes específicament establerts. Aquesta compensació, encara que aparegui especificada i quantificada en la factura, no computa a l'efecte de determinar el preu d'adquisició.

5. En cap cas no es poden fer servir per a evitar la prohibició de la venda a pèrdua:

a) Les promocions consistents a oferir descomptes, tant si aquests descomptes són aplicables immediatament en el mateix moment de la compra com si són d'aplicació diferida instrumentada per qualsevol mitjà. En aquest segon supòsit, tampoc es pot evitar la prohibició de vendre a pèrdua fent dependre l'aplicació efectiva del descompte a la realització d'una compra posterior, ni tan sols en els casos en què, addicionalment, l'aplicació del descompte estigui condicionada al fet que es produïxi en el futur un determinat esdeveniment o circumstància.

b) Les ofertes conjuntes, d'una o més unitats d'un mateix producte, en què el preu de venda al públic és el que resulta de dividir el preu de venda al públic del conjunt pel nombre d'unitats efectivament venudes. En el cas d'ofertes conjuntes d'una o més unitats de productes diferents, es considera preu d'adquisició el que resulta de la suma dels preus d'adquisició que consten en la factura de cadascun dels productes oferts conjuntament. Per a la determinació de la venda a pèrdua, aquest preu conjunt d'adquisició s'ha de comparar amb el preu de venda al públic del conjunt.

c) Les vendes amb obsequi, en què el preu d'adquisició per al comerciant és el que resulta de la suma dels preus d'adquisició que consten en la factura de cadascun dels productes oferts, tant els venuts com els obsequiats. Per a la determinació de la venda a pèrdua, aquest preu d'adquisició s'ha de comparar amb el preu de venda al públic del producte o productes l'adquisició dels quals genera el dret a obtenir l'obsequi.

Article 34. Excepcions a la prohibició de la venda a pèrdua

Resten exceptuades de la prohibició de la venda a pèrdua:

a) Les vendes a pèrdua fetes per un comerciant amb l'objectiu d'assolir els preus d'un competidor o més d'un amb capacitat per a afectar significativament les seves vendes. Per a estimar la concurrència d'aquesta causa de justificació, el comerciant que la invoqui ha d'acreditar totes les circumstàncies següents:

1a. L'oferta del competidor davant la qual es reacciona ha d'haver estat prèvia, públicament coneguda i feta per mitjà del mateix canal de venda.

2a. La comparació s'ha establert sobre productes idèntics. En el cas que els productes duguin marca de distribuïdor, per a valorar que siguin efectivament idèntics s'han de prendre com a referència altres productes de marca de distribuïdor comercialitzats pels competidors amb el mateix format.

3a. La reacció és proporcionada, atès que el competidor, tant pel seu pes empresarial com per l'abast de la seva acció, pot expulsar del mercat a qui fa la venda a pèrdua.

b) Les vendes a pèrdua fetes sobre productes alimentaris en les dates properes a la de caducitat o al límit del consum preferent.

c) Les vendes a pèrdua fetes sobre productes el preu de reposició dels quals és inferior al d'adquisició. Perquè es pugui estimar la concurrència d'aquesta causa de justificació, cal que concorrin totes les circumstàncies següents:

1a. El preu que consta en la factura de reposició ha d'ésser inferior al que consta en la factura d'adquisició.

2a. La factura en què consta el preu de reposició ha d'haver estat emesa prèviament al moment en què es detecta la venda a pèrdua.

3a. La venda a pèrdua ha d'obeir a una baixada generalitzada i públicament coneguda dels preus del producte al mercat a causa de qualsevol circumstància objectiva que ho justifiqui.

d) Les vendes a pèrdua fetes sobre un producte fabricat pel mateix comerciant, els costos de producció del qual han experimentat una baixada generalitzada i públicament coneguda amb caràcter previ al moment en què es produeix la venda a pèrdua.

e) Els productes inclosos pel comerciant en una venda en liquidació, tant per circumstàncies relatives a l'empresa com per circumstàncies relatives al producte, sempre que la modalitat de venda que correspongui es practiqui amb estricta observança de tots els requisits formals i materials legalment establerts.

f) Els productes posats a la venda en establiments de venda d'excedents, sempre que compleixin tots els requisits formals i materials legalment establerts per a poder ésser considerats productes obsolets i, si s'escau, productes defectuosos, deteriorats, desaparellats o amb qualsevol mancança amb relació al producte original posat a la venda.

Capítol IV. Pagament a proveïdors

Article 35. Terminis per al pagament als proveïdors

1. Els comerciants han de fer el pagament de les mercaderies dins dels terminis legals i en les formes que estableix la legislació vigent aplicable en matèria de morositat en les operacions comercials, sens perjudici que s'hagin de complir les altres obligacions que estableix aquest article.

2. Els comerciants estan obligats a documentar, en el mateix acte de recepció de mercaderies, l'operació de lliurament i recepció, amb la menció expressa de la data en què es duu a terme. El comerciant ha de conservar el document acreditatiu a disposició de la inspecció, com a mínim, durant el període que estableix la legislació mercantil.

3. El cessament del titular en l'exercici de la seva activitat no l'eximeix del deure de documentar les operacions de lliurament i recepció de mercaderies d'acord amb l'apartat 2. En cas de dissolució d'una societat, els obligats a complir-ho són els liquidadors.

4. L'obligació de fer el pagament als proveïdors dins el termini legalment establert incumbeix tant els comerciants detallistes com els majoristes, i també els que fan adquisicions o intermediacions per compte o per encàrrec d'altres comerciants.

5. Els comerciants no poden eximir-se de la responsabilitat que els incumbeix en el compliment dels terminis de pagament a proveïdors si la recepció o el pagament de les mercaderies ho fa un tercer que actua per compte o per encàrrec seu, o pel fet d'haver d'acreditar davant la inspecció la data de lliurament i la data de pagament de la mercaderia.

6. La data de lliurament a què fa referència aquest article és la data en què es fa efectiu el lliurament, encara que aquesta data sigui diferent de la data que consta en el títol de compravenda, sempre que les mercaderies hagin estat, finalment, adquirides.

7. Si el proveïdor fa el lliurament de la mercaderia en un magatzem o plataforma logística de titularitat del mateix comerciant o d'un grup d'empreses al qual aquest pertany, s'ha de prendre com a referència per a la data de lliurament la data d'entrada al magatzem o plataforma logística de què es tracti. A requeriment de la inspecció, és el comerciant qui ha d'aportar el document acreditatiu del lliurament.

Títol IV. Horaris comercials

Article 36. Horari general

1. Els establiments comercials i els dedicats a la prestació de serveis poden establir lliurement l'horari de llur activitat, tenint en compte la conciliació familiar, sens perjudici de la legislació laboral i de les condicions i drets dels treballadors.

2. No obstant el que estableix l'apartat 1, els establiments comercials de venda al públic de mercaderies poden establir l'horari comercial de llur activitat tenint en compte que:

a) Els establiments comercials no poden romandre oberts ni portar a terme cap activitat de venda els mesos d'octubre a maig, ambdós inclosos, entre les 21.00 h i les 6.00 h, i els mesos de juny a setembre, ambdós inclosos, de les 22.00 h a les 7.00 h.

b) El nombre d'hores setmanals en què els establiments comercials poden romandre oberts és de setanta-cinc, com a màxim.

c) El nombre de diumenges i festius en què poden romandre oberts els establiments és de vuit l'any. Cada ajuntament ha de fixar dos festius més per al seu àmbit territorial municipal, i els ha de comunicar d'acord amb el que estableixi una ordre del departament competent en matèria de comerç.

d) Els establiments comercials han de romandre tancats amb caràcter general els dies 1 i 6 de gener, el diumenge i el dilluns de Pasqua, l'1 de maig, el 24 de juny, l'11 de setembre i els dies 25 i 26 de desembre.

3. Els comerciants, dins el marc establert per l'apartat 2, poden fixar lliurement la distribució de l'horari general durant els dies feiners de la setmana, i també l'horari corresponent als diumenges i festius d'activitat autoritzada.

4. La regulació que estableixen els apartats 2 i 3 és aplicable a les activitats comercials ocasionals o efímeres que es facin en sales d'hotels, de restaurants, recintes firals i similars.

5. El departament competent en matèria de comerç pot autoritzar la modificació de la franja horària establerta per la lletra *a* de l'apartat 2 per als establiments situats en una zona determinada, per als establiments i àrees d'establiments d'un sector d'activitat comercial concret amb motiu d'un esdeveniment promocional o d'impacte especial en el sector, o per a tot un terme municipal, amb la sol·licitud motivada prèvia de l'ajuntament corresponent, que ha d'aportar la delimitació de la zona afectada o concretar el sector d'activitat comercial afectat per un esdeveniment promocional o d'impacte especial, si s'escau, sempre que la modificació no comporti l'increment del temps setmanal autoritzat d'obertura en dies feiners.

6. Els ajuntaments poden sol·licitar modificacions en l'horari comercial general quatre vegades l'any com a màxim. Cada modificació pot incloure un canvi en l'horari comercial per un màxim de dos dies feiners consecutius. En el cas del municipi de Barcelona, aquest límit es pot establir per districtes.

Article 37. Exclusions de l'horari comercial general

1. Les limitacions que estableix l'article 36 no afecten els casos següents:

a) Els establiments dedicats essencialment a la venda de productes de pastisseria, rebosteria, xurreria, pa, plats preparats, premsa, flors i plantes, i les botigues a l'abast.

b) Els establiments instal·lats en punts fronterers i els que només són accessibles des de l'interior de les estacions i mitjans de transport terrestre, marítim i aeri.

c) La venda de combustibles i carburants, sense que aquesta excepció afecti els establiments comercials annexos a les gasolineres llevat que es limitin, essencialment, a la venda de recanvis i altres productes complementaris de l'automoció.

d) Els establiments situats en municipis turístics, d'acord amb el que estableix l'article 38.

e) L'activitat comercial de venda no sedentària autoritzada en sòl de titularitat pública i la que es duu a terme a les fires mercat.

f) Els establiments situats en l'entorn immediat dels mercats de marxants, que poden obrir durant el mateix horari en què es fa el mercat. Els ajuntaments, amb la delimitació prèvia de l'àrea corresponent, poden autoritzar l'obertura d'aquests establiments, i l'autorització acordada s'ha de comunicar al departament competent en matèria de comerç.

g) Les farmàcies, que es regeixen per llur normativa específica.

h) Els establiments integrats en recintes d'afluència turística, com ara museus, exposicions, monuments, centres recreatius turístics, parcs d'atraccions o temàtics, als quals estan directament vinculats pel producte comercialitzat.

i) Els establiments comercials integrats en establiments hotelers, sempre que l'activitat que s'hi dugui a terme tingui caràcter permanent i no s'hi pugui accedir directament des del carrer.

j) Els establiments comercials, de venda personalitzada o en règim d'autoservei, els titulars dels quals siguin autònoms, microempreses o petites empreses, d'acord amb el criteri de classificació europeu, sempre que la superfície de venda no superi els 150 metres quadrats, i que tinguin una oferta orientada essencialment a productes de compra quotidiana d'alimentació.

k) Els establiments comercials, de venda personalitzada o en règim d'autoservei els titulars dels quals siguin autònoms, microempreses o petites empreses, d'acord amb el criteri de classificació europeu, situats en municipis de menys de 5.000 habitants, sempre que la superfície de venda no superi els 150 metres quadrats, amb l'autorització prèvia del ple municipal i la comunicació de l'ajuntament al departament competent en matèria de comerç.

l) Els establiments dedicats essencialment i de manera habitual a la venda de productes pirotècnics, que poden romandre oberts al públic, a més dels dies feiners, tots els diumenges i festius del mes de juny durant un màxim de quinze hores dins la franja horària compresa entre les set del matí i les deu del vespre.

m) Les activitats comercials efímeres, només si estan directament i exclusivament vinculades pel producte comercialitzat a un esdeveniment cultural, esportiu o firal amb el qual coincideix en el temps, independentment de la modalitat comercial en què es dugui a terme.

n) Els establiments dedicats essencialment i de manera habitual a la venda de llibres poden romandre oberts al públic els dies 22 i 23 d'abril, amb motiu de la diada de Sant Jordi, si un d'aquests dos dies o tots dos s'escauen en festiu.

o) Els establiments comercials dedicats essencialment a la venda de productes culturals o de lleure els titulars dels quals siguin autònoms, microempreses o petites empreses, d'acord amb el criteri de classificació europeu, amb una superfície de venda que no superi els 300 metres quadrats. S'ha d'establir, per mitjà d'una ordre del conseller del departament competent en matèria de comerç, la relació d'activitats comercials i els requisits per a aplicar l'excepció que estableix aquesta lletra.

2. Els establiments situats en municipis turístics i les botigues a l'abast han d'avançar l'horari de tancament a les vuit del vespre, com a màxim, els dies 24 i 31 de desembre, i han de romandre tancats els dies 1 de gener i 25 de desembre.

3. Per raons d'ordre públic, de convivència o mediambientals, els ajuntaments poden acordar l'obligatorietat de tancament en horari nocturn o la variació de l'horari dels establiments que volen acollir-se a qualsevol de les causes d'exclusió de l'horari general establert per aquest article, amb la comunicació corresponent al departament competent en matèria de comerç.

4. Els ajuntaments, per raons d'ordre públic, de convivència o de salut pública, poden prohibir la venda de begudes alcohòliques a les botigues a l'abast en horari nocturn, de conformitat amb el que determina la Llei 20/1985, del 25 de juliol, de prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència, o la legislació que la substitueixi, amb la comunicació corresponent al departament competent en matèria de comerç.

Article 38. Determinació dels municipis turístics

1. Els ajuntaments poden demanar, als efectes dels horaris comercials, d'acollir-se a la condició de *municipi turístic* si compleixen algun dels supòsits següents:

a) Si, per aflluència estacional, la població del municipi equivalent a temps complet anual (ETCA) és superior a la xifra oficial de població empadronada segons l'Institut d'Estadística de Catalunya i si, a més, el nombre d'allotjaments turístics i segones residències és superior al nombre d'habitats de residència primària.

b) Si en el municipi concorre alguna de les circumstàncies següents:

1a. Disposa d'algun bé declarat patrimoni de la humanitat, d'algun immoble d'interès cultural integrat en el patrimoni historicoartístic o d'equipaments culturals que generin una aflluència anual acreditada de visitants que superi el nombre d'habitants del municipi.

2a. S'hi celebra algun gran esdeveniment esportiu o cultural de caràcter nacional o internacional.

3a. Disposa d'alguna àrea comercial amb una oferta singular i clarament diferenciada de la que és comuna als centres comercials de les principals ciutats de Catalunya, la qual genera una aflluència anual acreditada de visitants procedents de fora de Catalunya superior a un milió anual durant un període consecutiu de cinc anys.

4a. Té més de 100.000 habitants i registra més de 600.000 pernотacions l'any immediatament anterior.

5a. Disposa d'una zona portuària on operen creuers turístics i acredita l'arribada per aquest mitjà de transport de més de 400.000 passatgers en el darrer any.

2. Els ajuntaments dels municipis que compleixin alguna de les condicions de l'apartat 1 poden optar per acollir-se a l'excepció de municipi turístic, a l'efecte dels horaris comercials, mitjançant la presentació d'una proposta fonamentada, aprovada pel ple de l'ajuntament, que ha d'especificar si l'excepció es demana per a la totalitat del municipi o només per a una part, i indicar el període de l'any al qual se circumscriu la sol·licitud, la franja horària d'obertura diària sol·licitada i el període de vigència de l'excepció, que no pot ésser superior a quatre anys. A aquesta proposta s'hi han d'adjuntar els informes següents:

a) Informe de la cambra de comerç de l'àmbit territorial afectat.

b) Informe de les organitzacions empresarials representatives del sector del comerç, i també de les associacions o agrupacions de comerciants detallistes representatives al municipi o a les zones afectades. Si no hi ha associacions o organitzacions de comerciants de caràcter local es poden aportar informes d'entitats patronals de caràcter supramunicipal, i, si tampoc no n'hi ha, d'entitats de caràcter general.

c) Informe de les agrupacions de consumidors i usuaris, en l'àmbit territorial afectat.

d) Informe de les organitzacions sindicals en l'àmbit territorial afectat.

3. La determinació d'un municipi com a turístic, a l'efecte dels horaris comercials, s'ha de circumscriure al període estacional de l'any en què el municipi incrementa la població, d'acord amb els paràmetres de l'apartat 1. En la circumstància a què fa referència l'apartat 1.b.2a, la determinació del municipi com a turístic, a l'efecte dels horaris comercials, s'entén referida a les dates en què se celebra l'esdeveniment.

4. La direcció general competent en matèria de comerç és l'òrgan a qui correspon d'aprovar o de denegar la proposta a què fa referència l'apartat 2 i, si s'escau, de modificar-la en els termes que consideri pertinents, amb l'informe previ preceptiu de la direcció general competent en matèria de turisme. La resolució que aprova, denega o modifica la proposta ha d'ésser publicada en el butlletí oficial de la província.

5. La proposta a què fa referència l'apartat 2 es considera denegada si no s'adopta cap resolució expressa en el termini de tres mesos, a comptar de la presentació de la proposta.

6. La condició de municipi turístic pot ésser prorrogada successivament per períodes de quatre anys mitjançant la presentació a la direcció general competent en matèria de comerç, abans que s'exhaureixi el termini de vigència, d'una nova proposta que fonamenti que continuen vigents els requisits que van determinar inicialment la qualificació de municipi turístic a l'efecte dels horaris comercials. Aquesta nova proposta es considera denegada si no s'adopta cap resolució expressa en el termini de tres mesos a comptar de la presentació.

Article 39. Visibilitat de l'horari comercial

Els establiments comercials han d'exposar l'horari adoptat de manera que la informació sigui visible al públic, fins i tot amb l'establiment tancat.

Títol V. Activitats firals

Capítol I. Conceptes, classificació i publicitat del calendari d'activitats firals

Article 40. Abast i règim jurídic de l'activitat firal

1. Als efectes d'aquesta llei, són *activitats firals* les manifestacions comercials que tenen per objecte l'exposició de béns o l'oferta de serveis per a afavorir-ne el coneixement, la innovació i la difusió, promoure contactes i intercanvis comercials i apropar l'oferta de les diverses branques de l'activitat econòmica a la demanda, si tenen les característiques següents:

a) Tenir una durada mínima d'un dia, matí i tarda, i màxima de quinze dies consecutius, amb un màxim de dues edicions l'any.

b) Reunir una pluralitat d'expositors, en un recinte identificable, sia tancat o a l'aire lliure, amb els serveis adequats per als expositors i els visitants.

2. Resten expressament exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquest títol:

a) Les exposicions universals, que es regeixen per la Convenció de París del 22 de novembre de 1928.

b) Les activitats congressuals. En el supòsit que se celebrin juntament amb una fira, només aquesta resta subjecta a l'àmbit d'aplicació d'aquest títol.

c) Les activitats que persegueixin fins d'interès cultural, educatiu, científic, artístic, cívic o social.

d) Les activitats promocionals o de venda de qualsevol tipus organitzades pels establiments comercials o per empreses especialitzades dedicades a l'organització d'aquest tipus d'esdeveniments. En tot cas, les empreses i les activitats comercials resten subjectes a aquesta llei i, especialment, a la normativa reguladora dels equípaments i dels horaris comercials.

e) Els mercats adreçats al públic en general l'activitat dels quals sigui la venda directa amb retirada de mercaderia, encara que rebin la denominació tradicional de *fira*.

3. Les activitats firals resten sotmeses a les normes sectorials específiques relatives al producte exposat i comercialitzat, si s'escau.

Article 41. Conceptes de fira i fira mercat

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *fira* l'activitat firal de caràcter periòdic adreçada, principalment, al públic professional.

2. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *fira mercat* l'activitat firal de caràcter periòdic adreçada al públic en general, en què també, de manera complementària, es poden dur a terme operacions comercials amb retirada de mercaderia, l'objecte principal de les quals s'ajusta al que determina l'article 40.1.

Article 42. Classificació de les activitats firals

Les activitats firals es classifiquen en multisectorials, si l'oferta exhibida és representativa de diferents sectors, i monogràfiques si l'oferta exhibida és representativa d'un únic sector.

Article 43. Publicitat

El Govern ha de fer públic anualment el calendari d'activitats firals de Catalunya.

Capítol II. Intervenció administrativa en les activitats firals

Article 44. Règim d'intervenció administrativa

1. La celebració de les fires resta subjecta a la comunicació prèvia, a l'inici de qualsevol dels tràmits necessaris perquè es pugui celebrar, al departament competent en matèria de fires. Aquesta comunicació ha d'ésser presentada per l'organitzador o, en nom seu, pel titular del recinte firal.

2. La celebració de fires mercat en espais que no són de titularitat pública resta subjecta a la comunicació prèvia a l'ajuntament del municipi on ha de tenir lloc la fira mercat, abans de l'inici de qualsevol dels tràmits necessaris perquè es pugui celebrar. Si l'activitat firal es vol fer en espais de titularitat pública, l'organitzador ha d'obtenir l'autorització prèvia de l'ajuntament.

3. Els ajuntaments han d'informar el departament competent en matèria de comerç sobre les fires mercat que els hagin estat comunicades prèviament o que hagin autoritzat, amb l'objectiu que puguin ésser inscrites en el Registre d'activitats firals.

4. La comunicació prèvia a què fan referència els apartats 1 i 2 s'ha de presentar a la finestra única empresarial per mitjà dels canals de comunicació que en cada

moment s'habilitin, que n'ha de donar trasllat al departament competent en matèria de comerç o a l'ajuntament, segons correspongui. Aquesta comunicació ha d'incloure, com a mínim, les dades d'identificació de la part organitzadora i de l'activitat firal relatives al nom, les dates de celebració, la periodicitat, la localitat, l'emplaçament, l'oferta de productes i serveis que es volen exposar i el públic a qui s'adreça.

5. El departament competent en matèria de comerç ha de vetllar perquè es mantinguin actualitzades les dades corresponents a cada edició de cada activitat firal.

Article 45. Seguretat i ordre públic

L'organitzador d'una activitat firal s'ha de responsabilitzar del manteniment de l'ordre públic dins l'espai firal i hi ha de garantir el compliment de la normativa aplicable per a la seguretat de les persones, els productes, les instal·lacions industrials i el medi ambient, sens perjudici de les competències que la legislació atorga a les forces i els cossos de seguretat.

Capítol III. Registre d'activitats firals

Article 46. Registre d'activitats firals

1. El departament competent en matèria de comerç té cura del Registre d'activitats firals, en el qual s'inscriuen d'ofici les fires i fires mercat que han estat comunicades, a l'objecte de poder elaborar i difondre anualment el calendari de fires de Catalunya, a efectes promocionals, i també en compliment del que estableix l'article 121.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, amb relació a les fires internacionals.

2. El Registre d'activitats firals ha de contenir un apartat específic, permanentment actualitzat, amb les fires i les fires mercat de rellevància especial a Catalunya.

3. El Govern ha d'establir per reglament els criteris objectius perquè les activitats firals puguin accedir a l'apartat específic del Registre d'activitats firals a què fa referència l'apartat 2.

Article 47. Organització

1. Qualsevol canvi d'una activitat firal que afecti les dades que figuren en el Registre d'activitats firals s'ha de comunicar al departament competent en aquesta matèria perquè siguin actualitzades.

2. Les dades que figuren en el Registre d'activitats firals són públiques, d'acord amb la normativa reguladora de la transparència i l'accés a la informació pública, i la protecció de dades.

Article 48. Fires internacionals

El departament competent en matèria d'activitats firals exerceix les competències en matèria de fires internacionals que se celebren a Catalunya, d'acord amb l'article 121.2 de l'Estatut.

Títol VI. Artesania

Article 49. Ordenació i promoció de l'artesanía

El Govern ha de vetllar per l'ordenació del sector artesà i promoure'n tant el desenvolupament, la modernització i la protecció com la comercialització dels seus productes i serveis per mitjà de qualsevol de les modalitats d'activitat comercial i prestació de serveis que estableix aquesta llei.

Article 50. Esdeveniments artesans

1. Les institucions i les entitats públiques i privades que tenen per objecte l'exposició, la difusió i la venda de béns han d'impulsar l'organització d'esdeveniments que promocionin l'artesanía i l'oferta de prestació de serveis de caràcter artesà.

2. Qualsevol activitat pública duta a terme per artesans, en qualsevol dels diferents formats, perquè puguin ésser inclosos en la denominació artesana, ha d'inclou-

re productes elaborats per persones o empreses amb l'acreditació del carnet d'artesà o empresa artesana i amb el distintiu de productes d'artesanía.

3. Els esdeveniments de promoció de l'artesanía poden adoptar les fórmules de *fira* o de *fira mercat*, amb la denominació, en aquest darrer cas, de *fira mercat d'artesanía* si els expositors són artesans, d'acord amb la definició establerta per la normativa reguladora sobre l'activitat artesanal, sempre que s'ajustin als paràmetres establerts pel títol V.

4. Resten excloses de la consideració d'esdeveniment artesà les activitats comercials o d'oferta de prestació de serveis la finalitat principal de les quals és la comercialització de productes o la prestació de serveis destinada al públic en general, independentment de la denominació adoptada o de la modalitat comercial emprada.

5. En funció de la fórmula adoptada és aplicable aquesta llei o qualsevol altra de caràcter general o sectorial que li sigui aplicable, independentment de la denominació que es faci servir per a designar l'esdeveniment artesà.

Títol VII. Instruments de col·laboració

Article 51. Consell Local de Comerç

1. Cada municipi o agrupació de municipis pot crear un consell local de comerç, que actua com a òrgan col·legiat de participació, coordinació, cooperació i col·laboració entre l'Administració local i els agents representatius del sector comercial.

2. El consell comarcal pot assumir les funcions d'Administració local dins el consell local de comerç als municipis de menys de vint comerços minoristes o que no tinguin associacions de comerciants i així ho decideixi el consell comarcal corresponent.

3. Formen part del consell local de comerç una persona en representació de cadascuna de les associacions de comerciants i consumidors d'àmbit local existents al municipi i el mateix nombre de representants de l'Administració local, i també, si escau, una persona en representació de la Generalitat. Exerceix la secretaria la persona designada a l'efecte per l'Administració local, que assisteix al consell local de comerç amb veu però sense vot.

4. En el cas dels consells locals de comerç de les grans ciutats, també en poden formar part, a més de les persones a què fa referència l'apartat 2, una persona en representació de les federacions d'associacions de comerciants de la demarcació territorial corresponent i una en representació de la cambra oficial de comerç. En aquest supòsit, s'ha d'incrementar el nombre de representants de l'Administració local fins a igualar el nombre de representants del sector comercial presents al consell local de comerç.

5. El consell local de comerç es reuneix com a mínim un cop l'any, a iniciativa de l'ajuntament.

Article 52. Formalització de convenis

L'Administració de la Generalitat, l'Administració local i les entitats públiques han de col·laborar, dins l'àmbit de les competències respectives, per a garantir l'aplicació d'aquesta llei. Amb aquesta finalitat poden formalitzar, si s'escau, convenis de col·laboració. Amb la mateixa finalitat, per raons d'agilitat i eficiència, també poden establir convenis de col·laboració amb les entitats que representen sectors professionals i les que representen àmbits territorials de la distribució comercial i la prestació de serveis.

Títol VIII. Foment de la competitivitat del comerç

Article 53. Concepte, objecte i contingut

1. El departament competent en matèria de comerç, juntament amb les polítiques de foment que duen a terme els ajuntaments en el marc de llurs competències,

ha de posar en pràctica polítiques de foment de la competitivitat del comerç urbà per a contribuir a millorar-ne l'eficiència, la competitivitat i la sostenibilitat, i posar a l'abast del sector les eines que permetin als seus integrants tenir més capacitat d'adaptació a l'entorn actual, de creixement i d'internacionalització. Aquestes polítiques s'han de concretar per mitjà de plans que desenvolupin objectius i actuacions per a períodes determinats.

2. El Govern ha d'establir programes anuals per a:

a) Garantir la continuïtat de l'activitat en les zones comercials existents i facilitar-ne el relleu, sens perjudici del foment de noves implantacions, per a mantenir la vertebració urbana dels pobles i les ciutats de Catalunya.

b) Desenvolupar plans de carrers o àrees d'interès econòmic des del punt de vista de l'activitat comercial i de la prestació de serveis.

c) Establir programes de suport als plans estratègics de les àrees de gestió dels centres comercials urbans.

d) Establir programes per al foment, el manteniment i la sostenibilitat del comerç en l'entorn rural, sens perjudici de noves implantacions, amb l'objectiu de mantenir la dinamització social que representa la continuïtat d'aquest comerç en les poblacions petites.

e) Fomentar la competitivitat de les empreses de comerç i artesanía a mitjà i llarg termini, per mitjà de la formació, la captació de talent, la innovació, el creixement i la internacionalització. Per a la concreció d'aquests programes, el departament competent en matèria de comerç ha de comptar amb la participació de les entitats comercials i d'artesanía, les universitats i les escoles universitàries que treballin en la matèria.

f) Elaborar plans per promoure l'associacionisme comercial i les aliances estratègiques entre les diferents formes de comerç i de prestació de serveis.

g) Elaborar programes de formació per a incrementar la professionalització i l'impuls de la creativitat en l'entorn comercial.

h) Establir programes de suport a la digitalització massiva del comerç de proximitat i d'avenç en la robotització i la distribució.

3. Les polítiques de foment de la competitivitat del comerç urbà han d'incloure un tractament específic per al comerç amb valor històric.

4. Les corporacions locals, d'acord amb la legislació de règim local, poden dur a terme polítiques de foment d'acord amb les competències respectives.

5. Els requisits i els procediments per a poder-se acollir als programes i als incentius per al foment de la competitivitat del comerç urbà s'han d'establir per reglament.

Article 54. Àrees de promoció econòmica urbana

1. Les polítiques de foment de la competitivitat del comerç urbà han de tenir en compte, d'una manera especial, la implantació i el desenvolupament d'àrees de promoció econòmica urbana, que tenen per finalitat la reactivació, el foment i la millora de la competitivitat de l'economia urbana en una àrea amb una alta concentració comercial delimitada d'un municipi i que potencien la cooperació de l'Administració amb els agents socioeconòmics implicats en el desenvolupament dels centres i els eixos comercials urbans.

2. Les finalitats de les àrees de promoció econòmica urbana són:

a) Aconseguir millores específiques de caràcter econòmic.

b) Complementar els serveis que presten les administracions.

c) Afavorir l'associacionisme i la participació en les polítiques econòmiques públiques.

d) Aconseguir fer accions que complementin l'acció del govern local, que en cap cas no poden implicar una privatització de la gestió de l'espai públic.

3. Les àrees de promoció econòmica urbana han de disposar d'un pla estratègic per a establir les activitats promocionals més adequades i d'una gerència professional per al compliment de llurs finalitats, i s'han de fonamentar en la col·laboració i en un finançament específic.

Títol IX. Inspecció i procediment sancionador

Capítol I. Inspecció

Article 55. Inspecció en matèria de comerç

1. L'Administració de la Generalitat, per mitjà de la direcció general competent en matèria de comerç, i les administracions locals, en l'àmbit de les competències respectives, han de dur a terme les actuacions d'inspecció i control necessàries per a garantir el compliment d'aquesta llei i la resta de la normativa aplicable en matèria de comerç.

2. Les actuacions d'inspecció i control han d'ésser proporcionades, no discriminatòries, transparents, objectives, i estar clarament i directament vinculades als preceptes d'aquesta llei i a la resta de la normativa en matèria de comerç.

3. La direcció general competent en matèria de comerç, per a garantir el compliment d'aquesta llei i la resta de la normativa aplicable, ha d'establir anualment el pla d'inspecció en matèria de comerç, que ha d'incloure els criteris per a dissenyar les actuacions inspectores de comprovació i investigació que s'hagin de dur a terme, les quals tenen caràcter reservat i no poden ésser objecte de publicitat.

4. El personal adscrit al departament competent en matèria de comerç i el personal adscrit a l'Administració local que duen a terme les tasques d'inspecció han d'ésser funcionaris i tenen, en l'exercici de llurs funcions, la condició d'autoritat pública, la qual cosa els confereix la potestat de sol·licitar la col·laboració o l'auxili de qualsevol altra autoritat pública, inclosos els membres de les forces i els cossos de seguretat.

5. L'activitat inspectora se sotmet als principis i les normes generals establerts per la Llei de l'Estat 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i per la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Article 56. Obligacions dels inspectors

El personal adscrit al departament competent en matèria de comerç i el personal adscrit a l'Administració local que duen a terme tasques d'inspecció tenen, en l'exercici de llurs funcions, les obligacions següents:

a) Identificar-se com a inspector, llevat dels supòsits en què aquesta identificació pugui afectar negativament els objectius de la inspecció. El sistema d'acreditació que identifica el personal que duu a terme la inspecció s'ha de definir per reglament.

b) Guardar secret respecte de tots els assumptes dels quals tingui coneixement en l'exercici de les funcions d'inspecció.

c) Tractar la persona inspeccionada amb respecte i deferència, informar-la dels seus drets i deures, i facilitar-li la informació necessària per al compliment de les seves obligacions.

Article 57. Facultats dels inspectors

1. El personal adscrit al departament competent en matèria de comerç que duu a terme les tasques d'inspecció té, en l'exercici de les seves funcions, les facultats següents:

a) Investigar i controlar els titulars de les activitats per a verificar el compliment de la normativa comercial aplicable.

b) Accedir lliurement i directament, sense preavís, a qualsevol empresa o establiment comercial i els seus annexos, amb els límits que en cada cas estableixi el marc normatiu aplicable.

c) Requerir la documentació mercantil, comptable, o de qualsevol altre tipus, que consideri rellevant per a la investigació, i tenir-hi accés.

d) Advertir les persones inspeccionades de les irregularitats detectades i requerir-les perquè siguin esmenades i s'adeqüin a la normativa.

e) Demanar informació a qualsevol administració.

f) Demanar, tant a entitats públiques com a entitats privades, la informació que consideri necessària per a l'exercici de la seva funció inspectora, inclosa la informació que contingui dades de caràcter personal de tercers, d'acord amb la normativa reguladora de la protecció de dades.

g) Requerir, d'una manera fefaent, la presència de les persones inspeccionades o de qualsevol altra persona que sigui necessària a l'efecte de la inspecció, o qui les representi, a les dependències de l'Administració pública, a l'establiment públic inspeccionat, al domicili social de l'empresa, a les oficines administratives o al lloc on s'emmagatzemin, es distribueixin o es comercialitzin els productes o es prestin els serveis, per a portar a terme la inspecció.

h) Practicar les proves pertinents, fer els mesuraments i prendre les mostres dels productes o mercaderies de les empreses o establiments públics objecte de la inspecció. El procediment que ha de seguir el personal que duu a terme les funcions d'inspecció per a la pràctica de les proves i la presa de mostres s'ha d'establir per reglament.

i) Adoptar, en casos d'urgència, les mesures provisionals pertinents, que posteriorment han d'ésser ratificades per l'òrgan competent, en l'acord d'iniciació del procediment.

j) Sol·licitar, si escau, l'assistència dels cossos i forces de seguretat en el compliment de les tasques d'inspecció.

k) Portar a terme tasques d'anàlisi del mercat, orientades a obtenir informació que permeti d'aprofundir en el coneixement del sector comercial, a fi d'incorporar-la en les actuacions pròpies de vigilància i control.

2. En el cas que, en el decurs de les seves actuacions de comprovació, la inspecció de comerç detecti indicis d'incompliments de la normativa de l'ordre social, n'ha de donar trasllat a la Inspecció de Treball, a fi que aquesta iniciï les actuacions encaminades a verificar aquests incompliments, si s'escau.

Article 58. Deures de les persones que atenen els inspectors

Les persones que atenen els inspectors, a requeriment d'aquests, han de:

a) Identificar-se mitjançant qualsevol dels documents oficials establerts legalment.

b) Subministrar tota la informació requerida o còpia íntegra de la documentació que se'ls sol·liciti.

c) Permetre i facilitar la inspecció, l'accés als locals, establiments i empreses que en són objecte, i també la presa de mostres o mercaderies.

d) Atendre els inspectors amb respecte.

Article 59. Actes i informes

1. Els fets constatats pel personal de l'Administració que, en la seva condició d'autoritat, compleixi tasques d'inspecció i que es formalitzen en un document públic en què s'observin els requisits legals pertinents, tenen valor probatori i presumpció de veracitat, llevat de prova en contrari.

2. El personal inspector, en l'exercici de les seves actuacions d'inspecció i control, pot estendre actes i emetre informes.

3. Les actes d'inspecció han d'estar numerades i recollir, com a mínim, les dades següents:

a) Identificació de la persona que duu a terme la inspecció.

b) Data, hora i lloc de la inspecció.

c) Nom i cognoms o raó social i dades administratives d'identificació pública de la persona objecte d'inspecció. En el cas que hi hagi una o més persones compareixents, nom i cognoms, dades administratives d'identificació pública i, si s'escau, qualitat de la seva representació.

d) Els fets i les dades que l'inspector consideri rellevants en l'exercici de les seves funcions d'inspecció i control.

e) Les manifestacions que faci la persona que compareix.

f) La sol·licitud d'adopció de mesures provisionals, quan correspongui.

g) Signatura de l'inspector.

4. En el cas que s'investiguin activitats o serveis canalitzats per mitjà de serveis de la societat de la informació en què no sigui possible estendre l'acta davant la persona responsable de l'activitat o en el cas que la presència d'aquesta pugui frustrar la finalitat de la inspecció, s'ha de notificar el contingut de l'acta a aquesta persona perquè aporti les dades requerides i pugui fer les manifestacions pertinents.

5. Els informes es poden emetre quan siguin rellevants per a l'aclariment dels fets inspeccionats o bé quan la constatació de la infracció depengui de la documentació lliurada per la persona inspeccionada amb posterioritat a l'acta d'inspecció.

6. Els informes han d'estar numerats i recollir, com a mínim, les dades següents:

a) Identificació de la persona que duu a terme la inspecció.

b) Data i hora de la inspecció.

c) Nom i cognoms o raó social i dades administratives d'identificació pública de la persona objecte d'inspecció.

d) Els fets i les dades que l'inspector consideri rellevants en l'exercici de les seves funcions d'inspecció i control.

e) La sol·licitud d'adopció de mesures provisionals, quan correspongui.

f) Signatura de l'inspector.

7. L'acta i l'informe poden recollir, en qualsevol mena de suport, la documentació i la informació que la persona que duu a terme la inspecció estimi necessària, la qual s'ha d'incorporar en annexos degudament diligenciats.

Article 60. Efectes de les actuacions dels inspectors

1. Les actes o els informes emesos pels inspectors han de proposar:

a) La iniciació del procediment sancionador.

b) L'arxivament de les diligències.

c) La inhibició a favor d'un altre òrgan competent.

d) La prossecució de les actuacions o de qualsevol altra mesura que es consideri adequada.

2. Un cop analitzada la proposta formulada per la persona que ha dut a terme la inspecció, l'òrgan competent ha de decidir la destinació de les actuacions practicades.

Capítol II. Procediment sancionador

Article 61. Normativa aplicable

El procediment sancionador s'ha d'ajustar al que estableixen aquesta llei, la normativa que la desplegui, el Decret 278/1993, del 9 de novembre, sobre procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, la Llei 26/2010, la Llei de l'Estat 39/2015, la Llei de l'Estat 40/2015, de l'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, i qualsevol altra normativa que les substitueixi o complementi.

Article 62. Informació i actuacions prèvies

1. Amb anterioritat a l'inici del procediment, l'òrgan competent per a iniciar-lo pot obrir un període d'informació o actuacions prèvies amb la finalitat de conèixer les circumstàncies del cas concret i la conveniència o no d'iniciar el procediment.

2. Les actuacions prèvies s'han d'orientar a determinar, de la manera més precisa possible, els fets susceptibles de motivar la iniciació del procediment, la identi-

ficació de la persona o persones que poden ésser responsables i les circumstàncies rellevants que hi concorren.

3. Correspon al personal competent en matèria de comerç que compleix tasques d'inspecció fer les actuacions prèvies a què fa referència el capítol I.

Article 63. Inici del procediment

1. El procediment sancionador s'inicia d'ofici, per acord de l'òrgan competent, com a conseqüència d'una ordre superior, a petició raonada d'altres òrgans o per denúncia.

2. L'òrgan competent per a iniciar el procediment sancionador és el que determina la normativa d'organització i d'estructura del departament competent en matèria de comerç.

3. En el cas que els fets puguin ésser constitutius de presumptes infraccions penals, han d'ésser comunicats a la jurisdicció penal. Si, un cop iniciat el procediment, l'Administració té constància de l'existència d'un procés penal amb identitat de subjecte, fet i fonament, l'òrgan competent per a incoar el procediment administratiu sancionador n'ha d'acordar la suspensió fins que no s'aprovi la resolució judicial corresponent, i pot adoptar les mesures cautelars que estimi necessàries, les quals han d'ésser notificades als interessats. Si la resolució judicial ferma aprecia l'existència de delictes o falta, l'Administració ha de declarar conclús el procediment administratiu sancionador; en cas contrari, si la resolució judicial no aprecia l'existència de delictes o falta, s'ha d'aixecar la suspensió i continuar la tramitació del procediment administratiu sancionador.

Article 64. Instrucció

1. L'òrgan competent per a iniciar el procediment sancionador ha de nomenar l'instructor entre el personal funcionari adscrit a la unitat competent en matèria de procediment de la direcció general competent en matèria de comerç, que ha d'ésser necessàriament una persona llicenciada en dret. En el mateix moment es pot nomenar el secretari de l'expedient.

2. L'instructor ha de fer els actes necessaris d'instrucció per a la determinació, el coneixement i la comprovació dels fets sobre els quals s'ha de pronunciar la resolució.

3. Les funcions de l'instructor són les que estableixen la Llei 26/2010 i la Llei de l'Estat 39/2015, o les normes que les substitueixin o complementin.

Article 65. Pràctica de les proves

1. L'interessat en el procediment pot proposar en la fase d'allegacions a l'acord d'iniciació del procediment o, si s'escau, en el plec de càrrecs les proves que cregui necessàries per a la seva defensa. Així mateix, l'Administració pot ordenar la pràctica de les proves que consideri pertinents.

2. L'instructor només pot rebutjar motivadament les proves proposades per l'interessat quan les consideri manifestament improcedents o innecessàries o quan entengui que no poden alterar la resolució final a favor del presumpte responsable.

Article 66. Potestat sancionadora

La potestat per a adoptar les resolucions sancionadores correspon al Govern, als òrgans del departament competent en matèria de comerç, d'acord amb el que es determini per reglament, i als òrgans corresponents dels ajuntaments en l'àmbit de llurs competències.

Article 67. Procediment sancionador abreujat

En el cas d'infraccions que s'hagin de qualificar de lleus, es pot instruir un procediment sancionador abreujat, si es tracta d'infraccions flagrants i els fets han estat recollits en l'acta corresponent o en denúncia de l'autoritat competent.

Article 68. Caducitat

1. Si transcorren dotze mesos des de la data de l'acord d'iniciació del procediment sancionador i no se n'ha notificat la resolució, es produeix la caducitat del procediment, llevat del procediment sancionador abreuïat, en què el termini de caducitat és de sis mesos.

2. La caducitat pot ésser declarada d'ofici o allegada pels imputats. Si l'òrgan competent accepta l'allegació, es declara conclòs l'expedient i es decreta l'arxiu de les actuacions.

Article 69. Prescripció de les infraccions i de les sancions

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de cinc anys; les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap de divuit mesos.

2. Les sancions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap d'un any.

3. Els terminis de prescripció s'han de computar d'acord amb la legislació general aplicable a les infraccions i a les sancions.

Article 70. Mesures provisionals

1. L'òrgan competent per a resoldre pot adoptar, per acord motivat, les mesures de caràcter provisional que consideri necessàries per a assegurar l'eficàcia de la resolució que es pugui adoptar, d'acord amb el que estableixen la Llei de l'Estat 39/2015 i la Llei 26/2010, o les normes que les substitueixin o complementin.

2. En l'adopció de les mesures provisionals s'ha de tenir en compte:

a) L'existència d'elements de judici suficients que justifiquin l'adopció.

b) La proporcionalitat i la idoneïtat de les mesures en atenció als fets i les circumstàncies determinants de la incoació i la resolució de l'expedient sancionador.

c) L'adopció de les mesures menys perjudicials possibles per als afectats.

d) La impossibilitat d'adoptar mesures que puguin causar perjudicis de difícil o d'impossible reparació o que impliquin la violació de drets emparats per les lleis.

3. Durant la tramitació del procediment, les mesures provisionals, d'ofici o a instància de part, poden ésser aixecades o modificades per acord motivat de l'òrgan competent, en virtut de circumstàncies sobrevingudes o si no s'han pogut tenir en compte en el moment de l'adopció. En qualsevol cas, les mesures provisionals s'extingeixen quan la resolució administrativa que posa fi al procediment produeix els seus efectes.

4. Abans de l'inici del procediment, l'òrgan competent per a iniciar o instruir el procediment, d'ofici o instància de part, en casos d'urgència inajornable i per a la protecció provisional dels interessos implicats, pot adoptar de manera motivada les mesures provisionals que siguin necessàries i proporcionades, d'acord amb l'apartat 2.

5. Les mesures provisionals adoptades abans de l'inici del procediment han d'ésser confirmades, modificades o aixecades en l'acord d'iniciació del procediment, que s'ha d'aprovar dins dels quinze dies següents a l'adopció i que pot ésser objecte del recurs que escaigui. En qualsevol cas, les mesures provisionals resten sense efecte si no s'inicia el procediment en el termini de quinze dies o si l'acord d'iniciació no s'hi pronuncia expressament.

Títol X. Infraccions i sancions

Capítol I. Infraccions

Article 71. Tipus d'infracció

Les infraccions per incompliment del que estableix aquesta llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 72. Infraccions lleus

1. Amb relació a l'exercici de l'activitat comercial i la prestació de serveis, són infraccions lleus:

a) Incomplir les condicions per a l'accés a l'activitat comercial i a la prestació de serveis que estableix l'article 7.

b) Incomplir les condicions i els requisits que estableix l'article 8 per a l'exercici de qualsevol activitat comercial o de prestació de serveis en l'àmbit territorial de Catalunya, sens perjudici d'altres tipus d'infraccions que estableixi la normativa sectorial específica.

c) Exercir l'activitat comercial minorista simultàniament amb altres activitats, incomplint el que estableix l'article 10.

2. És infracció lleu no fer les comunicacions que estableix aquesta llei, i també no fer les declaracions responsables preceptives.

3. Amb relació a l'estructura i les condicions internes dels establiments comercials, és infracció lleu incomplir el que estableixen aquesta llei i la resta de la normativa catalana, estatal i local respecte dels productes que es comercialitzen o la naturalesa dels serveis que es presten.

4. Amb relació a la venda no sedentària, són infraccions lleus:

a) L'exercici de la venda no sedentària incomplint el que estableix aquesta llei, els reglaments que la despleguen i les ordenances municipals que la regulen. També són responsables de la infracció les persones que hi participen, les que contribueixen a cometre-la o que en faciliten la comissió, i també les persones que adquireixen els béns o els serveis oferts.

b) L'exercici de la venda no sedentària fora de les dates, dels horaris, del perímetre o de l'itinerari autoritzats, i també la que incompleixi les dimensions o les condicions d'accés establertes per l'ordenança municipal corresponent.

c) L'exercici de la venda no sedentària sense tenir visible l'autorització de l'ajuntament corresponent, que s'ha d'exhibir de manera permanent a la parada de venda o al vehicle botiga.

d) L'exercici de la venda no sedentària en espais de titularitat privada incomplint el que estableix aquesta llei per als establiments comercials en general.

5. Amb relació a la venda a distància, és infracció lleu incomplir els requisits que estableixen aquesta llei i la resta de la normativa catalana, i també la normativa comunitària, estatal i local aplicable.

6. Amb relació als locals destinats essencialment a la venda automàtica, és infracció lleu incomplir la normativa aplicable.

7. Amb relació a la venda en subhasta pública, són infraccions lleus:

a) Incomplir les condicions o els requisits per a l'exercici de la venda en subhasta pública establerts per l'article 18.

b) Dur a terme la venda en subhasta pública empreses que no es dediquen exclusivament a aquesta activitat.

8. Amb relació a les activitats de promoció amb finalitat extintiva, és infracció lleu incomplir les condicions generals establertes per l'article 19.

9. Amb relació a la venda en rebaixes, és infracció lleu fer-ne incomplint el que estableix l'article 20.

10. Amb relació a les vendes en liquidació, és infracció lleu incomplir el que estableix l'article 21.

11. Amb relació a les vendes de saldos, és infracció lleu incomplir el que estableix l'article 22.

12. Amb relació als establiments especialitzats en la venda d'excedents, és infracció lleu incomplir les condicions que estableix l'article 23 per a l'exercici d'aquesta venda.

13. Amb relació a les condicions generals de les activitats de promoció amb finalitat incentivadora, són infraccions lleus:

- a) Incomplir les condicions que estableix l'article 24.
- b) Amb relació a les vendes i la prestació de serveis amb obsequi, fer-ne incomplint el que disposa l'article 25.
- c) Amb relació a les ofertes conjuntes, fer-ne incomplint el que estableix l'article 26.2.

14. Amb relació a les activitats prohibides, són infraccions lleus:

- a) L'exercici de l'activitat comercial o la prestació de serveis en espais de titularitat pública o privada sense les condicions legalment establertes per a exercir-les.
- b) L'oferiment o la venda, per part de les entitats a què fa referència l'article 27.2, de productes o serveis al públic en general o incomplint les condicions establertes per aquest article.
- c) La imposició als comerciants, per part dels proveïdors o els distribuïdors, de tractes discriminatoris respecte d'altres, i també la negativa injustificada a subministrar-los llurs productes o serveis.
- d) Incomplir el que estableix l'article 28 pel que fa a la prohibició de l'oferiment o la venda a domicili de productes o serveis.
- e) Incomplir el que estableix l'article 29 pel que fa a la prohibició de la venda en cadena o en piràmide.
- f) Incomplir la prohibició de determinades pràctiques comercials a què fa referència l'article 30.

15. Amb relació a l'obligació de vendre i al trencament d'estocs, és infracció lleu incomplir el que estableixen els articles 31 i 32.

16. Amb relació als horaris comercials, són infraccions lleus:

- a) Obrir l'establiment comercial en horari no autoritzat.
- b) Incomplir el temps màxim d'obertura establert per a l'establiment comercial.
- c) Obrir l'establiment comercial en diumenge o dia festiu no autoritzat.
- d) No tenir exposat l'horari d'obertura de l'establiment comercial de manera visible al públic, fins i tot amb l'establiment tancat.

17. Són infraccions lleus la resta d'infraccions que no escaigui de qualificar de greus.

Article 73. Infraccions greus

1. Amb relació a la venda en pública subhasta, són infraccions greus:

- a) No fer constar en els anuncis i les licitacions que l'article objecte de venda en subhasta és una imitació o un article aparentment valuós.
- b) No fer constar en els anuncis i les licitacions que l'article objecte d'una venda en subhasta que s'acompanya amb el nom, les inicials o la signatura de l'autor no n'és l'original.
- c) No cerciorar-se, l'empresa subhastadora, prèviament a l'inici de la subhasta, de la procedència legítima de tots els objectes que s'hi inclouen.

2. Amb relació a les condicions generals de les activitats de promoció amb finalitat extintiva, és infracció greu fer pública com a una modalitat de venda amb finalitat extintiva la que, d'acord amb el que estableix aquesta llei, no s'ajusta a aquesta modalitat.

3. Amb relació a la venda en rebaixes, són infraccions greus:

- a) Dur a terme la venda en rebaixes incomplint el que estableix l'article 20 quan l'empresa infractora faci publicitat en qualsevol mitjà de comunicació, com a mínim, d'abast territorial de Catalunya.
- b) Dur a terme la venda en rebaixes de productes defectuosos, deteriorats, desaparellats, que presentin qualsevol mancança amb relació al mateix producte original posat a la venda o que es considerin manifestament obsolets.
- c) Dur a terme la venda en rebaixes d'unitats d'un producte adquirides expressament amb aquesta finalitat.

4. Amb relació a la venda a pèrdua, és infracció greu oferir productes o fer vendes al públic amb pèrdua.

5. Amb relació a la venda no sedentària, dur a terme aquest tipus de venda sense tenir l'autorització de l'ajuntament corresponent.

6. Amb relació al pagament a proveïdors, són infraccions greus:

a) Incomplir els terminis de pagament als quals es refereix l'article 35.1 d'acord amb la legislació vigent en matèria de morositat en les operacions comercials.

b) Incomplir els comerciants l'obligació de documentar, en el moment de fer-se el lliurament de la mercaderia, l'operació de lliurament i recepció, amb indicació expressa de la data en què es duu a terme, i també no conservar el document acreditatiu durant el període d'un any.

7. Amb relació a les infraccions a què fa referència l'article 72.16 en matèria d'horaris comercials, és infracció greu fer publicitat d'una obertura no autoritzada en un o més mitjans de comunicació de, com a mínim, abast supramunicipal.

8. Amb relació a les infraccions de l'article 72.16 en matèria d'horaris comercials, és infracció greu superar l'empresa infractora, dins de l'àrea d'influència de l'establiment en qüestió, la quota del 10% en un sector determinat de l'activitat comercial.

9. Amb relació a les accions d'inspecció, informació o investigació, són infraccions greus:

a) Negar-se o resistir-se a subministrar dades o a facilitar la informació requerida per les autoritats competents o llurs agents en compliment de les funcions d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte d'aquesta llei.

b) Subministrar informació falsa, inexacta o parcial a les autoritats competents o a llurs agents en compliment de les funcions d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte d'aquesta llei.

c) Dur a terme accions com la coacció, la resistència, la represàlia o qualsevol altra forma de pressió o temptativa contra els agents facultats per a l'exercici de les activitats d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte d'aquesta llei.

d) Limitar o impossibilitar a les autoritats competents o a llurs agents l'accés als establiments comercials o als locals de les empreses objecte de les activitats d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte d'aquesta llei.

10. Manipular, traslladar o fer desaparèixer les mostres dipositades o les mercaderies intervingudes pels funcionaris competents com a mesura cautelar.

11. No disposar de les autoritzacions o llicències corresponents que estableix aquesta llei.

12. Consignar dades falses en les declaracions responsables preceptives o en qualsevol altra documentació adreçada a l'Administració a què fa referència aquesta llei.

13. Reincidir en la comissió d'infraccions qualificades de lleus en un període de dos anys.

14. Cometre infraccions que no escaigui de qualificar de molt greus.

Article 74. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus:

a) Reincidir en la comissió d'infraccions qualificades de greus en un període de cinc anys, sempre que no es produeixin com a conseqüència de la reincidència en infraccions lleus.

b) Cometre infraccions que puguin donar lloc a perjudicis que, per llur importància, puguin produir alteracions greus de l'activitat comercial.

c) Cometre una infracció que reporti un benefici il·lícit que superi l'import màxim de les infraccions qualificades de greus.

d) Superar, en matèria d'horaris comercials, d'acord amb l'article 72.16, dins de l'àrea d'influència de l'establiment, la quota del 20% en un sector determinat de l'activitat.

Capítol II. Sancions

Article 75. Classes de sancions

Els titulars dels òrgans del departament competent en matèria de comerç poden imposar les sancions següents:

- a) Multa.
- b) Tancament temporal de l'establiment infractor.
- c) Publicitat de les sancions.

Article 76. Quantia de les sancions

Les infraccions que tipifica aquesta llei se sancionen amb les multes següents:

- a) Per les infraccions lleus, una multa de fins a 20.000 euros.
- b) Per les infraccions greus, una multa d'entre 20.001 i 100.000 euros.
- c) Per les infraccions molt greus, una multa d'entre 100.001 i 500.000 euros.

Article 77. Gradació de les sancions

1. La quantia de les sancions es fixa tenint en compte els criteris següents, que poden esdevenir fets atenuants o agreujants:

- a) La categoria de l'establiment en funció de la superfície de venda.
- b) El volum de vendes.
- c) La quantia del benefici il·lícit obtingut.
- d) El nivell d'intencionalitat en la comissió de la infracció.
- e) El període durant el qual s'ha comès la infracció.
- f) La situació de predomini de l'infractor en el mercat, encara que no es tracti de la primera empresa del sector en el mercat.
- g) La reincidència en la comissió d'infraccions de la mateixa naturalesa.
- h) El reconeixement immediat de la culpabilitat i la manifestació de la voluntat d'esmena de la infracció comesa.
- i) La comissió d'una infracció incomplint una resolució d'avertiment.
- j) La pertinença a una gran empresa o a un grup d'empreses.

2. L'òrgan sancionador pot aplicar una sanció inferior a la que correspondria pel tipus d'infracció si:

a) Aprecia una evident disminució de la culpabilitat de l'imputat o de l'antijuridicitat del fet infractor com a conseqüència de la concurrència significativa de com a mínim dos dels criteris de l'apartat 1.

b) L'entitat infractora ha esmenat immediatament els fets constitutius de la infracció comesa.

3. Excepcionalment, l'òrgan sancionador, a proposta de l'instructor i atesa la naturalesa dels fets i la concurrència de com a mínim tres dels criteris atenuants a què fa referència l'apartat 1, pot acordar no imposar una sanció i, en el seu lloc, fer un advertiment al subjecte responsable.

4. En cap cas no pot ésser objecte d'un advertiment l'empresa que ja hagi estat sancionada prèviament per la comissió de la mateixa infracció, llevat que hagi transcorregut un termini de dos anys des que la resolució és ferma.

Article 78. Tancament temporal de l'establiment

1. En el cas d'infraccions molt greus, en què concorrin circumstàncies agreujants molt significatives, l'òrgan competent per a la imposició de sancions molt greus en matèria de comerç pot acordar d'imposar la sanció de tancament temporal de l'establiment per un termini màxim d'un any.

2. La sanció de tancament temporal s'ha de comunicar a l'ajuntament del terme municipal on es troba emplaçat l'establiment.

Article 79. Reincidència

S'entén que hi ha reincidència si l'infractor ha estat sancionat en l'any immediatament anterior per la comissió d'una infracció de la mateixa naturalesa, sempre que s'hagi declarat així per resolució ferma en via administrativa.

Article 80. Cancel·lació d'antecedents

1. Es consideren cancel·lats els antecedents infractors quan han transcorregut:
 - a) Dos anys, en el cas de les infraccions lleus.
 - b) Tres anys, en el cas de les infraccions greus.
 - c) Cinc anys, en el cas de les infraccions molt greus.
2. Els terminis de l'apartat 1 comencen a comptar l'endemà del dia en què la resolució sancionadora esdevé ferma en via administrativa.

Article 81. Publicitat de les sancions

1. En el cas de sancions greus o molt greus, les resolucions sancionadores poden acordar, com a sanció accessòria, per raons d'exemplaritat, la publicació de les sancions imposades de conformitat amb aquesta llei, publicació que s'ha de fer un cop la resolució sancionadora sigui ferma.
2. La publicitat de la sanció s'ha de fer, com a mínim, en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* i en dos mitjans de comunicació d'abast territorial de Catalunya, indicant el nom de la persona responsable o raó social, la infracció comesa i la sanció imposada. El cost de la publicació és a càrrec de la persona o empresa sancionada.

Article 82. Efectes de les sancions

1. La imposició de sancions greus o molt greus pot comportar la limitació per a contractar amb l'Administració de la Generalitat, d'acord amb el que disposa la legislació sobre contractació del sector públic.
2. La normativa reguladora de les subvencions i els ajuts públics pot tenir en compte en les seves bases reguladores les resolucions sancionadores fermes que hagin imposat sancions greus o molt greus en l'àmbit del comerç, dels serveis i de les fires.

Article 83. Multa coercitiva

1. La multa coercitiva, com a mitjà d'execució forçosa, és un instrument independent de les sancions imposades i compatible amb aquestes.
2. Les multes coercitives s'imposen si el requeriment previ de compliment de la sanció imposada en el termini previst és desatès. L'òrgan competent remet un escrit requerint la persona sancionada perquè, en el termini indicat en el mateix escrit, que no pot superar els trenta dies naturals, compleixi la sanció imposada, advertint-la de les conseqüències de l'incompliment, especialment de la quantia de la multa que s'imposaria, la qual no pot superar els 10.000 euros.
3. Es poden emetre tants requeriments i imposar tantes multes coercitives com siguin necessàries fins que es compleixi el pagament de la sanció o el requeriment imposat.

Article 84. Tancament de l'establiment

1. Les infraccions per la realització d'una activitat comercial o la prestació de serveis en espais de titularitat pública o privada sense que el marc normatiu aplicable en permeti l'exercici se sancionen amb el tancament de l'establiment.
2. La resolució sancionadora d'acord de tancament és adoptada pel conseller competent en matèria de comerç, a proposta de l'òrgan competent per a imposar la sanció, llevat que ja correspongui al dit conseller la imposició de la sanció.

Article 85. Competència sancionadora de les corporacions locals

1. Les corporacions locals, en l'àmbit de les competències pròpies, segons la legislació de règim local, poden imposar sancions per la comissió de les infraccions lleus tipificades per l'article 72:

a) Apartat 1, lletres *a* i *b*, amb relació a l'exercici de l'activitat comercial i la prestació de serveis.

b) Apartat 3, amb relació a l'estructura i les condicions internes dels establiments comercials.

c) Apartat 4, en matèria de venda no sedentària, que és aplicable si no hi ha cap ordenança municipal que estableixi un règim sancionador propi en aquesta matèria, i sens perjudici del que disposa l'apartat 3.

d) Apartat 7, amb relació a la venda en subhasta pública.

e) Apartat 14, amb relació a les activitats prohibides.

2. Les corporacions locals, en l'àmbit de les competències pròpies, segons la legislació de règim local, poden imposar sancions per les infraccions greus tipificades per l'article 73, apartats 5, 9 i 11.

3. L'exercici de la competència sancionadora a què fan referència els apartats 1 i 2 comporta la facultat d'inspecció i comprovació i la facultat per a incoar, instruir i resoldre els expedients sancionadors.

4. La competència sancionadora de les corporacions locals pot ésser exercida subsidiàriament pel departament competent en matèria de comerç.

Disposicions addicionals

Primera. Horaris comercials

1. El departament competent en matèria de comerç, amb l'audiència prèvia del consell assessor de la Generalitat de Catalunya en matèria de comerç, ha d'establir, mitjançant una ordre, el calendari dels diumenges i festius en què poden obrir els establiments comercials, que ha d'ésser publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* abans del 31 de juliol de l'any anterior al que faci referència el calendari.

2. L'ordre del departament competent en matèria de comerç per la qual s'estableix el calendari dels diumenges i festius amb obertura comercial autoritzada ha d'atorgar als ajuntaments la possibilitat de substituir dues dates d'aquest calendari.

3. L'ordre del departament competent en matèria de comerç per la qual s'estableix el calendari dels diumenges i festius amb obertura comercial autoritzada ha d'atorgar als ajuntaments la facultat d'afegir les dues dates que determina la lletra *c* de l'article 36.2 i ha d'establir aquestes dates per als casos en què l'ajuntament corresponent no les fixi.

4. El departament competent en matèria de comerç ha d'establir l'obertura en un dia festiu si es produeix la coincidència de dos o més dies festius de caràcter general consecutius, llevat de quan hi concorri alguna de les dates a què fa referència la lletra *d* de l'article 36.2.

5. L'ordre del departament competent en matèria de comerç per la qual s'estableix el calendari de festius amb obertura comercial autoritzada ha de determinar l'aplicació d'aquest principi amb relació a les facultats dels ajuntaments en virtut dels apartats 2 i 3.

Segona. Afectació de les sancions

El Govern ha de destinar íntegrament l'import de les sancions econòmiques obtingut per infraccions d'aquesta llei i del Decret llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, a finançar els programes de foment i promoció de l'activitat comercial.

Tercera. Foment del model d'economia circular en l'activitat comercial

1. El Govern ha de promoure, juntament amb les associacions de comerciants més representatives, la implantació d'un model circular d'activitat comercial que serveixi per a vertebrar els pobles, els barris i les ciutats i contribueixi al nou model d'economia sostenible en els termes expressats per les institucions corresponents de la Unió Europea, i acordar amb aquestes associacions les accions de col·laboració que es considerin pertinents per a la implantació efectiva d'aquest model.

2. Les administracions públiques concernides han de cooperar per a promoure l'elaboració de les disposicions normatives que calguin per a implantar el model d'economia circular amb relació a l'activitat comercial, d'acord amb el principi de col·laboració i de cooperació administratives i amb el ple respecte a l'àmbit de llurs competències.

3. El Govern ha de promoure la posada en funcionament de mesures temporals i proves pilot a l'efecte d'avaluar la implantació definitiva de models d'economia circular en l'activitat comercial.

4. Els comerços i les activitats comercials que estableixin models d'economia circular en llur activitat han d'adoptar les mesures necessàries per a garantir el retorn del producte per a reutilitzar-lo o el retorn dels materials per a fer-ne el tractament, i posar-los, si escau, a disposició dels gestors autoritzats de residus. En aquest sentit, resten obligats a:

a) Comunicar el circuit de retorn dels residus a l'Administració pública competent, abans d'iniciar la pràctica de l'activitat comercial, de posar en funcionament les instal·lacions o d'iniciar la prestació de serveis.

b) Fer públic i posar en coneixement dels consumidors, d'una manera inequívoca, veraç, suficient i comprensible, el circuit de retorn per a la valorització dels residus.

c) Retornar, si s'escau, els dipòsits o les garanties que hagin cobrat per a la valorització dels residus.

Quarta. Impacte de la venda de productes i prestació de serveis per Internet o a distància

S'ha de constituir un òrgan d'estudi i de seguiment integrat per representants del departament competent en matèria de comerç, els ajuntaments, les entitats representatives del sector i les cambres de comerç per a estudiar els efectes de la venda de productes i prestació de serveis per Internet o a distància en el territori.

Cinquena. Lluita contra el malbaratament d'aliments i aprofitament dels excedents alimentaris

1. El Govern, d'acord amb el principi de col·laboració i de cooperació administratives i amb ple respecte a l'àmbit de llurs competències, ha d'establir acords amb els ajuntaments per a elaborar programes de foment de l'aprofitament dels excedents alimentaris i accions de control contra el malbaratament d'aliments.

2. Els programes a què fa referència l'apartat 1 han d'establir els mecanismes per a facilitar que productors, distribuïdors, comerciants, artesans i restauradors duguin a terme iniciatives per a reduir residus, especialment orgànics, impulsin la responsabilitat ambiental i social per a reduir el malbaratament alimentari, i informin els consumidors sobre hàbits de consum.

3. Els programes a què fa referència l'apartat 1 han d'establir els mecanismes per a facilitar que productors, distribuïdors, comerciants, artesans i restauradors estableixin convenis amb entitats socials per a garantir l'aprofitament dels excedents alimentaris per transferència gratuïta destinats al consum humà mitjançant l'acció social.

Disposicions transitòries

Primera. Excepcions en horaris comercials dels municipis turístics

Les excepcions en matèria d'horaris comercials derivades de la qualificació de municipi turístic als efectes dels horaris comercials que són vigents en el moment d'entrada en vigor d'aquesta llei s'extingeixen en el termini fixat per la resolució per la qual s'aprova l'excepció o, si no s'hi especifica cap termini, al cap de quatre anys de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Segona. Adequació a la llei dels establiments amb zones de degustació

Els establiments comercials que tinguin zona de degustació en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei poden mantenir-la si compleixen els requisits establerts per l'article 11, i, en el cas que no els compleixin, disposen d'un període transitori d'un any per a adequar-s'hi.

Disposició derogatòria

Resten derogades les normes següents:

- a) El Decret legislatiu 1/1993, del 9 de març, sobre comerç interior, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de la Llei 1/1983, del 18 de febrer, i la Llei 23/1991, del 29 de novembre.
- b) La Llei 1/1983, del 18 de febrer, de regulació administrativa de determinades estructures comercials i vendes especials.
- c) La Llei 23/1991, del 29 de novembre, de comerç interior.
- d) La Llei 1/1990, del 8 de gener, de disciplina de mercat i de defensa dels consumidors i usuaris.
- e) La Llei 8/1994, del 25 de maig, d'activitats firals.
- f) Els articles 53 i 55 de la Llei 21/2001, del 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives.
- g) La Llei 8/2004, del 23 de desembre, d'horaris comercials.
- h) L'article 5 de la Llei 15/2005, del 27 de desembre, de reforma parcial de diversos preceptes legals en matèries d'agricultura, ramaderia i pesca, de comerç, de salut i de treball.
- i) La Llei 17/2005, del 27 de desembre, de modificació de la Llei 8/2004, del 23 de desembre, d'horaris comercials.
- j) L'article 23 de la Llei 17/2007, del 21 de desembre, de mesures fiscals i financeres.
- k) Els articles 28, 29, 30, 32 a 46 i 48 a 53 del Decret legislatiu 3/2010, del 5 d'octubre, per a l'adequació de normes amb rang de llei a la Directiva 2006/123/CE, del Parlament i del Consell, del 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior.
- l) Els articles 71, 72, 106, 107 i 108 i la disposició transitòria primera de la Llei 9/2011, del 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica.
- m) La disposició addicional tretzena i les disposicions transitòries segona i tercera de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres.
- n) L'article 46 de la Llei 10/2011, del 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa.
- o) La Llei 3/2014, del 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció.
- p) El Decret 154/1985, del 6 de juny, pel qual es regulen els horaris comercials a Catalunya.
- q) El Decret 41/1994, del 22 de febrer, d'horaris comercials.
- r) El Decret 118/1995, del 3 d'abril, sobre la venda de productes culturals la Diada de Sant Jordi.

s) El Decret 147/1995, del 3 d'abril, de modificació del Decret 174/1990, del 3 de juliol, pel qual es regula la capacitat sancionadora que preveu la Llei 1/1990, del 8 de gener, de disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris.

t) Qualsevol altra disposició de rang igual o inferior que contradigui les disposicions d'aquesta llei.

Disposicions finals

Primera. Modificació del Decret llei 1/2009

1. S'afegeix un nou apartat, el 2, a l'article 6 del Decret llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, amb el text següent:

«2. Els mercats municipals es classifiquen d'acord amb les categories que estableix la lletra a de l'apartat 1, en funció de la superfície de venda de què disposa el local comercial més gran que forma part del mercat municipal.»

2. L'antic apartat 2 de l'article 6 del Decret llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, passa a ésser l'apartat 3:

«3. Per reglament es poden establir altres classificacions dels establiments comercials a efectes estadístics.»

3. Es modifica l'article 36 del Decret llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, que resta redactat de la manera següent:

«El procediment administratiu per a sancionar les infraccions tipificades per aquest decret llei és l'establert per la Llei de comerç, serveis i fires, d'acord amb els principis que en matèria sancionadora estableixen la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i la Llei de l'Estat 40/2015, de l'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.»

Segona. Règim especial del municipi de Barcelona

1. Aquesta Llei i les disposicions que la despleguen són aplicables al municipi de Barcelona, sens perjudici del caràcter prevalent de la seva Carta municipal, aprovada per mitjà de la Llei 22/1998, del 30 de desembre, i de la normativa que configura el règim especial d'aquesta ciutat.

2. Als efectes del que estableix l'article 36.6, s'entén que les quatre modificacions a l'horari comercial general, que, com a màxim, es poden autoritzar, s'apliquen per districtes en el cas del municipi de Barcelona, sens perjudici d'aplicar el còmput general establert per l'article 36.6 si es tracta de modificacions a l'horari comercial general que afecten tot el municipi o un sector de l'activitat comercial en el conjunt del municipi.

3. Amb relació als establiments situats a la ciutat de Barcelona, no són aplicables els criteris relatius a les zones de degustació, a què fa referència l'article 11.2 i 4, els quals s'han de regular per mitjà d'una ordenança municipal, de conformitat amb el que estableix la Carta municipal de Barcelona.

4. A l'Ajuntament de Barcelona, en l'àmbit de les competències pròpies, i sens perjudici de qualsevol altra competència que se li atorgui en aplicació del seu règim especial, li correspon:

a) Sol·licitar al departament competent en matèria de comerç la modificació de la franja horària establerta per la lletra a de l'apartat 2 de l'article 36, per als establiments d'un sector d'activitat comercial concret amb motiu d'un esdeveniment promocional o d'impacte especial en el sector.

b) Acordar, per motius d'ordre públic, l'obligatorietat de tancar en horari nocturn els establiments destinats essencialment a la venda o la prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques, a què fan referència els apartats 2 i 3 de l'article 17, amb la comunicació corresponent al departament competent en matèria de comerç.

c) Adoptar mesures de foment de la competitivitat del comerç urbà.

5. L'Ajuntament de Barcelona, en l'àmbit de les competències pròpies, exerceix, a més de les competències sancionadores establertes per l'article 85, també les derivades de la comissió de les infraccions següents:

a) Infraccions lleus:

1a. No fer les comunicacions que estableix aquesta llei, i també no fer les declaracions responsables preceptives a què fa referència l'article 72.2.

2a. Incomplir la normativa aplicable a què fa referència l'article 72.6 els locals destinats essencialment a la venda automàtica.

3a. Exercir una activitat comercial o la prestació de serveis en espais de titularitat pública o privada sense les condicions legalment establertes per a exercir-les a què fa referència l'article 72.14.a.

4a. Incomplir les obligacions en matèria d'horaris comercials a què fa referència l'article 72.16.

5a. Incomplir les obligacions a què fa referència l'article 72.17, si no és procedent qualificar-les de greus, respecte a les infraccions de l'article 73, apartats 9, 10, 11, amb relació a les obligacions derivades de qualsevol títol habilitant de competència municipal, i apartat 12.

b) Infraccions greus:

1a. Negar-se o resistir-se a subministrar les dades a què fa referència l'article 73.9.a.

2a. Subministrar informació falsa pel que fa al que estableix l'article 73.9.b.

3a. Coaccionar, resistir-se o prendre represàlies amb relació al que estableix l'article 73.9.c.

4a. Limitar o impossibilitar l'accés de les autoritats competents o llurs agents als establiments comercials o als locals de les empreses objecte de les activitats d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte d'aquesta llei, a què fa referència l'article 73.9.d.

5a. Manipular, traslladar o fer desaparèixer les mostres dipositades o les mercaderies intervingudes pels funcionaris competents en aquesta matèria, com a mesura cautelar, a què fa referència l'article 73.10.

6a. No disposar de les autoritzacions o llicències corresponents, a què fa referència l'article 73.11.

7a. Consignar dades falses en les declaracions responsables preceptives o en qualsevol altra documentació adreçada a l'Administració, a què fa referència l'article 73.12.

8a. Reincidir en la comissió d'infraccions lleus respecte a les infraccions tipificades per la lletra a.

c) Infraccions molt greus: reincidir en la comissió d'infraccions greus respecte a les infraccions tipificades per la lletra b.

6. L'atribució a l'Ajuntament de Barcelona de les competències sancionadores a què fa referència l'apartat 5 comporta també la competència per a adoptar les mesures de tancament temporal, publicitat de les sancions i tancament definitiu, en els termes que estableixen els articles 78, 81 i 84. L'exercici d'aquestes competències comporta les facultats de l'Ajuntament de Barcelona d'inspeccionar i comprovar, i també incoar, instruir i resoldre els expedients sancionadors corresponents. Subsidiàriament les competències sancionadores poden ésser exercides pel departament competent en matèria de comerç.

Tercera. Projecte de llei de les àrees de promoció econòmica urbana

1. El Govern, en el termini de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, en el marc del que estableix l'article 54, ha d'aprovar un projecte de llei per a establir el marc regulador de les àrees de promoció econòmica urbana per a fer-ne possible la implantació. Aquest projecte de llei, com a mínim, ha d'incloure:

a) Els requisits que han de complir les àrees de promoció econòmica urbana perquè es puguin constituir, que són els següents:

1r. La definició de la delimitació territorial de l'àrea de promoció.

2n. El suport necessari dels titulars o els propietaris dels locals comercials dedicats a activitats econòmiques de la zona delimitada com a àrea de promoció econòmica urbana, que en garanteixi la qualitat democràtica del procés d'implantació amb la previsió de la majoria corresponent.

3r. L'elaboració d'un pla estratègic en què constin, entre altres aspectes, les activitats promocionals.

4t. L'establiment d'una gestió professionalitzada.

5è. El pressupost necessari per a portar a terme el pla estratègic definit.

6è. La forma jurídica i els estatuts més adequats a la missió de l'àrea de promoció.

7è. L'instrument de col·laboració amb l'ajuntament on es troba emplaçada l'àrea.

b) El procediment per a la constitució i l'extinció de l'àrea de promoció econòmica urbana, la durada, les funcions, el contingut del pla estratègic corresponent, i també l'organització i el funcionament.

2. El Govern ha d'aprovar les disposicions i adoptar les mesures que calguin perquè les àrees de promoció econòmica urbana disposin de mitjans de finançament específic per a poder portar a terme llurs plans estratègics.

Quarta. Programa de foment de la contractació per a la conciliació horària

El Govern ha d'elaborar, per mitjà d'un decret, un programa de mesures de foment de la contractació amb la finalitat d'incentivar mesures que garanteixin una millor conciliació horària en el sector del comerç, dirigit a les microempreses, a les petites i mitjanes empreses i als autònoms.

Cinquena. Competències

Aquesta llei es promulga d'acord amb les competències exclusives en matèria de comerç interior, fires i artesanía que estableixen els articles 121 i 139.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Sisena. Desplegament

1. S'autoritza el Govern perquè aprovi les disposicions necessàries per a aplicar aquesta llei.

2. S'autoritza el conseller del departament competent en matèria de comerç perquè específicament aprovi les disposicions necessàries per a desplegar i aplicar el que estableixen els articles 8.4, 36.2.c, 37.1.o i 46.2 i 3.

3. El Govern, en el marc del desplegament reglamentari de la Llei, ha d'aprovar una normativa específica per a les plataformes de venda per Internet que formen part de l'anomenada *economia col·laborativa* i que conjuguen la venda esporàdica per part de particulars amb la venda professionalitzada, i una normativa específica per a les plataformes de venda per Internet que inclouen el format de subhasta i que combinen l'activitat esporàdica per part de particulars amb la participació d'establiments comercials i professionals del sector.

Setena. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 27 de juliol de 2017

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

Llei del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat

202-00039/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 40, 28.07.2017, DSPC-P 78

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 28 de juliol de 2017, ha debatut el Dictamen de la Comissió d'Economia i Hisenda referent a la Proposició de Llei del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'administració tributària de la Generalitat (tram. 202-00039/11), les esmenes reservades pels grups parlamentaris i les esmenes subsegüents al dictamen del Consell de Garanties Estatutàries.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 121 i 122 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

Llei del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat

Preàmbul

I. La codificació del dret tributari de Catalunya

La legislació tributària, formada per multitud de normes d'origen i rang diversos, ha adquirit en els temps actuals una extraordinària extensió i complexitat que en dificulta no sols el coneixement i la comprensió per part dels ciutadans, sinó fins i tot el maneig per part dels operadors jurídics. Per a evitar els riscos per a la seguretat jurídica i la coherència normativa que comporta aquesta situació i atorgar la claredat necessària i la màxima simplicitat possible és aconsellable fer una ordenació i sistematització rigorosa del conjunt de les principals normes que integren el dret tributari de Catalunya. Amb aquest objectiu, aquesta llei preveu l'elaboració d'un codi tributari de Catalunya que agrupi, en llibres, i amb els títols i capítols corresponents, les normes de rang legal que formen el nostre dret tributari.

Com ja es va fer en el Codi civil de Catalunya, aquest codi es planteja amb un caràcter obert i flexible i des d'una vocació omnicomprensiva. El caràcter obert ve determinat per la necessitat d'anar incorporant progressivament els diversos continguts normatius que, amb rang de llei, han de formar el dret tributari de Catalunya. En aquest sentit, la llei preveu que el Codi compregui les disposicions generals del sistema tributari, l'Administració tributària de la Generalitat i els impostos, les taxes i els altres tributs aplicats per la Generalitat. Aquest caràcter obert queda reflectit en una estructura formal flexible del Codi, que està integrat per llibres, els quals es divideixen a la vegada en títols i capítols. Igual que en el Codi civil, la numeració dels articles consta de dos números separats per un guionet: el primer, integrat per tres xifres, indica el llibre, el títol i el capítol; el segon, després del guionet, correspon a la numeració contínua que s'atribueix a cada article dins de cada capítol. Amb aquesta estructura es facilita que es puguin incorporar en el futur els continguts que siguin necessaris per a completar el Codi en el seu conjunt i anar-lo adequant, també en extensió i àmbits normatius, a les circumstàncies, sempre canviants, que es produeixen en el terreny tributari.

La vocació omnicomprensiva del Codi es manifesta en l'objectiu que persegueix, que consisteix a sistematitzar, ordenar i incloure en un text legal unitari i coherent les normes de rang legal que integren el dret tributari de Catalunya. Els beneficis que comporta aquesta codificació per a la seguretat jurídica, la simplicitat, la coherència i la transparència són evidents. També ho són les dificultats que es presenten per a assolir el dit objectiu d'una manera eficaç. D'entrada, cal tenir en compte que el dret tributari, sovint per les seves característiques, ha de recórrer a normes de caràcter reglamentari per a concretar, complementar i fer operatius els preceptes de

la llei. Per això cal establir un equilibri adequat entre les determinacions que han d'estar contingudes en una llei, perquè existeix una reserva de llei o perquè l'entitat de la matèria ho aconsella d'aquesta manera, i les que no només poden estar contingudes en un reglament sinó que convé que estiguin contingudes en aquest tipus de normes, més fàcil d'adaptar i canviar. El Codi té la vocació d'ordenar i sistematitzar les normes de rang legal, però ha de tenir en compte la necessitat del desplegament reglamentari, que és necessari i convenient, especialment en una matèria com la tributària, que requereix adaptacions constants i concrecions que van més enllà del que la llei raonablement ha de fer i pot fer. Per aquest motiu, el Codi conté les remissions al reglament que són necessàries per a complementar i concretar les disposicions legals establertes.

Per a aconseguir l'objectiu que persegueix el Codi, també cal assegurar-ne la completesa i l'actualització permanent. El dret tributari és sotmès a canvis constants, i aquest és precisament un dels factors que més influeix en la seva complexitat. Per a mantenir ordenat i sistematitzat el dret fiscal, cal que el Codi sigui complet i estigui permanentment actualitzat. Complet, en el sentit que abracci tota la normativa, almenys de rang legal, en l'àmbit tributari. I actualitzat de manera permanent, en el sentit que hi siguin incorporades formalment totes les normes que modifiquin les vigents del mateix Codi, fins i tot si aquesta modificació es pot fer per decret en virtut de la clàusula de deslegalització. Amb aquesta finalitat, el Codi estableix que totes les lleis i, si escau, els reglaments que modifiquin les disposicions que conté, han d'indicar-ho expressament en llur títol o rúbrica, i han d'introduir de manera expressa les modificacions d'addició, supressió o nova redacció que comporten. Igualment, s'estableix la identificació expressa de les modificacions de les normes tributàries, de manera que les lleis i els reglaments que aprovin o modifiquin normes tributàries han d'indicar-ho expressament en llur títol o rúbrica, i han de contenir una relació completa de les normes derogades i la nova redacció de les que s'han modificat. Per a mantenir el Codi actualitzat s'estableix que el Govern, per decret legislatiu, n'ha de mantenir una versió actualitzada anual.

Un sistema fiscal és el resultat de l'acció combinada dels diferents tributs que el configuren i de les diferents unitats que integren l'Administració tributària. El Parlament és qui, en representació del conjunt dels ciutadans, aprova les lleis amb què es construeix l'estructura tributària, entesa com el conjunt d'impostos, taxes i altres prestacions que impliquen obligacions de pagament per part dels contribuents.

El Govern i l'Administració tributària són els responsables de regular els procediments jurídics i establir els instruments tecnològics que permetin de fer complir aquestes lleis i, al mateix temps, de gestionar d'una manera transparent, responsable i eficient els ingressos que es recaptin. I, finalment, el cercle es completa quan els ciutadans, en complir les lleis fiscals aprovades pel Parlament en els àmbits en què té competències i d'acord amb els procediments habilitats pel Govern, satisfan llurs obligacions tributàries i contribueixen al finançament de les institucions i dels serveis públics del país.

Per a garantir uns serveis públics de qualitat i un estat del benestar sòlid, solvent i d'accés universal, cal comptar amb un sistema fiscal just, progressiu i que garanteixi que pagui més qui més té. Catalunya s'ha de procurar un sistema tributari proporcional i redistributiu que assegni tant la justícia fiscal com la impossibilitat d'escapar del compliment de les obligacions tributàries per mitjà de l'evasió i l'elusió fiscals.

El principal repte dels sistemes fiscals dels països avançats és assolir l'eficiència en la recaptació impositiva i, en aquest sentit, les experiències dels països del nostre entorn mostren que, a banda d'adoptar mesures per a identificar els comportaments insolidaris i, si escau, sancionar els que incompleixen el deure de contribuir, el rendiment d'un sistema fiscal només pot excel·lir si els ciutadans tenen una alta consciència fiscal i si estan convençuts que no hi ha tolerància de l'Administració envers

els defraudadors i que es fa un bon ús, en termes de serveis i prestacions socials, dels diners recaptats per mitjà dels impostos.

Així, doncs, per a generar una consciència fiscal entre els ciutadans, s'han d'establir les bases del nostre sistema fiscal per mitjà de principis que permetin reforçar-lo i assolir un compliment més responsable i conseqüent.

En aquest sentit, l'Administració tributària ha de tenir un paper actiu a l'hora de facilitar el compliment de les obligacions tributàries, i ha de proporcionar als contribuents bons serveis d'informació, assistència i assessorament.

Aconseguir aquests objectius exigeix un ordenament tributari articulat al voltant d'uns principis essencials que garanteixin la certesa del dret, per tal de fer efectiu el principi de seguretat jurídica i l'observança dels drets dels contribuents tant pel que fa a la normativa com a l'aplicació de les normes tributàries.

Amb aquestes finalitats, el títol I del llibre primer del Codi estableix unes normes generals, amb una especial referència a la reserva de llei en matèria tributària i a l'aplicació de les normes tributàries. Aquestes disposicions concreten l'àmbit d'aplicació de les normes del Codi en els aspectes subjectius i temporals, alhora que estableixen els criteris d'interpretació de les normes tributàries i l'abast de la interpretació duta a terme pels òrgans administratius competents, sens perjudici de l'atribució concreta de competències en matèria interpretativa als diversos òrgans administratius en altres llibres de la norma.

La seguretat jurídica també es veu enfortida amb l'establiment del principi d'unificació dels terminis dels procediments i els terminis de prescripció i caducitat.

II. L'Administració tributària de la Generalitat de Catalunya

El títol II del llibre primer, dividit en dos capítols, es dedica a les disposicions generals sobre l'Administració tributària de la Generalitat. El capítol I estableix l'àmbit, els objectius i l'estructura de l'actuació de l'Administració tributària de la Generalitat, que, als efectes del que estableix el Codi, és integrada pels òrgans i les entitats de dret públic de la Generalitat que fan funcions tributàries o relacionades amb la matèria tributària, en els seus diversos àmbits. Així, l'estructura general de l'Administració tributària de la Generalitat és integrada per l'Agència Tributària de Catalunya, la Junta de Tributs de Catalunya, el Consell Fiscal de Catalunya i l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya. També l'integren l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de tributs i altres organismes i entitats que determini la llei. Les administracions tributàries locals i l'Administració tributària de la Generalitat, d'altra banda, han de mantenir les relacions de col·laboració adequades per al compliment de les funcions respectives, amb ple respecte a l'autonomia local.

El temps present demana una nova administració tributària, moderna, eficaç i eficient, amb vocació de servei a la ciutadania i amb capacitat de subministrar els serveis tributaris que requereix Catalunya. En aquest sentit, el capítol II del títol II regula els principis generals d'actuació de l'Administració tributària de la Generalitat, que s'ha de basar en la confiança i la cooperació amb el conjunt dels ciutadans i les entitats del país. Regula també els deures i les obligacions a què és sotmesa, que són l'altra cara dels drets que tenen les persones enfront d'aquest sector específic de l'Administració. El mateix capítol estableix les potestats de què disposa l'Administració tributària de la Generalitat per a poder complir les seves funcions, el règim general dels seus actes i, finalment, la col·laboració que s'ha d'establir en l'àmbit tributari tant amb les administracions locals de Catalunya i les altres administracions públiques com amb els agents del sistema tributari, que en constitueixen un element fonamental.

III. L'Agència Tributària de Catalunya

El llibre segon del Codi regula, en els títols I i II, respectivament, l'Agència Tributària de Catalunya i la Junta de Tributs de Catalunya, els dos organismes actius principals de l'Administració tributària de la Generalitat.

L'Agència Tributària de Catalunya es va crear i es va regular per mitjà de la Llei 7/2007, del 17 de juliol, en l'ús de la competència exclusiva de la Generalitat, reconeguda per l'article 150 de l'Estatut, per a organitzar la seva administració i dotar-se de les modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa que consideri adequades, i va respondre a la voluntat d'agrupar en un sol organisme els àmbits d'actuació que, directament o indirectament, es referien a la gestió tributària en el seu sentit més ampli, i també a la funció de recaptació en període executiu dels ingressos de dret públic no tributaris de la Generalitat, i sotmetre'ls a un criteri d'unitat de gestió sota diversos principis, com el d'eficàcia en l'aplicació dels tributs, el ple respecte als drets i les garanties dels ciutadans, l'eficiència i responsabilitat en la gestió de la informació, el servei als ciutadans, la cooperació amb la resta d'administracions tributàries i la col·laboració social i institucional amb els col·legis professionals, altres corporacions de dret públic i associacions professionals de l'àmbit tributari, entre altres. També es va habilitar l'Agència perquè exercís, per delegació o per encàrrec de gestió, funcions d'aplicació dels tributs locals.

Amb la finalitat de dotar de més eficàcia el funcionament de l'ens, la llei de l'Agència ha estat objecte de diverses modificacions. Així, per mitjà de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, es va incorporar la disposició addicional quinzena, per a crear el Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya; es va modificar la disposició addicional quarta, amb relació a l'accés a l'escala d'inspecció tributària del Cos Superior d'Inspecció i Tècnica Tributària de la Generalitat de Catalunya, i es va afegir la disposició transitòria sisena, per a establir un sistema d'habilitació temporal perquè funcionaris d'altres cossos de l'Administració de la Generalitat o d'altres administracions públiques poguessin exercir transitòriament funcions pròpies dels cossos tributaris.

La Llei 2/2014 també va afegir la disposició addicional setzena, que imposava al Govern el deure de presentar al Parlament, en el termini de sis mesos, un projecte de llei sobre l'ordenació dels cossos i les escales d'adscripció exclusiva a l'Agència Tributària de Catalunya, amb la finalitat d'adequar les estructures corporatives a les diferents funcions i competències que té assignades i a les que hagi d'assumir. Aquest mandat es va complir amb l'aprovació de la Llei 9/2015, del 12 de juny, de modificació de la Llei 7/2007, de l'Agència Tributària de Catalunya, per a l'ordenació dels cossos tributaris d'adscripció exclusiva a l'Agència.

Els nou anys d'existència de l'Agència Tributària de Catalunya no han anat acompanyats, però, de l'assumpció de totes les competències tributàries, i l'evolució de l'ens ha anat posant de manifest la necessitat d'atorgar-li una major autonomia per a poder dur a terme les seves funcions amb la màxima eficàcia i eficiència, qüestió especialment sensible i de gran transcendència per a Catalunya, atès el paper fonamental que ha de tenir l'Agència en l'àmbit de la recaptació dels ingressos públics.

La voluntat de Catalunya de tenir unes estructures tributàries sòlides i d'ampliar la capacitat d'actuació en l'àmbit tributari, i la reclamació de millors serveis i d'administracions més àgils i que aportin més valor social, fa que convingui sotmetre l'Agència a un procés de transformació profund que l'ajudi a afrontar els nous reptes, un procés que va més enllà dels aspectes purament lligats a l'increment dels recursos i mitjans posats a disposició de l'Agència. Aquest procés afecta elements vertebradors de l'activitat de l'ens, com ara personal, recursos, solucions tecnològiques i processos de gestió, però també la manera de funcionar i de relacionar-se amb el contribuent. Per a fer-lo possible es necessita una organització més moderna, més productiva, més proactiva, més adaptada al món dels nostres dies, més àgil a l'ho-

ra de proveir-se d'eines de gestió tributària i de dotar-se de recursos humans i més capaç d'enfortir-se tecnològicament sense retards, d'adoptar les millors pràctiques internacionals en matèria tributària i d'oferir serveis de qualitat als ciutadans, una organització que creï un marc de confiança i transparència en la seva relació amb els contribuents. L'Agència ha d'ésser, així mateix, una administració oberta a les altres administracions tributàries, i ha d'estendre tant com sigui possible la cooperació en matèria tributària amb les administracions locals i ha de conformar, juntament amb aquestes, una veritable gestió tributària integral, en benefici dels ciutadans i del compliment general de les obligacions tributàries.

Per a assolir aquests nous reptes, d'acord amb els principis que han de presidir l'actuació de l'Administració tributària de la Generalitat, el Codi determina que l'Agència Tributària de Catalunya es doti de més autonomia econòmica, financera, patrimonial, contractual i de personal, fet que li ha de permetre més eficàcia en les funcions que té assignades i poder actuar amb plena independència.

L'Agència Tributària de Catalunya es regula en el títol I del llibre segon del Codi, que s'articula en vuit capítols i diverses disposicions addicionals i finals.

El capítol I, de disposicions generals, defineix l'Agència, n'estableix el règim jurídic, en concreta les funcions i en delimita els principis generals d'actuació.

El capítol II regula l'organització de l'Agència, que s'articula en la presidència, la Junta de Govern i el Comitè Executiu, i la seva estructura orgànica. Dins d'aquesta organització, es potencia la Junta de Govern com a òrgan superior de l'Agència, amb noves funcions i l'ampliació de la seva composició.

En el capítol III, sobre el personal, es defineix el personal que està al servei de l'Agència i els principis d'actuació, i hi destaca l'atribució d'autonomia a l'Agència per a aprovar la seva oferta pública d'ocupació i per a dur a terme i resoldre els processos selectius.

El capítol IV, relatiu al règim econòmic de contractació i patrimonial, si bé segueix l'esquema habitual per a aquest tipus d'ens, regula, com a novetat més destacable, la possibilitat que l'Agència pugui assignar-se, com a recurs econòmic, un percentatge de la recaptació que derivi dels seus actes de liquidació i de gestió recaptatòria d'acord amb un càlcul que s'ha de determinar per reglament.

Amb relació al capítol V, sobre el control financer, es manté l'atribució a la Inspecció de Serveis de l'Agència de la supervisió del funcionament intern, sens perjudici, quant a l'àmbit financer, de les funcions que corresponguin a la Intervenció General.

El capítol VI regula, com a novetat, la col·laboració amb tercers en matèria tributària en els termes i les condicions establerts per la normativa aplicable a l'Administració de la Generalitat, i també amb altres administracions públiques, amb respecte envers la normativa aplicable de protecció de dades de caràcter personal.

El capítol VII regula els cossos tributaris d'adscripció exclusiva a l'Agència Tributària de Catalunya i els sistemes per a accedir-hi.

Finalment, el capítol VIII inclou diverses disposicions comunes relatives als cossos tributaris de l'Agència Tributària de Catalunya.

D'entre les disposicions addicionals, cal destacar la tercera, en què s'estableixen les obligacions d'informació general a l'Agència perquè pugui dur a terme les funcions assignades amb més eficàcia; la cinquena, per mitjà de la qual es crea el Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya, i la dotzena, en què s'estableix l'estudi, per part del Govern, de la creació de les estructures corporatives necessàries en l'àmbit de la valoració d'immobles.

La disposició transitòria primera regula el trànsit de la situació actual a la situació nova que estableix el llibre segon amb relació als cossos tributaris.

IV. La Junta de Tributs de Catalunya

La regulació de la Junta de Tributs de Catalunya es troba en el títol II del llibre segon del Codi.

La Junta de Tributs de Catalunya substitueix la Junta de Finances, actual tribunal economicoadministratiu de la Generalitat creat a partir del Decret 73/2003, del 18 de març, de creació de la Junta de Finances, substituït posteriorment pel Decret 158/2007, del 24 de juliol, de regulació de la Junta de Finances.

La configuració de la Junta de Tributs de Catalunya obeeix a la necessitat d'atribuir a un òrgan especialitzat el coneixement i la resolució de les reclamacions i els recursos que s'interposin amb relació a l'aplicació dels tributs, la imposició de sancions tributàries i la recaptació d'altres ingressos de dret públic de la Generalitat i de les entitats de dret públic vinculades a aquesta o que en depenen, com a instrument per facilitar la defensa dels drets dels ciutadans de Catalunya, per mitjà d'un procediment gratuït, accessible i àgil que permeti revisar la legalitat dels actes en aquesta matèria sense haver d'acudir directament a la via judicial, més lenta i costosa. En aquest sentit, és preferible d'incorporar mecanismes de mediació i arbitratge previs a la via economicoadministrativa i a la via contenciosa.

La composició i el funcionament de la Junta de Tributs ha de garantir la competència tècnica, la celeritat, la independència funcional i la imparcialitat, i també la dedicació exclusiva dels seus membres.

Per a la consecució d'aquests objectius es configura com un òrgan col·legiat, que resol conforme a dret i en única instància.

Es tracta d'un òrgan format per empleats públics d'acreditada experiència i formació en la matèria i per personal acadèmic de les universitats de solvència reconeguda en l'estudi del dret tributari.

La participació, també, d'especialistes en matèria tributària provinents d'àmbits diferents al de l'Administració tributària enforteix aquest organisme i n'incrementa la independència.

Aquest títol s'estructura en quatre capítols, per mitjà dels quals, i de manera sintètica, es regulen els aspectes bàsics de la Junta de Tributs.

El capítol I conté les disposicions generals, per mitjà de les quals es regula la naturalesa de la Junta de Tributs, els principis que en regeixen l'actuació, el caràcter vinculant dels criteris que estableixi per a altres òrgans de la Generalitat i les funcions que li corresponen.

Es pretén garantir la transparència d'aquest organisme donant a conèixer, amb caràcter permanent i actualitzat, mitjançant la publicació, les resolucions de més transcendència i repercussió, i informant la ciutadania i l'Administració de la fixació de criteris. D'aquesta manera, la Junta de Tributs esdevé una peça clau a l'hora de reduir la litigiositat i afavorir, alhora, el compliment voluntari de les obligacions fiscals.

Amb la nova regulació d'aquest òrgan es pretén potenciar la via economicoadministrativa, que, al capdavant, afavoreix fonamentalment els ciutadans econòmicament més desfavorits, ja que els costos que comporta el recurs contenciós administratiu els dissuadeix, en molts casos, d'accedir a aquesta via. D'altra banda, ha de permetre reduir la conflictivitat en la via contenciosa administrativa, amb el conseqüent alleujament de la càrrega de treball a què estan sotmesos els òrgans d'aquesta jurisdicció.

Seguidament, s'enumeren els recursos i les reclamacions la resolució dels quals és competència de la Junta, i s'intenta recollir-los de manera més clara, ordenada i simple que en la normativa anterior.

En el capítol II s'estableix la composició de la Junta de Tributs, i també el règim d'incompatibilitats dels seus membres, a fi de garantir la independència, la imparcialitat i l'objectivitat en les tasques que tenen encomanades.

S'estableix que la Junta de Tributs pot resoldre en Ple i sales de resolució, en considerar que els òrgans col·legiats són més garantistes, si bé es té en compte la possibilitat d'atribuir competències resolutives unipersonals als membres de la Junta en la resolució d'inadmissibilitats o qüestions incidentals o en l'arxivament d'actuacions en cas de caducitat, renúncia, desistiment o satisfacció extraprocesal, amb la finalitat d'agilitar la resolució de les reclamacions economicoadministratives i prenent com a base la normativa reguladora de la Junta de Finances vigent fins ara.

També es manté, en el que és fonamental, el règim jurídic vigent pel que fa al funcionament de l'òrgan col·legiat i les funcions que corresponen al president, al vicepresident, als presidents de sala, als vocals i al secretari.

S'introdueix la possibilitat que la Junta de Tributs, com a mitjà excepcional de prova, pugui demanar dictamen de perits especialitzats, que li subministrin els coneixements científics o tècnics en matèries no jurídiques necessaris per a valorar fets o circumstàncies relatius a assumptes rellevants en la resolució que hagi d'adoptar.

La independència d'aquests perits, que han de procedir dels col·legis o les associacions professionals competents o, si s'escau, de la universitat, en funció de la matèria que ha de tractar el dictamen, permetrà a la Junta de Tributs obtenir els elements de judici imprescindibles a partir d'un informe imparcial.

Amb el foment d'una major i millor utilització dels mitjans electrònics en totes les fases dels procediments, la Junta de Tributs persegueix donar facilitats als ciutadans a l'hora de tramitar les reclamacions i els recursos.

El capítol III manté el recurs extraordinari per a la unificació de criteri, que poden interposar els òrgans de direcció dels departaments i de les entitats de dret públic vinculades a aquests o que en depenen, competents per raó de la matèria, contra les resolucions dictades pels diferents òrgans de la Junta de Tributs. El Ple de la Junta és competent per a resoldre aquest recurs extraordinari per mitjà de resolucions en què s'estableixen els criteris que cal aplicar de manera vinculant, tant per a la Junta com per a la resta de l'Administració, i que s'han de publicar.

S'amplia el sistema d'unificació de criteri, i es potencia la seguretat jurídica, en atribuir al Ple la competència per a dictar resolucions en unificació de criteri en el supòsit que les resolucions dictades per determinat òrgan de la Junta continguin criteris diferents dels de les resolucions dictades per un altre òrgan o que tinguin especial transcendència, amb efectes vinculants per a la resta d'òrgans de la Junta i per a l'Administració tributària i de recaptació de la Generalitat.

Amb aquesta regulació, en definitiva, es pretén reforçar la via economicoadministrativa com a procediment de revisió de la legalitat dels actes de l'Administració tributària quan aquesta és posada en dubte pels ciutadans de Catalunya en la fase prèvia a la via jurisdiccional, agilitar la tramitació dels recursos i les reclamacions, reduir la litigiositat tributària i afavorir el compliment voluntari de les obligacions fiscals.

La disposició transitòria segona regula el trànsit de la situació actual a la situació nova que estableix el llibre segon amb relació a la composició de la Junta de Tributs de Catalunya.

V. El Consell Fiscal de Catalunya

En l'estructura institucional del sistema fiscal de Catalunya cal preveure-hi un ens supervisor, com és ara el Consell Fiscal de Catalunya, regulat en el títol I del llibre tercer del Codi.

Aquest ens ha de desenvolupar un paper d'interlocució permanent entre els organismes i ens públics que integren el sector públic de la fiscalitat i les entitats i col·lectius que, en la mesura que representen tots els professionals que, amb llurs serveis, ajuden els contribuents a comprendre i a complir les normes en què es regula el deure de contribuir, integren el sector privat de la fiscalitat.

La complexitat tècnica de les lleis i dels reglaments que articulen la fiscalitat en un sistema fiscal modern, la dificultat de definir en categories jurídiques els fets d'una realitat social i econòmica en transformació constant i el desconeixement general dels procediments i criteris d'actuació que apliquen els organismes que integren l'Administració tributària fan de l'assessor fiscal el punt de connexió més habitual entre els contribuents i les autoritats fiscals.

Per això, els col·legis professionals, les associacions i altres col·lectius que els representen constitueixen els interlocutors més adequats per a trobar l'equilibri necessari entre la defensa de l'interès general i el respecte als interessos particulars que, llevat de situacions molt marginals, ha de permetre aconseguir un nivell elevat de confiança recíproca que ajudi a crear la consciència fiscal indispensable per a assolir una taxa òptima d'eficiència recaptatòria.

D'altra banda, en un context de necessitat de millora de la cultura i la consciència fiscal del conjunt dels ciutadans i de les empreses i de promoció de llur adhesió al sistema fiscal català, és convenient que hi hagi representades en el Consell Fiscal les entitats socials de trajectòria reconeguda en l'àmbit del foment de la conscienciació fiscal, de la defensa dels contribuents i de la vindicació dels principis fonamentals de la imposició, entitats que, els darrers anys, han fet aportacions de gran vàlua per a donar a conèixer les deficiències dels sistemes tributaris i la necessitat d'introduir-hi correccions per a millorar-los en defensa de l'interès general.

Finalment, cal que també integrin el Consell Fiscal experts de reputació acadèmica i professional reconeguda, perquè hi aportin llur coneixement i el dotin del màxim prestigi.

D'acord amb les tendències internacionals més avançades i les recomanacions de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic i de la Comissió Europea, el fonament del que es coneix com el *compliment cooperatiu* és l'establiment d'instruments i procediments d'interlocució efectiva entre el sector públic i els ciutadans amb l'objectiu de reduir la conflictivitat en les relacions entre l'Administració tributària i el contribuent.

Aquestes mesures encaixen perfectament amb el concepte de *govern obert* entès com l'establiment d'una relació i un diàleg permanent i bidireccional entre els ciutadans i les autoritats públiques a l'hora d'establir i aplicar les polítiques en un entorn de transparència que permeti introduir i desenvolupar instruments de participació efectiva en la presa de decisions.

De l'assoliment d'aquests objectius depèn que s'aconsegueixi una millora significativa de la percepció social i de la confiança dels ciutadans en l'Administració tributària i, al mateix temps, la consolidació de la seguretat jurídica en l'àmbit de la fiscalitat. La concurrència d'aquests dos factors és indispensable per a promoure la consciència fiscal dels contribuents catalans i, per tant, per a maximitzar la taxa de compliment voluntari de les obligacions tributàries que permeti assolir l'eficiència del sistema fiscal i reduir la diferència entre la recaptació real i la recaptació potencial.

D'acord amb aquestes finalitats, es crea el Consell Fiscal de Catalunya, amb caràcter d'organisme amb personalitat jurídica pròpia i amb capacitat per a actuar en aspectes tan fonamentals com ara: contribuir a la millora de la qualitat de les normes que han de regular la fiscalitat a Catalunya, avaluar i difondre els resultats obtinguts pels diferents organismes que integren l'Administració tributària de la Generalitat i participar activament en la definició de les estratègies que cal aplicar per a

reduir el frau fiscal i promoure les bones pràctiques, tant per part dels contribuents i col·laboradors socials com per part de les administracions tributàries.

El títol I s'estructura en cinc capítols.

El capítol I és format per cinc articles, amb els quals es crea el Consell Fiscal de Catalunya i se li atorga personalitat jurídica pròpia. Així mateix, li són atribuïdes les seves competències i funcions principals.

Cal destacar la pluralitat de funcions del Consell Fiscal de Catalunya, que, si bé actua com el més alt òrgan consultiu i d'assessorament en matèria de fiscalitat, també rep competències per a l'avaluació i la supervisió dels resultats obtinguts pels diferents organismes integrants de l'Administració tributària de la Generalitat i les funcions pròpies de l'organisme públic de participació dels professionals en l'orientació del sistema fiscal, i també la recepció, i la resolució, si s'escau, de les queixes i els suggeriments dels contribuents, per mitjà de la Comissió de Protecció dels Drets del Contribuent, i el pronunciament en els casos en què s'hagi pogut produir un abús de dret per a obtenir avantatges fiscals, per mitjà de la Comissió Tècnica Consultiva.

Aquesta configuració respon a la voluntat d'introduir a Catalunya el model d'estructura institucional característic dels sistemes fiscals més avançats, en els quals es busca un equilibri entre les decisions a curt termini que han de prendre les administracions tributàries responsables de la gestió del sistema, particularment les que exerceixen les funcions d'aplicació dels tributs, i l'establiment d'una estratègia a mitjà i llarg termini que permeti aconseguir un funcionament fluid del sistema fiscal, en què els professionals de l'assessorament fiscal puguin participar en la definició i el desplegament de les bases d'aquest sistema a Catalunya.

El capítol II es dedica a l'estructura orgànica i a la composició del Consell Fiscal de Catalunya. Pel que fa al contingut, cal destacar que la condició de membre del Consell no s'atribueix a una persona, sinó que correspon exclusivament a les entitats (públiques o privades) que, en cada moment, configuren el que es podria anomenar «l'àmbit fiscal» de Catalunya.

En aquest sentit, el Consell Fiscal ha d'ésser el punt de trobada entre les entitats i els organismes que integren l'Administració tributària de la Generalitat i les entitats, els organismes o les associacions que representen els diversos col·lectius professionals que es dediquen a l'assessorament fiscal a Catalunya.

El capítol III regula el règim de funcionament i els òrgans del Consell, que són el director, el comitè de direcció, la Comissió de Protecció dels Drets del Contribuent i la Comissió Tècnica Consultiva.

El capítol IV determina els recursos econòmics, el pressupost, el patrimoni i el règim comptable i de fiscalització del Consell. Així mateix, regula el règim contractual i del personal que hi presta serveis. Finalment, estableix el règim jurídic dels actes dictats pels òrgans del Consell, i també l'obligació d'elaborar una memòria anual i, en virtut del principi de transparència que ha d'imperar en tota l'Administració catalana, de facilitar als ciutadans el coneixement de les consultes, els informes, els estudis i els dictàmens elaborats pel Consell, tot respectant la protecció de les dades dels contribuents.

Finalment, el capítol V desenvolupa el règim de relacions institucionals del Consell i la seva capacitat per a signar convenis de col·laboració per mitjà de qualsevol fórmula jurídica admesa en dret.

Amb relació a aquest títol, el llibre tercer incorpora dues disposicions addicionals. La primera crea i estableix els elements principals del Registre d'assessors fiscals, que ha d'ésser gestionat pel Consell Fiscal de Catalunya. La segona s'encarrega de fixar el contingut essencial de l'estatut de règim intern del Consell Fiscal de Catalunya.

VI. L'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya

La constatació de la complexitat de l'estudi de la hisenda pública ha portat a la majoria dels països capdavaners del món a crear centres de coneixement en què, juntament amb la recerca en cadascuna de les disciplines científiques que investiguen els diversos vessants de l'activitat financera pública, s'encarreguen de la formació i la qualificació professional dels recursos humans al servei de l'administració que du a terme aquestes funcions.

Amb aquesta finalitat es crea l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya, regulat pel títol II del llibre tercer del Codi.

Des de la perspectiva de la recerca científica en l'àmbit de la fiscalitat, l'Institut té per objectiu estratègic convertir-se en el punt de trobada i debat entre les administracions tributàries i els centres de coneixement i recerca jurídica i econòmica de Catalunya, promovent l'elaboració d'estudis en matèria fiscal, publicant les estadístiques de resultats i objectius, establint programes de col·laboració amb les administracions d'altres països i, el que és més important, generant el coneixement i promovent la innovació tècnica que permetin la millora constant del sistema fiscal de Catalunya. Així mateix, l'Institut s'ha d'erigir en un centre de referència en el coneixement de la fiscalitat internacional, per a facilitar el creixement i la internacionalització de l'economia catalana.

L'estudi i la recerca en matèria d'hisenda pública, com una de les finalitats fonamentals de l'Institut, determina que l'activitat d'aquest centre es projecti també en l'estudi dels aspectes econòmics i jurídics de la despesa pública.

Des d'una altra perspectiva, l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya és cridat a ésser l'organisme públic responsable de la formació tècnica especialitzada i l'actualització dels coneixements del personal assignat a les funcions d'aplicació dels tributs. D'aquesta manera, es garantirà un nivell formatiu similar en tots els organismes i ens públics que integren l'Administració tributària de la Generalitat. En aquest àmbit, cal destacar també les funcions de l'Institut mitjançant la participació en els corresponents processos de selecció del personal destinat a exercir aquestes funcions.

Finalment, seguint els corrents més innovadors en el coneixement científic i la recerca acadèmica en l'àmbit internacional, correspon a l'Institut estudiar els models de gestió i proposar l'execució de les millors pràctiques de gestió de sistemes fiscals.

El capítol I, dedicat a les disposicions generals, estableix la naturalesa jurídica i les finalitats essencials de l'Institut i en defineix les funcions principals.

El capítol II, dedicat a l'organització, regula l'estructura orgànica de l'Institut i el règim jurídic aplicable a les persones que en formen part. En aquest sentit, destaca la composició plural del Consell Rector, amb representació dels diversos sectors que integren el món de la fiscalitat: Administració tributària, professionals i acadèmics, que ha de permetre una interlocució permanent entre l'àmbit acadèmic, les autoritats fiscals i els professionals. L'estructura de l'Institut es completa amb el Comitè Científic, configurat com un òrgan col·legiat de caràcter consultiu integrat per experts acadèmics de prestigi reconegut i que té com a finalitats proporcionar orientació estratègica a l'Institut i establir criteris per a garantir la qualitat de les activitats formatives i de recerca.

El capítol III, dedicat al règim de funcionament, regula els aspectes operatius de l'Institut.

Finalment, el capítol IV, dedicat a la col·laboració i les relacions institucionals, detalla els instruments que l'Institut té a disposició per a aconseguir la màxima projecció dels resultats obtinguts en la gestió del coneixement acumulat en cadascuna de les matèries en què se li atorguen competències.

VII. Disposició derogatòria i disposicions finals

La Llei conté una disposició derogatòria i tres disposicions finals que estableixen el desplegament normatiu, les modificacions pressupostàries i l'entrada en vigor.

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és establir l'estructura del Codi tributari de Catalunya i aprovar-ne els llibres primer, segon i tercer.

Article 2. Estructura del Codi

1. El Codi tributari de Catalunya s'estructura en llibres, relatius a les disposicions generals del sistema tributari, l'Administració tributària de la Generalitat i els impostos, les taxes i els altres tributs que aplica la Generalitat.

2. Els llibres que componen el Codi tributari de Catalunya es divideixen en títols, i els títols en capítols. Opcionalment, els articles dins de cada capítol es poden agrupar en seccions i subseccions.

Article 3. Numeració dels articles

Els articles del Codi tributari duen dos números separats per un guionet, llevat de les disposicions addicionals, transitòries i finals. El primer número és format per tres xifres, que indiquen respectivament el llibre, el títol i el capítol. El segon número correspon a la numeració contínua que, començant per l'1, s'atribueix a cada article dins de cada capítol.

Article 4. Tramitació

1. El Codi tributari de Catalunya s'elabora en forma de codi obert, mitjançant l'aprovació per llei dels diversos llibres que l'integren.

2. Les lleis que aprovin o modifiquin normes tributàries de Catalunya s'han d'integrar en algun dels llibres del Codi tributari de Catalunya o, si escau, han de crear-ne de nous, amb la finalitat de mantenir codificada i actualitzada la legislació fiscal i tributària de Catalunya.

3. Les lleis que afectin disposicions del Codi tributari han de contenir de manera expressa les modificacions d'addició, supressió o nova redacció que comportin.

4. Les lleis que modifiquin disposicions del Codi tributari han de contenir una disposició final per la qual s'autoritzi el Govern per a refondre el text per mitjà d'un decret legislatiu.

Article 5. Aprovació dels llibres primer, segon i tercer

S'aproven els llibres primer, segon i tercer del Codi tributari de Catalunya.

Disposició derogatòria

1. Es deroga la Llei 7/2007, del 17 de juliol, de l'Agència Tributària de Catalunya.

2. Es deroga el Decret 158/2007, del 24 de juliol, de regulació de la Junta de Finances de la Generalitat de Catalunya.

3. Es deroga la disposició addicional primera de la Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives, i el Decret 162/2010, del 9 de novembre, pel qual es regula l'Oficina del Contribuent.

4. Resta derogada qualsevol altra disposició de rang igual o inferior que sigui contrària o resulti incompatible amb el que disposa aquesta llei.

Disposicions finals

Disposició final primera. Desplegament normatiu

1. El Govern ha de dictar les disposicions pertinents per a desplegar i aplicar aquesta llei.

2. Es faculta el president del Consell Fiscal de Catalunya perquè dicti les normes de desenvolupament organitzatiu i estructural relatives al funcionament i al compliment de les funcions corresponents al Consell Fiscal de Catalunya.

Disposició final segona. Modificacions i habilitacions pressupostàries

1. El departament competent en matèria pressupostària ha de fer les modificacions pressupostàries que siguin pertinents per a complir el que estableix aquesta llei.

2. Els preceptes que puguin comportar despeses amb càrrec als pressupostos de la Generalitat produeixen efectes a partir de l'entrada en vigor de la Llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició final tercera. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Codi tributari de Catalunya

Llibre primer. Disposicions generals del sistema tributari de Catalunya

Títol I. Disposicions preliminars i generals del Codi tributari de Catalunya

Article 111-1. Objecte i àmbit d'aplicació del Codi

1. El Codi tributari de Catalunya estableix els principis generals del sistema tributari de Catalunya i regula:

- a) Els organismes i els ens que conformen l'Administració tributària de la Generalitat.
- b) Les relacions jurídiques entre l'Administració tributària de la Generalitat i els subjectes titulars de drets i obligacions que emanen d'aquest codi.
- c) El règim jurídic dels tributs de la Generalitat.

2. Resten fora de l'objecte del Codi tributari de Catalunya els tributs locals i les administracions encarregades d'aplicar-los, sens perjudici de la col·laboració de les administracions locals amb l'Administració tributària de la Generalitat.

Article 111-2. Àmbit subjectiu

El Codi tributari de Catalunya és aplicable a les persones físiques i jurídiques i a les entitats sense personalitat jurídica a les quals la normativa tributària aprovada pel Parlament i desplegada pel Govern exigeix el compliment d'obligacions tributàries o reconeix l'exercici de drets en l'àmbit tributari, i també a aquelles a les quals l'Administració tributària de la Generalitat dirigeix el procediment de recaptació en període executiu regulat per la normativa tributària amb la finalitat de fer efectiu el pagament de qualsevol recurs de dret públic.

Article 111-3. Principis fonamentals del sistema impositiu català

Els principis fonamentals del sistema impositiu català són els de generalitat, suficiència, justícia, igualtat, capacitat contributiva, progressivitat, equitat, no-confiscatorietat i simplicitat.

Article 111-4. Reserva de llei

1. Els tributs de la Generalitat es creen per llei.
2. S'han de determinar o delimitar per llei els elements essencials dels tributs, entesos com els elements que els identifiquen i els relatius a llur quantificació.
3. La llei estableix l'obligació tributària i en fixa el contingut, que s'ha d'ajustar als principis materials de justícia tributària.
4. Es regulen per llei els procediments tributaris, el procediment sancionador tributari i els procediments de revisió administrativa d'actes tributaris, sens perjudici de llur desenvolupament per via reglamentària. També es regulen per llei els procediments per a prevenir o resoldre els conflictes o controvèrsies tributaris sorgits en el desenvolupament d'un procediment d'aplicació dels tributs o sancionador i abans

de la finalització d'aquests, en el marc del respecte al principi de no disponibilitat del crèdit tributari i a la resta de principis del dret tributari.

5. El contribuent ha de poder conèixer amb precisió suficient, per mitjà de la llei, l'abast de les seves obligacions fiscals.

6. S'ha d'establir per llei la creació dels ens amb personalitat jurídica pròpia que conformen l'Administració tributària de la Generalitat.

Article 111-5. Capacitat per a exigir tributs

La Generalitat pot exigir els seus tributs d'acord amb el que estableixen la Constitució i les lleis.

Article 111-6. Terminis i còmput dels terminis

1. El Codi tributari de Catalunya, sens perjudici del que estableixin les lleis dels procediments tributaris i de l'aplicació supletòria de les que regulen el procediment administratiu, estableix:

a) El principi d'unificació de terminis dels procediments tributaris.

b) Els terminis de prescripció i caducitat, les causes d'interrupció del còmput de terminis de prescripció i els terminis de suspensió i caducitat dels procediments tributaris.

2. L'Administració tributària ha de publicar en la seva seu electrònica la relació dels procediments tributaris, amb la indicació dels terminis màxims de duració d'aquests i dels efectes que produeix el silenci administratiu.

Article 111-7. Àmbit temporal de les normes tributàries

1. Les normes tributàries entren en vigor al cap de vint dies naturals des de llur publicació oficial, si no s'hi disposa un termini diferent, i s'apliquen per un termini indefinit, llevat que es fixi un període determinat de vigència.

2. Les normes tributàries s'apliquen als tributs sense període impositiu determinat que es meritin a partir de llur entrada en vigor. Respecte als tributs amb un període impositiu determinat, s'apliquen a partir del primer període impositiu que s'iniciï a partir d'aquell moment.

3. Les normes tributàries no tenen efecte retroactiu, llevat que es disposi el contrari. Això no obstant, les normes que regulen les infraccions i sancions tributàries i els recàrrecs tenen efectes retroactius respecte als actes que no siguin fermes quan llur aplicació resulta més favorable per a l'interessat.

Article 111-8. Interpretació

1. Les normes tributàries s'interpreten segons el sentit propi dels termes que s'hi fan servir, d'acord amb el context, l'evolució legislativa i la realitat social i econòmica del temps en què han d'ésser aplicades, atenent principalment llur esperit i finalitat.

2. Es prohibeix l'ús de l'analogia per a estendre més enllà dels seus termes estrictes l'àmbit del fet imposable dels tributs i els de les exempcions i els altres beneficis fiscals.

3. L'Administració tributària de la Generalitat ha d'aplicar les normes tributàries d'acord amb la doctrina establerta pels òrgans economicoadministratius competents i la jurisprudència dels tribunals.

4. Les disposicions interpretatives vinculen tots els òrgans de l'Administració tributària de la Generalitat encarregats d'aplicar els tributs.

5. En cas de modificació d'una disposició, el nou criteri interpretatiu no és aplicable a les situacions produïdes durant la vigència de l'anterior, llevat de previsió expressa i justificada en sentit contrari.

Article 111-9. Codificació i consolidació de la legislació tributària

Les lleis i, si escau, els reglaments que modifiquin les disposicions establertes per aquest codi han d'indicar la modificació expressament en el títol o la rúbrica, i

han d'introduir-hi de manera expressa les modificacions d'addició, supressió o nova redacció que comporten.

Article 111-10. Identificació expressa de les modificacions de les normes tributàries

Les lleis i els reglaments que aprovin o modifiquin normes tributàries han d'indicar-ho expressament en el títol o la rúbrica, i han de contenir una relació completa de les normes que deroguen i la nova redacció de les que modifiquen.

Títol II. Disposicions generals sobre l'Administració tributària de la Generalitat

Capítol I. Objecte, àmbit i estructura

Article 121-1. Objecte

Aquest títol estableix els objectius, l'estructura i els principis i disposicions generals de l'actuació dels organismes que formen l'Administració tributària de la Generalitat.

Article 121-2. Àmbit

1. Als efectes del que estableix aquest codi, l'Administració tributària de la Generalitat és integrada pels òrgans i les entitats de dret públic de la Generalitat que exerceixen funcions tributàries o relacionades amb la matèria tributària, en els diferents àmbits de l'aplicació dels tributs, de l'exercici de la potestat sancionadora tributària, de la revisió dels actes administratius tributaris o de recaptació, de la interpretació de la normativa tributària, de la consultoria tributària, de l'avaluació i la supervisió de les actuacions tributàries i de la recerca i l'estudi en matèria d'hisenda pública, dret tributari i gestió dels sistemes fiscals.

2. L'Administració tributària de la Generalitat i les administracions locals de Catalunya han de mantenir unes relacions de col·laboració adequades per a fer plenament efectives les missions respectives, amb ple respecte a l'autonomia local.

Article 121-3. Exercici de les competències tributàries i de les funcions de recaptació de recursos de dret públic

1. La Generalitat exerceix les competències en matèria tributària i les funcions de recaptació de recursos de dret públic amb l'abast i en els termes que estableix la normativa aplicable segons el seu sistema de fonts.

2. S'ha de regular per mitjà d'una disposició de caràcter general quin és l'òrgan de l'Administració tributària de la Generalitat que exerceix la competència territorial en cada cas.

3. La hisenda de la Generalitat disposa d'un sistema propi de recaptació per a cobrar els tributs i els recursos de dret públic, en el qual participen les entitats de crèdit i les de provisió de serveis de pagament que han estat reconegudes com a col·laboradores en la recaptació.

Article 121-4. Objectius de l'Administració tributària

L'Administració tributària de la Generalitat és una administració al servei dels ciutadans que té els objectius fonamentals següents:

a) Promoure una major cultura fiscal entre els ciutadans, de manera que resti palesa la necessitat dels tributs per a cobrir el finançament de la despesa de la Generalitat i la consciència ciutadana per a complir adequadament les responsabilitats fiscals.

b) Oferir un servei de qualitat que permeti augmentar el nivell de compliment voluntari de les obligacions fiscals, tot facilitant als ciutadans i a les entitats públiques i privades aquest compliment i l'ingrés dels tributs amb el mínim cost de gestió possible.

c) Recaptar, segons les competències conferides per les lleis, els recursos de dret públic que han de permetre finançar les despeses de la Generalitat, amb l'ús, quan calgui, dels mitjans coercitius que estableix la llei contra els subjectes que practiquen l'elusió o l'evasió respecte a llurs obligacions fiscals.

d) Aconseguir que la contribució del conjunt dels subjectes tributaris de la comunitat es correspongui amb la proposta de contribució que estableix la política fiscal referendada per mitjà del procés democràtic de decisió política, i lluitar, en conseqüència, contra l'evasió i l'elusió fiscals i aconseguir que el que s'ha definit en la política tributària i s'ha establert per mitjà dels criteris d'atribució d'obligacions fiscals és, efectivament, el que finalment compleixen els subjectes tributaris.

Article 121-5. Estructura de l'Administració tributària de la Generalitat

1. L'Administració tributària de la Generalitat és integrada per:

- a) L'Agència Tributària de Catalunya.
- b) La Junta de Tributs de Catalunya.
- c) El Consell Fiscal de Catalunya.
- d) L'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya.

2. També forma part de l'estructura de l'Administració tributària de la Generalitat l'òrgan competent en matèria de tributs integrat en l'estructura orgànica del departament competent en matèria d'hisenda.

3. Es pot determinar per llei que altres organismes o entitats s'integrin a l'Administració tributària de la Generalitat.

Capítol II. Actuació de l'Administració tributària de la Generalitat

Article 122-1. Principis generals d'actuació

L'actuació de l'Administració tributària de la Generalitat es basa en la confiança i la cooperació amb el conjunt de ciutadans i entitats de Catalunya i s'inspira en els principis següents:

a) La vocació de servei envers els ciutadans es concreta en la informació, l'assistència i la facilitació de la comprensió i el compliment de les obligacions fiscals. Es garanteix l'aplicació del sistema tributari de manera inclusiva i s'emfasitza la importància de la professionalitat, la qualitat, la transparència, el rigor, l'equitat, l'ètica i la solidaritat en el compliment fiscal.

b) El millorament de la cultura i la consciència fiscal del conjunt dels ciutadans i de les empreses, del finançament de la despesa i la inversió públiques segons les capacitats econòmiques, la correcció de les desigualtats en la distribució de la renda i un ús adequat, per part de l'Administració pública, dels ingressos tributaris que recapta, i també la facilitació i el foment del compliment voluntari de les obligacions tributàries.

c) L'esforç permanent per a complir el deure d'assolir l'observança estricta i general de l'ordenament tributari i, per tant, la lluita contra l'evasió i l'elusió fiscals, amb l'ús d'un sistema d'inspecció i control tributari just i eficient i d'un sistema sancionador que desincentivi els comportaments fraudulents.

d) El respecte als drets i les garanties del contribuent i l'assegurament d'una actuació respectuosa amb el contribuent i d'un tracte just, que promoguin la confiança dels ciutadans envers el sistema fiscal.

e) La garantia dels principis de seguretat jurídica, bona fe i confiança legítima en l'Administració, especialment davant dels canvis de criteris interpretatius en l'aplicació dels tributs.

f) La garantia d'una atenció i resolució adequada i àgil de les consultes, les queixes, els recursos i les reclamacions dels usuaris del sistema fiscal.

g) La conscienciació al conjunt de la societat de la importància de pagar els impostos, amb el propòsit de millorar la cultura i la consciència fiscal del conjunt de la ciutadania i de les empreses.

h) La promoció de bones pràctiques en la relació entre l'Administració tributària, els contribuents i el conjunt d'operadors del sistema tributari.

i) L'assumpció de la cultura de la qualitat i de la innovació en la prestació del servei públic.

j) La transparència i el retiment de comptes al conjunt de la societat amb relació a l'aplicació dels tributs i a l'ús públic dels recursos aconseguits per mitjà de la contribució fiscal.

Article 122-2. Deures i obligacions

L'Administració tributària de la Generalitat està subjecta als deures i les obligacions específics següents:

a) Dur a terme les seves actuacions de la manera menys costosa possible per al ciutadà, d'acord amb les disposicions legals i reglamentàries que corresponguin.

b) Informar les persones i les entitats sobre llurs drets i obligacions tributàries a Catalunya i facilitar-los-en l'exercici i el compliment mitjançant una atenció i una assistència adequades amb els mitjans i mecanismes propis adequats.

c) Facilitar el desenvolupament dels procediments tributaris, en especial el tràmit d'audiència i la presentació d'allegacions i recursos.

d) Complir amb diligència les obligacions de contingut econòmic establertes per la llei. Tenen aquesta naturalesa l'obligació de realitzar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i els reembossaments dels costos de les garanties, i la de satisfer els interessos de demora corresponents.

e) Resoldre expressament totes les qüestions que es plantegin en els procediments tributaris, i motivar els actes administratius que dicti, amb una referència suficient i clara als fets i als fonaments de dret.

f) Resoldre els procediments tributaris en els terminis establerts i assumir les conseqüències derivades de l'incompliment d'aquests terminis, d'acord amb el que estableixi la normativa tributària.

g) Reembossar, amb l'acreditació prèvia del seu import, el cost de les garanties aportades per a suspendre l'execució d'un acte o per a ajornar o fraccionar el pagament d'un deute si l'acte o el deute esmentat és declarat improcedent per resolució administrativa o sentència ferma. Quan l'acte o el deute es declari parcialment improcedents, el reembossament ha d'assolir la part corresponent del cost de les garanties. Amb el reembossament dels costos de les garanties, l'Administració tributària de la Generalitat ha d'abonar l'interès legal vigent al llarg del període en què es meriti sense necessitat que l'obligat tributari ho solliciti.

h) Informar les persones i entitats que ho demanin sobre l'estat de tramitació dels procediments en què siguin part.

i) Certificar i lliurar còpia de les declaracions presentades per persones i entitats, i lliurar una còpia segellada dels documents que li siguin presentats, sempre que s'aportin juntament amb els originals perquè siguin confrontats. Així mateix, ha de retornar els originals d'aquests documents en el cas que no hagin de constar en l'expedient administratiu.

j) No exigir l'aportació de documents ja presentats per persones i entitats i que estiguin en poder de l'òrgan o entitat de dret públic actuant. No obstant això, per a facilitar la tramitació, l'òrgan administratiu pot demanar a l'interessat que indiqui la data i el procediment en què els va presentar.

k) Guardar reserva, en els termes establerts legalment, de les dades, els informes o els antecedents que hagi obtingut, que només poden ésser utilitzats per a aplicar els tributs o els recursos la gestió dels quals tingui encomanada i per a imposar sancions, sense que puguin ésser lliurats o comunicats a tercers, excepte en els supòsits que estableixen les lleis.

l) Contestar, en els termes especificats en les lleis, les consultes que formulin les persones i les entitats i que compleixin els requisits establerts legalment. S'ha de determinar per llei quines són les consultes que s'han de contestar per escrit i les conseqüències de la falta de resposta en el termini establert.

m) Aplicar els criteris continguts a les respostes a consultes tributàries escrites emeses pels òrgans o organismes que tinguin atribuïda la competència interpretativa, sempre que el supòsit de fet sigui assimilable.

n) Informar, a sol·licitud de l'interessat i amb relació als tributs la gestió dels quals li correspongui, sobre el valor a efectes fiscals dels béns immobles que, situats en el territori de Catalunya, hagin d'ésser objecte d'adquisició o transmissió.

o) Habilitar al contribuent, amb les degudes cauteles de confidencialitat, l'accés a les dades fiscals pròpies actualitzades de què disposi.

Article 122-3. Potestats

1. L'Administració tributària de la Generalitat, en l'àmbit dels tributs que gestiona i dels recursos de dret públic que recapta, d'acord amb la normativa aplicable i amb subjecció als procediments tributaris establerts, pot dur a terme les actuacions següents:

a) La comprovació i la investigació de tots els elements o circumstàncies determinants de l'obligació tributària per a garantir el compliment correcte de les normes que li són aplicables.

b) La gestió recaptatòria en període executiu dels recursos de dret públic de titularitat de la Generalitat i, si li ha estat atribuïda aquesta funció, dels de titularitat d'altres administracions públiques catalanes.

c) Les actuacions de col·laboració en virtut de les normes sobre assistència mútua que siguin aplicables.

d) L'exercici de la potestat sancionadora en matèria tributària.

e) La revisió en la via administrativa, mitjançant els procediments establerts legalment, dels actes i actuacions d'aplicació dels tributs, de recaptació d'ingressos de dret públic i d'imposició de sancions tributàries.

2. L'Administració tributària de la Generalitat pot fer ús de totes les facultats i prerrogatives per al cobrament dels tributs que li atorga la normativa tributària quan du a terme, a l'empara de la habilitació legal corresponent o en virtut de delegació de competències o sol·licitud de col·laboració, les actuacions del procediment de recaptació destinades al cobrament dels ingressos de dret públic no tributaris.

3. Als efectes de l'abast de la col·laboració d'altres administracions amb l'Administració tributària de la Generalitat tendent a la satisfacció dels recursos de dret públic, el compliment de les obligacions derivades de l'exacció dels recursos de dret públic no tributaris s'equipara al compliment de les obligacions tributàries.

Article 122-4. Facultat de qualificació

1. L'Administració tributària, en el desenvolupament de les funcions de comprovació o investigació, ha de qualificar els fets, actes o negocis efectuats per l'obligat tributari d'acord amb la naturalesa jurídica del fet, acte o negoci efectuat amb independència de la forma o la denominació utilitzades per les parts per a qualificar-lo.

2. L'exercici de la facultat de qualificació ha de respectar:

a) La presumpció de bona fe dels contribuents i dels obligats tributaris.

b) La deguda necessitat de prova i de motivació per part de l'Administració tributària.

c) Els procediments que pertoquin per a determinar les normes, els actes o els negocis que s'hagi intentat evitar o amagar.

d) Les qualificacions de les altres administracions i jurisdiccions rellevants en la matèria.

e) La resta de criteris que determini la normativa i la jurisprudència.

Article 122-5. Facultats per a interpretar

1. En l'àmbit de les competències de la Generalitat, la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda pública; la Direcció General de Tributs o l'òrgan competent en matèria de tributs integrat en l'estructura orgànica del departament competent en matèria d'hisenda, i el Consell Fiscal de Catalunya estan facultats, en els termes que estableix aquest codi respecte a cadascun d'aquests òrgans, per a dictar disposicions interpretatives, aclaridores i explicatives de les normes en matèria tributària i emetre dictàmens.

2. Les disposicions interpretatives i explicatives i els dictàmens s'han de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

3. Les disposicions interpretatives tenen els efectes establerts per l'article 111-8.

Article 122-6. Obtenció i comunicació de dades amb transcendència tributària

L'Administració tributària de la Generalitat pot obtenir de tercers dades amb transcendència tributària per procediments de captació d'informació de caràcter general o periòdic, o de caràcter individual, d'acord amb el que estableix aquest codi, amb la finalitat de fer-les servir en l'exercici de les funcions d'aplicació dels tributs o de recaptació en període executiu que té atribuïdes per llei.

Article 122-7. Caràcter reglat i impugnabilitat dels actes

Els actes d'aplicació dels tributs, d'imposició de sancions tributàries i de revisió administrativa dictats pels òrgans de l'Administració tributària de la Generalitat tenen caràcter reglat i són impugnables en la via administrativa i jurisdiccional en els termes que estableixen les lleis, sens perjudici dels sistemes alternatius de resolució de conflictes regulats per la normativa tributària.

Article 122-8. Utilització de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics

1. L'Administració tributària de la Generalitat ha de promoure la utilització de les tècniques i els mitjans electrònics, informàtics i telemàtics necessaris per al desenvolupament de la seva activitat i l'exercici de les seves competències.

2. Els procediments i les actuacions en què es facin servir tècniques i mitjans electrònics han de garantir la identificació de l'Administració tributària actuant i l'exercici de la seva competència.

3. L'Administració tributària de la Generalitat pot produir actes de tràmit o que resolguin procediments de manera automatitzada, quan aquesta forma d'actuació administrativa estigui prevista reglamentàriament i es compleixin les garanties establertes per la llei.

4. L'Administració tributària de la Generalitat ha de posar a l'abast de les persones i les entitats els canals electrònics, informàtics i telemàtics perquè aquestes s'hi puguin relacionar per a exercir llurs drets i complir llurs obligacions amb agilitat i comoditat, amb les garanties i els requisits previstos en cada procediment i amb les limitacions establertes per la legislació sobre l'ús dels mitjans electrònics en el sector públic.

Article 122-9. Col·laboració interadministrativa

1. Les relacions dels ens i els organismes de l'Administració tributària de la Generalitat amb altres administracions públiques es regeixen pel que disposa aquesta llei i la legislació sobre règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya.

2. Els ens i els organismes de l'Administració tributària de la Generalitat poden, per mitjà d'acords, convenis, fórmules de col·laboració o qualsevol instrument jurídic o organitzatiu admès per l'ordenament que es consideri adequat, establir relacions amb altres administracions públiques amb la finalitat de millorar el servei públic i d'acomplir els objectius d'interès comú i les funcions tributàries respectives.

3. Els ens i els organismes de l'Administració tributària de la Generalitat poden constituir consorcis, o adherir-se a altres de ja existents, amb altres administracions, organismes o ens públics, o amb entitats privades sense ànim de lucre, que tinguin finalitats d'interès públic concurrents.

4. Els ens i els organismes de l'Administració tributària de la Generalitat poden delegar les competències de llur titularitat a altres administracions o entitats en els termes que estableixen les lleis.

5. Els ens i els organismes de l'Administració tributària de la Generalitat poden encarregar la realització d'activitats de caràcter material o tècnic o serveis a altres administracions, organismes i ens públics o privats.

6. Els ens i els organismes de l'Administració tributària de la Generalitat col·laboren, per mitjà dels acords corresponents, i amb les fórmules establertes per la normativa, en la gestió, la inspecció i la recaptació dels tributs locals i en la recaptació dels ingressos de dret públic de les entitats locals.

Així mateix, els ens i els organismes de l'Administració tributària de la Generalitat i les entitats locals es presten recíprocament l'assistència necessària per a una major eficiència en el compliment de les comeses respectives, i poden dur a terme plans d'inspecció conjunts.

7. Els òrgans de la Generalitat competents poden dur a terme, amb la sol·licitud prèvia del president de la corporació local, les actuacions pròpies dels procediments d'inspecció i recaptació executiva fora del territori de l'entitat local respectiva amb relació als ingressos del dret públic propis d'aquesta.

Article 122-10. Col·laboració amb els agents del sistema tributari

1. Els agents del sistema tributari, de manera voluntària i per mitjà d'acords o convenis, poden col·laborar amb l'Administració tributària de la Generalitat per a facilitar el compliment de les obligacions tributàries i prevenir i evitar el frau fiscal, en els termes i les condicions que determini la normativa tributària. Aquesta col·laboració es pot instrumentar també per mitjà d'acords o convenis de l'Administració tributària de la Generalitat amb altres administracions públiques.

2. S'entén per *agent del sistema tributari*, als efectes del que estableix aquest codi, qualsevol entitat privada o institució o associació representativa de sectors o interessos socials, laborals, empresarials o professionals susceptible de participar, per mitjà de la col·laboració amb l'Administració tributària, en la gestió dels tributs, en la informació i assistència als contribuents i, en general, en el funcionament correcte del sistema tributari.

3. Són agents del sistema tributari els assessors fiscals. S'entén per *assessor fiscal* la persona física o jurídica, o l'entitat, que presta, de manera específica i professionalitzada, amb relació a actuacions dutes a terme per l'Administració tributària de la Generalitat, serveis d'assessorament o consultoria fiscal, d'assistència al contribuent en la interpretació i aplicació de les normes tributàries i de defensa de la seva posició jurídica en qualsevol tipus de procediment tributari o reclamació.

Els assessors fiscals es poden inscriure en el Registre d'assessors fiscals de Catalunya. S'han de regular per reglament els requisits i el procediment d'inscripció en aquest registre i la seva publicació, i també l'aprovació del codi de conducta i de bones pràctiques dels assessors fiscals, basat en el principi de la responsabilitat social i de coresponsabilitat en el compliment de les obligacions fiscals.

La col·laboració dels assessors fiscals en el bon funcionament del sistema tributari no va en detriment del desplegament de l'Agència Tributària de Catalunya ni de la dotació adequada dels seus recursos per a fer front a les tasques de facilitació de la comprensió, la gestió i la liquidació de les obligacions fiscals.

4. L'Administració tributària de la Generalitat ha de posar a disposició de l'assessor fiscal registrat les eines adequades perquè contribueixi a incrementar el nivell de compliment voluntari de les obligacions fiscals.

5. L'Administració tributària de la Generalitat ha de promoure sistemes de col·laboració amb les entitats públiques per a maximitzar l'eficàcia i l'eficiència en la gestió recaptatòria i per a facilitar als ciutadans la satisfacció de llurs deutes tributaris. Amb aquesta finalitat, i sempre que estigui justificat per raons de manca de capacitat de l'Administració tributària, es poden promoure sistemes de col·laboració amb entitats privades, amb l'acord previ de la Junta de Govern de l'Agència Tributària de Catalunya.

6. L'Administració tributària de la Generalitat pot arribar a una entesa amb els contribuents que permeti determinar drets i obligacions tributàries que es desprenen de l'activitat exercida o d'un determinat tipus de transaccions o d'operacions el règim fiscal de les quals suscití controvèrsies doctrinals. El contribuent ha de complir les seves obligacions fiscals en consonància amb el que s'ha estipulat en l'entesa.

Llibre segon. L'Agència Tributària de Catalunya i la Junta de Tributs de Catalunya

Títol I. L'Agència Tributària de Catalunya

Capítol I. Disposicions generals

Article 211-1. L'Agència Tributària de Catalunya

1. L'Agència Tributària de Catalunya és un ens amb personalitat jurídica pròpia amb plena capacitat i atribucions per a organitzar i exercir les funcions que té encomanades.

2. L'Agència Tributària de Catalunya actua ajustada al dret públic i es regeix per aquesta llei, per les seves normes de desplegament, pel seu reglament de règim interior i, en tot el que no estableixin les disposicions esmentades i que no sigui incompatible amb la present llei, per les disposicions reguladores de les entitats que conformen el sector públic de la Generalitat.

3. Sens perjudici del que estableix l'apartat 1, l'Agència Tributària de Catalunya es regeix, pel que fa a les actuacions de gestió, liquidació, recaptació, inspecció i altres funcions tributàries, pel que estableix la normativa tributària i la de procediment administratiu aplicables a Catalunya, i també per les seves normes de desplegament.

4. L'Agència Tributària de Catalunya té autonomia funcional, financera i de gestió i s'adscriu al departament competent en matèria d'hisenda.

Article 211-2. Funcions

1. Corresponen a l'Agència Tributària de Catalunya les funcions següents:

a) Gestionar, liquidar, inspeccionar i recaptar els tributs, quan la seva aplicació correspongui a la Generalitat.

b) Prestar als contribuents els serveis d'atenció i informació tributària, fer tasques de facilitació de la comprensió i compliment de les obligacions fiscals i facilitar l'exercici de llurs drets, de manera que tota persona física o jurídica disposi del màxim suport per part de l'Administració.

c) Gestionar la recaptació en període executiu dels ingressos de dret públic no tributaris de l'Administració de la Generalitat i dels ens que conformen el sector públic de la Generalitat.

d) Elaborar estudis en els seus àmbits d'actuació i, en concret, respecte a les funcions de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs.

e) Actuar davant l'administració tributària competent en representació dels departaments, els ens i les entitats que formen el sector públic de la Generalitat, quan tinguin la condició d'obligats tributaris respecte als tributs gestionats per l'Agència, en els termes acordats per conveni o per l'instrument jurídic que correspongui.

f) Qualsevol altra que li sigui atribuïda per llei, delegació de competències, encàrrec de gestió, conveni de col·laboració o per qualsevol altre instrument jurídic establert legalment.

2. L'Agència Tributària de Catalunya pot fer funcions d'aplicació dels tributs locals i gestionar la recaptació en període executiu dels ingressos de dret públic de les administracions locals de Catalunya, quan aquestes funcions li siguin assignades per delegació, encàrrec de gestió, conveni de col·laboració o altres fórmules de col·laboració establertes en l'ordenament jurídic.

3. L'Agència Tributària de Catalunya es pot relacionar amb altres administracions públiques tributàries, integrar-se en consorcis i signar acords i convenis de col·laboració en matèria tributària.

4. Per a exercir les seves funcions, l'Agència Tributària de Catalunya pot obtenir informació amb transcendència tributària en els termes establerts per l'article 122-6 del Codi i la disposició addicional tercera d'aquest llibre.

Article 211-3. Principis generals d'actuació

1. L'Agència Tributària de Catalunya actua amb autonomia de gestió basada en una política adequada de recursos humans en l'àmbit economicofinancer.

2. En el marc dels principis generals aplicables a l'Administració tributària de la Generalitat establerts per aquest codi, l'activitat de l'Agència Tributària de Catalunya es regeix pels principis i les regles següents:

a) Legalitat, objectivitat, eficàcia i generalitat en l'aplicació dels tributs, amb ple respecte als drets i les garanties dels ciutadans.

b) Desconcentració d'actuacions.

c) Lluita contra les diferents formes d'evasió i elusió fiscals.

d) Eficàcia, transparència i responsabilitat en la gestió de la informació, per a la qual cosa ha de comptar amb el suport de la infraestructura tecnològica que garanteixi sempre la seguretat i la confidencialitat de les dades.

e) Servei als ciutadans, amb una atenció especial a les tasques d'assistència als contribuents, per a reduir al mínim els costos de tramitació i per a facilitar el compliment voluntari de les obligacions tributàries.

f) Coordinació i cooperació amb la resta d'administracions tributàries.

g) Col·laboració social i institucional amb els col·legis professionals, altres corporacions de dret públic, cambres de comerç, associacions professionals de l'àmbit tributari, institucions o organitzacions representatives de sectors socials, laborals, empresarials o professionals i entitats privades, a fi de detectar el frau fiscal, millorar l'aplicació dels tributs i facilitar al màxim als contribuents el compliment de llurs obligacions i deures tributaris.

h) Adaptació continuada als canvis de l'entorn econòmic i social i atenció a les noves necessitats dels ciutadans.

i) Transparència pel que fa a la fixació de criteris i objectius en els seus àmbits d'activitat, en particular en matèria de lluita contra el frau.

Article 211-4. Règim jurídic dels actes dictats pels òrgans de l'Agència

1. Els actes de l'Agència Tributària de Catalunya dictats en l'exercici de les seves funcions com a poder públic són actes administratius.

2. Les funcions d'aplicació dels tributs i la potestat sancionadora atribuïdes a l'Agència Tributària de Catalunya es regeixen per la normativa tributària i de procediment administratiu aplicable a Catalunya i per la normativa de desplegament.

3. L'Agència Tributària de Catalunya, pel que fa a les funcions que impliquen l'exercici de potestats públiques, es regeix per la normativa reguladora del procediment administratiu en l'àmbit de la Generalitat.

4. Els actes que dictin els òrgans de l'Agència Tributària de Catalunya en l'exercici de la potestat tributària, i també els de recaptació per la via executiva dels ingressos públics no tributaris, són susceptibles de reclamació economicoadministrativa.

trativa davant els òrgans economicoadministratius competents, sens perjudici de la interposició prèvia i potestativa del recurs de reposició en els termes que estableix la normativa tributària i les normes de desplegament.

5. La resta d'actes dictats en l'àmbit de l'Agència Tributària de Catalunya esgoten la via administrativa i són susceptibles de recurs contenciós administratiu, sens perjudici del recurs potestatiu de reposició.

6. La revisió d'actes nuls o anul·lables de naturalesa tributària en la via administrativa correspon a la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda i s'ha d'efectuar d'acord amb els motius, els terminis i la tramitació establerts per la normativa tributària.

7. El règim de responsabilitat patrimonial de l'Agència Tributària de Catalunya i de les autoritats, dels funcionaris i del personal adscrit és el que s'estableix amb caràcter general per a l'Administració de la Generalitat. Correspon al director de resoldre, en els termes que determina la normativa aplicable a Catalunya en aquesta matèria.

Capítol II. Organització

Article 212-1. Òrgans de govern

Els òrgans de govern de l'Agència Tributària de Catalunya són:

- a) El president.
- b) La Junta de Govern.
- c) El director.
- d) El Comitè Executiu.

Article 212-2. El president

1. La presidència de l'Agència Tributària de Catalunya correspon a la persona titular de l'òrgan per mitjà del qual l'Agència s'adscriu al departament competent en matèria d'hisenda.

2. Correspon al president:

- a) Exercir la representació institucional i signar convenis amb altres entitats públiques i privades.
- b) Presidir la Junta de Govern.
- c) Aprovar el pla de control tributari de l'Agència.
- d) Nomenar i fer cessar el personal directiu.
- e) Exercir el comandament superior del personal, sens perjudici de les funcions que corresponen al director.
- f) Aprovar la relació de llocs de treball.
- g) Elevar l'oferta pública d'ocupació al Govern.
- h) Qualsevol altra que li sigui atribuïda per llei o per reglament.

3. El president pot delegar en el director la funció establerta per l'apartat 2.a.

Article 212-3. La Junta de Govern

1. Componen la Junta de Govern:

- a) El president.
- b) Els vocals nats del departament competent en matèria d'hisenda, que són: el director de l'Agència, l'alt càrrec encarregat de l'òrgan del Govern competent en matèria de tributs, el director general de Pressupostos i el director de l'Assessoria Jurídica.
- c) L'interventor general, amb veu però sense vot.
- d) El director de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya.
- e) Fins a quatre vocals nomenats per la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda.
- f) El secretari, que ha d'ésser el vocal que designi el president.

2. La Junta de Govern té les funcions següents:

- a) Exercir la direcció superior de l'Agència.
- b) Aprovar el programa d'actuació de l'Agència.
- c) Informar preceptivament dels avantprojectes de llei i de decret legislatiu que afectin directament o indirectament els àmbits competencials de l'Agència.
- d) Conèixer els projectes normatius, inclosos els que regulen els procediments tributaris, i emetre'n un informe, sens perjudici que pugui delegar aquestes funcions en el director o en el Comitè Executiu.
- e) Aprovar l'avantprojecte de pressupost de l'Agència.
- f) Aprovar les línies generals de la política de recursos humans, inclosa la política de retribucions i, en especial, les retribucions variables.
- g) Deliberar sobre la política de comunicació i sobre les relacions institucionals de l'Agència.
- h) Aprovar els comptes de l'exercici anterior.
- i) Aprovar el reglament de règim interior de l'Agència.
- j) Aprovar l'oferta d'ocupació pública de l'Agència.
- k) Aprovar, abans de sotmetre'ls a la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda, els projectes normatius pels quals s'aprova l'estructura organitzativa de l'Agència.
- l) Complir les altres funcions que li atribueixi el reglament de règim interior.

3. La presidència de la Junta de Govern correspon a la persona que ocupa la presidència de l'Agència, que ha d'exercir el càrrec d'acord amb les funcions i els requisits de funcionament que s'estableixin per als òrgans col·legiats en la normativa de procediment administratiu aplicable a Catalunya.

Article 212-4. El director

1. El càrrec de director de l'Agència Tributària de Catalunya és assimilat al rang orgànic de secretari general i és nomenat i separat lliurement pel Govern, a proposta de la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda.

2. Correspon al director:

- a) Exercir la direcció ordinària de l'Agència, que inclou donar les instruccions sobre tots els temes relacionats amb els serveis i les funcions de l'Agència i dictar les instruccions de caràcter tributari dins les seves competències.
- b) Exercir la representació ordinària en l'ordre judicial i en l'extrajudicial.
- c) Dirigir i coordinar l'actuació del Comitè Executiu.
- d) Elaborar l'avantprojecte de pressupost i sotmetre'l a la Junta de Govern.
- e) Confeccionar la relació de llocs de treball.
- f) Redactar l'oferta d'ocupació pública de l'Agència.
- g) Executar el programa d'actuació de l'Agència.
- h) Exercir el comandament del personal, i, específicament, exercir la potestat disciplinària i nomenar i fer cessar el personal que no tingui la consideració de personal directiu.
- i) Contractar personal laboral.
- j) Signar convenis amb altres entitats públiques i privades, per delegació del president.
- k) Actuar com a òrgan de contractació de l'Agència.
- l) Autoritzar despeses amb càrrec a crèdits pressupostaris.
- m) Complir les funcions que li delegui el president o la Junta de Govern.
- n) Complir les funcions que li atribueixi el reglament de règim interior.

Article 212-5. El Comitè Executiu

1. El Comitè Executiu és presidit pel director de l'Agència, i és integrat pels titulars dels òrgans de l'Agència que es determinin reglamentàriament d'entre els que en formen l'estructura central i territorial. Actua com a secretari el membre del Comitè o el funcionari que determini el director, si bé en aquest darrer cas no té dret a vot.

2. El president del Comitè Executiu pot decidir sobre l'assistència a les sessions del Comitè, amb veu però sense vot, de persones que estiguin relacionades amb els assumptes objecte de debat.

3. Les funcions del Comitè Executiu són:

- a) Elaborar l'avantprojecte del programa d'actuació.
- b) Aprovar i fer el seguiment de les línies de treball fixades en el programa d'actuació, que inclou els principals objectius de l'Agència, els quals es fonamenten en la millora de l'eficàcia i l'eficiència en el funcionament, tant pel que fa al control tributari com a l'atenció ciutadana.
- c) Proposar els programes de contractació i d'inversions.
- d) Proposar mesures que afectin l'organització dels serveis centrals i territorials, i fer-ne el seguiment de l'execució.
- e) Executar els acords de la Junta de Govern, llevat dels que corresponen al director.
- f) Assessorar sobre els projectes i les decisions que determini el president, la Junta de Govern o el director.
- g) Complir les que li delegui la Junta de Govern.
- h) Complir les que li atribueixi el reglament de règim interior.

Article 212-6. Estructura organitzativa

1. L'Agència Tributària de Catalunya té l'estructura organitzativa que es determini per reglament.

2. S'han de determinar, per ordre de la persona responsable del departament competent en matèria d'hisenda, a proposta del president de l'Agència, la seva estructura i organització, amb l'objectiu d'atendre les funcions que li atribueix aquesta llei.

3. L'Agència Tributària de Catalunya disposa de serveis jurídics propis integrats per advocats de la Generalitat, als quals correspon d'assessorar l'Agència i, conjuntament amb els advocats de la Generalitat, representar-la i defensar-la, en els termes establerts per la normativa vigent.

4. En els recursos contenciosos administratius interposats contra les resolucions dictades pels òrgans econòmicoadministratius competents, es pot encarregar als advocats de la Generalitat la representació i defensa de l'Agència Tributària de Catalunya.

Capítol III. Personal

Article 213-1. Personal al servei de l'Agència Tributària de Catalunya

1. L'Agència Tributària de Catalunya compta amb personal funcionari, integrat en cossos generals o en cossos específics adscrits a l'Agència, i personal laboral per a l'exercici de les funcions que té atribuïdes. Es reserven al personal funcionari de l'Agència, en salvaguarda dels interessos generals de l'Administració, els llocs de treball que comportin l'exercici de potestats públiques.

2. El personal funcionari resta sotmès a les disposicions legals aplicables en matèria de funció pública i la seva normativa de desenvolupament, sens perjudici de les regulacions específiques contingudes en aquesta llei.

3. El president de l'Agència Tributària de Catalunya estableix, a proposta del director, el règim de prestació de serveis i les altres condicions laborals del personal al servei de l'Agència.

4. Les retribucions del personal funcionari i del personal laboral de l'Agència Tributària de Catalunya s'ajusten al que disposin les lleis de pressupostos de la Generalitat de Catalunya.

5. Els funcionaris dels cossos tributaris adscrits a l'Agència Tributària de Catalunya tenen la consideració d'agents de l'autoritat en l'exercici de llurs funcions, en els termes que estableix la normativa tributària. Quan actuen com a agents de l'au-

toritat fora de les oficines públiques, davant de terceres persones, els funcionaris han d'acreditar aquesta condició, i poden sol·licitar el suport, l'empara i la protecció de les autoritats públiques, que estan obligades a prestar-los-els.

6. Correspon al president de l'Agència Tributària de Catalunya d'aprovar la relació de llocs de treball, a proposta del director i d'acord amb la normativa general de funció pública de l'Administració de la Generalitat. La relació dels llocs de treball ha de definir la naturalesa, el contingut i les característiques de desenvolupament i les retribucions, que s'han d'ajustar al que disposin les lleis anuals de pressupostos per al personal al servei de les entitats públiques, amb un règim específic de percepció de retribucions variables que correspon de regular al Govern.

Article 213-2. Principis d'actuació

Els membres dels cossos tributaris de l'Agència Tributària de Catalunya han d'ajustar en tot moment llur actuació al codi de conducta següent:

a) Han d'actuar d'acord amb els principis de legalitat, objectivitat i generalitat en l'aplicació de la normativa tributària, amb ple respecte a l'ordenament jurídic.

b) Han d'actuar amb professionalitat, imparcialitat i responsabilitat en el compliment de llurs funcions i han de gestionar amb sigil la informació i guardar reserva rigorosa respecte a les dades de què tinguin coneixement en l'exercici de llur activitat.

c) Han de sotmetre llur gestió als principis d'avaluació i de transparència i al principi de garantia de la seguretat jurídica dels obligats tributaris.

d) Han d'atenir-se al principi de jerarquia i han d'obeir les instruccions professionals dels superiors, llevat que puguin constituir una infracció de l'ordenament jurídic.

e) Han de prestar el màxim servei als ciutadans, amb una atenció especial a les tasques d'assistència tècnica als contribuents i de promoció de la consciència fiscal.

f) Han d'actuar amb la màxima celeritat i amb la màxima proporcionalitat en la gestió dels assumptes que els són encomanats.

g) S'han de subjectar al principi de coordinació i cooperació amb el personal de les altres administracions públiques i de les entitats que actuen en l'àmbit tributari.

h) Han d'adaptar llur gestió de manera continuada als canvis de l'entorn econòmic i social i han d'actualitzar permanentment llurs coneixements tributaris.

i) Han d'actuar d'acord amb la resta de principis a què resten subjectes en virtut de llur condició d'empleats públics.

Article 213-3. Oferta pública d'ocupació

El director de l'Agència Tributària de Catalunya ha de sotmetre a l'aprovació de la Junta de Govern i a proposta del seu president l'oferta pública d'ocupació amb relació als llocs de treball reservats a funcionaris dels cossos tributaris que té adscrits, a fi de sotmetre-la a l'aprovació del Govern.

Article 213-4. Processos de selecció i provisió de llocs de treball i formació

1. Correspon a l'Agència Tributària de Catalunya de convocar i resoldre els processos de selecció i provisió dels llocs de treball reservats a personal funcionari dels cossos tributaris que té adscrits.

2. L'Agència Tributària de Catalunya ha de dissenyar, en col·laboració amb els òrgans amb atribucions en matèria de formació del departament a què és adscrita, el pla anual de formació del seu personal i pot signar convenis amb altres entitats amb aquest objecte.

Capítol IV. Règim econòmic, de contractació i patrimonial

Article 214-1. Recursos econòmics

1. Els recursos de l'Agència Tributària de Catalunya són:
 - a) Les assignacions amb càrrec als pressupostos de la Generalitat.
 - b) Un percentatge de la recaptació que derivi dels seus actes de liquidació i de gestió recaptatòria o de qualsevol altre acte administratiu dictat en l'àmbit de gestió tributària amb la finalitat de cobrir les despeses de funcionament i inversions que siguin necessàries per a la seva activitat.
 - c) Els rendiments procedents dels béns i els drets propis o que té adscrits.
 - d) Els crèdits i els préstecs que li siguin concedits, en els termes i les condicions que fixa la normativa aplicable.
 - e) La recaptació de taxes, preus públics i altres ingressos vinculats als serveis que presta.
 - f) Els altres que legalment li corresponguin.
2. La base del càlcul i el percentatge a què fa referència l'apartat 1.b es fixen cada any en la llei de pressupostos de la Generalitat.

Article 214-2. Pressupost

1. El pressupost de l'Agència Tributària de Catalunya es regeix pel que disposa la normativa reguladora de les entitats que conformen el sector públic de la Generalitat, la normativa reguladora de les seves finances públiques i les successives lleis de pressupostos.
2. Correspon al director de l'Agència d'elaborar l'avantprojecte de pressupost perquè l'aprovi la Junta de Govern, el qual ha de contenir el que determini la normativa vigent relativa a l'elaboració dels pressupostos i que, en qualsevol cas, ha de reflectir els costos necessaris per a aconseguir els seus objectius.
3. Les variacions en la quantia global del pressupost i les que afecten despeses de personal són autoritzades per la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda a proposta del president de l'Agència. Les variacions internes són acordades pel director.

Article 214-3. Patrimoni

1. Constitueixen el patrimoni de l'Agència Tributària de Catalunya els béns i els drets que li són adscrits i els béns i els drets propis, de qualsevol naturalesa, que adquireixi per qualsevol títol.
2. Els béns adscrits es regeixen per la normativa patrimonial que els és aplicable. Aquests béns conserven la qualificació jurídica originària i l'adscripció no implica cap transmissió del domini públic ni desafectació.
3. L'Agència Tributària de Catalunya gaudeix d'autonomia per a formalitzar qualsevol negoci jurídic amb relació als béns i drets propis, sense sotmetiment a informe o autorització prèvia, si bé ha d'emprar els procediments establerts per la normativa patrimonial de la Generalitat. S'han de determinar per decret els òrgans competents per a autoritzar, tramitar i formalitzar aquests negocis.
4. L'Agència Tributària de Catalunya gaudeix de sistemes d'informació propis, sens perjudici de les fórmules de col·laboració que es puguin establir amb l'Administració de la Generalitat.

Article 214-4. Règim comptable i fiscal

1. L'Agència Tributària de Catalunya ha d'aplicar el pla de comptabilitat pública de la Generalitat.
2. Pertoca als òrgans de l'Agència Tributària de Catalunya que amb aquest objectiu es determinin, d'acord amb l'estructura orgànica corresponent, portar la comptabilitat de l'Agència, de conformitat amb les instruccions que dicti la Intervenció General a aquest efecte.

3. La comptabilitat de la liquidació i de la recaptació dels tributs i altres recursos de dret públic s'ha de portar d'acord amb els criteris que estableixi la Intervenció General a aquest efecte, i s'ha de garantir la interconnexió informàtica per mitjà de sistemes d'informació corporatius.

4. L'Agència Tributària de Catalunya gaudeix del tractament fiscal aplicable a l'Administració de la Generalitat.

Article 214-5. Règim contractual

1. La contractació de l'Agència Tributària de Catalunya es regeix per la normativa vigent en matèria de contractes de les administracions públiques.

2. L'òrgan de contractació de l'Agència Tributària de Catalunya és el director.

Capítol V. Control financer i d'eficàcia

Article 215-1. Règim de control

1. Correspon a la Inspecció de Serveis de l'Agència Tributària de Catalunya supervisar el funcionament intern de l'Agència en els termes que es determinin per reglament.

2. Correspon a la Intervenció General de la Generalitat efectuar el control financer, d'acord amb el pla anual aprovat per la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda, tant pel que fa al pressupost de l'Agència com pel que fa a l'aplicació dels tributs.

Capítol VI. Col·laboració amb tercers en matèria tributària

Article 216-1. Convenis

1. L'Agència Tributària de Catalunya pot signar, en els termes i les condicions establerts per la normativa aplicable a l'Administració de la Generalitat, convenis de col·laboració amb entitats públiques pertanyents a altres administracions en els àmbits d'actuació que directament o indirectament li són propis. Així mateix, pot subscriure convenis amb entitats privades amb la mateixa finalitat.

2. Si els convenis a què fa referència l'apartat 1 imposen a l'Agència Tributària de Catalunya l'execució de tasques a acomplir per mitjà dels seus recursos humans o materials, es pot establir una contraprestació econòmica que, en qualsevol cas, cobreixi o compensi el cost dels mitjans esmerçats en l'execució del conveni.

Article 216-2. Col·laboració en matèria tributària i en l'aplicació dels tributs

1. La col·laboració de l'Agència Tributària de Catalunya amb altres administracions públiques pot revestir qualsevol fórmula jurídica admesa en dret, inclosa la constitució o la participació en entitats amb personalitat jurídica pròpia i diferenciada.

2. L'Agència Tributària de Catalunya ha de col·laborar, pels mitjans que consideri pertinents, amb altres administracions tributàries per al compliment de les obligacions fiscals en l'àmbit de la seva competència.

3. L'Agència Tributària de Catalunya ha de col·laborar amb l'Administració de justícia, amb els òrgans del Ministeri Fiscal i amb altres òrgans de la resta de l'ordenament jurídic d'acord amb el que estableixi la normativa aplicable.

4. Els interessats, entitats socials, entitats privades o institucions o organitzacions representatives d'interessos socials, laborals, empresarials o professionals, poden col·laborar amb l'Agència Tributària de Catalunya en totes les actuacions d'interès comú que es determinin per reglament. Aquesta col·laboració s'instrumenta per mitjà d'acords de col·laboració.

5. La col·laboració en matèria tributària i en l'aplicació dels tributs es fa d'acord amb la normativa tributària i de procediment administratiu aplicable i respectant en tot cas la normativa aplicable de protecció de dades de caràcter personal.

Capítol VII. Cossos tributaris d'adscripció exclusiva a l'Agència Tributària de Catalunya

Article 217-1. Cossos tributaris de l'Agència Tributària de Catalunya

Són cossos tributaris d'adscripció exclusiva a l'Agència Tributària de Catalunya:

- a) El Cos Superior d'Inspectors Tributaris de la Generalitat de Catalunya.
- b) El Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya.
- c) El Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya.

Article 217-2. Cos Superior d'Inspectors Tributaris de la Generalitat de Catalunya

1. El Cos Superior d'Inspectors Tributaris de la Generalitat de Catalunya, dins el grup de classificació A, subgrup A1, és adscrit a l'Agència Tributària de Catalunya, de la qual depèn orgànicament i funcionalment.

2. El Cos Superior d'Inspectors Tributaris de la Generalitat de Catalunya té les funcions següents:

a) Planificar i dirigir les tasques pròpies dels procediments d'aplicació dels tributs adreçades a regularitzar les conductes defraudadores i els incompliments fiscals, i controlar-ne l'execució.

b) Acomplir les tasques d'investigació i comprovació tributàries i les tasques pròpies del procediment de constrenyiment i del procediment davant dels responsables i successors dels deutes que tinguin una complexitat més alta i que comportin l'exercici de les facultats més àmplies de la inspecció i la recaptació tributàries. La complexitat s'ha de valorar en funció de la dificultat tècnica de les tasques i l'especificitat de la qualificació i la quantificació dels fets, els actes, les activitats, els valors i els altres elements determinants de l'obligació tributària.

c) Practicar les liquidacions tributàries que regularitzin la situació tributària dels obligats tributaris i imposar sancions tributàries.

d) Controlar i supervisar les actuacions pròpies dels procediments de revisió en via administrativa.

e) Informar els obligats tributaris sobre llurs drets i obligacions de naturalesa tributària amb motiu de les actuacions inspectores i sobre el procediment per a satisfer els deutes tributaris que en puguin derivar.

f) Elaborar informes i emetre dictàmens en matèria tributària adreçats a les administracions públiques, i prestar-los l'assistència i l'ajuda necessàries.

g) Les que li siguin atribuïdes per llei o per reglament.

Article 217-3. Accés al Cos Superior d'Inspectors Tributaris de la Generalitat de Catalunya

1. Per a accedir al Cos Superior d'Inspectors Tributaris de la Generalitat de Catalunya cal posseir el títol universitari de doctor, de grau, de llicenciat, d'enginyer o d'arquitecte.

2. L'ingrés al Cos Superior d'Inspectors Tributaris de la Generalitat de Catalunya es fa per mitjà dels sistemes d'oposició o de concurs oposició, en torns d'accés lliure i de promoció interna.

3. Les convocatòries d'accés al Cos Superior d'Inspectors Tributaris de la Generalitat de Catalunya han de garantir la reserva de com a mínim el 50% de les places convocades per al torn de promoció interna, en el qual tenen dret a participar:

a) Els funcionaris del Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya.

b) Els funcionaris del Cos Superior d'Administració de la Generalitat de Catalunya, del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya i del Cos d'Advocacia de la Generalitat de Catalunya que compleixin els requisits i les condicions establerts per la normativa general en matèria de promoció interna.

c) Els funcionaris del Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya.

d) Els funcionaris que pertanyin a cossos o escales d'altres administracions públiques del subgrup A1 que tinguin assignades funcions tributàries, d'acord amb el que determinin les bases de la convocatòria respectiva.

e) Els funcionaris que pertanyin a cossos o escales d'altres administracions públiques del subgrup A2 que tinguin assignades funcions tributàries substancialment coincidents amb les del Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el que determinin les bases de la convocatòria respectiva.

Article 217-4. Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya

1. El Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya té les funcions següents:

a) Informar i assistir els contribuents amb relació a llurs drets i obligacions de naturalesa tributària.

b) Efectuar el control del compliment de l'obligació de presentar declaracions tributàries i altres obligacions formals.

c) Efectuar el reconeixement i la comprovació de la procedència de beneficis fiscals.

d) Acomplir tràmits i executar les devolucions determinades per la normativa tributària.

e) Efectuar la comprovació i la pràctica de liquidacions derivades de procediments iniciats per mitjà de declaració.

f) Efectuar la comprovació i la pràctica de liquidacions derivades de procediments de verificació de dades de les declaracions i autoliquidacions.

g) Acomplir les actuacions corresponents a procediments de comprovació limitada i la pràctica de les liquidacions que en derivin.

h) Efectuar la comprovació de valors mobiliaris.

i) Acomplir les actuacions de recaptació dels deutes tributaris.

j) Assessorar, assistir i informar en matèria tributària els òrgans de l'Administració pública.

k) Acomplir la resta de tasques d'aplicació dels tributs que no estiguin integrades en les funcions d'inspecció i li siguin atribuïdes per la normativa o li siguin assignades pels òrgans competents.

2. La plantilla del Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya es fixa per llei.

Article 217-5. Accés al Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya

1. Per accedir al Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya cal posseir el títol universitari de doctor, de grau, de llicenciat, d'enginyer o d'arquitecte.

2. L'ingrés al Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya es fa per mitjà dels sistemes d'oposició o de concurs oposició, en torns d'accés lliure i de promoció interna.

3. Les convocatòries d'accés al Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya han de garantir la reserva de com a mínim el 50% de les places convocades per al torn de promoció interna, en el qual tenen dret a participar:

a) Els funcionaris de carrera amb una antiguitat mínima de dos anys en qualsevol dels cossos i escales del grup A, subgrup A1.

b) Els funcionaris de carrera amb una antiguitat mínima de dos anys en qualsevol dels cossos o escales del grup A, subgrup A2, que, en tot cas, han d'acomplir els requisits de titulació per accedir al grup A, subgrup A1.

c) Els funcionaris que pertanyin a cossos o escales d'altres administracions públiques del subgrup A2 que tinguin assignades funcions tributàries substancialment coincidents amb les del Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el que determinin les bases de la convocatòria respectiva.

Article 217-6. Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya

1. El Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya, dins el grup de classificació A, subgrup A2, és adscrit a l'Agència Tributària de Catalunya, de la qual depèn orgànicament i funcionalment.

2. El Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya té, en el marc dels procediments tributaris existents, les funcions següents:

a) Efectuar les actuacions de detecció de l'incompliment d'obligacions tributàries formals, inclosa la presentació de declaracions i autoliquidacions tributàries, i impulsar i supervisar les tasques de formació i conservació dels censos tributaris.

b) Efectuar les actuacions pròpies dels procediments d'aplicació dels tributs, dels procediments sancionadors en matèria tributària i dels procediments de revisió en via administrativa.

c) Dur a terme tasques de suport a les actuacions pròpies dels procediments d'inspecció i constrenyiment que tinguin una complexitat més alta i que comportin l'exercici de les facultats més àmplies d'inspecció i recaptació tributàries.

d) Proposar la pràctica de liquidacions derivades dels procediments tributaris i la imposició de sancions tributàries.

e) Efectuar les actuacions d'obtenció d'informació relacionades amb l'aplicació dels tributs que li han estat assignades.

f) Prestar assistència tributària als contribuents i informar-los de llurs obligacions i drets.

g) Les que li siguin atribuïdes per llei o per reglament.

Article 217-7. Accés al Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya

1. Per a accedir al Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya cal posseir el títol universitari de diplomat de primer cicle, d'enginyer tècnic o d'arquitecte tècnic o un grau equivalent.

2. L'ingrés al Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya es fa per mitjà dels sistemes d'oposició o de concurs oposició, en torns d'accés lliure i de promoció interna.

3. Les convocatòries d'accés al Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya han de garantir la reserva de com a mínim el 50% de les places convocades per al torn de promoció interna, en el qual tenen dret a participar:

a) Els funcionaris de la Generalitat que pertanyin al Cos de Gestió d'Administració de la Generalitat de Catalunya i compleixin els requisits i les condicions establerts per la normativa general en matèria de promoció interna.

b) Els funcionaris del Cos Administratiu de la Generalitat de Catalunya que ocupin amb caràcter definitiu llocs de treball amb funcions de suport directe a l'àmbit tributari, d'acord amb el que determinin les bases de la convocatòria respectiva.

Capítol VIII. Disposicions comunes per als cossos tributaris de l'Agència Tributària de Catalunya

Article 218-1. Organització i funcionament dels cossos tributaris de l'Agència Tributària de Catalunya

Correspon al director de l'Agència Tributària de Catalunya concretar els aspectes d'organització i de funcionament de les actuacions que duguin a terme en els àm-

bits d'actuació respectius els membres dels cossos tributaris d'adscripció exclusiva a l'Agència.

Article 218-2. Règim d'incompatibilitats dels membres dels cossos tributaris de l'Agència Tributària de Catalunya

Els membres del Cos Superior d'Inspectors Tributaris de la Generalitat de Catalunya, del Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya i del Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya compleixen llurs funcions en règim de dedicació exclusiva, incompatible amb qualsevol altra activitat professional. S'exceptuen d'aquest règim d'incompatibilitats les activitats que estableix com a compatibles el capítol II de la Llei 21/1987, del 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat. També se n'exceptuen l'exercici de la docència com a professors universitaris associats a temps parcial i les activitats de preparació per a accedir a la funció pública, sempre que no impedeixin el compliment del règim de dedicació horària que sigui establert per l'Agència.

Article 218-3. Accés als cossos tributaris de l'Agència Tributària de Catalunya

El contingut general de les proves per a accedir als cossos tributaris de l'Agència Tributària de Catalunya i les altres característiques principals dels sistemes d'accés s'estableix per reglament. Correspon al president de l'Agència Tributària de Catalunya d'aprovar, per mitjà de resolució, els temaris i la durada de les proves selectives, i també el contingut i la durada dels cursos selectius de formació.

Títol II. La Junta de Tributs de Catalunya

Capítol I. Disposicions generals

Article 221-1. La Junta de Tributs de Catalunya

1. La Junta de Tributs de Catalunya és un òrgan col·legiat que resol les reclamacions economicoadministratives i altres recursos en matèria tributària i de recaptació d'ingressos de dret públic que s'interposen contra actuacions fetes per l'Administració tributària de la Generalitat i les entitats de dret públic, vinculades a aquesta o que en depenguin. També són susceptibles de reclamació determinades actuacions dels particulars en matèria tributària.

2. La Junta de Tributs de Catalunya promou l'establiment de mecanismes de coordinació i col·laboració amb altres tribunals economicoadministratius amb seu a Catalunya i dona suport jurídic en matèria economicoadministrativa als ens locals de Catalunya, quan ho demanin i en els termes establerts per la normativa de règim local.

3. La Junta de Tributs de Catalunya resol d'acord amb el dret i exerceix les seves competències basant-se en els principis d'independència funcional, celeritat i gratuïtat.

4. Els criteris que de manera reiterada estableixi la Junta de Tributs de Catalunya vinculen els òrgans de l'Administració tributària i de recaptació d'ingressos de dret públic de la Generalitat i les entitats de dret públic, vinculades a aquesta o que en depenguin. A aquest efecte, s'ha de fer constar en les resolucions corresponents que es tracta de doctrina reiterada.

5. S'han de publicar les resolucions de la Junta de Tributs de Catalunya que es considerin de més transcendència i repercussió.

Article 221-2. Funcions de la Junta de Tributs de Catalunya

1. La Junta de Tributs de Catalunya té coneixement, en única instància:

a) De les reclamacions economicoadministratives, tant si s'hi susciten qüestions de fet com de dret, amb relació als actes que provisionalment o definitivament reco-

neixen o deneguen un dret o declaren una obligació o un deure, i també els de tràmit que decideixen, directament o indirectament, el fons de l'assumpte o posen terme al procediment, corresponents a les matèries següents:

- 1r. L'aplicació dels tributs i la imposició de sancions tributàries.
 - 2n. La recaptació, en general, de tots els ingressos de dret públic.
 - 3r. Les actuacions dels particulars en matèria tributària susceptibles de reclamació economicoadministrativa.
 - 4t. El reconeixement o la liquidació d'obligacions del Tresor de la Generalitat pels òrgans competents i les qüestions relacionades amb les operacions de pagament amb càrrec al Tresor.
 - 5è. El reconeixement i el pagament de tota classe de pensions i drets passius que siguin de la competència de la Generalitat.
 - 6è. Qualsevol altra respecte a la qual així ho declari expressament un precepte legal.
- b) Dels recursos d'anul·lació que s'interposen contra les seves mateixes resolucions economicoadministratives.
 - c) Dels recursos contra els actes d'execució de les reclamacions economicoadministratives.
 - d) Dels recursos extraordinaris de revisió que s'interposen contra els actes administratius fermes i les resolucions fermes de la Junta en les matèries esmentades.
 - e) De la rectificació d'errors en què incorrin les seves resolucions.
 - f) Del recurs extraordinari per a la unificació de criteri.
2. No s'admeten reclamacions economicoadministratives respecte als actes que exhaureixen la via administrativa, els dictats en procediments en què és reservada al conseller o al secretari del departament competent en matèria d'hisenda la resolució que posa fi a la via administrativa o els dictats en virtut d'una llei que els exclou de reclamació economicoadministrativa.

Capítol II. Composició, organització i funcionament de la Junta de Tributs de Catalunya

Article 222-1. Composició de la Junta de Tributs de Catalunya

1. La Junta de Tributs de Catalunya és constituïda pel president, el vicepresident, els presidents de sala, els vocals i el secretari, tots amb veu i vot.
S'ha d'establir per decret el nombre de presidents de sala i de vocals que formen part de la Junta de Tributs.
2. El president és nomenat i separat per acord del Govern, a proposta de la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda, d'entre funcionaris del grup A (subgrup A1) de l'Administració de la Generalitat, d'altres administracions públiques i assimilats, i també de personal acadèmic de les universitats, de competència tècnica reconeguda en matèria tributària, d'acord amb el que s'indiqui en la relació de llocs de treball. Ocupa aquest lloc amb dedicació exclusiva i té categoria de director general.
3. Els altres membres de la Junta de Tributs són nomenats i separats per ordre de la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda d'entre funcionaris del grup A (subgrup A1) de l'Administració de la Generalitat, d'altres administracions públiques i assimilats, i també de personal acadèmic de les universitats, que ocupin, o hagin ocupat, places corresponents a cossos les funcions dels quals tinguin relació directa amb la matèria que li és pròpia, d'acord amb el que s'indiqui en la relació de llocs de treball. Ocupen el lloc corresponent amb dedicació exclusiva i tenen categoria de subdirector general.
4. El secretari de la Junta de Tributs ha de pertànyer al Cos d'Advocacia de la Generalitat.

5. Els membres de la Junta de Tributs no poden haver exercit, ells mateixos o per substitució, activitats privades durant els dos anys anteriors a llur nomenament, incloses les de caràcter professional, per compte propi o sota la dependència o servei d'entitats o de particulars que es relacionin directament amb les activitats que desenvolupa la Junta. Resten excloses d'aquesta prohibició, les activitats particulars que, en l'exercici d'un dret reconegut, duen a terme per elles mateixes les persones interessades.

Per a valorar possibles incompatibilitats, les persones interessades a accedir a la condició de membre de la Junta de Tributs estan obligades a declarar, abans de llur nomenament, les activitats remunerades que han exercit durant els dos exercicis anteriors. En el mateix sentit, una vegada nomenades membres de la Junta, han de presentar una nova declaració si es produeix una alteració de les activitats ja declarades. L'incompliment d'aquesta condició pot ésser motiu de cessament.

6. El president de la Junta de Tributs resta subjecte a la normativa que regula el règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs, tant pel que fa a la prohibició d'intervenir en activitats privades després del seu cessament, com a l'obligació de formular la declaració d'activitats o de béns patrimonials i interessos en els registres corresponents.

Article 222-2. Organització de la Junta de Tributs de Catalunya

1. La Junta de Tributs de Catalunya funciona en ple, en sales de resolució de reclamacions, una sala de resolució de suspensions i de manera unipersonal.

2. El Ple és format pel president, el vicepresident, els presidents de sala, el secretari i tots els vocals.

3. Les sales són formades pel president de sala i, com a mínim, per un vocal i el secretari. Correspon al vicepresident de la Junta de Tributs la presidència d'una de les sales.

4. La Junta de Tributs pot actuar de manera unipersonal per mitjà del vicepresident, dels presidents de sala, qualsevol dels vocals i el secretari, en la resolució d'inadmissibilitats o qüestions incidentals o en l'arxivament d'actuacions en cas de caducitat, renúncia, desistiment o satisfacció extraprocessal. La resta de resolucions s'acorden per sala o ple.

5. Correspon al president de la Junta de Tributs, a més d'exercir les funcions de direcció orgànica i funcional de la Junta, fixar per mitjà d'acord la creació, la composició i la supressió de les sales i el repartiment d'atribucions i la distribució d'assumptes entre les sales, el Ple i els membres de la Junta que resolen de manera unipersonal.

6. Correspon als presidents de sala distribuir els expedients en fase de resolució entre els vocals que estiguin adscrits a la sala que tenen assignada i impulsar-ne la finalització, i també altres tasques que els encomani el president de la Junta de Tributs.

7. Col·laboren en la redacció de les propostes de resolució dels ponents funcionaris especialistes en l'àmbit tributari i de recaptació d'ingressos de dret públic, sota la direcció dels vocals.

8. Correspon al secretari de la Junta de Tributs dirigir i coordinar la tramitació de les reclamacions economicoadministratives i altres recursos, dictar els actes de tràmit i de notificació i impulsar d'ofici el procediment, i també altres tasques que li atribueixi expressament el president de la Junta.

El secretari de la Junta pot ésser assistit en l'exercici de les seves funcions per funcionaris del mateix cos.

Article 222-3. Funcionament del Ple i de les sales de la Junta de Tributs de Catalunya

1. El president de la Junta de Tributs de Catalunya proposa la convocatòria i l'ordre del dia i presideix i dirigeix les sessions del Ple.

2. El president de sala proposa la convocatòria i l'ordre del dia i presideix i dirigeix les sessions de la sala que li ha estat encomanada, llevat que hi assisteixi el president de la Junta, que assumeix aquestes funcions.

3. Correspon als presidents de sala i als vocals de la Junta de Tributs redactar la proposta de resolució i la resolució definitiva dels expedients que, si s'escau, els han estat atribuïts, d'acord amb el que ha estat aprovat en la sessió de la Junta corresponent, i sotmetre-la a la signatura dels qui la van aprovar, i també altres tasques que els assigni expressament el president de la Junta o, si s'escau, el president de sala.

4. Tots els membres del Ple o de les sales tenen el deure d'assistir a les sessions corresponents i participar en les deliberacions necessàries per a adoptar els acords o les resolucions. Els acords s'adopten per majoria entre els assistents i amb vot de qualitat del president en cas d'empat. Ningú no es pot abstenir de votar i qui dissen-teix de la majoria pot formular un vot particular per escrit en el termini de quaranta-vuit hores. El vot s'incorpora a l'expedient i se n'ha de fer esment en la resolució de la reclamació.

5. Tots els membres de la Junta de Tributs exerceixen llurs funcions amb independència i sense estar sotmesos a instruccions. No obstant això, en la resolució dels assumptes que els han estat atribuïts, els criteris establerts pel Ple vinculen les sales i ambdós tipus de criteri vinculen els membres que actuen de manera unipersonal.

6. El secretari de la Junta de Tributs ha d'aixecar acta de cada sessió. L'acta ha de contenir el lloc i l'hora d'inici i d'acabament de la reunió, els assistents, els expedients que s'han estudiat, el resultat de les votacions i el sentit dels acords.

Correspon al secretari de la Junta signar les actes, amb el vistiplau del president corresponent. Les actes s'han de conservar a la Secretaria de la Junta.

7. En els casos de vacant, absència, malaltia o alguna altra causa legal, el president de la Junta de Tributs és substituït pel vicepresident; els presidents de sala són substituïts pel membre de la Junta que designi el president de la Junta; el secretari és substituït pel vocal més jove, i, quan calgui per a assolir el quòrum corresponent, els vocals són substituïts pels vocals d'una altra sala que designi el president de la Junta.

Article 222-4. Dictamen pericial

1. La Junta de Tributs de Catalunya pot sol·licitar excepcionalment, d'ofici o a instància de les persones interessades que han comparegut en la reclamació, la pràctica d'una prova pericial sobre qüestions tècniques no jurídiques que siguin rellevants i hagin estat plantejades, si els actes de prova anteriors no han resultat con-cloents per circumstàncies independents de la voluntat i la diligència de les parts i sempre que hi hagi motius fonamentats per a creure que les noves actuacions permetran d'adquirir certesa sobre aquests fets.

2. La sol·licitud d'aquest dictamen s'ha d'acordar per majoria dels membres de la sala o el ple que tingui coneixement de la resolució que s'ha d'adoptar. En aquest acord s'hi han d'expressar detalladament aquestes circumstàncies i motius, i també les qüestions sobre les quals ha de tractar el dictamen.

3. El perit ha d'ésser escollit per raó de la matèria que ha de tractar el dictamen i, per ordre correlatiu, d'entre la llista de col·legiats o associats disposats a actuar com a perits tercers que estigui a disposició de l'Agència Tributària de Catalunya.

4. Si en la llista no hi ha cap perit competent per raó de la naturalesa del dic-tamen, s'ha de sol·licitar a la universitat, el col·legi o l'associació professional com-petent que designi un professional que estigui disposat a actuar com a perit tercer.

5. Els honoraris del perit són satisfets pel departament competent en matèria d'hisenda al qual és adscrita orgànicament la Junta de Tributs, en el cas que hagi estat sol·licitat d'ofici. Són satisfets per la persona interessada en el cas que el dictamen hagi estat sol·licitat per aquesta.

Article 222-5. Ús de mitjans electrònics

La Junta de Tributs de Catalunya ha de fer servir preferentment mitjans electrònics tant en les relacions amb les persones interessades com en les relacions amb l'Administració, sens perjudici del dret dels ciutadans a fer servir altres mitjans i a ésser-hi atesos. S'han d'establir per reglament les persones que estan obligades a comunicar-se amb la Junta per mitjans electrònics, la forma d'interposició de les reclamacions i els recursos per via electrònica, els requisits de la notificació electrònica i el contingut de l'expedient electrònic als efectes de la posada de manifest electrònica.

Capítol III. Unificació de criteri

Article 223-1. Recurs extraordinari per a la unificació de criteri

1. Les resolucions dictades per la Junta de Tributs de Catalunya poden ésser impugnades mitjançant el recurs extraordinari per a la unificació de criteri pels òrgans de direcció dels departaments i de les entitats de dret públic vinculades a aquests o que en depenguin, competents per raó de la matèria, quan les considerin greument danyoses i errònies o quan entre les sales o els òrgans unipersonals s'apliquin criteris diferents als utilitzats pels altres òrgans de la Junta.

2. És competent per a resoldre aquest recurs el Ple de la Junta de Tributs, al qual han d'ésser convocats el president del Consell Fiscal de Catalunya i el titular de l'òrgan competent en matèria de tributs integrat en l'estructura orgànica del departament competent en matèria d'hisenda.

3. El termini per a interposar el recurs és de tres mesos a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució.

4. La resolució s'ha de dictar en el termini de sis mesos i ha de respectar la situació jurídica particular derivada de la resolució objecte de recurs, i unificar el criteri aplicable.

5. Els criteris establerts en les resolucions d'aquests recursos són vinculants per a la Junta de Tributs i per a l'Administració tributària i de recaptació de la Generalitat, i s'han de publicar.

Article 223-2. Resolució de fixació de criteri

1. Quan s'hagin produït resolucions d'una sala de la Junta de Tributs de Catalunya o d'un òrgan unipersonal que no s'adeqüin als criteris sostinguts per una altra sala o òrgan unipersonal, o que tinguin especial transcendència, el president de la Junta pot promoure la adopció d'una resolució per a la fixació de criteri, que ha de resoldre el Ple de la Junta.

2. Prèviament a la resolució de fixació de criteri s'ha de donar tràmit d'allegacions per un termini d'un mes als òrgans de direcció dels departaments, o de les entitats de dret públic vinculades a aquests o que en depenguin, competents per raó de la matèria.

3. Els criteris que es fixin són vinculants per a la resta d'òrgans de la Junta de Tributs i per a l'Administració tributària i de recaptació de la Generalitat, per la qual cosa s'han de publicar, i, en qualsevol cas, s'ha de respectar la situació jurídica particular derivada de les resolucions prèvies.

Capítol IV. Recurs contenciós administratiu

Article 224-1. Recursos contra les resolucions de la Junta de Tributs de Catalunya

Les resolucions de la Junta de Tributs de Catalunya posen fi a la via administrativa. Contra aquestes resolucions es pot interposar un recurs contenciós administratiu d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Règim normatiu supletori

En tot allò que no regula el títol I, és aplicable a l'Agència Tributària de Catalunya el que disposa la normativa reguladora dels ens que integren el sector públic de la Generalitat, la normativa reguladora de les seves finances públiques i el règim pressupostari regulat per als ens determinats per la lletra *b.1* de l'article 1 del text refós de la Llei de l'estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre.

Disposició addicional segona. Actuació tributària dels departaments de la Generalitat

Sens perjudici de les funcions de l'Agència Tributària de Catalunya, determinats actes d'aplicació dels tributs i de la potestat sancionadora poden ésser executats, sota la coordinació de l'Agència, d'acord amb la llei de creació dels tributs mateixos, pels departaments de la Generalitat o els ens que en depenen.

Disposició addicional tercera. Obtenció d'informació per l'Agència Tributària de Catalunya

1. Les dades amb transcendència tributària que han estat obtingudes per una administració pública per a l'exercici de les seves funcions en matèria de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs com a conseqüència de delegacions de competències o encàrrecs de gestió fets per ajuntaments catalans poden ésser comunicades per aquella administració directament a l'Agència Tributària de Catalunya quan aquesta, d'acord amb el que estableix la legislació tributària, sol·liciti les dades per al control del compliment d'obligacions fiscals en l'àmbit de les seves competències.

2. Les persones físiques o jurídiques que celebren subhastes de béns han de trametre a l'Agència Tributària de Catalunya informació sobre les transmissions de béns en què han intervingut en qualitat d'intermediaris per compte d'altri, quan el transmissor no actuï en l'exercici d'una activitat econòmica. S'ha d'informar tant sobre les operacions en què els béns s'han adjudicat per mitjà de subhasta com per mitjà de qualsevol altre tipus d'operació, inclosa l'adjudicació directa.

3. Les persones físiques o jurídiques dedicades professionalment a la revenda de béns mobles han de trametre a l'Agència Tributària de Catalunya informació sobre les adquisicions de béns prèvies que siguin susceptibles de tributar per l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics en què han intervingut, tant per compte propi com en qualitat d'intermediaris per compte d'altri.

4. Les entitats asseguradores han de trametre a l'Agència Tributària de Catalunya informació sobre les indemnitzacions pagades com a conseqüència de les pòlisses de les assegurances de vida contractades amb assegurats residents a Catalunya.

5. Les entitats o empreses autoritzades per a gestionar els sistemes de bingo electrònic han de comunicar a l'Agència Tributària de Catalunya la informació relativa a les partides efectuades.

6. La Direcció General de la Policia del Departament d'Interior ha de subministrar a l'Agència Tributària de Catalunya, per mitjans electrònics, i en els formats i terminis que es determinin per conveni, les dades contingudes en el registre de persones allotjades als establiments d'hostalatge situats a Catalunya estrictament necessàries per a la comprovació de l'impost sobre les estades en establiments turístics. Es consideren dades estrictament necessàries les següents:

a) La identificació de l'establiment o equipament turístic situat a Catalunya.

b) La identificació del titular de l'explotació de l'establiment o equipament turístic.

c) El tipus de document d'identitat de la persona que s'allotja a l'establiment o equipament turístic, i la seva data de naixement.

d) La data d'entrada a l'establiment o equipament turístic de cada persona que s'hi allotja i el nombre de dies previstos de l'estada.

7. Les autoritats portuàries de Catalunya han de subministrar a l'Agència Tributària de Catalunya la relació d'embarcacions de creuer turístic que amarrin, en els termes de la llei de l'impost sobre estades en establiments turístics, en el port del qual tenen encarregada la gestió.

8. Les obligacions d'informació regulades per aquesta disposició addicional s'estableixen sens perjudici de la resta d'obligacions de lliurament d'informació que poden resultar d'altres disposicions normatives o convenis de col·laboració.

Disposició addicional quarta. Cessió de dades a la Direcció General de Tributs i Joc

1. Les dades, els informes o els antecedents obtinguts per l'Agència Tributària de Catalunya poden ésser cedits a la Direcció General de Tributs i Joc per a analitzar i dissenyar la política tributària i elaborar la normativa tributària general, les figures tributàries pròpies i els tributs cedits, en el marc de les competències normatives de la Generalitat. La comunicació de la informació s'ha de fer de manera anonimitzada o, si la finalitat perseguida ho requereix, amb l'aplicació de tècniques de pseudonimització que no permetin la identificació de les persones afectades per terceres persones diferents a l'entitat cedent.

2. La cessió de dades de caràcter personal a la Direcció General de Tributs i Joc d'acord amb el que estableix l'apartat 1 no requereix el consentiment de la persona afectada.

Disposició addicional cinquena. Creació del Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya

1. Es crea el Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya, amb les funcions definides per l'article 217-4 d'aquest codi i amb subjecció a les prescripcions dels capítols VII i VIII del títol I.

2. Els membres de la suprimida escala tècnica tributària del Cos Superior d'Inspecció i Tècnica Tributària de la Generalitat de Catalunya s'integren directament al Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya.

3. La plantilla del Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya es fixa en cinquanta llocs de treball.

Disposició addicional sisena. Escala tècnica tributària del Cos Superior d'Inspecció i Tècnica Tributària de la Generalitat de Catalunya

1. Se suprimeix l'escala tècnica tributària del Cos Superior d'Inspecció i Tècnica Tributària de la Generalitat de Catalunya.

2. Els membres de l'escala tècnica tributària del Cos Superior d'Inspecció i Tècnica Tributària de la Generalitat de Catalunya s'han d'integrar al Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya en un termini de dos mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició addicional setena. Adaptació de la relació de llocs de treball

El president de l'Agència Tributària de Catalunya ha d'adaptar la relació de llocs de treball a la nova estructura corporativa de l'Agència per mitjà d'una resolució en què han de constar els llocs de treball que tenen assignats l'exercici de funcions de gestió, inspecció i recaptació de tributs i l'exercici de la potestat sancionadora en matèria tributària i que són reservats a funcionaris dels cossos tributaris de l'Agència.

Disposició addicional vuitena. Adequació de la composició de la Junta de Govern de l'Agència Tributària de Catalunya

La modificació de la denominació, les competències, l'estructura o l'adscripció dels òrgans de què són titulars les persones a què fa referència l'apartat 1.b de l'article 212-3 d'aquest codi no comporta llur substitució com a membres de la Junta de Govern. No obstant això, quan la totalitat o la part principal de les competències dels dits òrgans siguin assumides per un altre òrgan o un òrgan de nova creació, les persones titulars d'aquests passen a formar part de la Junta de Govern en substitució dels titulars dels òrgans que fins a aquell moment tenien les dites competències.

Disposició addicional novena. Estructures de valoració d'immobles

El Govern, en el marc del desenvolupament de l'Administració tributària de la Generalitat, ha de valorar la necessitat i la viabilitat de crear les estructures corporatives necessàries en l'àmbit de valoració dels immobles.

Disposicions transitòries

Disposició transitòria primera. Compliment de funcions de cossos tributaris per part de membres d'altres cossos de l'Administració de la Generalitat o d'altres administracions públiques

1. Amb caràcter transitori, i fins que no hagi finit el termini de dos mesos per a la integració al Cos Superior de Tècnics Tributaris, les funcions que té atribuïdes la suprimida escala tècnica tributària del Cos Superior d'Inspecció i Tècnica Tributària de la Generalitat de Catalunya poden ésser exercides, amb plenitud d'efectes jurídics, per funcionaris del Cos Superior d'Administració de la Generalitat de Catalunya i per funcionaris de cossos i escales del subgrup A1 d'altres administracions públiques que hagin estat habilitats, en entrar en vigor aquesta disposició, per resolució del director de l'Agència Tributària de Catalunya.

2. Amb caràcter transitori, i fins el 31 de desembre de 2024, les funcions que té atribuïdes el Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya poden ésser exercides, amb plenitud d'efectes jurídics, per funcionaris del Cos de Gestió d'Administració de la Generalitat de Catalunya i per funcionaris de cossos i escales del subgrup A2 d'altres administracions públiques, per mitjà d'una habilitació emesa a aquest efecte pel director de l'Agència Tributària de Catalunya, d'acord amb procediments objectius que garanteixin els principis de mèrit, de capacitat i d'igualtat.

3. Els funcionaris del Cos Superior d'Administració de la Generalitat de Catalunya, del Cos de Gestió d'Administració de la Generalitat de Catalunya i dels cossos i les escales d'altres administracions públiques que exerceixin funcions pròpies dels cossos tributaris de l'Agència Tributària de Catalunya per mitjà de les habilitacions temporals que regulen els apartats 1 i 2 han de complir llurs funcions en règim de dedicació exclusiva i resten subjectes al mateix règim d'incompatibilitats que el que s'aplica als membres dels dits cossos tributaris.

Disposició transitòria segona. Composició transitòria de la Junta de Tributs de Catalunya

El president de la Junta de Finances, mentre no es procedeix a l'adaptació dels llocs de treball actuals de la Junta de Finances al que estableix el títol II d'aquest llibre, passa a exercir les funcions de president de la Junta de Tributs i de president de la Sala 1 de la Junta de Tributs; el vicepresident de la Junta de Finances passa a exercir les funcions de vicepresident de la Junta de Tributs i de president de la Sala 2 de la Junta de Tributs; els vocals de la Junta de Finances ocupen els llocs equivalents dels de vocals de la Junta de Tributs, i el secretari de la Junta de Finances passa a exercir les funcions de secretari de la Junta de Tributs.

Disposicions finals

Disposició final primera. Processos selectius d'accés als cossos d'adscripció a l'Agència Tributària de Catalunya

Els processos selectius per a accedir als cossos d'adscripció a l'Agència Tributària de Catalunya iniciats en el moment d'entrada en vigor d'aquesta llei es continuen regint, fins que fineixin, per la normativa que els és aplicable en el moment de la convocatòria.

Disposició final segona. Règim d'accés als cossos tributaris de l'Agència

Els processos selectius per a accedir als cossos tributaris d'adscripció a l'Agència Tributària de Catalunya que es convoquin abans de l'entrada en vigor del reglament a què fa referència l'article 218-3 del Codi s'han de dur a terme d'acord amb el que estableix el Decret 222/2016, del 15 de març, del règim de personal i dels processos de selecció i provisió en l'àmbit de l'Agència Tributària de Catalunya.

Disposició final tercera. Desplegament reglamentari

Mentre no es dicta el desplegament reglamentari del títol I d'aquest llibre, resten vigents, en tot el que no contradigui el llibre present, el Decret 279/2007, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el reglament de l'Agència Tributària de Catalunya, i les ordres de desplegament corresponents.

Disposició final quarta. Manteniment dels mecanismes de subministrament d'informació a l'Agència Tributària de Catalunya

Mentre no es regulen reglamentàriament els nous formats, continguts, terminis, periodicitats i condicions del subministrament d'informació amb transcendència tributària a l'Agència Tributària de Catalunya a què fa referència la disposició addicional tercera, es mantenen vigents els existents en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició final cinquena. Règim transitori de la normativa aplicable en matèria de revisió en la via administrativa dels actes i les actuacions en matèria tributària

Mentre no es modifica la legislació en matèria de revisió en la via administrativa dels actes i les actuacions a què fa referència l'article 221-2 del Codi i no entren en vigor les normes reglamentàries que es puguin dictar en el desplegament del títol II, continua essent aplicable el marc legislatiu vigent.

Disposició final sisena. Règim aplicable a la resolució de reclamacions i recursos en matèria de tributs cedits

La competència relativa a la resolució de les reclamacions economicoadministratives en matèria de tributs cedits es pot exercir quan es transfereixin els serveis i les funcions adscrits a aquesta competència.

Disposició final setena. Presidència de la Junta de Tributs de Catalunya

El que estableixen els apartats 2 i 6 de l'article 222-1 del Codi entra en vigor a partir del moment que es compleixi el que s'estableix la disposició transitòria segona d'aquest llibre. Mentrestant, el titular de la presidència és nomenat i separat d'acord amb el que estableix l'apartat 3 de l'article esmentat.

Llibre tercer. El Consell Fiscal de Catalunya i l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya.

Títol I. El Consell Fiscal de Catalunya

Capítol I. Objecte del títol I i naturalesa i funcions del Consell

Article 311-1. Objecte del títol I

Aquest títol té per objecte crear el Consell Fiscal de Catalunya i determinar-ne la composició, l'organització i les funcions.

Article 311-2. Naturalesa

1. Es crea el Consell Fiscal de Catalunya com a alt organisme consultiu i d'assessorament del conjunt d'organismes i ens públics que integren l'Administració tributària de la Generalitat.

2. El Consell Fiscal de Catalunya és també l'òrgan de participació en el desplegament de les bases del sistema fiscal de Catalunya de les entitats i personalitats següents:

a) Dels col·legis professionals, entitats, organismes o associacions més representatives dels assessors fiscals, en llur condició d'interlocutors entre l'Administració tributària i els ciutadans i les empreses.

b) De les entitats socials de trajectòria reconeguda en l'àmbit del foment de la conscienciació fiscal, de la defensa dels contribuents i de la vindicació dels principis fonamentals de la imposició.

c) D'experts de prestigi acadèmic i professional reconegut.

3. El Consell Fiscal de Catalunya es configura com un ens de dret públic amb personalitat jurídica pròpia, adscrit al departament del Govern competent en matèria d'hisenda pública.

4. El Consell Fiscal de Catalunya, en l'exercici de les seves competències, actua amb plena capacitat jurídica i autonomia orgànica, pressupostària i funcional.

Article 311-3. Règim jurídic

El Consell Fiscal de Catalunya es regeix per aquest llibre i per les disposicions que el despleguen, pel seu estatut de règim intern, per la legislació reguladora de les entitats que formen el sector públic de la Generalitat i per les normes generals del dret públic.

Article 311-4. Composició

Componen el Consell Fiscal de Catalunya:

a) Els organismes i ens públics que integren l'Administració tributària de la Generalitat en la manera que estableix l'apartat 2 de l'article 312-3.

b) Una representació dels col·legis professionals, entitats, organismes o associacions més representatives dels assessors fiscals que exerceixen llurs funcions a Catalunya, segons els criteris que es determinin per reglament.

c) Per una representació d'experts de prestigi acadèmic o professional reconegut, designats en la manera establerta per l'apartat 2 de l'article 312-3.

d) Per una representació d'entitats socials de trajectòria reconeguda en els àmbits del foment de la conscienciació fiscal, de la defensa dels contribuents i de la vindicació dels principis fonamentals de la imposició, designada segons els criteris que es determinin per reglament.

Article 311-5. Funcions

1. Són funcions del Consell Fiscal de Catalunya:

a) Proposar estratègies d'actuació a mitjà i llarg termini per a millorar l'eficiència del sistema fiscal de Catalunya, promoure la consciència fiscal i el compliment de les obligacions tributàries, i evitar l'evasió i l'elusió fiscals.

b) Informar el Parlament de Catalunya i el Govern de la Generalitat dels resultats assolits pel conjunt d'organismes i ens públics que integren l'Administració tributària de la Generalitat.

c) Gestionar el Registre d'assessors fiscals de Catalunya i vetllar pel compliment del codi de conducta i de les condicions d'accés al Registre.

d) Informar preceptivament de les propostes normatives en matèria tributària que han d'ésser aprovades pels òrgans de govern de l'Administració tributària de la Generalitat o trameses al Parlament de Catalunya.

e) Fer propostes de millora de les normes tributàries.

f) Assessorar i formular recomanacions per a millorar les bones pràctiques de les administracions tributàries de Catalunya, i promoure la transparència en l'exercici de les competències tributàries.

g) Avaluar l'activitat d'aplicació dels tributs de l'Agència Tributària de Catalunya, per tal de detectar aspectes d'aquesta activitat susceptibles de millora, reforçar la seguretat jurídica i identificar vies per a reduir les càrregues administratives dels contribuents, entre altres finalitats.

h) Atendre, i resoldre, si s'escau, per mitjà de la Comissió de Protecció dels Drets del Contribuent, els suggeriments i les queixes presentades pels contribuents amb relació al funcionament dels organismes i ens públics que integren l'Administració tributària de la Generalitat.

i) Emetre els informes que li demani el Parlament de Catalunya, els òrgans de govern de les administracions tributàries de Catalunya o el conseller del departament competent en matèria d'hisenda, sempre que l'emissió d'aquests informes no correspongui a altres òrgans o ens.

j) Informar preceptivament i amb caràcter vinculant, per mitjà de la Comissió Tècnica Consultiva, en els casos en què l'Agència Tributària de Catalunya estimi que poden concórrer les circumstàncies determinants de conflicte en l'aplicació de la norma tributària.

k) Emetre, a petició de la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda pública o de l'òrgan competent en matèria de tributs integrat en l'estructura orgànica del departament competent en matèria d'hisenda, dictàmens que tinguin per objecte la interpretació, l'explicació o l'aclariment de les normes tributàries.

l) Instar l'òrgan competent en matèria de tributs integrat en l'estructura orgànica del departament competent en matèria d'hisenda a emetre pronunciaments interpretatius de la normativa de la Generalitat en els supòsits de disparitat de criteris en l'aplicació dels tributs i sobre el significat que cal atribuir als conceptes jurídics indeterminats que contingui la normativa tributària pròpia.

m) Proposar als òrgans de la Generalitat competents per a interpretar o aclarir la normativa tributària pròpia la revisió dels criteris fixats.

n) Elaborar propostes i informes per iniciativa pròpia en l'àmbit de les funcions que li atribueix aquesta llei.

o) Les que li siguin atribuïdes per una disposició legal o reglamentària.

2. El Consell Fiscal de Catalunya exerceix les seves funcions, amb relació als organismes i ens públics que integren l'Administració tributària de la Generalitat, amb respecte a les competències d'aquests organismes i ens i d'acord amb els principis d'autonomia, lleialtat i col·laboració institucionals.

Capítol II. Estructura orgànica

Article 312-1. Òrgans de govern i direcció

Els òrgans de govern i direcció del Consell Fiscal de Catalunya són:

a) El president.

b) El Ple.

c) La Comissió de Protecció dels Drets del Contribuent.

- d) La Comissió Tècnica Consultiva.
- e) El director.
- f) El Comitè de Direcció.

Article 312-2. El president

1. El president del Consell Fiscal de Catalunya és designat pel Parlament de Catalunya, per una majoria de tres cinquenes parts, per un període de sis anys, d'entre persones amb vasta experiència professional o acadèmica en l'àmbit tributari i honorabilitat reconeguda, amb l'acreditació prèvia de la seva trajectòria professional i capacitat en la comissió parlamentària corresponent.

També correspon al Parlament acordar la separació del càrrec de president per alguna de les circumstàncies establertes per les lletres *e*, *g*, *h* i *i* de l'article 312-5, així com acceptar-ne la dimissió.

2. Correspon al Govern proposar la persona candidata a presidir el Consell Fiscal de Catalunya, amb l'informe previ del conseller del departament competent en matèria d'hisenda. Si un candidat no obté la confiança del Parlament de Catalunya, el Govern ha de fer una nova proposta en el termini d'un mes.

3. Corresponen al president del Consell Fiscal de Catalunya les funcions següents:

- a) Exercir la més alta representació institucional del Consell, que pot delegar en el director.
- b) Presentar al Parlament de Catalunya l'informe anual de les activitats del Consell.
- c) Exercir la direcció superior del Consell i el comandament superior del seu personal, sens perjudici de les funcions que corresponen al director.
- d) Nomenar i fer cessar el personal funcionari al servei del Consell i contractar el personal laboral.
- e) Presidir el Ple, convocar-ne les sessions, fixar l'ordre del dia, dirigir les reunions i, si s'escau, dirimir els empats amb el vot de qualitat.
- f) Supervisar les actes i els certificats dels acords del Ple i vetllar pel compliment d'aquests acords.

4. El president del Consell Fiscal de Catalunya té dedicació exclusiva i la condició d'alt càrrec de la Generalitat, assimilat al de secretari general.

Article 312-3. El Ple

1. El Ple és l'òrgan col·legiat competent per a exercir les funcions corresponents al Consell Fiscal.

2. Integren el Ple del Consell Fiscal de Catalunya:

- a) El president del Consell.
- b) Sis vocals, designats pel Govern, en representació dels organismes i ens públics que integren l'Administració tributària de la Generalitat que, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, tinguin la condició de membres del Consell.
- c) Quatre vocals en representació de les administracions tributàries locals de Catalunya, que són designats d'acord amb el que s'estableixi per reglament.
- d) Sis vocals en representació dels col·legis professionals, entitats, associacions o col·lectius més representatius dels assessors fiscals que exerceixen llurs funcions a Catalunya, designats pels ens que s'estableixin per reglament.
- e) Quatre vocals, designats pel Parlament de Catalunya per majoria de tres cinquenes parts, d'entre catedràtics i professors amb dedicació exclusiva a l'àmbit acadèmic, en funció de la llur vàlua contrastada en l'àmbit de la fiscalitat, tant en el vessant jurídic com econòmic, i que no poden ésser càrrecs institucionals, electes ni orgànics en organitzacions polítiques.

f) La persona responsable dels plans i programes de prevenció i reducció del frau fiscal de l'Agència Tributària de Catalunya.

g) Dos vocals en representació d'entitats socials de trajectòria reconeguda en l'àmbit del foment de la conscienciació fiscal, de la defensa dels contribuents i de la vindicació dels principis fonamentals de la imposició.

3. Les persones que integren el Ple del Consell actuen amb plena independència de criteri en l'exercici de les funcions que els corresponen.

4. A les reunions del Ple hi assisteixen el director i el secretari del Consell, que actuen amb veu però sense vot.

5. Els membres del Consell Fiscal de Catalunya resten sotmesos al règim d'absència i recusació establert per la normativa general de procediment administratiu.

Article 312-4. Nomenament dels vocals

1. Correspon al Govern nomenar i fer cessar els vocals del Consell Fiscal de Catalunya.

2. Llevat dels vocals a què fa referència l'apartat 2.e de l'article 312-3, són designades pel Govern com a vocals les persones següents:

a) Com a vocals per raó del càrrec, les que en cada moment tinguin la representació institucional dels organismes i ens públics que integren l'Administració tributària de la Generalitat que, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, tinguin la condició de membres del Consell.

b) Com a vocals en representació dels assessors fiscals, les que proposin les entitats amb representació al Consell, amb l'informe previ del president.

Article 312-5. Cessament dels vocals

1. Els vocals del Ple del Consell Fiscal de Catalunya perden aquesta condició per alguna de les causes següents:

a) Per expiració del termini de llur mandat.

b) A proposta motivada de les entitats que en van promoure el nomenament, en el cas dels vocals a què fa referència l'apartat 2.d de l'article 312-3.

c) Per cessament o renúncia al càrrec, en el cas dels vocals a què fa referència l'apartat 2.b de l'article 312-3.

d) Per renúncia a la condició de vocal, presentada per escrit i comunicada al Govern.

e) Per condemna per delictes dolosos en virtut de sentència ferma.

f) Per defunció.

g) Per incapacitat o inhabilitació per a exercir un càrrec públic declarades per sentència ferma.

h) Per incompatibilitat sobrevinguda.

i) Per negligència notòria i greu en el compliment de les obligacions i els deures del càrrec, estimada pel Ple del Consell per majoria absoluta dels vocals.

2. Els vocals del Consell Fiscal de Catalunya són nomenats per un període de sis anys, llevat dels vocals a què fan referència les lletres *b* i *c* de l'apartat 2 de l'article 312-3.

3. Tret dels supòsits a què fan referència les lletres *e*, *g*, *h* i *i* de l'apartat 1, les persones que integren el Ple del Consell, inclosa la que n'ocupa la presidència, han de continuar en l'exercici de llurs funcions fins a la presa de possessió del nou president i dels nous vocals.

4. Qualsevol vacant anticipada en un lloc de vocal ha d'ésser coberta d'acord amb el procediment de nomenament establert en aquest article. En aquest cas, el mandat de la persona nomenada per a ocupar la vacant s'estén al mateix període que li restava a la persona substituïda per acabar el mandat.

Article 312-6. Règim retributiu

1. Els vocals del Ple del Consell Fiscal de Catalunya no perceben cap retribució pel desenvolupament de llurs funcions, llevat de les compensacions econòmiques

que es fixin en el pressupost, d'acord amb els criteris que estableixi l'estatut de règim intern i la normativa aplicable.

2. El president, que té dedicació exclusiva, percep la retribució que es fixi en el pressupost, d'acord amb el que disposi l'estatut de règim intern.

3. Els vocals a què fan referència les lletres *b* i *c* de l'apartat 2 de l'article 312-3 no reben cap retribució ni compensació econòmica per l'exercici de llurs funcions.

Article 312-7. Règim d'incompatibilitats

1. La condició de president del Consell Fiscal de Catalunya i la de vocal del Ple són incompatibles amb:

- a) La condició de membre del Parlament de Catalunya.
- b) La condició de membre del Govern de la Generalitat.
- c) La condició de membre electe de corporacions locals.
- d) L'exercici de la carrera judicial o fiscal.
- e) L'exercici de càrrecs en òrgans de rellevància constitucional o estatutària.
- f) La condició d'alt càrrec al servei de la Generalitat, de l'Estat o de l'Administració local o personal de nomenament eventual, amb l'excepció dels representants d'entitats públiques que integren l'Administració tributària de la Generalitat.
- g) La condició de diputat al Congrés o al Parlament Europeu o de senador.
- h) L'exercici de càrrecs directius en empreses concessionàries o arrendatàries d'obres o serveis de les administracions públiques de Catalunya.
- i) El compliment de funcions directives en partits polítics, associacions empresarials o sindicats.
- j) La condició de director de l'Oficina Antifrau de Catalunya.

2. És aplicable al president i al director del Consell Fiscal de Catalunya, a més del que disposa l'apartat 1, el règim establert per la normativa vigent en matèria d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat.

Capítol III. Règim de funcionament

Article 313-1. Funcions del Ple

El Ple del Consell Fiscal de Catalunya té les funcions següents:

- a) Aprovar la memòria anual d'actuacions.
- b) Aprovar l'informe que cal presentar al Parlament de Catalunya a què fa referència l'apartat 1.*b* de l'article 311-5.
- c) Fixar els objectius del Consell i aprovar-ne el pla anual d'actuacions.
- d) Conèixer, debatre i aprovar el projecte de pressupost.
- e) Informar sobre les propostes de disposicions normatives que afecten les competències, les funcions, l'estructura orgànica i el règim de funcionament del Consell.
- f) Debatre i aprovar les propostes d'actuació i els informes que s'eleven al Parlament de Catalunya o al Govern.
- g) Aprovar les propostes de subscripció de convenis del Consell amb altres entitats públiques o privades, i altres fórmules de col·laboració en què participi.
- h) Rebre informació del nomenament i la separació del director del Consell, i exercir el control de la funció de direcció.
- i) Deliberar i informar sobre els assumptes que el president del Consell sotmet a la seva consideració.
- j) Les que li atribueixen la normativa de desplegament d'aquesta llei i la normativa vigent que regula el règim jurídic dels òrgans col·legiats.

Article 313-2. Funcionament del Ple

1. El Consell Fiscal de Catalunya funciona en Ple, que és integrat pel president i tots els vocals.

2. El Ple es reuneix en sessió ordinària una vegada al mes. També es pot reunir en sessions extraordinàries per decisió del president o si ho sol·liciten la meitat més un dels vocals.

3. El funcionament del Consell Fiscal de Catalunya en ple es regeix, en tot el que no estableix la present llei i l'estatut de règim intern del Consell, pel que disposa la Llei de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Article 313-3. El secretari del Consell

1. Correspon al president acordar el nomenament del secretari del Consell Fiscal de Catalunya, que ha d'ésser designat d'entre personal funcionari pertanyent a algun dels cossos del subgrup A1 de la Generalitat amb experiència en el funcionament d'òrgans col·legiats.

2. El secretari del Consell Fiscal de Catalunya té les funcions següents:

- a) Organitzar els serveis i el suport tècnic i administratiu del Ple.
- b) Vetllar perquè els òrgans del Consell Fiscal de Catalunya actuïn d'acord amb els principis d'economia, celeritat i eficàcia.
- c) Assistir, amb veu però sense vot, a les sessions del Ple i de les comissions.
- d) Recopilar informes i la documentació necessària per al desenvolupament de l'ordre del dia previst en les sessions del Ple.
- e) Estendre les actes de les sessions i autoritzar-les amb la seva signatura i amb el vistiplau del president.
- f) Tramitar i executar, si escau, els acords adoptats pel Ple.
- g) Custodiar la documentació del Consell.
- h) Expedir les certificacions dels acords adoptats pel Ple.
- i) Les que li corresponguin d'acord amb la normativa vigent que regula el règim jurídic dels òrgans col·legiats i la normativa de desenvolupament d'aquesta llei.

3. És aplicable al secretari del Consell el règim general d'incompatibilitats del personal al servei de la Generalitat.

Article 313-4. Suplència

1. D'acord amb el que estableix l'estatut de règim intern, en cas d'absència o malaltia del president del Consell Fiscal de Catalunya, qualsevol dels vocals a què fa referència l'apartat 2.e de l'article 312-3 en pot assumir provisionalment les funcions, per designació temporal del president.

2. En cas d'absència o malaltia del secretari del Consell Fiscal de Catalunya, el president ha de designar un suplent d'entre el personal funcionari que presta serveis al Consell.

Article 313-5. La Comissió de Protecció dels Drets del Contribuent

1. Per a exercir les funcions establertes per l'apartat 1.h de l'article 311-5, el Consell ha de constituir la Comissió de Protecció dels Drets del Contribuent.

2. La Comissió de Protecció dels Drets del Contribuent és formada pel president del Consell, que n'exerceix la presidència, i per tres vocals del Consell, un en representació del grup de vocals a què fa referència l'apartat 2.b de l'article 312-3, un en representació del grup de vocals a què fa referència l'apartat 2.d del mateix article i un del grup a què fa referència l'apartat 2.e del mateix article.

3. La Comissió de Protecció dels Drets del Contribuent té la funció d'atendre, i resoldre, si s'escau, les queixes i els suggeriments que presenten els contribuents sobre el conjunt de l'activitat tributària de l'Administració tributària de la Generalitat.

4. En l'àmbit de la funció de resolució de queixes, la Comissió de Protecció dels Drets del Contribuent pot sotmetre a la consideració del Ple propostes de sol·licitud d'inici del procediment de revocació i altres procediments de revisió d'ofici dels actes administratius.

5. La Comissió de Protecció dels Drets del Contribuent pot elevar al Ple propostes i informes amb relació a la funció de defensa dels drets del contribuent.

Article 313-6. La Comissió Tècnica Consultiva

1. Per a exercir les funcions establertes per l'apartat 1.j de l'article 311-5, el Consell Fiscal de Catalunya ha de constituir la Comissió Tècnica Consultiva.

2. La Comissió Tècnica Consultiva és formada pel president del Consell Fiscal de Catalunya, que n'exerceix la presidència, i per tres vocals del Consell designats pel president, dos en representació del grup de vocals a què fa referència l'apartat 2.b de l'article 312-3 i un del grup a què fa referència l'apartat 2.e del mateix article. A les sessions de la comissió hi han de participar, amb veu però sense vot, dos representants de la Inspecció Tributària de l'Agència Tributària de Catalunya designats pel director d'aquest organisme.

3. La Comissió Tècnica Consultiva té la funció d'emetre un informe preceptiu i vinculant en els casos en què l'Agència Tributària de Catalunya estimi que poden concórrer les circumstàncies determinants de conflicte en l'aplicació de la norma tributària.

Article 313-7. Comissions especialitzades temporals

1. El president del Consell Fiscal de Catalunya pot constituir comissions especialitzades de caràcter temporal per a la consulta i l'estudi d'assumptes concrets. Aquestes comissions tenen la consideració de grups de treball i són presidides per un dels membres del Consell, designat pel president.

2. Les propostes adoptades per les comissions especialitzades temporals s'han de trametre al Ple perquè les conegui i, si s'escau, les aprovi, i, en cap cas, no tenen caràcter vinculant.

Article 313-8. Assistència a les sessions del Ple i a les comissions del Consell

1. Poden participar a les reunions del Ple del Consell Fiscal de Catalunya, amb la convocatòria prèvia del president, amb veu però sense vot i d'acord amb la matèria que sigui objecte de debat, les persones següents:

a) Els responsables dels organismes o ens públics que integren les administracions tributàries de Catalunya que no són membres del Consell.

b) Els responsables d'altres organismes de la Generalitat amb àmbits d'actuació relacionats amb la gestió econòmica o financera.

2. Poden assistir a les reunions de les comissions, per a informar i fer suggeriments, els membres d'universitats, institucions acadèmiques o altres entitats especialitzades en l'estudi de la fiscalitat o de l'Administració tributària, i també persones expertes en les matèries que constitueixen el seu objecte.

Article 313-9. Deure de reserva

Totes les dades, informes o antecedents de qualsevol naturalesa obtinguts pel Consell Fiscal de Catalunya en l'exercici de les seves funcions tenen caràcter reservat i únicament poden ésser utilitzats en els termes establerts per la normativa vigent en matèria d'ús de les dades amb transcendència tributària i en matèria de protecció de dades.

Article 313-10. El director

1. El director del Consell Fiscal de Catalunya és nomenat i separat per ordre de la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda pública d'entre funcionaris o personal laboral del grup A (subgrup A1) de les administracions públiques que ocupin o hagin ocupat places corresponents a cossos les funcions dels quals tinguin relació directa amb la matèria que li és pròpia, d'acord amb el que s'indiqui en la relació de llocs de treball. El director ocupa el lloc amb dedicació exclusiva i té categoria de subdirector o subdirectora general.

2. Corresponen al director del Consell Fiscal de Catalunya les funcions següents:

a) Tramitar i executar, si escau, els acords adoptats pel Ple.

b) Exercir la direcció ordinària del Consell.

- c) Organitzar i coordinar els serveis i funcions del Consell.
- d) Exercir la representació ordinària en l'ordre judicial i en l'extrajudicial.
- e) Dirigir i coordinar l'actuació de les comissions.
- f) Elaborar l'avantprojecte de pressupost i sotmetre'l al Ple.
- g) Executar el programa anual d'actuació del Consell.
- h) Exercir el comandament ordinari del personal, i també la potestat disciplinària.
- i) Actuar com a òrgan de contractació del Consell.
- j) Autoritzar despeses amb càrrec a crèdits pressupostaris.
- k) Vetllar perquè els òrgans del Consell actuïn d'acord amb els principis d'economia, celeritat i eficàcia.
- l) Les que li delegui el president.

Article 313-11. El Comitè de Direcció

1. El Comitè de Direcció, integrat pel president, el director i un dels vocals a què fa referència l'apartat 2.b de l'article 312-3, designat pel president del Consell, és l'òrgan col·legiat de gestió ordinària del Consell Fiscal de Catalunya.

2. L'estatut de règim intern fixa el règim de funcionament i la periodicitat de les reunions del Comitè de Direcció. En qualsevol cas, s'ha de reunir per a preparar els assumptes que cal incloure en l'ordre del dia de cada sessió del Ple del Consell.

Capítol IV. Règim jurídic i econòmic

Article 314-1. Recursos econòmics

Els recursos del Consell Fiscal de Catalunya són constituïts per:

- a) Les assignacions amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya.
- b) Els rendiments procedents dels béns i els drets propis o que tinguin adscrits.
- c) Qualsevol altre recurs que li correspongui legalment.

Article 314-2. Pressupost

1. El pressupost del Consell Fiscal de Catalunya es regeix per la normativa reguladora de les entitats que formen el sector públic de la Generalitat, la normativa reguladora de les seves finances públiques i les lleis de pressupostos successives.

2. Correspon al director del Consell elaborar l'avantprojecte de pressupost, que ha de contenir el que determini la normativa anual d'elaboració dels pressupostos.

3. L'avantprojecte de pressupost del Consell s'ha de sotmetre a l'anàlisi i el debat del Ple abans d'ésser aprovat.

Article 314-3. Patrimoni

1. El patrimoni del Consell Fiscal de Catalunya és constituït pels béns i els drets que li són adscrits i pels béns i els drets propis, de qualsevol naturalesa, que adquireixi per qualsevol títol.

2. Els béns adscrits al Consell conserven la qualificació jurídica originària i l'adscripció no implica la transmissió del domini públic ni la desafectació.

3. El règim patrimonial del Consell resta subjecte a la normativa reguladora de les entitats que formen el sector públic de la Generalitat i a la normativa reguladora del patrimoni de l'Administració de la Generalitat.

Article 314-4. Règim comptable i fiscalització

El Consell Fiscal de Catalunya resta sotmès al règim de comptabilitat pública i de fiscalització que la legislació reguladora de les finances públiques estableix per a les entitats autònomes de caràcter administratiu dependents de la Generalitat.

Article 314-5. Contractació

1. El règim jurídic de la contractació del Consell Fiscal de Catalunya és el que estableix la normativa vigent sobre contractes del sector públic.

2. L'òrgan de contractació del Consell és el director.

Article 314-6. Personal

1. El Consell Fiscal de Catalunya pot comptar amb personal funcionari i personal laboral per a l'exercici de les seves funcions.

2. El Ple del Consell Fiscal de Catalunya aprova la relació de llocs de treball, a proposta del president, elaborada d'acord amb les disposicions de la legislació sobre la funció pública de l'Administració de la Generalitat i altres normes d'aplicació.

3. Per a desenvolupar treballs o estudis específics, es poden contractar els serveis professionals d'experts d'acord amb les regles generals de la contractació pública de la Generalitat. En el cas que aquests experts participin en les reunions del Ple del Consell o de les comissions, resten subjectes a les mateixes obligacions de reserva i confidencialitat que la resta del personal i membres del Consell.

Article 314-7. Actes dictats pels òrgans del Consell Fiscal de Catalunya

1. Els actes administratius que provenen dels òrgans de govern del Consell Fiscal de Catalunya poden ésser objecte d'un recurs d'alçada davant el conseller del departament competent en matèria d'hisenda pública, excepte els actes del president, que esgoten la via administrativa, contra els quals es pot interposar un recurs potestatiu de reposició.

2. Les contestacions a les queixes i els suggeriments no constitueixen ni reconeixen drets subjectius o situacions jurídiques individualitzades, per la qual cosa no són susceptibles de recurs administratiu o jurisdiccional.

3. L'informe vinculant emès per la Comissió Tècnica Consultiva no és susceptible de recurs o reclamació, sens perjudici que en els recursos procedents contra l'acte de liquidació es plantegi la procedència de la declaració de conflicte en l'aplicació de la norma.

4. El recurs extraordinari de revisió s'ha d'interposar davant l'òrgan que ha dictat l'acte que s'impugna en els supòsits regulats per la legislació de procediment administratiu, que també és el competent per a resoldre'l.

5. La interposició del recurs contenciós administratiu és procedent d'acord amb el que estableix la llei d'aquest ordre jurisdiccional.

6. Correspon al director del Consell garantir el compliment de les obligacions de publicitat activa i resoldre les sol·licituds d'accés a la informació que formulin les persones directament relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat del Consell. Contra les resolucions dictades en aquest àmbit es pot interposar el recurs potestatiu de reposició, i també la reclamació establerta per la legislació de transparència i els altres recursos que escaiguin.

Article 314-8. Memòria anual

1. El Consell Fiscal de Catalunya ha d'elaborar una memòria anual de les seves activitats i de les conclusions de les consultes, els informes, els estudis i els dictàmens que ha tramitat.

2. Dins el primer trimestre de cada any, el Ple del Consell ha d'aprovar la memòria anual que eleva al Govern i constitueix el fonament de l'informe que es presenta al Parlament de Catalunya dins del primer semestre de cada any.

Article 314-9. Accés a la informació

1. El Consell Fiscal de Catalunya ha de garantir la confidencialitat de les consultes, els informes, els estudis i els dictàmens que elabora i ho requereixen, sens perjudici del dret d'accés a la informació i a la documentació dels interessats.

2. La Comissió de Protecció dels Drets del Contribuent i la Comissió Tècnica Consultiva estan facultades per a accedir a les dades dels expedients dels procediments tributaris relacionats amb la qüestió que se sotmet a llur consideració que siguin estrictament necessàries per a emetre llur pronunciament. A aquests efectes, els òrgans administratius afectats per les actuacions tenen l'obligació de facilitar la informació que sol·licitin les comissions.

3. Les consultes, els informes, els estudis i els dictàmens del Consell Fiscal de Catalunya es fan públics, un cop notificats a les persones, ens i institucions interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades de caràcter personal.

Capítol V. Relacions institucionals

Article 315-1. Col·laboració institucional

1. El Consell Fiscal de Catalunya presta assistència tècnica als ens i organismes públics de la Generalitat responsables de la gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció dels impostos.

2. En l'àmbit de les funcions establertes per l'article 311-5, el Consell Fiscal de Catalunya pot col·laborar amb els organismes d'altres països que li són homologables i amb altres autoritats fiscals.

3. El Consell Fiscal de Catalunya, quan la seva intervenció sigui expressament requerida, i d'acord amb les funcions establertes per l'article 311-5, ha de cooperar amb l'Administració local, l'Administració de justícia, els òrgans del Ministeri Fiscal i l'Oficina Antifrau de Catalunya.

4. Tots els organismes i institucions públiques dependents de la Generalitat que, directament o indirectament, gestionen, liquiden o recaptin ingressos de caràcter tributari col·laboren amb el Consell Fiscal de Catalunya i li han de facilitar qualsevol dada o documentació necessària per a desenvolupar les seves funcions, sens perjudici del compliment de la normativa de protecció de dades.

5. El Consell Fiscal de Catalunya, d'acord amb la normativa aplicable, pot signar convenis o acordar qualsevol fórmula jurídica admesa en dret per a fer efectiva la col·laboració amb altres administracions o amb els ens i organismes que hi pertanyin establerta en aquest article, en els àmbits d'actuació que directament o indirectament li són propis.

Títol II. Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya

Capítol I. Disposicions generals

Article 321-1. Naturalesa

1. Es crea l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya, com a organisme autònom administratiu amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'actuar per a complir les seves funcions.

2. L'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya s'adscriu al departament del Govern competent en matèria d'hisenda i disposa d'autonomia funcional, financera i de gestió per a exercir les seves funcions.

3. L'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya es regeix per aquesta llei i per les altres disposicions que la despleguen, pel seu estatut de règim intern, per la legislació reguladora de les entitats que formen el sector públic de la Generalitat i per les normes generals del dret públic.

Article 321-2. Finalitats

Les finalitats de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya són les següents:

a) Estudiar i fer recerca en matèria d'hisenda pública, dret tributari i gestió dels sistemes fiscals.

b) Impulsar la reflexió, el debat social i la divulgació científica en l'àmbit de la fiscalitat.

c) Crear, gestionar, difondre i aplicar el coneixement tècnic necessari per a perfeccionar el sistema fiscal de Catalunya.

d) Garantir la qualitat tècnica i la formació permanent del personal al servei dels diferents organismes que integren l'Administració tributària de la Generalitat.

e) Identificar, analitzar i fomentar l'aplicació a Catalunya de les millors pràctiques de gestió dels sistemes fiscals d'arreu del món.

f) Col·laborar amb les universitats i els centres de recerca establerts a Catalunya per a promoure la producció científica en l'àmbit de la fiscalitat.

g) Col·laborar amb institucions acadèmiques i organitzacions internacionals que fomentin l'estudi de la fiscalitat.

h) Ésser un centre de referència en el coneixement de la fiscalitat internacional i una eina bàsica per al desenvolupament econòmic de Catalunya i del seu teixit empresarial.

Article 321-3. Funcions

1. L'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya té les funcions següents:

a) Generar, obtenir i difondre el coneixement científic en l'àmbit de la fiscalitat.

b) Desenvolupar i promoure la recerca jurídica i econòmica en l'àmbit de la hisenda pública i de la gestió dels sistemes tributaris.

c) Elaborar o impulsar la publicació de treballs científics o tècnics relacionats amb la fiscalitat.

d) Organitzar activitats de debat, reflexió i divulgació sobre la fiscalitat.

e) Assessorar tècnicament el Parlament de Catalunya i el Govern de la Generalitat en el desenvolupament de la política fiscal.

f) Detectar, analitzar i proposar l'aplicació de les millors pràctiques de gestió als organismes que integren l'Administració tributària de la Generalitat.

g) Promoure l'accés dels ciutadans al coneixement de la fiscalitat, amb l'impuls de programes de formació i educació en el compliment de les obligacions tributàries.

h) Estudiar, identificar i definir els programes, els continguts i l'estructura dels processos selectius del personal assignat a les funcions d'aplicació dels tributs, i també les competències, els perfils professionals exigibles i els mètodes de selecció i avaluació més adequats per a aquest personal, en els termes fixats per l'autoritat competent o en els que s'estableixin en l'acord o conveni corresponent.

i) Participar en els òrgans i els processos de selecció del personal assignat a les funcions d'aplicació dels tributs, en els termes fixats per l'autoritat competent o en els que s'estableixin en l'acord o conveni corresponent.

j) Executar, gestionar processos selectius i donar-hi suport, en els termes fixats per l'autoritat competent o en els que s'estableixin en l'acord o conveni corresponent, i participar, si escau, en la selecció d'altres tipus de personal, pel que fa als coneixements tributaris que es puguin exigir.

k) Establir i desenvolupar polítiques generals de formació en l'àmbit tributari, i programar, organitzar i desenvolupar les accions de formació de caràcter selectiu, inicial o bàsic, d'especialització i d'actualització permanent.

l) Promoure la col·laboració amb institucions i centres de Catalunya, de l'Estat i internacionals anàlegs i mantenir-hi relacions d'intercanvi de coneixements i de professionals en les matèries pròpies de la seva competència.

m) Donar suport en matèria de fiscalitat internacional a la internacionalització de l'economia de catalana i de les seves empreses i operadors econòmics.

n) Donar suport en matèria de fiscalitat internacional a l'atracció d'inversions i instal·lació d'empreses estrangeres a Catalunya.

o) Assessorar en fiscalitat internacional les autoritats tributàries de Catalunya.

p) Fer estudis i informes sobre l'afectació de la globalització en l'evasió i l'elusió fiscals i les mesures correctores necessàries.

q) Analitzar les experiències internacionals de millora en la redistribució de la renda i de la riquesa per mitjà de la fiscalitat.

r) Elaborar estudis sobre els efectes de la definició del marc normatiu en matèria fiscal i de l'abús que se'n fa en l'encaix i la relació amb les legislacions tributàries de l'entorn pròxim.

s) Calcular, anualment, la bretxa fiscal a Catalunya.

t) Les que li atribueixin les lleis i altres disposicions i les que li encarregui el Govern.

2. L'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya exerceix les seves funcions en relació amb totes les administracions tributàries de Catalunya i amb llurs ens i òrgans comuns, d'acord amb els principis d'autonomia, lleialtat i col·laboració institucionals.

Capítol II. Organització

Article 322-1. Estructura orgànica

1. Els òrgans de govern de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya són:

a) El Consell Rector.

b) El director.

2. També forma part de l'estructura orgànica de l'Institut el Comitè Científic.

Article 322-2. El Consell Rector

1. El Consell Rector és l'òrgan de participació, deliberació, consulta, seguiment i aprovació de les activitats i els projectes de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya.

2. Integren el Consell Rector:

a) El president, càrrec que ocupa la persona titular de la secretaria competent en matèria d'hisenda.

b) Els vocals, amb la distribució següent:

1r. El president del Consell Fiscal de Catalunya.

2n. El director de l'Agència Tributària de Catalunya.

3r. Tres vocals designats per la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda, un dels quals d'entre els titulars d'unitats directives competents en matèria pressupostària.

4t. Dues persones designades pel president del Consell Rector de l'Institut d'entre persones expertes en fiscalitat i prestigi reconegut en el món acadèmic, vinculades a les universitats de Catalunya.

5è. El director de l'Institut, amb veu però sense vot.

3. Llevat del director, els membres del Consell Rector no tenen dedicació exclusiva ni perceben cap retribució per a exercir llurs funcions, llevat de les compensacions econòmiques que es fixin en el pressupost d'acord amb el que disposi el reglament de funcionament intern. Els membres del Consell Rector que formen part del sector públic i els que perceben retribucions amb càrrec a pressupostos públics de manera directa o indirecta no reben cap retribució ni compensació per l'exercici de les seves funcions a l'Institut.

Article 322-3. Funcions del Consell Rector

Corresponen al Consell Rector de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya les funcions següents:

a) Aprovar el pla estratègic, els plans d'actuació anuals, els programes de recerca, formació i selecció i la carta de serveis.

b) Conèixer i debatre l'avantprojecte de pressupost i aprovar la memòria anual de l'Institut.

c) Informar sobre les disposicions de caràcter general relatives a l'estructura orgànica i el règim interior de l'Institut.

d) Impulsar, debatre i examinar les propostes que l'Institut elevi a la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda pública.

e) Proposar al Govern els barems reguladors de les remuneracions de les activitats de recerca, formació i selecció impulsades per l'Institut.

f) Proposar al Govern els criteris per a fixar els drets d'inscripció o matrícula en les activitats de l'Institut.

g) Aprovar les propostes de subscripció de convenis que l'Institut subscrigui amb altres entitats públiques o privades i sobre les altres fórmules de col·laboració en què participi l'Institut.

h) Rebre informació del nomenament i la separació del director de l'Institut i exercir el control de la funció de direcció.

i) Acordar la creació d'òrgans temporals d'assessorament o consulta de l'Institut i ésser informat sobre els òrgans d'aquesta naturalesa creats a iniciativa del president de l'Institut.

j) Deliberar i informar sobre els assumptes que el president de l'Institut sotmeti a la seva consideració.

k) Les que li atribueixin les lleis i altres disposicions i les que li encomani el Govern.

Article 322-4. Funcionament del Consell Rector

1. El Consell Rector es reuneix en sessió ordinària dues vegades l'any, convocat pel president, i en sessió extraordinària sempre que ho decideixi el president, a iniciativa pròpia o a instància d'una tercera part dels membres.

2. El president pot convidar a assistir a les reunions del Consell Rector, amb veu però sense vot, les persones següents:

a) Responsables dels diversos organismes o ens públics que integren l'Administració tributària de la Generalitat que no siguin vocals per raó del càrrec.

b) Responsables d'altres organismes de la Generalitat amb àmbits d'actuació relacionats amb la gestió econòmica o financera.

c) Experts en les matèries que, d'acord amb l'article 321-2, constitueixen alguna de les seves finalitats.

3. Els acords del Consell Rector són adoptats per majoria dels membres presents en la sessió en què es voten. El president dirimeix els empats per mitjà del vot de qualitat.

4. D'acord amb el que disposa la normativa vigent sobre l'ús de la informació tributària i en matèria de protecció de dades personals, les persones que participen en una reunió del Consell Rector de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya han de guardar la reserva pròpia de llur funció i no poden fer ús en cap cas de llur condició per als assumptes que, per l'activitat professional o acadèmica que exerceixen, puguin tenir relació amb els que coneguin per raó del càrrec.

5. El Consell Rector, en tot el que no estableix aquesta llei ni la normativa de desplegament, es regeix, supletòriament, per la legislació vigent aplicable als òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

Article 322-5. El director

1. El Govern, a proposta del conseller del departament competent en matèria d'hisenda, nomena i separa de llurs funcions el director de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya.

2. El candidat a dirigir l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya és escollit d'entre persones expertes en fiscalitat de competència i prestigi reconeguts i experiència acreditada.

3. El director de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya té dedicació exclusiva i la condició d'alt càrrec del Govern de la Generalitat, és assimilat a tots els efectes a un director general i li és aplicable el règim establert per la normativa en matèria d'incompatibilitats dels alts càrrecs.

4. Corresponen al director de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya les funcions següents:

a) La representació ordinària, la direcció, l'administració i la coordinació de les actuacions de l'Institut.

b) El comandament i el nomenament i cessament del personal funcionari al servei de l'Institut, i la contractació i l'acomiadament del personal laboral.

Article 322-6. El Comitè Científic

1. El Comitè Científic és l'òrgan de caràcter consultiu de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya. És un òrgan col·legiat integrat per un màxim de deu experts acadèmics de prestigi nacional i internacional reconegut en matèria fiscal i tributària que té com a finalitats proporcionar orientació estratègica a l'Institut en l'àmbit de la recerca i establir criteris per a garantir la qualitat de les seves activitats formatives i de recerca.

2. Els membres del Comitè Científic són designats pel Consell Rector per un període de cinc anys, en funció de llur bagatge investigador, acreditat per la participació i el lideratge en grups i projectes de recerca competitiu i per la publicació de llur activitat de recerca en revistes acadèmiques especialitzades i de referència internacional o en editorials de primer nivell.

3. El president del Comitè Científic és designat pel Consell Rector d'entre els seus membres per un període de cinc anys.

4. Les funcions del Comitè Científic són les següents:

a) Revisar i proposar les línies de recerca.

b) Revisar i proposar els plans i programes de formació.

c) Proposar programes d'actuació en matèria científica per a l'execució de projectes de recerca i formació.

d) Proposar programes de recerca i formació en matèria de fiscalitat internacional.

5. El Comitè Científic es reuneix en sessió ordinària una vegada l'any, convocat pel president, i en sessió extraordinària sempre que ho decideixi el president, a iniciativa pròpia o a instància d'una tercera part dels membres del Consell Rector.

6. Els membres del Comitè Científic no perceben cap retribució pel desenvolupament de llurs funcions, llevat de les compensacions econòmiques que es fixin en el pressupost d'acord amb els criteris que estableixi el reglament de funcionament intern.

Article 322-7. Comissions i grups de treball

1. D'acord amb el que estableixi el reglament de funcionament intern, i per acord del president o del Consell Rector, es poden constituir comissions de caràcter temporal per a l'estudi de matèries concretes en l'àmbit de competències de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya.

2. Aquestes comissions tenen la consideració de grups de treball i són presidides per un dels membres del Consell Rector, designat pel president.

3. Les conclusions a què arribin les comissions s'han de trametre al Consell Rector i en cap cas no tenen caràcter vinculant.

Capítol III. Règim de funcionament

Article 323-1. Recursos econòmics

Els recursos de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya són constituïts per:

a) Les assignacions amb càrrec als pressupostos de la Generalitat.

b) Els rendiments procedents dels béns i els drets propis o que tenen adscrits.

c) Els rendiments derivats de la recaptació de les taxes i preus públics i, en general, de la prestació de serveis.

d) Altres recursos que li corresponguin legalment.

Article 323-2. Pressupost

1. El pressupost de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya es regeix per la normativa reguladora de les entitats que formen el sector públic de la Generalitat, la normativa reguladora de les seves finances públiques i les lleis de pressupostos successives.

2. Correspon al director elaborar l'avantprojecte de pressupost, que ha de contenir:

- a) Un estat de recursos, amb les estimacions corresponents.
- b) Un estat de dotacions, amb les avaluacions dels mitjans que siguin necessaris.
- c) El que determini la normativa anual d'elaboració dels pressupostos.

3. La proposta d'avantprojecte de pressupost s'ha de sotmetre a l'anàlisi i el debat del Consell Rector abans que s'aprovi.

Article 323-3. Patrimoni

1. El patrimoni de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya és constituït pels béns i els drets que li són adscrits i pels béns i els drets propis, de qualsevol naturalesa, que adquireixi per qualsevol títol.

2. Els béns adscrits a l'Institut conserven la qualificació originària. L'adscripció no implica la transmissió del domini públic ni la desafectació.

3. El règim patrimonial de l'Institut resta subjecte a la normativa reguladora de les entitats que formen el sector públic de la Generalitat i a la normativa reguladora del patrimoni de l'Administració de la Generalitat.

Article 323-4. Règim comptable i fiscalització

L'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya resta sotmès al règim de comptabilitat pública i de fiscalització que la legislació reguladora de les finances públiques estableix per a les entitats autònomes de caràcter administratiu dependents de la Generalitat.

Article 323-5. Règim de contractació

1. El règim jurídic de la contractació de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya és el que estableix la legislació sobre contractes del sector públic.

2. L'òrgan de contractació és el director.

Article 323-6. Personal

1. Els llocs de treball de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya poden ésser ocupats per personal funcionari de la Generalitat, de qualsevol universitat pública catalana o d'altres organismes o entitats públiques, d'acord amb la normativa de funció pública de l'Administració de la Generalitat i les especificacions de la relació de llocs de treball corresponents.

2. L'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya pot contractar, en els termes que estableix la legislació general de la funció pública, el personal laboral necessari per a ocupar els llocs de treball i complir les funcions que no s'hagin de reservar a funcionaris.

3. El Consell Rector ha d'aprovar una relació de llocs de treball a proposta del president del Consell. La relació de llocs de treball s'ha d'elaborar d'acord amb les disposicions de la legislació sobre la funció pública de l'Administració de la Generalitat.

4. Per a desenvolupar treballs o estudis específics, es poden contractar els serveis professionals d'experts d'acord amb les regles generals de la contractació pública de la Generalitat.

5. Per a participar en els processos selectius de personal, es pot atribuir als membres dels cossos especials amb funcions amb l'àmbit de la hisenda pública l'exerci-

ci temporal de funcions d'avaluació i formació, que s'han de complir en règim de comissió de serveis o d'acord amb la situació administrativa que els correspongui segons la normativa reguladora.

6. L'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya pot rebre en estades d'estudi o formació personal investigador i altres membres qualificats de la comunitat acadèmica i experts relacionats amb l'estudi i la recerca en l'àmbit tributari. Aquest personal es regeix pels acords subscrits en cada cas amb la institució corresponent. En els mateixos termes, l'Institut pot destinar temporalment personal propi en altres centres de formació o recerca en matèries coincidents o anàlogues a les de l'Institut.

7. L'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya ha de prestar una atenció especial a les persones que desenvolupen llur formació universitària o recerca en els àmbits de la seva competència. Amb aquesta finalitat, ha d'estimular l'interès per les sortides professionals relacionades amb les seves competències.

Article 323-7. Règim de recursos i reclamacions

1. Els actes administratius que provenen dels òrgans de govern de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya poden ésser objecte d'un recurs d'alçada davant el conseller del departament competent en matèria d'hisenda pública, llevat dels actes del president, que esgoten la via administrativa, contra els quals es pot interposar un recurs potestatiu de reposició.

2. El recurs extraordinari de revisió s'ha d'interposar davant l'òrgan que ha dictat l'acte que s'impugna en els supòsits regulats per la legislació de procediment administratiu, que també és el competent per a resoldre'l.

3. La interposició del recurs contenciós administratiu és procedent d'acord amb el que estableix la llei d'aquest ordre jurisdiccional.

4. L'exercici d'accions civils i laborals es regeix per les normes que regulen aquestes matèries. Les reclamacions prèvies a la via judicial civil s'han de presentar davant el conseller del departament competent per raó de la matèria, que les resol. Les reclamacions prèvies a la via judicial laboral s'han de presentar davant el secretari general del departament competent per raó de la matèria, que les resol.

5. Correspon al director resoldre les sol·licituds d'accés a la informació que formulin les persones directament relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat de l'Institut. Contra les resolucions dictades en aquest àmbit es pot interposar el recurs potestatiu de reposició davant el conseller del departament competent en matèria d'hisenda pública, i també la reclamació establerta per la legislació de transparència i els altres recursos que escaiguin.

Capítol IV. Col·laboració i relacions institucionals

Article 324-1. Col·laboració amb altres administracions tributàries i organismes anàlegs

1. L'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya ha de col·laborar amb els organismes anàlegs d'altres administracions tributàries, i també amb les universitats, amb l'Institut d'Estudis de l'Autogovern, amb el Centre d'Estudis d'Opinió, amb l'Escola d'Administració Pública de Catalunya i amb altres centres públics i privats de recerca, formació i selecció de personal.

2. Aquesta col·laboració es pot articular per mitjà de qualsevol fórmula jurídica admesa en dret, inclosa la constitució o participació en entitats amb personalitat jurídica pròpia i diferenciada, sempre que tinguin per objecte alguna de les finalitats indicades en l'article 321-2.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Creació del Registre d'assessors fiscals de Catalunya

1. Es crea, sota la dependència del Consell Fiscal de Catalunya, el Registre d'assessors fiscals de Catalunya, que té per finalitat constituir i gestionar un cens únic en què figurin, degudament relacionades, les persones físiques o jurídiques, o les entitats, que exerceixen l'assessorament fiscal.

2. La inscripció al Registre d'assessors fiscals de Catalunya és voluntària i requereix presentar una sol·licitud en què s'acrediti que es reuneixen les condicions mínimes necessàries per a prestar els serveis professionals en matèria tributària que es determinin reglamentàriament i que s'accepta, en tots els casos, de seguir el codi de bones pràctiques.

3. En el cas que el professional que presenta la sol·licitud pertanyi a un dels col·legis o associacions professionals a què fa referència la lletra *b* de l'article 311-4, es consideren acreditades automàticament les condicions mínimes necessàries per a admetre'l.

4. La formació continuada es pot acreditar amb un certificat emès a aquest efecte per les entitats a què fa referència la lletra *b* de l'article 311-4.

5. Per a mantenir l'adscripció al Registre, tots els membres han d'acreditar, en els termes que s'estableixin per reglament, el compliment continuat de les condicions mínimes necessàries i una formació professional continuada en matèria tributària.

6. El Consell Fiscal de Catalunya també té la finalitat de vetllar pel compliment de les condicions d'inscripció i del codi de bones pràctiques i determinar les mesures aplicables en cas d'incompliment de les normes d'aquest codi.

7. Els membres del Registre d'assessors fiscals de Catalunya es poden anomenar *assessors fiscals registrats*. El Consell Fiscal de Catalunya ha de promoure socialment la figura de l'assessor fiscal registrat i ha de proposar als organismes i ens públics integrants de les administracions tributàries de Catalunya mesures per a impulsar protocols d'actuació conjunta amb els col·legis o les associacions professionals.

8. L'assessor fiscal registrat té la condició d'interlocutor vàlid de l'Administració tributària de la Generalitat per a establir els instruments de cooperació i gestió que tinguin per finalitat reduir i simplificar els tràmits administratius necessaris per a complir les obligacions tributàries.

9. El procediment de tramitació de les denúncies i d'investigació ha d'ésser dut a terme pels responsables del Registre i ha de garantir l'audiència a l'afectat.

10. L'incompliment manifest i reiterat de les obligacions establertes pel codi de bones pràctiques en la relació de servei amb el client i en la interlocució amb els diferents organismes integrants de l'Administració tributària de la Generalitat pot donar lloc a la suspensió temporal de la inscripció de l'assessor fiscal en el Registre d'assessors fiscals o, si l'incompliment és greu, a la cancel·lació de la inscripció, sens perjudici de la comunicació dels fets a les autoritats o organismes competents.

Disposició addicional segona. Estatut de règim intern del Consell Fiscal de Catalunya

El Ple del Consell Fiscal de Catalunya, un cop constituït, ha d'elevat al Govern en el termini de sis mesos, perquè l'aprovi per mitjà d'un decret, una proposta d'estatut de règim intern, en què s'han de regular, entre altres qüestions, les següents:

a) Les regles sobre la convocatòria, la periodicitat de les reunions i els criteris de votació del Ple.

b) Els organismes i ens públics integrants de l'Administració tributària de la Generalitat que, en condició de membres permanents del Consell Fiscal, han de designar els vocals a què fa referència l'apartat 2.*b* de l'article 312-3.

c) El funcionament de la Comissió de Protecció dels Drets del Contribuent a què fa referència l'article 313-5 i de la Comissió Tècnica Consultiva a què fa referència l'article 313-6.

d) El funcionament del Comitè de Direcció.

e) La retribució del president.

f) El reglament d'organització i funcionament del Registre d'assessors fiscals de Catalunya, els criteris d'admissió i exclusió dels sol·licitants i el codi de bones pràctiques.

g) Els criteris de representativitat dels col·legis, les entitats, les associacions o els col·lectius professionals que permetin designar els vocals a què fa referència l'apartat 2.d de l'article 312-3.

h) Els criteris de representativitat de les administracions tributàries locals que permetin designar els vocals a què fa referència l'apartat 2.c de l'article 312-3.

Disposicions finals

Disposició final primera. Inici d'activitats del Consell Fiscal de Catalunya

1. La creació efectiva del Consell Fiscal de Catalunya en els termes que estableix el títol I d'aquest llibre es produeix en el moment en què, amb el nomenament previ del seu president pel Parlament de Catalunya, entri en vigor el decret pel qual el Govern nomena, d'acord amb el que disposa la present disposició, la resta de membres que han de constituir el Ple del Consell.

2. Mentre no es constitueix el Registre d'assessors fiscals de Catalunya, els vocals a què fa referència l'apartat 2.d de l'article 312-3 són provisionalment designats pel president del Consell d'entre professionals de experiència reconeguda vinculats als col·lectius i les associacions professionals establerts a Catalunya.

3. Mentre no s'aprova l'estatut de règim intern, tenen la condició de membres del Consell Fiscal de Catalunya i poden designar els vocals que els representen en el Ple, els organismes següents:

a) L'Agència Tributària de Catalunya.

b) La Direcció General de Tributs de Catalunya.

c) La Junta de Finances de Catalunya.

4. Mentre no s'aprova l'estatut de règim intern, tenen la condició de membres del Consell Fiscal de Catalunya i poden designar els vocals que els representen en el Ple, els òrgans corresponents de les diputacions de Catalunya.

5. Mentre no és aplicable l'estatut de règim intern, continuen vigents el Decret 162/2010, del 9 de novembre, pel qual es regula l'Oficina del Contribuent, i la disposició addicional primera de la Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives.

Disposició final segona. Inici d'activitats de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya

1. La creació efectiva de l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya en els termes establerts pel títol II d'aquest llibre es produeix en el moment en què es publiqui en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* la resolució per la qual la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda constitueix el seu Consell Rector.

2. El president ha de presentar en el primer ple del Consell Rector una proposta de reglament de funcionament intern i una relació de llocs de treball que, un cop aprovades, han d'ésser elevades al Govern perquè les aprovi.

Palau del Parlament, 27 de juliol de 2017

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

Resolució 774/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'elaboració d'un estudi epidemiològic dels efectes de les emissions radiotòxiques derivades del funcionament de les centrals nuclears

250-00887/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 31, 20.07.2017, DSPC-C 506

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 20 de juliol de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre l'elaboració d'un estudi epidemiològic dels efectes de les emissions radiotòxiques derivades del funcionament de les centrals nuclears (tram. 250-00887/11), presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 54661) i pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 56419).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

1. El Parlament de Catalunya insta el Govern a, per mitjà del Departament de Salut, encarregar en el termini de sis mesos a una entitat independent o a científics experts un estudi epidemiològic dels efectes de les emissions radiotòxiques derivades del funcionament de les centrals nuclears instal·lades a Catalunya i a:

a) Incloure-hi una valoració prèvia de la factibilitat, el cost aproximat, la metodologia, les administracions i els agents implicats, i també la potència estadística necessària per a treure'n resultats reals d'incidència i prevalença del càncer amb relació a les emissions radiotòxiques.

b) Especificar-hi que els resultats s'han de presentar, sempre que sigui factible, desagregats segons la zonificació establerta en el Pla d'emergència nuclear, exterior a les centrals nuclears d'Ascó i Vandellòs, Tarragona (PENTA), essent la zona I la que és compresa en el cercle amb un radi fins a 10 km de les centrals nuclears, i la zona II, la compresa en el cercle amb un radi d'entre 10 i 30 km de les centrals nuclears.

c) Especificar-hi que els resultats s'han de presentar com a mínim amb indicació de la incidència i la incidència acumulada de càncers, i no només de la taxa de mortalitat per càncers, i per al període que va des de la posada en marxa de les centrals nuclears fins a l'actualitat, i d'acord amb les consideracions a què fa referència la lletra a.

d) Presentar-li l'estudi en el termini de divuit mesos a partir de l'encàrrec, en els termes a què fan referència l'enunciat d'aquest apartat i la lletra a.

e) Anar repetint aquests estudis epidemiològics a partir del 2018, i establir els mecanismes perquè el finançament recaigui sobre el productor d'emissions radiotòxiques, i d'acord amb les consideracions a què fa referència la lletra a.

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Publicar i difondre adequadament els resultats de l'estudi epidemiològic, especialment en els municipis que formen part de les àrees nuclears.

b) Adoptar totes les mesures necessàries i establir, si escau, una ordre de clausura de les centrals nuclears per a corregir els possibles efectes nocius en la salut de les persones de les emissions radiotòxiques que es derivin de l'estudi epidemiològic.

Palau del Parlament, 20 de juliol de 2017

La secretària en funcions, Maria Rosell i Medall; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 775/XI del Parlament de Catalunya, sobre els treballadors de la Corporació Sanitària Parc Taulí

250-00949/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 31, 20.07.2017, DSPC-C 506

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 20 de juliol de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre els treballadors de la Corporació Sanitària Parc Taulí (tram. 250-00949/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (reg. 57854) i pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 59194).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Fer l'aportació pressupostària necessària perquè el Consorci Sanitari Parc Taulí pugui satisfer el deute de retribucions que té pendents amb els treballadors des de l'any 2012, d'acord amb els criteris establerts per la Generalitat.

b) Presentar un informe a la Comissió de Salut sobre les inversions necessàries en infraestructures i tecnologia per a sufragar el dèficit estructural que pateix el Consorci Sanitari Parc Taulí.

c) Fer la dotació pressupostària necessària per a respondre a l'increment de l'activitat del Consorci Sanitari Parc Taulí, derivada de l'exclusió de la Clínica del Vallès del SISCAT.

Palau del Parlament, 20 de juliol de 2017

La secretària en funcions, Assumpció Lailla i Jou; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 776/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'eliminació de les subjeccions mecàniques en l'àmbit assistencial

250-00951/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 31, 20.07.2017, DSPC-C 506

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 20 de juliol de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre l'eliminació de les subjeccions mecàniques en l'àmbit assistencial (tram. 250-00951/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 59193).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Vetllar per tal que, en el marc del Decret 176/2000, del 15 de maig, de modificació del Decret 284/1996, del 23 de juliol, de regulació del Sistema Català de Serveis Socials, tots els centres i residències geriàtriques o centres d'assistència a persones amb malalties mentals o neurodegeneratives portin un registre que inclogui almenys els conceptes següents: nombre total de pacients, estat mental dels pacients, nombre de pacients amb subjecció mecànica i causa que en motiva la necessitat, medicació que reben els pacients i data i motiu de prescripció, caigudes sofertes pels pacients, nombre de fractures, ferides i úlceres per decúbit i necessitat d'alimentació forçada.

b) Fer els canvis normatius necessaris, amb l'acord previ en el Consell Interterritorial de Salut, perquè esdevingui obligatòria la revisió periòdica de la necessitat o no de subjecció mecànica per part de les unitats amb competència d'inspecció del Departament de Salut i del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, i també dels professionals de les regions sanitàries del CatSalut.

c) Establir els elements que promocionin l'eliminació de les subjeccions mecàniques, com ara programes de formació dirigits als professionals dels centres sanitaris o centres residencials, i també incloure objectius en la compra pública o en la concertació, segons pertoqui, vinculats a la reducció del nombre de subjeccions mecàniques.

d) Garantir que l'Administració sanitària exigeix els estàndards de qualitat i impulsa les directrius i recomanacions per al disseny de centres assistencials i residencials que assegurin l'accessibilitat, la funcionalitat i les condicions ambientals i de confort, tant per a pacients com per a professionals, dels equipaments de la xarxa pública de salut.

e) Tractar en el si del Consell Interterritorial l'establiment d'un horitzó temporal per a eliminar els concerts a entitats que no s'hagin adherit a un programa d'eliminació de subjeccions.

Palau del Parlament, 20 de juliol de 2017

La secretària en funcions, Anna Caula i Paretas; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 777/XI del Parlament de Catalunya, sobre la transparència de les direccions per objectius en l'àmbit sanitari

250-00952/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 31, 20.07.2017, DSPC-C 506

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 20 de juliol de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la transparència de les direccions per objectius sanitàries (tram. 250-00952/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 59201).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Garantir el cobrament del cent per cent de la retribució variable de les direccions per objectius (DPO) als treballadors de l'àmbit sanitari, si així s'acorda en el si de les entitats, tenint en compte els pactes d'empresa.

b) Donar les directrius adequades als òrgans de govern de les entitats del sector públic als efectes que els objectius dels treballadors siguin signats al gener de cada any per tal que siguin realment uns objectius anuals.

c) Publicar amb total transparència els objectius pactats dels treballadors i de tots els directius, amb la indicació del dia de la signatura i, un cop avaluats, publicar-ne el compliment punt per punt.

Palau del Parlament, 20 de juliol de 2017

La secretària en funcions, Assumpció Laïlla i Jou; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 778/XI del Parlament de Catalunya, sobre la resposta a la violència contra els treballadors sanitaris

250-00953/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 31, 20.07.2017, DSPC-C 506

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 20 de juliol de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la resposta a la violència contra els treballadors sanitaris (tram. 250-00953/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 59197).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- a) Condemnar tots els casos de violència contra els treballadors.
- b) Revisar el procediment de prevenció i actuació de l'Institut Català de la Salut davant de situacions de violència.
- c) Fer totes les accions possibles per a protegir d'una manera efectiva els treballadors sanitaris de persones violentes.

Palau del Parlament, 20 de juliol de 2017

La secretària en funcions, Assumpció Laïlla i Jou; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 779/XI del Parlament de Catalunya, sobre la implantació del programa de cribatge del càncer colorectal

250-00957/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 31, 20.07.2017, DSPC-C 506

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 20 de juliol de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la implantació del programa de cribatge del càncer colorectal (tram. 250-00957/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 60295).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a accelerar els terminis d'implantació del programa de cribatge de càncer colorectal, coordinadament entre els diferents nivells assistencials, perquè s'estengui al cent per cent de la població de Catalunya d'entre cinquanta i seixanta-nou anys abans del final de l'any 2017.

Palau del Parlament, 20 de juliol de 2017

La secretària en funcions, Assumpció Laïlla i Jou; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 780/XI del Parlament de Catalunya, sobre la situació de la cirurgia plàstica

250-00966/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 31, 20.07.2017, DSPC-C 506

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 20 de juliol de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la situació de la cirurgia plàstica (tram. 250-00966/11), presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 60296).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Presentar-li en el termini d'un mes un informe que detalli la situació actual dels cirurgians plàstics arreu de Catalunya i que especifiqui quines són les mancances amb relació a aquest col·lectiu.

b) Vetllar perquè els centres sanitaris incrementin el nombre global de cirurgians plàstics davant la manca d'aquests especialistes en el sistema públic de Catalunya, si així ho indica l'informe elaborat.

c) Garantir l'accés a la cirurgia plàstica en igualtat de condicions arreu del territori per mitjà del treball en xarxa entre els hospitals comarcals i els de referència.

Palau del Parlament, 20 de juliol de 2017

La secretària en funcions, Assumpció Laïlla i Jou; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 781/XI del Parlament de Catalunya, sobre la lluita contra la malaltia de Parkinson

250-00977/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 31, 20.07.2017, DSPC-C 506

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 20 de juliol de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la lluita contra la malaltia de Parkinson (tram. 250-00977/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 60297).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Fer actuacions per a l'atenció de les persones amb malalties de Parkinson i específicament per a millorar-ne la detecció precoç.

b) Garantir que els malalts de Parkinson tinguin accés als serveis de rehabilitació quan necessitin una teràpia rehabilitadora.

c) Dur a terme accions formatives dirigides a professionals de l'atenció primària en l'àmbit de les malalties neurodegeneratives de més prevalença, en col·laboració amb les societats científiques i mitjançant el treball conjunt de les estratègies nacionals d'atenció primària i atenció integral als malalts crònics.

d) Donar suport a les línies de recerca sobre la malaltia de Parkinson a Catalunya, en el marc del Pla estratègic de recerca i innovació en salut (PERIS), 2016-2020.

Palau del Parlament, 20 de juliol de 2017

La secretària en funcions, Assumpció Laïlla i Jou; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 782/XI del Parlament de Catalunya, sobre el garantiment de les revisions ginecològiques i obstètriques a les dones amb mobilitat reduïda

250-01046/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 31, 20.07.2017, DSPC-C 506

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 20 de juliol de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre el garantiment de les revisions ginecològiques i obstètriques a les dones amb mobilitat reduïda (tram. 250-01046/11), presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 64253).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Assegurar els mitjans mèdics i tècnics adequats per a una completa diagnòsi en les revisions ginecològiques i obstètriques accessible a les dones amb mobilitat reduïda.

b) Dissenyar i implementar una sistematització de la recopilació de dades estadístiques sobre obstetrícia, que permeti desglossar-les per edats i diversitat funcional, per tal de desenvolupar indicadors de gènere en suport del desplegament legislatiu i la formulació de polítiques que s'ajustin a les necessitats del col·lectiu.

c) Enllestir, abans d'acabar l'any 2017, l'actualització del Pla estratègic d'atenció a la salut sexual i reproductiva, que inclou la revisió de l'atenció que reben les persones amb diversitat funcional i dotació d'instrumental, aparells d'exploració adaptats i accessibles, i també mitjans mèdics i organitzatius per a millorar l'accessibilitat als serveis i perquè rebin una atenció adequada a llur situació i llurs necessitats.

Palau del Parlament, 20 de juliol de 2017

La secretària en funcions, Assumpció Laïlla i Jou; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

1.15. Mocions

Moció 150/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'habitatge

302-00174/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 40, 27.07.2017, DSPC-P 77

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 27 de juliol de 2017, d'acord amb l'article 158 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre l'habitatge (tram. 302-00174/11), presentada per la diputada Rosa Maria

Ibarra Ollé, del Grup Parlamentari Socialista, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot (reg. 67192), pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 67252), pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 67253) i pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 67269).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Intensificar les campanyes de comunicació per a potenciar els programes de mediació, de cessió i de garanties de cobrament de la renda amb relació a l'habitatge dels petits i mitjans propietaris, amb la finalitat d'incrementar el nombre d'habitatges que aquests propietaris destinin a lloguer assequible o lloguer social, atorgant un paper de relleu de les línies d'actuació que en aquest sentit ja té l'Agència de l'Habitatge de Catalunya.

b) Destinar a lloguer social, als municipis amb demanda acreditada, els habitatges buits que rebin ajuts públics per a ésser rehabilitats.

c) Intensificar els convenis amb les entitats financeres perquè cedeixin el major nombre possible de pisos registrats a nom seu al registre d'habitatges buits.

d) Incrementar la compra d'habitatges ja construïts propietat de les entitats financeres per mitjà del dret de tanteig i retracte i a doblar els recursos econòmics destinats a aquest efecte per a l'any 2018.

e) Treballar per a recuperar com a mínim el nivell de despesa en polítiques d'habitatge de l'any 2009.

f) Promoure les modificacions legislatives necessàries per a garantir que a les àrees amb forta demanda acreditada d'habitatge les reserves obligatòries de sòl per a habitatge de protecció oficial es destinin en els nous desenvolupaments urbanístics majoritàriament a construir habitatges de lloguer social i lloguer assequible, i a garantir-ne la viabilitat econòmica per mitjà dels instruments financers públics corresponents.

g) Afavorir noves formes d'accés a l'habitatge, com ara la masoveria urbana o les promocions d'habitatge en dret de superfície, especialment per mitjà de convenis amb cooperatives veïnals i socials i altres formes col·laboratives.

h) Redactar aquest any un pla específic que determini per municipis la demanda d'habitatge social i assequible i les previsions de comprar habitatge ja construït i de generar-ne de nou.

j) Incrementar els ajuts al pagament del lloguer de l'habitatge habitual de les persones més joves de trenta-cinc anys i a incorporar especificacions adreçades a aquest col·lectiu, amb les prescripcions i els requisits que les convocatòries anuals estableixin.

Palau del Parlament, 27 de juliol de 2017

La secretària quarta, Ramona Barrufet i Santacana; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

Moció 151/XI del Parlament de Catalunya, sobre la islamofòbia

302-00176/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 40, 27.07.2017, DSPC-P 77

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 27 de juliol de 2017, d'acord amb l'article 158 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre la islamofòbia (tram. 302-00176/11), presentada pel diputat Benet Sale-

llas i Vilar, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot (reg. 66897), pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 67200) i pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 67254).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

1. El Parlament de Catalunya constata l'increment d'un clima de por, d'odi i de discriminació envers les persones musulmanes o que són percebudes com a musulmanes, un fenomen racista anomenat *islamofòbia* que el Parlament rebutja fermament.

2. El Parlament de Catalunya, des del seu compromís amb la laïcitat de les institucions, reconeix la religió musulmana en la seva pluralitat com una de les creences més esteses avui a Catalunya, i reitera que ha de disposar del mateix estatus jurídic i institucional que la resta de confessions.

3. El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Elaborar en el termini de noranta dies un pla de lluita contra la islamofòbia i l'antisemitisme, en el marc de la lluita contra el racisme i la xenofòbia, que proposi un catàleg de mesures efectives de caràcter interdepartamental, de manera que el combat contra aquest fenomen s'afronti com una política prioritària del conjunt del Govern, incloent-hi mesures específiques en l'àmbit de les discriminacions per raó de gènere.

b) Elaborar en el termini de noranta dies, per mitjà de l'Institut Català de les Dones i en el marc del pla estratègic de polítiques de gènere, un conjunt d'actuacions per a difondre els moviments de dones i corrents feministes existents dins el món musulmà, a fi de visualitzar-los en el si de la societat catalana.

c) Elaborar en el termini de trenta dies un pla específic contra la islamofòbia de gènere en l'àmbit de l'atenció primària del Servei Català de la Salut.

d) Elaborar en el termini de noranta dies un informe sobre les possibles mesures legals per a fomentar la incardinació de les mesquites i centres de culte en la trama urbana dels municipis.

e) Aplicar els protocols policials que tenen per objectiu garantir que els membres dels Mossos d'Esquadra no facin servir perfils ètnics o religiosos en les tasques de patrullatge i seguretat ciutadana.

f) Eliminar el binomi «terrorisme islamista» i fer servir una terminologia més apropiada per a designar el terrorisme de caire integrista.

g) Dur a terme un seguiment exhaustiu de la islamofòbia en les xarxes socials, per a poder combatre-la en defensa de la llibertat, la democràcia, la tolerància i els drets humans.

h) Introduir la mirada de lluita contra la islamofòbia i contra tota forma de discriminació per motius religiosos en la política exterior, i construir aliances geoesstratègiques que permetin plantejar alternatives a la política hegemònica de l'anomenada guerra contra el terror.

i) Donar suport al Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè en la programació de la Corporació per a les temporades 2017-2018 i successives millori la visió de pluralitat en les referències al món musulmà, tal com disposa el llibre d'estil de la CCMA, i tracti les persones musulmanes residents a Catalunya com a integrants de la nostra societat i arrelades al nostre país.

Palau del Parlament, 27 de juliol de 2017

La secretària primera, Anna Simó i Castelló; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

Moció 152/XI del Parlament de Catalunya, sobre els abusos sexuals i la salut

302-00175/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 40, 27.07.2017, DSPC-P 77

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 27 de juliol de 2017, d'acord amb l'article 158 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre els abusos sexuals i la salut (tram. 302-00175/11), presentada per la diputada Gemma Lienas Massot, del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 66745), pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 67251) i pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 67267).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

1. El Parlament de Catalunya manifesta que la Unitat Funcional d'Abusos a Menors (UFAM) i els altres equips territorials d'expertesa en abusos sexuals a l'infant de nova creació han d'acomplir els estàndards d'idoneïtat i de qualitat que s'estableixin en l'actualització del protocol clínic assistencial davant el maltractament i l'abús sexual a l'infant, que entrarà en vigor el quart trimestre del 2017, i els estàndards de servei del Protocol marc per a una intervenció coordinada contra la violència sexual, i han de vetllar perquè l'informe se centri en infants i joves.

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Reforçar, en el marc del Pla de salut de Catalunya 2016-2020 (línia 12, projecte 5), la figura que des del Departament de Salut ha de liderar l'abordatge de la violència masclista, ha de tenir expertesa en violències sexuals i en gènere, s'ha de coordinar amb els altres departaments implicats i s'ha de basar en els estàndards de servei del Protocol marc per a una intervenció coordinada contra la violència.

b) Disposar d'equips multidisciplinaris –en cada cas, un de vinculat a la xarxa d'adults i un altre a la xarxa infantil i juvenil– en hospitals públics de referència distribuïts arreu del territori de Catalunya amb un programa integral d'abordatge de les violències sexuals (en concret, l'assetjament, els abusos i les agressions sexuals).

c) Vetllar perquè cadascun dels equips multidisciplinaris disposi d'especialistes sanitaris i treballadors socials, amb formació en gènere i en abordatge i intervenció de les violències sexuals, tal com indiquen els estàndards de servei del Protocol marc per a una intervenció coordinada contra la violència.

d) Incloure en la xarxa d'adults l'atenció a les violències sexuals a adolescents d'entre quinze i divuit anys, llevat dels que ja estan essent atesos a la xarxa infantil i juvenil, si així es determina.

e) Establir canals fluids de comunicació, coordinació i cooperació entre els equips multidisciplinaris integrals i els serveis d'atenció primària. Així mateix, els informes i les avaluacions que arribin dels serveis d'atenció primària han de tenir validesa i els equips multidisciplinaris integrals els han de tenir en compte.

f) Disposar d'un sistema d'informació centralitzat de violències sexuals (en concret, l'assetjament, els abusos i les agressions sexuals) que ha de recollir els casos que passin per tots els equips multidisciplinaris integrals, sempre sota la supervisió i aprovació explícita del Comitè Ètic d'Investigació Clínica (CEIC), que ha de garantir criteris de privacitat i confidencialitat.

g) Revisar, en el termini d'un any, el protocol del Departament de Salut sobre les violències sexuals introduint-hi la perspectiva de gènere i amb tots els criteris que indiquen els estàndards de servei del Protocol marc per a una intervenció coordinada contra la violència.

h) Tenir en compte en les observacions sobre el sistema de salut els informes sobre violències sexuals encarregats per l'Institut Català de les Dones a Antígona i Creació Positiva.

i) Preveure en el protocol l'especificitat dels casos següents:

1r. Les persones amb discapacitat intel·lectual, amb malaltia mental o amb dependència de substàncies.

2n. Les persones amb diversitat funcional.

3r. Els infants i els joves sota la tutela de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA).

4t. Les persones grans

5è. Les dones migrades, les dones víctimes de tràfic de blanques i les nenes migrades susceptibles de patir mutilació genital o matrimoni forçat.

6è. Les persones LGTBI

7è. Les persones institucionalitzades, sigui en residències, en hospitals psiquiàtrics o en presons.

j) Fomentar que s'estableixin consensos entre la comunitat científica, els col·legis professionals i els experts per a unificar la terminologia emprada en els informes, evitant qualsevol referència de diagnòstic a la *síndrome d'alienació parental* o a qualsevol altra variant terminològica amb què sigui coneguda.

k) Crear un comitè de revisió de diagnòstics d'abusos sexuals a menors per a determinar, si escau, a demanda de les mares, els pares, el tutor legal o el mateix infant, la necessitat d'obtenir una segona opinió.

l) Fer formació, d'acord amb els compromisos establerts en el Pla de salut 2016-2020, als professionals del sistema de salut sobre la detecció de les violències sexuals i sobre la perspectiva de gènere, tal com indiquen els estàndards de servei del Protocol marc per a una intervenció coordinada contra la violència.

m) Fer formació en les facultats de medicina, infermeria, psicologia, treball social i dret i en l'àmbit de l'ensenyament sobre la prevenció, detecció i atenció de les violències sexuals i sobre la perspectiva de gènere, aprofitant els professionals que exerceixen una bona docència.

n) Reforçar, d'acord amb el Pla director de formació en equitat de gènere de Catalunya 2017-2020, tots els mecanismes tècnics necessaris per a evitar la victimització secundària de les dones que han patit assetjament, abús o agressions sexuals.

o) Garantir el dret a la reparació i reforçar els mecanismes de defensa dels drets dels ciutadans davant les negligències o el desemparament de l'Administració en casos de violències sexuals, per mitjà de les institucions que tenen aquesta finalitat.

p) Establir un protocol comú d'actuació per als telèfons Infància Respon, la línia d'atenció contra la violència masclista, el 012 i el 061, de manera que puguin oferir un equip multidisciplinari en una adreça propera a la persona que truqui, i també fer publicitat d'aquests telèfons perquè els ciutadans sàpiguen que també hi poden trucar per agressions i abusos sexuals.

q) Dotar amb recursos formatius els jutges, magistrats i fiscals dels òrgans jurisdiccionals competents en matèria d'abusos sexuals contra infants i joves.

r) Dotar, a partir dels pressupostos del 2018, amb recursos econòmics suficients els equips multidisciplinaris integrals per a l'atenció a les víctimes de violències sexuals.

s) Desenvolupar iniciatives d'educació en igualtat real d'oportunitats i impulsar programes de formació del professorat en educació per a la igualtat i la no discriminació i en prevenció de la violència. A més, en aquestes campanyes de sensibilització s'han d'utilitzar noves tècniques i tecnologies per a promoure la participació activa dels professionals i de tota la societat.

t) Crear, per a casos de sospita d'abús, un circuit d'abordatge específic que garanteixi l'equitat territorial pel que fa als punts d'assistència urgent per a facilitar el millorament del protocol d'actuació clinicoassistencial de maltractaments aguts a la infància.

3. El Parlament de Catalunya manifesta que:

a) Els equips multidisciplinaris integrals han de fer el diagnòstic i el tractament dels casos de violències sexuals. La primera visita no es pot demorar més de quaranta-vuit hores.

b) Cada equip multidisciplinari integral ha d'elaborar una memòria anual de les actuacions fetes.

c) La xarxa especialitzada en violències sexuals (el Servei d'Intervenció Especialitzada en Violència Masclista i el Servei d'Informació i Atenció a les Dones) ha de fer el seguiment dels casos de violències sexuals.

Palau del Parlament, 27 de juliol de 2017

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

Moció 153/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'acció exterior

302-00179/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 40, 28.07.2017, DSPC-P 78

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 28 de juliol de 2017, d'acord amb l'article 158 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'acció exterior (tram. 302-00179/11), presentada pel diputat Juan Milián Querol, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 67204), pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 67235) i pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 67255).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

1. El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Destinar els recursos de l'acció exterior del Govern i, per tant, els serveis de les seves delegacions, a la promoció de l'economia catalana, la cultura, el turisme, l'intercanvi de coneixement i el valor afegit.

b) Continuar col·laborant amb el Govern d'Espanya, l'Ajuntament de Barcelona i altres agents socials i econòmics en la candidatura de Barcelona com a seu de l'Agència Europea del Medicament.

c) No utilitzar les dades del Registre de catalans i catalanes residents a l'exterior amb finalitats no prescrites per la llei.

d) Manifestar al jurat del Premi Internacional Catalunya la necessitat de valorar si, d'acord amb les bases i la regulació del Premi, concorren les condicions per a una eventual retirada del Premi Internacional Catalunya de l'any 2012 atorgat a Luiz Inácio Lula da Silva.

2. El Parlament de Catalunya manifesta la seva màxima preocupació i condemna per les violacions dels drets humans a Veneçuela.

3. El Parlament de Catalunya expressa la seva màxima solidaritat amb tots els presos per motius polítics a Veneçuela i en reclama l'alliberament immediat.

4. El Parlament de Catalunya insta el Govern a establir les mesures necessàries perquè, mentre persisteixi l'impagament de les pensions als pensionats de Veneçuela que resideixen a Catalunya, els afectats puguin accedir als serveis i sistemes d'ajuts socials.

Palau del Parlament, 28 de juliol de 2017

El secretari tercer, Joan Josep Nuet i Pujals; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

1.40. Acords amb relació a les institucions de la Unió Europea

1.40.03. Coneixements de les propostes

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell relatiu a l'Agència Europea per a la Gestió Operativa de Sistemes Informàtics de Gran Magnitud a l'Espai de Llibertat, Seguretat i Justícia, i pel qual es modifiquen el Reglament (CE) 1987/2006 i la Decisió 2007/533/JAI del Consell i es deroga el Reglament 1077/2011

295-00172/11

CONEIXEMENT DE LA PROPOSTA

El Parlament de Catalunya, d'acord amb l'article 200 del Reglament, l'Acord 1/XI, de creació del Grup de Treball de Control de Subsidiarietat i de Seguiment del Dret de la Unió Europea, i l'Acord de la Mesa de l'1 de març de 2016, ha conegut la proposta.

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual s'estableix un sistema centralitzat per a la identificació dels estats membres que tenen informació sobre condemnes de nacionals de tercers països i apàtrides a fi de complementar i sostenir el Sistema Europeu d'Informació d'Antecedents Penals (sistema ECRIS-TCN), i pel qual es modifica el Reglament (UE) 1077/2011

295-00173/11

CONEIXEMENT DE LA PROPOSTA

El Parlament de Catalunya, d'acord amb l'article 200 del Reglament, l'Acord 1/XI, de creació del Grup de Treball de Control de Subsidiarietat i de Seguiment del Dret de la Unió Europea, i l'Acord de la Mesa de l'1 de març de 2016, ha conegut la proposta.

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.15. Mocions subsegüents a interpel·lacions

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política fiscal i la protecció de dades

302-00177/11

REBUIG

Rebutjada pel Ple del Parlament en la sessió 40, tinguda el 27.07.2017, DSPC-P 77.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'acció del Govern de l'onzena legislatura

302-00178/11

REBUIG

Rebutjada pel Ple del Parlament en la sessió 40, tinguda el 28.07.2017, DSPC-P 78.

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de creació de l'Agència Catalana de Protecció Social

202-00034/11

SOL·LICITUD DE DICTAMEN AL CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES

Presentació: GP SOC, GP CSP (reg. 67837).

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.07.2017.

N. de la r. : La sol·licitud es reproduïx en la secció 4.67.

Proposició de llei del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat de Catalunya

202-00039/11

TRAMITACIÓ DE LES ESMENES SUBSEGÜENTS AL DICTAMEN DEL CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES

A tramitar directament pel Ple del Parlament.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 27.07.2017.

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la presència d'animals de companyia en el transport públic

250-01073/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 67848 / Admissió a tràmit: Mesa de la CT, 28.07.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 67848)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació

El Parlament de Catalunya insta el Govern a que els diversos serveis de transport públic que admeten l'accés d'animals de companyia disposin dels protocols d'actuació adients per tal de garantir que aquest transport resulta compatible amb una atenció adequada dels usuaris afectats per problemes respiratoris i al·lèrgics, mantenint en tot cas el tractament diferenciat i el lliure accés dels gossos pigall.

Proposta de resolució sobre la preservació del litoral del Maresme

250-01080/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 67852 / Admissió a tràmit: Mesa de la CMAS, 28.07.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 67852)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació del punt 4.a

4.a) *Desenvolupar un programa de formació i sensibilització als càrrecs institucionals de les comarques i municipis costaners de Catalunya subjecte al cos normatiu de la Llei d'ordenació del litoral.*

Proposta de resolució sobre l'accés dels joves a l'habitatge de lloguer

250-01083/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 67867 / Admissió a tràmit: Mesa de la CPJ, 28.07.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 67867)

Esmena 2

GP de Junts pel Sí (2)

De modificació de refosa dels punts 1 i 2 en un únic punt

Elaborar el Projecte de llei de regulació de l'arrendament d'habitatges. La nova regulació ha d'incloure la durada dels contractes, les causes de resolució, les cessions i subrogacions, els drets d'adquisició preferent, les causes de suspensió i d'extinció, els dipòsits i altres garanties. Així com abordar els supòsits de preus de lloguer abusiu.

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació

4. Que aquesta llei *defineixi mesures d'estímul específiques* sobre l'accés de la joventut a l'habitatge en règim de lloguer, establint criteris pel que fa a la renda i la duració dels contractes en funció de les condicions pròpies de les persones joves, com poden ser la duració del curs acadèmic o l'excessiva temporalitat laboral.

Proposta de resolució sobre les alternatives de tinença d'habitatge i d'accés a l'habitatge per a joves

250-01084/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 67868 / Admissió a tràmit: Mesa de la CPJ, 28.07.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 67868)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació

5. *Vetllar perquè la normativa que s'impulsi en matèria d'edificació inclogui mesures que fomentin la flexibilitat física en el disseny arquitectònic dels habitatges perquè s'adaptin a les diferents necessitats canviants en els processos d'allotjament juvenil.*

Proposta de resolució sobre l'Agència de l'Habitatge de Catalunya i l'accés dels joves a l'habitatge de lloguer

250-01085/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 67869 / Admissió a tràmit: Mesa de la CPJ, 28.07.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 67869)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació i addició

3. *Continuar augmentant les prestacions i ajuts de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya per al pagament del lloguer, ja que l'import d'aquesta haurà de ser conseqüent amb l'augment del preu, sobretot en cas de que la persona demandant sigui menor de 35 anys. A través de la seva aplicació, **avançar perquè en el futur, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries**, els menors de 35 anys puguin arribar a rebre més de l'actual 40% de l'import del lloguer anual de l'habitatge amb un màxim superior als actuals 2400€ anuals per habitatge, **sempre que hi hagi disponibilitat pressupostària i l'increment de la quantia dels ajuts no posi en risc la sostenibilitat financera del propi programa ni provoqui el trasllat de la subvenció a un increment del preu de la renda.***

Esmena 2

GP de Junts pel Sí (2)

De modificació i supressió

4. *Continuar impulsant la incorporació d'habitatges a gestió temporal de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, ~~que va interrompre la tasca el 2011, i seria necessària~~ per tal de captar pisos tant de grans tenidors (~~buits o utilitzats per turisme~~) com del petit propietari (que se li ofereix una major seguretat que en el sector privat), i així fer front a la demandes desmesurades aplicades pel sector privat que resulten una gran barrera d'accés a l'habitatge pels joves.*

Esmena 3

GP de Junts pel Sí (3)

De modificació

5. *Instar la creació d'un nou marc regulatori del lloguer que equilibri les posicions de drets i deures del propietari i l'arrendatari per incrementar el número d'habitatges en règim de lloguer. En aquest sentit caldrà proposar l'establiment de contractes de lloguer de llarga durada, i també de caràcter estable en el temps, amb uns criteris objectius d'actualització de la renda fixats en base a indicadors econòmics i/o el índex de referència creat per la Generalitat de Catalunya, per evitar increments desproporcionats de la renda.*

Proposta de resolució sobre la signatura d'un memoràndum d'entesa amb la Secretaria General Iberoamericana per a impulsar la mobilitat d'estudiants i professors d'universitats i de centres de recerca iberoamericans

250-01087/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 67847 / Admissió a tràmit: Mesa de la CAECRIT, 28.07.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 67847)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació del punt 1

1. *Establir relacions institucionals amb la Secretaria General Iberoamericana (SEGIB) amb l'objectiu d'impulsar intercanvis i mobilitat entre estudiants, professors i investigadors de Catalunya i de l'espai iberoamericà.*

Esmena 2

GP de Junts pel Sí (2)

De modificació i addició del punt 2

2. *Elevat al Consell Interuniversitari de Catalunya l'exploració de les possibilitats d'introduir el Sistema Universitari de Catalunya en l'Aliança per a la Mobilitat Acadèmica de la Secretaria General Iberoamericana (SEGIB) i en particular, en el Campus Iberoamèrica, per tal que les universitats puguin decidir si consideren adient la seva participació en l'esmentada Aliança.*

Esmena 3

GP de Junts pel Sí (3)

De supressió del punt 3

3. *Informar al Parlament de Catalunya dels resultats assolits en un termini de sis mesos des de l'aprovació de la present resolució.*

**Proposta de resolució sobre un ús racional dels polígons industrials,
d'activitat econòmica i logístics**

250-01089/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 67841 / Admissió a tràmit: Mesa de la CT, 28.07.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 67841)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

~~De supressió del punt 2~~

2. Presentar en el termini de 6 mesos el Pla d'Impuls i Modernització dels sectors industrials i logístics, que hauria d'incloure propostes de dinamització, reutilització i reciclatge del conjunt de sòl industrial, d'activitat econòmica i logístic que resta per ocupar o desenvolupar, ~~així com també contemplar la desclassificació o desqualificació d'aquell sòl industrial excedentari així com d'aquelles previsions de nou sòl industrial amb afectacions territorials severes; igualment, si per raons irrefutables fos necessària la classificació de nou sòl industrial o d'activitat econòmica, o l'increment d'aprofitament de sòl ja qualificat, s'hauria de revertir a la categoria de sòl no urbanitzable la superfície equivalent de sòl urbanitzat en desús.~~

4. Informació

4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: GP SOC, GP CSP

Reg. 67837

A la Mesa del Parlament

Els diputats sotasignats, integrants, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.b i 23.b de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució de la Proposició de Llei de creació de l'Agència Catalana de Protecció Social (tram. 202-00034/11),

– De tot el text de la Proposició de Llei com a instrument d'una futura Agència Catalana de Seguretat Social, per possible infracció dels articles 165 de l'EAC i de l'article 149.1.17 CE

I, especialment dels preceptes següents:

– Lletres *a*, *b*, *c*, *d* i *h* de l'apartat primer de l'Article 3 i l'apartat segon de l'Article 3; Lletres *b* de l'apartat tercer de l'Article 14 per possible vulneració dels articles 149.1.17 i 150.2 CE i dels articles 126 i 165 de l'EAC.

– Apartat primer de la Disposició transitòria primera, per possible vulneració dels articles 9.3, 149.1.17 i 150.2 CE i de l'article 55.2 de l'EAC referent a la potestat legislativa del Parlament.

– Apartat segon de la Disposició transitòria primera, per possible vulneració dels articles 23.2, 103.3 i 149.1.18 CE i de l'article 136 a i b de l'EAC.

– Disposició Transitòria Tercera, per possible vulneració dels articles 165 de l'EAC i 149.1.17 CE.

I. Antecedents

Amb caràcter previ a la presentació dels fonaments sobre els que presentem aquesta sol·licitud de dictamen voldríem fer un seguit de consideracions que, al nostre entendre, poden contribuir a posar en context la Proposició de Llei i la nostra sol·licitud de dictamen.

La Proposició de Llei de creació de l'Agència Catalana de Protecció Social forma part del paquet d'anomenades *Lleis de desconnexió* que els Grups parlamentaris de JS i la CUP van anunciar: Agència Catalana de Protecció Social (s'utilitza indistintament aquesta denominació amb la de l'Agenda Catalana de Seguretat Social), Codi Tributari de Catalunya (s'utilitza en ocasions la denominació Hisenda Pública) i Llei de Transitorietat Jurídica (encara no presentada).

Totes elles parteixen d'un suposat supòsit legitimador que serien les «*eleccions plebiscitàries del 27 de Setembre del 2015*» que segons JS i la CUP varen actuar com a referèndum que legitimava la declaració unilateral d'independència.

Així és recull en la Resolució 1/XI del Parlament de Catalunya de 9 de novembre del 2015 que en el seu apartat primer diu:

«El Parlament de Catalunya constata que el mandat democràtic obtingut a les passades eleccions del 27 de setembre de 2015 es basa en una majoria en escons de les forces parlamentàries que tenen l'objectiu que Catalunya esdevingui un estat independent i en una àmplia majoria sobiranista en vots i escons que aposta per l'obertura d'un procés constituent no subordinat.»

I en aquest marc mental aquestes tres proposicions de Llei farien la funció de donar cobertura jurídica a la desconnexió unilateral de l'Estat Espanyol en matèria de Seguretat Social, Hisenda Pública i Regim Jurídic Català.

Així es recull en la Resolució 1/XI del Parlament de Catalunya de data 9 de novembre, quan en el seu apartat cinquè diu:

«El Parlament de Catalunya considera pertinent iniciar en el termini de trenta dies la tramitació de les lleis de procés constituent, de seguretat social i d'hisenda pública.»

Aquesta Proposició de Llei, al igual que ha passat amb la Proposició de Llei de Codi Tributari, s'ha presentat amb un objectiu deliberadament confós en termes de contingut i també pel que fa al marc competencial en el que actuen.

Fruit d'aquesta confusió volguda, deliberada i sostinguda, adreçada a fer creure que la Proposició de Llei és a la vegada i simultàniament dues coses diferents i contradictòries alhora. D'un costat, s'explica a la societat catalana que es tracta de llei de desconexió que comporta l'assumpció per la Generalitat de Catalunya de les competències estatals en matèria de Seguretat Social i Tributària. I al mateix temps s'explica que es tracta no de lleis de desconexió, sinó autonòmiques, per intentar blindar-les jurídicament de possibles impugnacions o recursos judicials.

La proposició de Llei juga tota l'estona amb l'ambivalència pel que fa al propi concepte de Protecció Social –en ocasions s'utilitza el de Seguretat Social– i de re-estruc a l'àmbit material de la Proposició de Llei

Aquesta lectura interessada i mancada de títol competencial es reforça en l'exposició de motius.

«Així el sistema de protecció social ha de garantir el manteniment de la capacitat econòmica dels ciutadans mitjançant ingressos suficients davant de les diverses situacions de risc que porten a l'exclusió o a la desprotecció social com serien, per exemple, la infància en risc, l'envelliment, la malaltia, els accidents [...]»

En la mesura que es considera que la Protecció Social regulada en aquesta proposició de Llei inclou les prestacions econòmiques adreçades a cobrir contingències com envelliment, malaltia i accidents, que són prestacions contributives competència de la Seguretat Social, s'insisteix en la confusió i en la irrupció competencial en territoris vetats a les CCAA.

En la diagnosi recentment feta de la protecció social a Catalunya es van identificar 79 prestacions de tipus econòmics a persones i 90 tipus de prestacions de serveis agrupades temàticament.

És evident que una bona part d'aquestes 79 prestacions econòmiques són de naturalesa contributiva i gestionades per la Seguretat Social i malgrat això s'inclouen en el concepte de Protecció Social d'aquesta Llei.

Una evidència del que acabem de destacar la tenim en les intervencions dels grups parlamentaris impulsors d'aquesta proposició de Llei en el debat de totalitat [DSPC P 34, 27 de juliol de 2016].

Així ho van manifestar en declaracions com les de la Diputada Mireia Vehí i Cantenys, del Grup parlamentari de la CUP-CC, en la seva intervenció:

«L'Agència Catalana de Protecció Social es gesta en el marc de les tres ponències de llei per a la creació d'estructures d'estat. Tot i ser una estructura que entra en el marc de les competències autonòmiques és imprescindible per a la construcció de la república catalana.

L'Agència Catalana de Protecció Social, la carcassa del que serà l'estructura de drets de la nova república [...] Per això, per poder fer la república catalana dels drets avui tirem endavant l'Agència Catalana de Protecció Social, amb la voluntat de treballar perquè els drets, a la república catalana, es vinculin a la vida, amb la voluntat de posar al centre la sostenibilitat i la reproducció [...], Pàg. 89-90, DSPC P 34, 27 de juliol de 2016».

O les del diputat Chakir el Homrani Lesfar, del Grup parlamentari de Junts pel Sí: *«Ara, crec que és molt important que tinguem en compte que aquesta agència tindrà la capacitat de gestionar tota la protecció social. És a dir, hi ha hagut, aquests dies..., alguna gent deia: «Home, no, és que a l'avantprojecte de llei no situeu quines*

prestacions hi ficareu.» Un altre cop, som ingenus. No ho situem, perquè l'Agència de Protecció Social Catalana ha de gestionar tota la protecció social catalana; és així de senzill. (L'orador riu.) I llavors anirem passant i donarem tota la protecció social a l'àmbit de l'agència, i la gestionarà.

Però, senyors, és lícit, és legítim; nosaltres no solament aspirem a gestionar. Estem força cansats de la limitació de gestionar el que t'indiquen els altres. I és en aquest sentit en què generem una estructura que serveixi en un futur, que vagi més enllà de la gestió, que serveixi en el disseny. Perquè el disseny de la protecció social, aquest disseny, més enllà del que ara poc podem dissenyar, però aquesta voluntat de tenir completament aquest disseny, de fer aquest disseny coparticipat amb els agents socials i agents econòmics, amb el teixit social d'aquest país, el disseny d'aquesta protecció social és el que ens ha de permetre garantir el seu caràcter de justícia social. I creiem que és molt important, i per això fem una arquitectura, un disseny que vol pensar més enllà de la mera gestió.

Altres aspectes que els volia situar, i crec que és important situar-los: té la competència de recaptació. Ho tenim molt clar: l'Agència Catalana de Protecció Social ha de poder recaptar tots els elements, totes les funcions de recaptació per als conceptes relacionats amb la protecció social. És una aposta de model –és una aposta de model– claríssima, té un significat molt clar, i ho tenim clar: ha de tenir aquesta capacitat [...] Pàg. 90-92, DSPC P 34, 27 de juliol de 2016».

Aquest plantejament no deixaria de ser una «habilitat política» si no fos que, en la mesura que es trasllada aquesta ambivalència al seu redactat es generen greus problemes de seguretat jurídica i greus conflictes competencials en temes de gran incidència social, com són les prestacions de protecció social.

La Proposició de Llei de l'Agència Catalana de Protecció Social no és un fet aïllat en aquesta curiosa manera de legislar, com ha tingut oportunitat de dictaminar el Consell de Garanties Estatutàries en el dictamen 8/2017 en relació a alguns articles del Codi Tributari que afecten greument a la seguretat jurídica imposada per l'article 9.3 de la CE

Són aquests elements de context, que trobem en la Resolució 1/XI de 9 de novembre del 2015, en el preàmbul de la Proposició de Llei i en les intervencions dels portaveus dels grups proposants en el debat de totalitat que, al nostre entendre, permeten analitzar millor i en profunditat les vulneracions constitucionals que a continuació passem a concretar.

Així, analitzant en conjunt el contingut d'aquesta proposició de Llei, resulta evident, des d'una perspectiva teleològica, que l'esmentada iniciativa legislativa esdevé instrumental per a la consecució dels objectius que van manifestar els seus autors.

L'article 3.1 del Codi civil estableix que «les normes s'interpretaran segons el sentit propi de llurs paraules, amb relació al context, els antecedents històrics i legislatius i la realitat social del temps en que han de ser aplicades, atenent fonamentalment al seu esperit i finalitat», essent que tant els antecedents, com el context, i la finalitat es converteixen en criteri hermenèutic de tota norma jurídica, de tal manera que l'exposat ha de constituir un element interpretatiu qualificat pel que fa a la Proposició de Llei de l'Agència Catalana de Protecció Social.

Tot l'exposat s'aconsella sol·licitar al Consell de Garanties Estatutàries que es pronunciï sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució sobre si el contingut material d'aquesta iniciativa legislativa pot implicar un ultra vires del títol competencial que li confereix l'article 165 de l'EAC, apropiant-se de l'assumpció de competències en matèria de Seguretat Social de titularitat estatal, segons l'article 149.1.17 CE, sense una prèvia reforma constitucional del règim de distribució competencial o bé un possible traspàs de competències pels mecanismes de delegació que confereix l'article 150.2 CE.

II. Breus consideracions sobre la redacció de la Proposició de Llei de creació de l'Agència Catalana de Protecció Social des d'una perspectiva teleològica com a instrument d'una futura Agència Catalana de Seguretat Social, suposant una possible infracció dels articles 165 de l'EAC i de l'article 149.1.17 CE. I afectant al principi de seguretat jurídica protegit per l'article 9 de la CE

La Proposició de Llei de l'Agència Catalana de Protecció Social té per objecte, tal i com estableix en el seu article 1, la creació de l'Agència Catalana de Protecció Social i la determinació de la seva composició, organització i funcions.

Respecte a les seves funcions la pròpia exposició de motius determina l'Agència com *un necessari organisme autònom administratiu, gestor de les prestacions de protecció social que la Generalitat tingui en cada moment la responsabilitat de gestionar* [paràgraf vuitè de l'exposició de motius].

Aquesta formulació oberta «*en cada moment*», no només es dona en l'exposició de motius sinó que es va repetint al llarg de l'articulat del text amb expressions d'un contingut ambigu similar i que s'analitzen de manera més detallada en l'apartat segon d'aquesta sol·licitud.

En aquest sentit el grups signants d'aquesta sol·licitud de dictamen consideren que els articles a que ens referirem no sols incorren en infraccions constitucionals pel que fa a la manca de títol competencial, sinó que incorren clarament en la infracció de l'article 9.3 de la CE, pel que fa a la vulneració del principi de seguretat jurídica.

Els ciutadans tenen dret a la certesa en relació no sols a la legislació aplicable, sinó també a l'administració competent en una determinada matèria, en aquest cas en matèria de prestacions contributives de seguretat social. I en el conjunt de la Proposició de Llei, però molt especialment en els articles 3.1, b, c, d i h 14.3. b i DT 1ª, apartats 1 i 2. La proposició de Llei juga amb la indeterminació o amb la confusió en relació a aquest aspecte.

A més, en aquest punt els grups sotasignats volem posar de manifest la necessitat d'un pronunciament sobre si la redacció actual del text de la proposició de Llei permetria a l'Agència, amb l'ordenament jurídic actual, la creació d'un títol jurídic d'assumpció de competències en matèria de Seguretat Social.

III. Possible infracció de les lletres b, c, d i h de l'apartat primer de l'Article 3; l'apartat segon de l'Article 3; la lletra b de l'apartat tercer de l'Article 14 suposant una possible infracció dels articles 126 i 165 de l'EAC i de l'article 149.1.17 CE

Les argumentacions que s'han establert de manera general en l'apartat primer d'aquesta sol·licitud, a continuació els grups sotasignats es proposen incardinar-les d'una manera específica en els continguts establerts en l'article 3, en especial, a les lletres b i c de l'apartat primer i l'apartat segon, així com la lletra b de l'apartat tercer de l'article 14.

L'article 3 de la proposició estableix les funcions de l'Agència Catalana de Protecció Social. Es determinen com a funcions de l'Agència *gestionar, d'una manera centralitzada, les prestacions que integren els instruments de protecció social que, en cada moment siguin competència de la Generalitat...* (lletra b) i, *organitzar i gestionar els recursos que integren el sistema de serveis socials i els que en un futur li siguin atribuïts* (lletra c).

Així mateix, aquest article 3 finalitza, en l'apartat segon, amb una clàusula de tancament on es deixa oberta la possibilitat que l'Agència assumeixi altres funcions que el Parlament, el Govern o el departament competent en matèria de protecció social li atribueixin per mitjà dels instruments jurídics pertinents en cada cas. No obstant, la pròpia disposició no determina ni la naturalesa d'aquestes futures funcions, ni quins són aquests instruments jurídics, així com tampoc es deixen clars quins seran els mecanismes d'assumpció d'aquestes futures-possibles competències. El legislador habilita que l'assumpció de nous títols competencials es duguin a ter-

me de manera progressiva mitjançant decret (Disposició transitòria primera, apartat 1). Així doncs, en el futur ens podem trobar en la situació que les funcions de l'Agència no finalitzin en aquelles que s'emmarquen en la norma legal sinó també en disposicions de rang inferior a llei que s'escapen del debat, esmena i aprovació de la potestat legislativa del Parlament i s'enquadren més en l'òptica de la potestat reglamentària que té el Govern de la Generalitat, cosa que implicaria una greu inseguretat jurídica.

Aquestes fórmules genèriques també són utilitzades pel legislador en l'apartat tercer de l'article 14 quan es determinen els recursos econòmics de l'Agència entre els quals es troben els recursos derivats de l'exercici de la funció recaptadora de les contribucions al sistema de protecció social que es puguin definir en el marc de les competències que en cada moment tingui atribuïdes la Generalitat.

Així doncs, ens trobem amb una Agència en la qual es determinen, per llei, les seves funcions en l'entorn més immediat però deixant la *porta oberta* a l'assumpció de futures competències que el poder legislatiu, executiu o l'administració de la Generalitat competent en matèria de protecció social li puguin atribuir, sense determinar els mecanismes jurídics per fer-ho, més enllà de la potestat reglamentària que atorga el decret i conferint a l'Agència uns mitjans i recursos econòmics constituïts, entre d'altres, dels recursos derivats de la funció recaptadora de les contribucions al sistema de protecció social que es puguin definir en el marc de les competències que en cada moment tingui atribuïdes la Generalitat.

Tanmateix, el legislador no sols opta per redactats «oberts» en els que sigui possible l'assumpció de futures competències sinó també en determinats supòsits, com és el cas de les lletres *d* i *h* de l'apartat primer de l'Article 3, la utilització d'un llenguatge propi d'una Agència de Seguretat Social. Així doncs, la lletra *d* determina que una de les funcions de l'Agència serà el *relacionar-se amb organismes equivalents i altres administracions públiques per a la col·laboració mútua i gestionar les prestacions en què calgui tenir en compte canvis de residència o períodes de carència o d'acreditació transcorreguts en altres contrades*.

Quan el legislador utilitza termes com «carència», «contribucions», «recursos» «quotes», aquests són conceptes atribuïts a competències pròpies del perímetre de la seguretat social, més que de la protecció social. És per això, que els grups sotassignats consideren que les lletres *d* i *h* de l'apartat primer de l'Article 3 i també la lletra *b* de l'apartat tercer de l'article 14 poden ser contràries al marc competencial i estaria fora de les competències de les que disposa la Generalitat si s'entenen referides a les prestacions contributives de la seguretat social.

Tornant a les indefinicions, no es pot obviar la necessitat de posar en connexió les indeterminacions de concreció que el legislador introdueix en el redactat d'aquestes disposicions («en cada moment siguin competència de la Generalitat»; «els que en un futur li siguin atribuïts»...) amb els objectius que persegueixen els grups promotors. Els grups parlamentaris sotassignats no consideren casual la vaguetat i falta de concreció en certs redactats de la llei objecte de sol·licitud, especialment, pel que fa les funcions i l'assumpció de recursos econòmics de les contribucions al sistema de protecció social.

La Generalitat és competent per crear, dins de les seves competències, les agències i ens que tingui per necessari i oportú, així com regular la gestió de les seves agències quan a les prestacions que són pròpies de la Generalitat. Però el què no pot pretendre és a través de les agències que pugui crear, assumir i gestionar competències que no li són pròpies d'acord amb la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, així mateix ho recorda el Consell de Garanties Estatutàries, que en el seu recent Dictamen 8/2017, de 20 de juliol, sobre la Proposició de llei del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat, «Sobre les omissions del context normatiu en què s'insereix la norma, el fet que no se citin els articles de la Constitució o els de les normes estatals a les

quals aquesta remet en virtut de l'exercici d'una competència reservada a l'Estat no constitueix realment un problema de constitucionalitat, ja que, encara que no siguin esmentats expressament, la vigència d'aquests preceptes és present amb independència de la seva menció explícita. Ara bé, si fossin contradits per la norma autonòmica, aquesta darrera esdevindria inconstitucional.» [Punt 3, lletra B) FJ 2] perquè «el legislador autonòmic ha de respectar, quan legisla [...] els preceptes i les disposicions que són competència exclusiva de l'Estat d'acord amb l'article 149.1 CE.» [Punt 4, lletra A) FJ 2].

Arribats aquest punt, també és important destacar el Dictamen 3/2015, de 26 de febrer, sobre el Projecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives, el Consell de Garanties Estatutàries (CGE) conclouia sobre l'esmena 429 del Grup parlamentari d'ERC al projecte de llei d'acompanyament dels pressupostos, la qual addicionava una nova disposició sobre la creació de l'Agència catalana de la Seguretat Social. Ja en aquell Dictamen, el CGE posava de manifest que en la qüestió analitzada hi havia dos títols competencials diferenciats, el dels serveis socials i el de la Seguretat Social, contemplats en els articles 166 i 165 de l'EAC, ja que en l'Agència Catalana de la Seguretat Social, malgrat la denominació que expressament se li atorgava, li serien atribuïdes genèricament competències sobre les «prestacions de protecció social», de manera que aquesta expressió inclouria tant les que formen part dels serveis socials com les de la seguretat social.

Sobre les competències en matèria de serveis socials, el CGE es va remetre al seu Dictamen 13/2012 de 13 de setembre, així com a la doctrina del TC, que diferenciava clarament, a efectes jurídics i competencials, les nocions d'assistència social i seguretat social. Respecte a la competència en matèria de Seguretat Social, el CGE remet als seus Dictàmens 8/2013, de 8 d'agost (FJ 2), 14/2013, de 15 d'octubre (FJ 2.4) i 10/2014, de 27 de febrer (FJ 2) els quals reiteren que les competències estatutàries de la Generalitat en matèria de seguretat social comprenen un ampli espectre de facultats de les que s'exceptuen, igual que feia l'article 17.2 de l'EAC de 1979, les normes que configuren el règim econòmic i la gestió del règim econòmic de la seguretat social, matèria aquesta última en què les potestats de la Generalitat es limiten a l'esfera executiva (STC 124/1989, de 7 de juliol, STC 195/1996, de 28 de novembre, FJ10 i STC 51/2006, de 16 de febrer, FJ 4).

Per aquests grups parlamentaris també és interessant posar de manifest les conclusions del Dictamen 3/2015, de 26 de febrer, pel que fa el nom de l'Agència, el qual proposava l'esmena 429 d'ERC al Projecte de llei de pressupostos. El CGE suggeria que aquesta Agència adoptés *una intitolació que no induís a cap mena de confusió en l'esfera competencial d'ambdues administracions* (FJ 2).

El CGE en el Dictamen 3/2015 arribava a la conclusió que el fet que l'Agència es dotés d'una estructura suficient per fer-se càrrec d'aquesta eventualitat no permetia arribar a una conclusió d'inconstitucionalitat ni d'antiestatutarietat. Ara bé, també aquest Consell no s'estava de recordar *que la citada llei de creació de l'Agència Catalana de Seguretat Social no s'erigeix en la norma per la qual la Generalitat assumirà directament competències corresponents a una matèria de titularitat estatal, ja que, [...], aquesta possibilitat només es pot operar a través dels corresponents mecanismes de transferència o delegació a les comunitats autònomes, mitjançant una llei orgànica ex article 150.2 CE* (FJ3).

Així mateix, també ho va entendre el Tribunal Constitucional. La Llei objecte del Dictamen 3/2015 va ser aprovada pel Parlament de Catalunya com la Llei 3/2015 de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives, la qual la seva disposició addicional vint-i-cinquena («*Creació de l'Agència Catalana de la Protecció Social*») va ser recorreguda pel President del Govern de l'Estat al Tribunal Constitucional.

El Tribunal en la seva STC 128/2016, de 7 de juliol de 2016, en aquest punt, va fer una sentència interpretativa, la qual declarava constitucional aquesta disposi-

ció sempre i quan s'interpretés segons els apartats B) c) i C) del fonament jurídic 9 d'aquesta sentència.

Segons el TC no hi havia dubte de l'existència d'un bloc competencial autonòmic en matèria de protecció social, utilitzada ara aquesta expressió en un sentit deliberadament ampli, pel que fa el fet de poder regular i ordenar prestacions econòmiques amb la finalitat assistencial i reconèixer i gestionar prestacions no contributives de la Seguretat Social, per la millor gestió de tals prestacions no existeix cap obstacle jurídic per tal de crear una agència *ad hoc*, tal com determina l'apartat 1 de la disposicions addicional vint-i-cinquena, pel qual el conflicte jurídic es centra, a partir de les tesis de l'advocacia de l'Estat, en determinar si els apartats 2 i 3 incorren en infracció de les competències exclusives de l'Estat en matèria de Seguretat Social (Art. 149.1.17 CE). El nucli dur del conflicte es centre doncs, en la menció de si l'Agència Catalana de Protecció Social ha de preveure una eventual assumpció de les competències que en el moment de l'entrada en vigor de la llei exerceixi l'Administració de l'Estat. Per uns, els recurrents, això vulnera l'article 149.1.17 CE; pels altres, les representacions autonòmiques, sols és una previsió eventual de futur i en qualsevol cas hauria d'emmotllar-se jurídicament per la via de l'article 150.2 CE.

Tot i declarar constitucional aquesta disposició, el TC no s'està de recordar la seva contundent doctrina que no és cap novetat ja que ve defenent-la des de les primeres sentències dictades sobre la matèria en els anys 80 del propassat segle XX, sobre els límits competencials en matèria de Seguretat Social i el recordatori de quines són les competències exclusives de l'Estat. Així doncs, moltes reticències mostra el TC respecte el contingut del pla director de la protecció social, que regula l'apartat tercer d'aquesta disposició i la referència al «futur model de gestió de les prestacions socials de Catalunya», que pogués entendre's referit no només a les competències actualment assumides per la Generalitat sinó les que són també competència de l'Estat i que es troben recollides en la Llei general de Seguretat Social, norma que regula el model de gestió de les mateixes. El TC és contundent al negar que aquesta hipòtesis tingui encaix constitucional, en quan que el «*El modelo de gestión de las prestaciones de Seguridad Social, al que así cabría entender que se refiere también la regla impugnada no puede ser definido por una Comunidad Autónoma, pues entra, de lleno, en la legislación básica sobre esta institución, que corresponde en exclusiva al Estado, como así se desprende, de nuestra doctrina (STC 84/2015, de 30 de abril, FJ 7)*», no podent el legislador autonòmic condicionar aquest model de gestió de competències que no té atribuïdes l'autonomia.

Des dels nostres grups parlamentaris entenem que gran part d'aquestes dues tesis, CGE i TC, també han estat compartides pel propi Govern de la Generalitat i el Parlament de Catalunya, i ens arriscaríem a dir, que aquesta comprensió, exposada en sengles alegacions en el recurs d'inconstitucionalitat a la Llei 3/2015 de l'11 de març, és el que va permetre a l'alt tribunal fer una sentència interpretativa més que constitucionalment restrictiva.

Així doncs, s'observa en les argumentacions del Govern de la Generalitat i del Parlament de Catalunya presentades en les alegacions fetes al Recurs d'inconstitucionalitat núm. 3493-2015 un elevat grau de sintonia amb el Dictamen 3/2015 del CGE posant l'accent en les competències autonòmiques en matèria de serveis socials i Seguretat Social, i la possibilitat d'autoorganització de les seves estructures de funcionament per la millor prestació de serveis a la ciutadania.

Respecte l'apartat més polèmic de la disposició addicional vint-i-cinquena, el que estableix que l'estructura de l'agència ha de preveure una eventual assumpció de les competències que en el moment d'entrada en vigor de la llei exerceixi l'Administració de l'Estat, es recorda quin és el marc constitucional vigent, que és l'article 150 CE encara que no es citi de manera expressa, i es subratlla que la «*Constitució permet la transferència, delegació o atribució de l'exercici d'aquestes competències estatals a la Generalitat i que no cal presumir que tal eventual assumpció competen-*

cial vagi a produir-se per procediments aliens o contraris als previstos en la Constitució. Per altre costat, aquesta disposició ni dóna unilateralment eficàcia a aquesta transferència, delegació o atribució ni la contempla com un fet cert, sinó simplement com una futura eventualitat que, per tant, de cap manera altera, ni afecta a les competències de l'Estat» (Allegacions Govern de la Generalitat al Recurs d'inconstitucionalitat núm. 3493-2015).

Finalment, per tot l'exposat els grups parlamentaris sotasignats estímem que la lletra *b* de l'article 3.1 en el seu incís «*en cada moment, siguin competència de la Generalitat*», la lletra *c* d'aquest mateix article en el seu incís final «*que en el futur li siguin atribuïts*», l'apartat tercer d'aquest mateix article, en relació a l'atribució de funcions per altres institucions mitjans instruments jurídics indefinits, la lletra *b* de l'article 14.3 en el seu incís «*les competències que en cada moment tingui atribuïda la Generalitat*» són constitucionals i estatutàries sempre que es ceneixin a les funcions i competències establertes en els articles 126 i 165 de l'EAC, i que una hipotètica ampliació de competències en matèries recollides en els termes de l'article 149.1.17 CE, només pot ser possible per les vies constitucionals establertes actualment en l'article 150.2 de la Constitució, per contra estaríem davant una vulneració de tots aquests preceptes.

IV. Apartat primer de la Disposició transitòria primera, per possible infracció dels articles 9.3, 149.1.17 i 150.2 CE, 55.2 EAC referent a la potestat legislativa del Parlament i apartat segon de la Disposició transitòria primera per possible vulneració dels articles 23.2, 103.3 i 149.1.18 CE i de l'article 136 a i b de l'EAC

La Disposició transitòria primera, en el seu apartat primer, com ja hem comentat habilita el Govern perquè mitjançant Decret pugui l'Agència assumir nous títols competencials de manera progressiva. Entenem que la redacció d'aquesta disposició pot incórrer en tassa d'inconstitucionalitat, per la inseguretat jurídica (Art. 9.3 CE) que pot comportar el fet que certes funcions de l'Agència siguin assumides per una norma amb rang de llei i altres que progressivament pugui adquirir en un futur siguin habilitades mitjançant una disposició de rang inferior com és el decret que, com ja hem dit abans, s'escapa del debat, esmena i aprovació del Parlament. Així mateix, entenem que es produiria una doble tassa d'inconstitucionalitat si el legislador pretengués que l'Agència assolís competències en matèria social en els termes de l'article 149.1.17 de la CE, mitjançant una disposició de rang inferior a llei i no pas per la via constitucional de l'article 150.2 de la Constitució. Així mateix, ho ha reconegut el propi Consell de Garanties Estatutàries en el seu recent i ja citat Dictamen 8/2017, de 20 de juliol, quan conclou que *el principi de la reserva de llei no implica una prohibició absoluta de remissió reglamentària, sinó que està acotada i té abast divers segons si la matèria concernida disposa d'una reserva més o menys intensa, particularment viva en l'àmbit dels drets fonamentals. Tanmateix, res obstaculitza que la llei estatal o autonòmica habiliti expressament el reglament per concretar o desenvolupar els seus mandats (STC 227/1993, de 9 de juliol, FJ 4.b), sempre que la remissió reglamentària no suposi «deferir a la normació del Gobierno el objeto mismo reservado» (STC 77/1985, de 27 de juny, FJ 14) [Punt 2, lletra B] del FJ 2].*

Pel que fa l'apartat segon d'aquesta disposició, s'estableix que per a la dotació del personal necessari per a la consecució de les tasques que li són pròpies, l'Agència Catalana de Protecció Social tindrà en especial consideració a aquell que acrediti experiència en el sistema de seguretat social.

Els grups sotasignats considerem que el redactat d'aquesta disposició és impropri a l'abast material d'una norma amb rang de llei. Determinar que el requisit de l'experiència en matèria de seguretat social ha de ser tingut en consideració, creiem que hauria de ser establert en les bases de futures convocatòries d'accés a la funció pública d'aquest àmbit i no pas en la pròpia llei. El fet d'incloure requisits d'àmbit

curricular i professional al personal que accedeix a la funció pública és una decisió política i administrativa legítima i suportada per les competències del Parlament i del Govern català (art. 136.a i .b EAC), però que de cap manera considerem que aquestes consideracions d'experiència professional puguin constituir un supòsit d'excepcionalitat que justifiqui l'incompliment de la regla general de les convocatòries d'oposicions en règim de lliure concurrència. El redactat que proposa el legislador en aquest punt, considerem que no assegura el principi d'igualtat, mèrit i capacitat que ha de regir els processos d'oposició pública en lliure concurrència. Així mateix ho ha acreditat el Consell de Garanties en el Dictamen 8/2017, de 20 de juliol pel que fa el Codi tributari de Catalunya, quan admetia que *e[E]ls cossos d'inspectors, tècnics i gestors tributaris poden requerir un increment dels seus membres per raó de les noves tasques que els seran encomanades, però la planificació del seu desplegament, la qual correspon al Govern i que ha de dur a terme segons la legislació administrativa, inclosa la de la funció pública, no pot actuar com a argument per configurar, sobre la base de la justificació d'un ritme i d'un calendari marcats per ell mateix, un cas d'excepcionalitat que s'aparti del principi d'igualtat i del dret a la no-discriminació.*

El fet de prendre com a punt de partida, i alhora de justificació, la premissa que «no és fàcil de seleccionar a curt i mitjà termini pels procediments habituals de concursos i oposicions oberts, perquè no hi ha prou candidats idonis» per a la realització d'unes tasques de «dificultat tècnica de l'aplicació dels tributs», a banda de ser una afirmació empíricament no provada, resulta evident que no resisteix l'escrutini jurídic, d'acord amb el paràmetre de validesa constitucional que acabem d'exposar a bastament. [Punt 3, lletra A) FJ 3].

Palau del Parlament, 27 de juliol de 2017

Eva Granados Galiano, GP SOC; Joan Coscubiela Conesa, GP CSP, portaveus
